

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قه‌دهر

له پرووناکیی "قورئان" و "سوننهت" دا

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

محمد فتح الله گولهن

دایناوه

فاروق سولنجی

کوردی به کوردی

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النفاي)

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

نەم کتێبه:

- ☐ زانای پایه‌بەرز مامۆستا (محمد فتح الله گولەن) بە زمانی تورکی دايتاوه.
- ☐ مامۆستا (ئەحسان قاسم صالحی) لە تورکی یهوه وهری گێراوه بۆ عهره‌بی.
- ☐ (فاروق رسول یحیی) لە عهره‌بی یهوه کردووێه به کوردی.
- ☐ چاپی یه‌كەم: (١٤٢١ ک - ٢٠٠١ ز).
- ☐ مالی له‌چا‌پدانی هی وهر گێره.

قه‌ده‌ر

له‌ر‌ووناکیی "قورئان" و "سوننه‌ت" دا

زانای پایه‌به‌رز

محمد فتح‌الله گولهن

دایناوه

فاروقا کورکچی

کردوویه به کوردی

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

وته‌یه کی پیوست

سوپاس و ستایشی هه‌تاه‌تایی و شایان بۆ خوای گه‌وره و، دروودی نه‌پراوه‌ی ئه‌و
خواوه‌نده‌ش بۆ سه‌ر گیانی پیغه‌مه‌ری خۆشه‌ویست و سه‌روه‌رمان جه‌زرتی محمدی
ئه‌مین ﷺ و بۆ گیانی سه‌ر جه‌م ئال و یاران و شوینکه‌وتوانی.

چه‌ند سالتیک پێش ئیستا مامۆستای به‌رپز (ئیحسان قاسم سالتی) ئه‌م کتێبه‌ی له
تورکی یه‌وه کردبوو به‌ عه‌ره‌بی و، پاشان به‌ و په‌ری له‌ خۆبۆرده‌یی و ته‌وازه‌وه‌ داوای
لێ کردم پێش چاپکردنی کتێبه‌ که به‌ داڕشتنی وه‌ر گیرانه‌ عه‌ره‌بی یه‌ که‌ی دا برۆمه‌وه و
له‌و لایه‌نه‌وه پێشنیاره‌ کانم بجه‌مه‌ پروو. منیش به‌ ئێم دا که خواسته‌ که‌ی به‌ ئێمه‌دی و
کتێبه‌ که‌ی بۆ بخوینمه‌وه.

لێتان ناشارمه‌وه که یه‌ که‌م جار به‌و نیازه‌وه ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه‌ی کرد. به‌لام
دوایی که هه‌ر جاره‌و لاپه‌ریه‌ کی نوێم لێ ده‌خوینده‌وه پتر نرخ و به‌های کتێبه‌ که‌م بۆ
ده‌رده‌که‌وت و زیاتر وه‌لامی پر سياره‌کانی خۆم به‌ پروونی تیدا ده‌بینی یه‌وه که له‌ میژه
له‌ناو کتێبه‌کاندا به‌ دوایاندا عه‌ودال بووم! بۆیه ئه‌م کتێبه‌ سه‌رنجی راکیشام و،
پوخسه‌تی وه‌ر گیرانیم له‌ مامۆستای ناوبراو وه‌ر گرت و، به‌ پشتیوانیی خوای گه‌وره
داوای که‌متر له‌ سالتیک ده‌ستنووسی ئه‌م وه‌ر گیرانه‌ کوردی یه‌شمان هینایه‌ به‌ره‌م. به‌لام
له‌و ساته‌ وه‌خته‌وه هه‌ر بۆ ده‌رفه‌تیک ده‌گه‌ریم له‌ چاپی بده‌م و خوینه‌رانی به‌رپزیش به‌
زمانی کوردی سوود و به‌ره‌ی لێ وه‌ر بگرن. وای ئیستا خوای گه‌وره ئه‌و ده‌رووه‌شی
کرده‌وه و، به‌م شیوه‌یه خستمانه‌ به‌ر دیدی ئێوه‌ی خوینه‌ری به‌رپزه‌وه، به‌و هیوایه‌ی که
سوودی چاره‌پروان کراوی بۆ ئێوه‌ش تیدا بیست و، دوعای وه‌ر گرتن و لێخۆشبوونیش
بفه‌رموون بۆ دانه‌ری کتێبه‌ که و وه‌ر گیرێ هه‌ردوو زمانه‌ که و هه‌ر که‌سیکی تریش که
رۆلی ئیجابیی له‌ ئاماده‌کردنی ئه‌م به‌ره‌مه‌دا بووه.

وصلی الله علی سیدنا محمد النبی الأمی وعلی آله وصحبه وسلم.

والحمد لله رب العالمین.

فاروق رسول یحیی

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشه کی

هر له دیر زه مانه وه مه سه له ی "قهدهر" به جینی بئ هه لخلیسکان دانراوه. بویه زانایانی ئیسلام ته نهها گرنه گرتینی بناغه کانی "قهدهر" یان به ثایهت و فهرمووده پیروزه کان و به چه شینکی پوخت و کورت خستووته پوو، بئ نه وه ی خویمان له قهره ی لایه نه قوول و په رش و بلاوه کانی بدهن، تا کو خه لکی عوام و نه شاره زالمو رینگا پیچا و پیچانه ی قهدهر دا سه رگهردان و ون نه بن کاتی بیر له درێژه پیدانه ورده کانی قهدهر ده که نه وه یان لییان ده کۆلنه وه.

به لام پوژ له دوا ی پوژ "بیری ماددی" له سه رانه سه ری جیهان دا به راده یه که په ره ی سه ند که بوو به بناغه ی سیسته م و پژی می هه ندی ده ولت و، به ردی بناغه ی خویندنی ش له ئاسی سه رتاسه ری جیهان دا. هر له م کاته دا زهنگی مه ترسی و ئیستزایش لای خویمان ده ستی به لیدان کرد؛ چونکه ئه م بیره، ورده ورده، مه له بنده کانی فیر کردنی ناو جیهانی ئیسلامیشی گرتوه و به چه شینک ته شه نه ی کرد وه که بلئیت شینوازی که پنیوست بیت چاوی لئ بکریت! نه وه بوو ئه م بیره له رینی بلاو کردنه وه ی گومان و دوو دلی یه کانه وه، گیانی ره خه ی له ناوه بنده گشتی و تابه تی یه کان دا که شه پندا و، ماددی یه کانیش با به ته کانی قهدهریان قوز ته وه و وه که بواریکی له بار و زهوی یه کی نه رم و نوول و به که لک بو ئه م مه به سه ته به کاریان هیئا و، به هه موو هیژیکه وه هیژ شه کانیا ن له ویوه ئاراسه کرد، له کاتی که دا که موسلمانان خویمان له تاوتوئی کردن و لیدوانی نه و چه شه باس و با به تانه ده پاراست و دوو ره په ریژی یان لئ ده کرد.

خو ئه م وه چه نوئی یانه ی ئیستا که له خویندنی ئایینی بئ به ش کراون و لئ دابراون، تابلیت لاواز و بئ چه که و بئ پاریز گارین له به رامه ر ئه م هیژ شه سه خت و چرانه دا. بویه به سه رسامی و سه رگهردانی مانه وه، ته نانه ت به شینکی زوړیشیان نه یاتوانی هینده خویمان رابگرن که پاریز گاری له خویشیان بکه ن و نه که ونه خواره وه بۆ ناو گیزاوی ئینکاری و سه رسه ختی!

دیاره حالی به ره (جبهه) ی ئیمش له شوینه کانی تر باشت نه بوو، چونکه پیشت خوی بۆ ئه م زوړانهای و ململانی یه ئاماده نه کردبوو، هه ره که ئه م زانباری یانه ش که هه ره له

میژه له لامان که ته که بوو بوون هیچ سوو دیکیان تیدا نه بوو له پروو پروو نه وهی چه که نوینکائی هیرشی نیستادا. نه مه جگه له وهی که بهر هی بهرام بهرمان: (به کهم) به چه شنیکئی رینک خراوی ورد و به که سایه تی به کی معنه ویی جیهانی به وه هاتووه پیشه وه .. (دوو هه میش) نامانجی نهو تنه ا پروو خاندن و کاولکاری بوو له بریسی ناوه دانگردنه وه، که نه مه یان کارینکی قورس و دژواره .. (سئ هه میش) تهوژمی ئیلحد هینده به هیز و پهره سین بوو که به وینهی په تا بلاو ده بوو وه و به خیرایی ته شه نهی ده کرد.

که واته نهو دوو "بهره" دژ به به که له م ململانی په دا هاو تای به کتری نه بوون، به لکو بهر هی نهو لا خاوه نی کیش و قورسایی به کی له بهر چاو بوو، نه میش هانی غیره تمه ندان و که سانی خاوه ن ویزدانی دا که خه می چاره نووسی نه ته وه که مان بخون، به تایبته کاتی که نه مه بیر به وینهی گر گرتنی پووش و په لاش له ناو چینه کانی خه لکی دا پهر هی سهند و نه نانه ت چایخانه و کۆره گشتی به کانیسی گرتوه.

تا له م کاته ناسک و سهخته دا، زانای مه زن و پایه بهر ز ماموستا "محمد فتح الله گولهن" له شپوهی پرسبار و وه لام و گفت و گۆدا ده سنی دایه نامۆز گاری و پیشکمش کردنی وانه و رینمایی به کانی و، له گۆره پانیکئی به کجار فراوانی کار کردن دا بۆ نه م مه به سته لئ برا، ههر له کورسی وه عز و نامۆز گاری مزگه وته کانه وه بۆ چایخانه گشتی به کان که له هه موو شوینه جیا جیا کانی شاردا بلاون و، تا ده گاته ناوه نده کانی زانکۆ و چینه کانی رۆشنهران. نیمه لهو شایه تانه ی که نه م کاره سهرومپ و خزمه ته مه ز نه مان به چاوی خۆمان بینی، چونکه ههر پرسباریک له ههر که سینکه وه و به ههر شیوازیك و بی دوو دلی ناراسته بکرایه، به کسه ر وه لامی تیر و ته سه ل و شیفابه خشی نهو پرسبار هی ده درایه وه، به تایبته نهو پرسبارانه ی که له بابته کانی قه ده ره وه ناراسته ده کران و به هۆی نهو تم و مژه ی که به سه ریانه وه به، ده بن به مایه ی بی هه لخلیسکائی نهوانه ی لینی ده دوین. هه موو نهو وه لامانه ش هینده پروون و ناشکرا بوون توانی یان چلکی نهو گومان و دوو دلی یانه لایهن که له ژهری و زهینه کان نه شتوون، ههروهک بیره کانیشیان له چه په لی به سه ر لئ شیونه کانی گشت جۆره کانی "گومرایی" خاوین ده کرده وه. به چاوی خۆمان نهو ئال و گۆرانه مان ده بینی که لهو خه لکه دا بهر چاو ده که وت، چونکه سه رجه می نه م دانیشته نه به گوئی بی نه دان و پشت گوئی خستی باسه کان له لایهن دانیشته وانه وه، به تایبته له چایخانه کان دا، نه نانه هه ندی جار به ده ربینی ریز لئ نه نان و گوئی پانه گرتن، یان بهر په ر چدانه وهی ده ستر کرد و غه به غه لب

دروست کردن، نمو کۆرپانه دهستی پئی ده‌کرد، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک و ورده ورده دانیشتوان ده‌بوون به‌گوئی ییستی جیددی و ئینجا کش و مات بۆ گوئی پراگرتن له‌مو گفت و گۆپانه داده‌نیشن، ده‌توت بالنده به‌سهرپانه‌وه نیشتووه‌ته‌وه!

نمو پرسپار و وه‌لامانه‌ش له‌سهر شریتی کاسیت تۆمار ده‌کران و پاشان ده‌ستاوده‌ستیان پئی ده‌کرا و، له‌م پئی په‌وه‌خوای گه‌وره‌گه‌لنی که‌سی سر‌گه‌ردانی له‌زۆنگاوی گوم‌پایی ده‌ره‌ینا و، ئنجا نه‌وانیش بوون به‌هۆی رزگار‌بوونی هاوه‌له‌کانیان. چونکه‌ نمو قسه و گوفتارانه‌ی که‌ له‌مو گفت و گۆپانه‌دا ئاراسته‌ ده‌کران چه‌ند وشه‌یه‌کی سارد و سپ و ته‌عیری وشکی مه‌تیقی و پئی گیان نه‌بوون، به‌لکو چه‌ند "به‌ر" ئیک بوون که‌ ده‌ره‌ختی دلیکی خه‌مبار گرتبوونی و به‌فرمیسکه‌کانی چاویک ئاودیری کرابوون که‌ له‌ناو‌چوونی ته‌واوه‌تی "جیل" یکی به‌ده‌به‌ختی یینیوو، نمو جیله‌ی که‌ ته‌سلیم‌بوون و ملکه‌چی له‌ده‌ست دابوو، هه‌روه‌ک بناغه‌کانی ریز و ئیحترا‌میشی لیک هه‌له‌وه‌شا‌بوون و له‌هه‌لدیره‌کانی ئینکاری و سه‌سه‌ختی‌دا که‌وتبووه‌ خواره‌وه!

به‌لنی، نمو وشانه‌ گه‌رم‌گوپی و حه‌یه‌وییه‌ت و سۆز و میهره‌بانی‌یه‌کی نمو‌تۆیان له‌گه‌ل خۆ هه‌لگرتوو که‌ بوون به‌هۆی گێپ‌انه‌وه‌ی زۆر کس بۆ لای هه‌ست و شعوری راست و دروستی خۆیان، ته‌نانه‌ت هانی دان ئیمانی که‌سانی نزیک‌ی خۆشیان - به‌ ئیزنی خوا - رزگار بکه‌ن.. هه‌روه‌ها نمو وشانه‌ له‌رینه‌وه و پاجله‌ کینی و یزدانیک بوون که‌ له‌ ده‌رمانخانه‌ی قورئانی حه‌ کیم‌دا ده‌رمانیکی نمو‌تۆی هه‌له‌بژارد کاریگه‌ریی ئاشکرای بۆ چاره‌سه‌ری ژیری نمو که‌سانه‌ تیدا ییت که‌ گوفتاری ئاراسته‌ ده‌کردن له‌وانه‌ی که‌ هه‌ندیکیان ته‌نانه‌ت داب و پئی و شوینی پرسپار کردنی‌شان نه‌ده‌زانی! ئیتر به‌وینه‌ی پزیشکی شاره‌زا و کارامه‌ مه‌له‌می ساریژ کاری له‌سهر زامه‌کانیان داده‌نا و به‌ سۆز و میهریکی له‌پاده‌به‌ده‌ریشه‌وه‌ ده‌رمانی شیفابه‌خشی پئی ده‌نۆشین، به‌فەزلی‌خوای گه‌وره‌ش چه‌ندین ته‌نجامی جوان و په‌نگینی له‌ "جیهانی رۆح" ی گوئی‌یستان‌دا به‌ره‌م ده‌هینا.

نمو کتیبه‌ی به‌رده‌ستمان "بابه‌تی قه‌دەر" له‌ پوخساره‌ پیناسه‌یی‌یه‌ که‌ی‌دا و له‌ پرو به‌ریکی فراوانی به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌ردوون‌دا پینش‌چاوی گوئی‌یستان‌ده‌خات، چونکه‌ نمو پیناسه‌ کجار ورده‌ ده‌ره‌خات که‌ له‌ سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوون‌دا هه‌یه، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌ و ناوک و تۆوه‌کانه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ هه‌ساره‌ و گه‌له‌ستیره‌کان و، پرونی ده‌کاته‌وه‌ که‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ریک هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروست‌بوونه‌وه‌ ته‌صمیم و نه‌خشه‌ی بۆ کیشراوه. هه‌روه‌ها ده‌ری‌ده‌خات که‌: پروون‌بوونه‌وه‌ی "واتای قه‌دەر" له‌ ناخی

مرؤف دا و شی کردنه وهی نهیئی به کانی - یهك له دواى یهك - خالیکی تری بنه رته یه له م مه سه له یه دا. ههروهك سه رنجیش بو جیاوازی به کانی چه مکی "قهدهر" راده کیشیت له لای نهو که سه ی که له سه رته ی رینگادایه و نهو که سه ش که چه ند قو ناغیکی دووری له قوولایی نیمان و نهیئی ئیخلاص و نقوم بوونی له خوا به رستی دا برپوه تا گه یشتو وه ته دوا پله کان.

جگه له مانه، خوینهر له وهش ناگادار ده کاته وه که زانیی هه ندئ له ورده کاری به کانی عیلمی قیافه ت و شی کردنه وهی هه ندئ له نهیئی و نه ر که کانی ماهیه تی پوچ له رپی روخسار و سه روسیمای مرؤفه وه، نهویش هه ر له بابته ی قهدهره. له لایه کی تریشه وه بواری به به شی "ویستی مرؤف" ده دات که شتیکی هه نده کی و لاواز و گویره یی به. له هه مان کات دا ته هلی به صیره ت له پیسه ر و حه قیه تی شایه تی دانی "ویجدان" تی ده گه یه نیت، هه ر له بهر پر سیاری مرؤف له کرده وه کانیه وه - بی نه وهی مافی له خو بایی بوونی بیته - تا ده گاته کیشه ی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ له راستی دا به نرخیی وه لآمه کان جوانی به کی تر ده هاوینته سه ر بابته که.

سئ به شی به که می نه م کتیه، زنجیره په ند و ناموژگاری و وانه و رینمایی به کیان له خو دا کۆ کرده وه ته وه که دانه ری به رپز به سه ری بی یه وه ئاراسته ی کردوون و راسته وخو له سه ر شریتی کاسیت تو مار کراون و ئنجا له بهر کاسینه کان نوو سهراونه ته وه و، پاشان خراونه ته وه به رده ستی مامو ستای دانه ر، ئنجا دوا ی بوخته کاری و پیداجوونه وه، نایه ت و فه رموده په روزه کانیشی ته خریج کراون. به لآم به شی چواره می نه م کتیه، وه لآمی نهو پر سیارانیه که له رپی چه ند هۆکاریکی جیا جیا و له چه ند بابته یکی جو راو جو ردا ئاراسته ی مامو ستای به رپز کراون.

پاشان دوا ی رینکخستنی بابته کانی نه م کتیه به م شیوه یی که باس کرا، پیرسته کانیشی بو دانراو، به ته واو ته تی بوو به کتییکی سه رچاوه یی. هه ر چه ند ئیستا وا درده که ویت که هیرشه چر و پر و رینکخراوه کان راوه ستابن، به لآم چر به چر به کانی نه فس و وه سه وه کانی شه یان گه لی جار هیمنی و خاوینی جیهانی ناوخوی دل و دهرو و نمان ده شیوینن و لیلی ده که ن، نه مهش کاریک ده کات که پیوستی به کاغان به م ده رمانه شیفا به خشانه هه رده م زیاد بکه ن.

له راستی دا نه م کتیه (قهدهر له رووناکیی قورئان و سونه ت دا) ته نها وه لآمی چه ند پر سیاریکی ئاراسته کراو نی به، به لکو بریتی به له چه ند تیشکیکی ئیمانیی نهو تو که "دل" و "زیری" و "ویجدان" دنیایی خو یانی تیدا ده بیننه وه.

ئالیره‌وه‌یه که پئو‌یستی گهرم و گور و به‌رده‌وام به‌م کتێبه‌هه‌میشه‌هر ده‌مینت، له‌ راستی‌دا کار کردن له‌ ئاستیکی جیهانی‌دا بۆ ئیمان و قورئان، دوا‌ی ئه‌مه‌ ده‌ست پئی ده‌کات. چونکه‌ سه‌رتاسه‌ری جیهان به‌ تابه‌ت ئه‌وروپا و ئه‌مریکا پئو‌یستیان به‌م حه‌قیقه‌تانه‌یه که هیچ شتیکی له‌ باره‌وه‌ نازانن. بۆیه - پشت به‌خوا - ئه‌م راستی‌یانه‌ بۆ زمانه‌کانی تر وه‌رده‌گیرین، تا‌کو سوود به‌ پرووبه‌ریکی فراوانتری گه‌رۆی ئاده‌میزاد بگه‌یه‌نن.

ئیمه‌ش ئه‌م بۆنه‌یه به‌ هه‌ل ده‌زانین که سوپاسی گهرم و گور پێشکه‌شی مامۆستای به‌ڕێزمان بکه‌ین و، ن‌زای خیر بۆ گشت ئه‌و که‌سانه‌ش بکه‌ین که بوون به‌ مایه‌ی به‌رهمه‌نیان و به‌ئه‌نجام گه‌یاندنی ئه‌م کاره‌ پێرۆزه. هه‌روه‌ک له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ی به‌توانا ده‌پاریمه‌وه که تهمدنیکی به‌پیت و به‌ره‌که‌ت به‌ مامۆستامان به‌خشیت و له‌ ته‌واو کردنی بانگه‌وازه‌که‌ی‌دا سه‌ری ب‌خات. ئامین.

صدف‌ه‌ت سه‌نیح

* * *

قه‌دهر و لایه‌نه جیاجیاکانی

ده‌روازه‌یه‌ک

"قه‌دهر" بریتی یه له: ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکاری خوی گه‌وره‌ی خاوه‌ن زانیاریی په‌ها سه‌باره‌ت به "رابوردوو" و "ئیتا" و "داهاتوو". ئه‌و خوایه‌ی که هه‌موو ئه‌و شتانه به وینه‌ی خالینکی بچووک وان له پینش چاوی دا، به‌لکو هه‌ر هیچ شتیک نی یه که سه‌باره‌ت به خوی گه‌وره‌ی ناوی: "رابوردوو" و "ئیتا" و "تاینده" ی لئی بنریت..

"قه‌دهر" بریتی یه له‌م زانین و بیننه‌و، پاشان تۆمار کردنی ته‌واوه‌تی هه‌رچی بووه و ده‌بیئت، پینش ئه‌وه‌ی بیئت، له "کیتابی موبین" دا^(۱). چونکه هه‌ر ته‌نها خاوه‌نده که به زانست و ته‌قدیری خوی ده‌ورانده‌وری بوونی هه‌موو شتیک ناو بوونه‌وه‌ری داوه و ئاگای له هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که دینه "وجود" هه‌ر له بچوو کترین گه‌ردیله‌وه تا ده‌گاته گه‌وره‌ترینی گه‌له‌ستیره‌کان و ته‌نانه‌ت مرؤفیش، پاشان رینکخستنی هه‌موو شتیک به‌پینی "وجوودی عیلمی" یان و ده‌ستیشان کردن و پۆلین کردن و تۆمار کردن و ته‌قدیر کردنیان له لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه، به‌وه‌ی که له بازنه‌ی "زانست" ی خۆیه‌وه ده‌ریان‌ده‌هینیت و ده‌باختا‌ته بازنه‌ی "توانست" و "ویست" ی خۆی. به‌م کاره‌ش ئه‌و بوونه‌وره ده‌هینته‌پروو له جیهانی ده‌ره‌کی واته له جیهانی "وجود" دا.

"باوه‌ر به‌قه‌دهر" یه‌کینکه له شەش پایه‌کانی ئیمان، چونکه هه‌روه‌ک مرؤف به‌ بێ گومانی و به‌چه‌شنیکی به‌دیهي باوه‌ری به "خوی گه‌وره‌و مه‌لائیکه‌تانی و کتیه‌کانی و پیغه‌مه‌رانی و زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردن" هه‌یه، به‌هه‌مان بێ گومانی و به‌لگه‌ن‌ه‌ویستیش باوه‌ری به "قه‌دهر" هه‌یه. که‌واته نا‌گونجی ته‌سه‌ووری باوه‌ر به‌قه‌دهر له ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی باوه‌ر به‌ پایه‌کانی تری ئیمان دا بکریت.

قه‌ده‌ریش ته‌نها له‌و شتانه‌دا ده‌کریت بیئت به‌بابه‌تی باس و لیکۆلینه‌وه که تایه‌تن به‌ مرؤفه‌وه، وه‌ک ئه‌و بیر کردنه‌وه و هه‌لس و که‌وت و جم‌وجوولانه‌ی که کاریگه‌ریی

(۱) بۆ ټینگ‌ه‌ستن له "کیتابی موبین" به‌م بۆ‌چوونه‌ی تیره، پ‌روانه: سه‌رجمی په‌یامه‌کانی نوور - به‌رگی یه‌که‌م (وته‌کان) ل ۷۸۳-۷۸۴ یان په‌یامی: (من) په‌راوێزی ل ۴۱ - ۴۳.

"ويست"ی مروځيان تېدايه. دياره همموو ټمو بابۀ تانه ي که په يوه ندي يان به قدهر وه هيه گرنگي و بهايان له وۀ دايه که له مېر "ويستی مروځ" دۀ دوڼ، دۀ نا هر شتيک له باره ي قدهر وه بو تر ټ وۀ پينا ساندني شتي ناسراوي لي ديت. واته کاتي که بير له مروځ و ويستی مروځ ناکه نيوۀ ټوا همموو گوډار ټيکمان سه بارهت به قدهر له واتا و ناوۀ روک به تال دۀ يټ. چونکۀ هروۀ "بووني مروځ" واتا و ټه ننگيکي به مېر بوونه وۀ پوښيوۀ، به هۀ مان جوړ "ويستۀ جوړني" به "کشي گرنگي" به مۀ سۀ له ي "قدهر" داوۀ و ټه ننگيکي تايه تي پي به خشيوۀ.

له مېر ټموۀ، ټيمۀ له م کتيۀ دا له و قدهرۀ دۀ کوټيۀ وه که په يوه ندي به "ويستی مروځ" وه هيه و، له هۀ مان کات دا به دواي وۀ لامي ټمو پرسيار انۀ ش دا دۀ گۀ ټيڼ که هۀ له ميژۀ سه بارهت به "جوړني نيختياري" به زه يني مروځ دا هاتوون.

له خواي گهوره ي به توانا دۀ پار ټيۀ وه که ټيگۀ شتن و ټيگۀ ياندني قدهر مان ټيلهام بکات له پروناکي ټمو ټيړه وۀ که ټه هلي سونهت و جۀ ماعۀ ټي له سۀرۀ، هۀ ټو فيقيکيځ له م چۀ شنۀ باس و ليکوټيۀ و انۀ دا ديتۀ ټيمان هۀ ټۀ نا به خشي و چاکۀ ي خواي گهوره يۀ، هۀ کار ټيمان بو دۀ سټکۀ و ټي ټمو ټو فيقۀ ي خوا وۀ دۀ ټۀ نا دۀ سټۀ و ساني و هۀ ژار ټمانۀ.

۱- واتا کاني قدهر له "زمان" و "زاراوه" دا..

قدهر له زماني عمره يي دا به واتي "التقدير" واته دۀ سټ نيشان کردن ديت. ټموۀ تا دۀ ټين: "قَدَرُ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ". واته: ټمو شتۀ ي به وي تر هۀ لۀ سۀ نگانۀ و به ټۀ نۀ دازۀ ي ټمو لي کرد. هۀ وۀ ها دۀ و تر ټي: "قَدَرُ الْأَمْرِ". واته: کارۀ که ي سازانۀ و به ټي کرد و ټياري له سۀر دا. هۀ وۀ که به واتي هيز و وزش به کار ديت. خو کاتي که ټم و شۀ يه به فراوانتر به کار دۀ هيز ټي، ټوا واتي: ټياري له سۀر دان و، جني به جني کردني ټياري، دۀ گريټۀ خو.

ټنجا له کزي همموو ټم و اټا يانۀ وه بو مان دۀ رۀ دۀ کوټ که قدهر له "زاراوه" ي ټيمان دا ټريټ يه له: همموو ټمو قۀزا و حو کمانۀ ي که خواي گهورۀ دۀ سټ نيشانيان دۀ کات و ټياريان له سۀر دۀ دات.

ټم ټايۀ ته مۀ زانۀ ي خوا وۀ وۀ پشي ټم پينا سۀ يۀ سۀر وۀ دۀ گرن:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الانعام: ۵۹).

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (یونس: ۴۹).

﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الزل: ۷۵).

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲).

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿۱﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱-۲۲).

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (الملک: ۲۵-۲۶).

قه‌زا و قه‌ده‌ریش له پروویه که‌وه به یه‌ک و اتا دین، که‌چی له پروویه کی تره‌وه و له و اتایه کی دیکه‌دا "قه‌ده‌ر" هه‌موو نه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که‌خواوه‌ند ته‌قدیری کردوون، به‌لام "قه‌زا" بجی به‌جی کردنی نه‌م ته‌قدیره‌یه و نه‌نجامدان و رای‌ی کردنی فه‌رمانی نه‌و ده‌ست نیشانکاری یه‌یه.

هه‌روه‌ها "قه‌ده‌ر" بریتی یه‌له‌ گپ‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شتیک له‌ پیش بوونی‌دا، واته‌ گپ‌رانه‌وه‌ی "و‌جووده‌ عیلمی" یه‌که‌ی بۆ‌خوای گه‌وره‌له‌ نه‌خشه‌یه‌کی "زانست" ی‌ نه‌ودا. چونکه‌ نه‌و شتانه‌ی که‌ ناماده‌ کراون بی‌نه‌ ناو و‌جووده‌وه‌ و هه‌ول ده‌ده‌ن جینی خو‌یان له‌ زنجیره‌ی بوونه‌وه‌راند‌ا بگ‌رن، هه‌موویان له‌له‌و‌حی "کوژانه‌وه‌ و نووسین" (اخو و‌ال‌ئبات) دا ده‌نووس‌رین، که‌له‌و‌حیکه‌له‌ لایه‌ن مه‌لائیکه‌تانه‌وه‌ و له‌ پرووی نووسینه‌کانی "له‌و‌حی مه‌حفوظ" وه‌وه‌ ده‌گریته‌وه‌ و ده‌نووس‌ریته‌وه‌، که‌ نه‌ویش له‌ ناوه‌ندی زانستی هه‌مه‌لایه‌نگیری خوای گه‌وره‌دایه‌. که‌واته‌ "قه‌ده‌ر" پینکه‌وه‌هاتی "به‌دی‌هینانه‌کانی" خوای گه‌وره‌یه‌له‌ گه‌ل "ده‌ستکه‌وت" ی‌ مرؤف‌دا. واته‌ کاتی که‌ مرؤف ده‌ست ده‌داته‌ هه‌ر کاریک نه‌و کاره‌ به‌ ویستی خو‌ی نه‌نجام ده‌دات و خوای گه‌وره‌ش به‌ ویستی خو‌ی نه‌و کاره‌ی بۆ‌به‌دی‌ده‌هینیت. که‌واته‌ قه‌ده‌ر بریتی یه‌له‌ ته‌قدیری خوای گه‌وره‌ به‌ه‌وی زانستی نه‌زله‌ و نه‌به‌دی‌ خو‌ی سه‌باره‌ت به‌ بوونی هه‌موو شتیک پیش بوون و دوا‌ی بوونیشیان و چاره‌نووسی ناینده‌شیان. نه‌مه‌ش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ نه‌و بۆ‌جوونه‌ی پینی وایه‌: "قه‌ده‌ر ته‌نها ناو‌نیشانی زانستی خوا‌یه‌" بۆ‌جوونیک‌ی راست و دروست نی‌یه‌. چونکه‌ واتای قه‌ده‌ر جگه‌له‌وه‌ی که‌ ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کردنی شتان ده‌گه‌یه‌نیت له‌ رب‌نی "زانست" ی‌ خواوه‌نده‌وه‌، نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت که‌ هه‌موو نه‌و شتانه‌له‌ لایه‌ن سیفه‌ته‌کانی تری وه‌ک "بیستن و بینین و ویست و نیراده‌" ی‌ خوای گه‌وره‌شه‌وه‌ ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان‌کراون. جا‌ماده‌م وایه‌،

ئەوا ئینکاری کردنی قه‌دهر له راستی‌دا ئینکاری هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره ده‌گه‌یه‌نی‌ت. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه که به‌شیک‌ی زو‌ری لیکۆ‌ته‌ران باب‌ه‌تی قه‌ده‌ریان له ناوه‌ندی باسی خ‌وایه‌تی خ‌وای گه‌وره‌دا پروون کردووه‌ته‌وه و تو‌ویانه: پ‌نویست ناکات باس‌یک‌ی سه‌ره‌خۆ بۆ قه‌ده‌ر ته‌رخان بک‌ریت، چونکه زه‌رووره‌ت داخ‌وای ئه‌وه‌یه مه‌سه‌له‌ی "قه‌ده‌ر" له ناوه‌ندی باسی "ئولووه‌یه‌ت"‌دا پ‌یش‌چاو ب‌خ‌ریت.

به‌لام ئیمه وه‌ك ئەوان ناروانینه مه‌سه‌له‌که، چونکه ئەم گۆشه‌ی پروانینه له‌وانه‌یه له پروویه‌که‌وه بۆنی ئەوه‌ی لێ ی‌یت که "قه‌ده‌ر" له ناوه‌ندی پایه‌کانی ئیمان‌دا دانه‌ن‌ریت. له‌به‌ر ئەوه‌یه که ده‌ل‌ئین: هه‌روه‌ك باوه‌رمان به "خ‌وای گه‌وره و مه‌لائیکه‌تانی و ک‌ت‌یبه‌کانی و پ‌یغه‌مبه‌رانی و زیندووبوونه‌وه‌ی پاش مردن" هه‌یه، به‌هه‌مان جو‌ر باوه‌ریشمان به "قه‌ده‌ر" هه‌یه. ئەمه‌ش بۆ ئەوه‌ی گو‌فتاری‌کمان له زار ده‌رنه‌چ‌یت که چ به‌پوختی و چ به‌دو‌رودر‌ئ‌ژی و چ به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ك ناما‌زه‌ی ت‌یدا ی‌یت بۆ ئینکاری "ئیمان به‌ قه‌ده‌ر" وه‌ك پایه‌یه‌ك له پایه‌کانی ئیمان.

خۆ ئەگه‌ر ئەس‌لی مه‌سه‌له‌که ره‌چاو ب‌که‌ین، ئەوا ده‌بین ئیمامی ئەحه‌دی کو‌ری حه‌ن‌ب‌ل ده‌فه‌رمو‌ی: "القدر من القدرة". که‌واته ئەو که‌سه‌ی ئینکاری قه‌ده‌ر ب‌کات ئەوا ئینکاری گه‌ل‌نی کاروباری ئەوتۆ ده‌کات که تابه‌تن به‌ ئولووه‌یه‌تی خ‌وای گه‌وره‌وه. واته عه‌قیده‌ی ئولووه‌یه‌ت له‌ دل‌دا له‌ق ده‌ی‌یت و سیسته‌م و به‌ر و بناغه‌ی چه‌مکه ئیمانی‌یه‌کانیش یه‌ك له‌ د‌وای یه‌ك له‌ بن هه‌ل‌ده‌وه‌شین.

ئالیه‌وه‌یه‌ که "قه‌ده‌ر" به‌ باب‌ه‌ت‌یک‌ی گرنگ دانراوه. ئەوانه‌ش که له‌ ناوه‌ندی چه‌مکه‌کانی ئەه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت‌دا له‌ قه‌ده‌ر نه‌کۆلیونه‌ته‌وه، له‌ پ‌ی ترازاون و دوو‌چاری گو‌م‌رای‌ی بوون. عه‌قلانی‌یه‌تی مو‌عه‌زه‌زیله‌کان و حه‌تمییه‌تی جه‌بری‌یه‌کان هه‌ند‌یک‌ن له‌و گو‌م‌رای‌ی و له‌ پ‌ی ترازانه.

۲- ئەو قه‌ده‌ره "جه‌بری"‌یه‌ی که به‌سه‌ر گه‌ردوون‌دا زاله.

ئەو فه‌رمانه‌وه‌یه‌ی که فه‌رمانی له‌ سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوون‌دا زاله، بریتی‌یه‌ له‌ قه‌ده‌ر و ته‌قدیر و پ‌یسا و پ‌نکه‌وه‌گو‌ن‌جان و نه‌خشه و ته‌رازوو و هاوسه‌نگی و پ‌نکی.

ئایه‌ته مه‌زنه‌کانی قورئان ئەم "قه‌ده‌ر" ه‌ر پ‌نکه‌ره‌ی گه‌ردوونمان تی‌ده‌گه‌یه‌ن:

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿١٠﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿١١﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَن أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ (الرعد: ۸-۱۰).

﴿وَأَن مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ (الحجر: ۲۱).

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷).

به‌ئێ، قه‌دەر هێنده فراوانه که هه‌موو گه‌ردوون ده‌گرێته‌وه و شموولی هه‌موو شتیکی ناوی ده‌کات، به‌را‌ده‌یه‌ک که ناتوانرێت ته‌سه‌ووری هیچ شتیک بکری‌ت که له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌دەر دا بی‌ت. چونکه‌خوا‌ی گه‌وره‌ی به‌ده‌یه‌نه‌ری گه‌ردوون به‌زانی‌ی هه‌مه‌لایه‌نگری خ‌زی ته‌رازوو و پ‌نکی و پ‌نسا و پ‌نک‌خستن و نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراوی له‌هه‌موو شتیک‌دا دان‌وه، هه‌ر له‌چه‌که‌ره‌کردنی ناوک و ده‌غل و دانه‌کانه‌وه تا ده‌گاته‌بوو‌زان‌وه‌ی به‌هاری په‌نگین و، هه‌ر له‌نه‌خشان‌دنی شیوه و پ‌وخساری م‌رو‌ف له‌ناو پ‌ه‌ح‌می دای‌کان‌دا تا ده‌گاته‌له‌دای‌ک‌بوونی نه‌ستی‌ره‌کان له‌گه‌له‌ستی‌ره‌(بح‌ره) مه‌زنه‌کان‌دا. ته‌نانه‌ت هه‌موو نه‌و کتیبانه‌ی که له‌سه‌دان هه‌زار دانه‌تی‌په‌ر ده‌بن و زانا لیک‌وله‌ره‌کانی سه‌رتاسه‌ری جیهان دایان‌ناون، له‌راستی‌دا، ته‌رجه‌مه و پ‌روو‌نکه‌ره‌وه‌ی نه‌م پ‌نسا و پ‌نک‌و‌پ‌نکی و ته‌قدیره‌هه‌مه‌لایه‌نه و گشتگیره‌ن.

نه‌م قه‌دەر‌ه‌ی که به‌سه‌ر گه‌ردوون‌دا زال و فه‌رمان‌په‌وا‌یه، شتی‌که‌دوو‌ر و نزیک.. دو‌ست و دو‌ژمن.. تیمان‌داری با‌وه‌پ‌دار و کافری سه‌ر‌سه‌خت با‌وه‌پ‌ری پ‌ی ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت "مار‌کس" ی‌ش کاتێ که له‌"حه‌تمیه‌ت" ده‌دو‌یت له‌راستی‌دا نه‌م قه‌دەر‌ه فه‌رمان‌په‌وا‌یه‌ی گه‌ردوون پ‌یش‌چاو ده‌خات!

هه‌رچه‌نده‌ندێ له‌زانیانی موس‌لمان‌ی وه‌ک "ابن‌خلدون" دان به‌ج‌وره‌حه‌تمیه‌تیک‌دا ده‌نێن، ته‌نانه‌ت ژبانی کۆمه‌لایه‌تیش ده‌خه‌نه‌ژێر پ‌ک‌یفی نه‌و حه‌تمیه‌ته، به‌وێنه‌ی چه‌مکی "حه‌تمیه‌تی می‌ژوویی" که له‌خ‌و‌ر‌ئا‌وا‌دا با‌وه، که‌چی ئی‌مه له‌نا‌وه‌ندی چه‌مکی "نه‌ه‌لی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت" دا نه‌م حه‌تمیه‌ته به‌چه‌ند مه‌رجیکی تایه‌تی‌یه‌وه ده‌به‌ستی‌نه‌وه و به‌شی‌وه‌یه‌کی په‌ها(م‌طلق) وه‌ری‌نا‌گیرین، مه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌و مه‌رجانه‌دا. ده‌بی ی‌یش‌زان‌رێت که ئی‌مه دان به‌بوونی قه‌ده‌ریک‌دا ده‌نێن که فه‌رمان‌په‌وا و زاله‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیک ته‌نانه‌ت به‌سه‌ر ویستی م‌رو‌فیش‌دا.

بی‌گومان ئی‌مه کاتێ که ده‌ست به‌بنیات‌سانی پ‌ر‌ۆژه‌یه‌ک یان دروست‌کردنی کات‌رم‌یرێک ده‌که‌ین، یه‌که‌م هه‌نگاو‌مان به‌دانانی نه‌خشه و ته‌صمیم ده‌ست‌پ‌ی ده‌که‌ین. ب‌ۆیه له‌پ‌یش‌دا به‌ته‌قدیری خ‌ۆمان حساب ب‌ۆ هه‌موو نه‌و شتانه‌ده‌که‌ین که له‌وانه‌یه له‌دوا‌ڕ‌ۆژ و ق‌ۆ‌ناغه‌کانی نه‌و کاره‌دا ب‌ینه‌پ‌یمان. ج‌اله‌کات‌یک‌دا که نه‌م ته‌صمیم و نه‌خشه‌کی‌شانه له‌ب‌ینایه‌کی ئاسایی و ئام‌یریکی ساده‌دا ئا‌وا پ‌نویست ی‌یت، ئی‌تر چ‌ۆن ده‌کری نه‌م هه‌موو سی‌ستم و پ‌نسا‌ورد و ها‌وسه‌نگی‌یه سه‌رس‌و‌ر‌پ‌ه‌ینه‌رانه به‌ی نه‌خشه‌و پ‌لان و به‌رنامه ته‌سه‌و‌ر ب‌ک‌رین که به‌هه‌موو بو‌ونه‌وه‌رانه‌وه هه‌ر له‌گه‌ردیله‌کانه‌وه تا

ده‌گاته مروّف به ئاشکرا ده‌بیرن و له به‌رچاودان؟ ئایا بلیت ئهم رېسا ناوازه‌یه‌ی که به‌گه‌ردوونه‌وه ده‌بیرن شان و شکۆی له رېسای بیا و سیسته‌می کاتزمیره که که‌متر بیت؟!

ناوک و تۆوه‌کان - له راستی‌دا - چهند وردیله سندووقیکی پر له "قه‌دەر" نا! ئه‌وه‌تا لاپه‌ره‌کانی ژبانی هه‌موو تۆونک، به‌لکو ژبانی دره‌ختیکی ته‌واوه‌تی له‌و تۆوه‌دا دانراوه. ته‌نانه‌ت گه‌ر ئه‌و ناوک و تۆوانه‌ بخرینه‌ ناو خاکه‌وه ئه‌وا ده‌میان به‌هه‌زار جوړی پرووه‌ک و گۆلی به‌نگاو به‌نگ ده‌پشکویت، هه‌رچه‌نده‌ش له‌ پرووی پینکه‌هاتن و دروست‌بوونیانه‌وه له‌ یه‌ک ده‌چن و له‌ هه‌مان ماده‌ و که‌ره‌سه‌ی ساده‌ دروست کراون. که‌واته هه‌موو تۆونک که‌چه‌که‌ره‌ ده‌کات و ده‌می ده‌پشکویت، له‌ به‌رده‌م چاوی سه‌رنج‌دا ئه‌و پۆشاکه‌ پیش‌چاوه‌خات که‌قه‌دەر به‌ نه‌ندازه‌ و بالا‌ی ئه‌وی برپوه، یاخود به‌پیتی ئه‌و شیوه‌ و روخساره‌ عیلمی و مه‌عنه‌وی به‌ پینک دیت که‌قه‌دەر بۆی ده‌ست‌نیشان کردووه. خو ئه‌گه‌ر هه‌زاران که‌سی به‌رگه‌ردو به‌ درێزایی چه‌ندین سالی دوورودرێژ کار بکه‌ن، هه‌شتا هه‌ر ناتوان ته‌نانه‌ت به‌رگ و پۆشاک‌ی ته‌واوه‌تی ته‌نها یه‌ک دانه‌ دره‌خت بدوورن و ئاماده‌ی بکه‌ن، که‌چی گشت دره‌خت و پرووه‌که‌کان، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروست‌بوونیانه‌وه تا ئیستا، به‌رگ و پۆشاک بۆ خۆیان به‌رهم دین. که‌واته‌ چارنی به‌ ده‌بی ئهم کاره‌ بۆ قه‌ده‌ری فه‌رمانه‌وا و زالی ناو گه‌ردوون بگێڕینه‌وه، ده‌نا جگه‌ له‌ "قه‌دەر" به‌ چی ده‌کریت ئهم کاره‌ لیک بدرینه‌وه؟

بیر له‌م کۆشکه‌ مه‌زنه‌ی گه‌ردوون بکه‌ره‌وه. ئه‌وه‌تا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌م ته‌له‌سکۆب‌دا راوه‌ستاوه، هه‌موو ئه‌و دووری به‌ که‌جار زۆرانه‌ ده‌بیت که‌ ماوه‌ی پینج ملیۆن سالی پروناکی لیمانه‌وه‌ دوورن! واته‌ گه‌ر ته‌ستیره‌ی "نیبلووز" بکوژینه‌وه ئه‌وا ته‌نها دوا‌ی پینج ملیۆن سال ده‌توانیت کوژانه‌وه‌ که‌ی بییرن! یان گه‌ر تۆ بۆ خۆت بیت به‌ "پروناکی" و ته‌ویت برۆیت بۆ ئه‌وی، ئه‌وا دوا‌ی پینج ملیۆن سال ده‌توانیت بگه‌یه‌ته‌ ئه‌وی! جا ئایا ئهم گه‌ردوونه‌ مه‌زن و رېسا ورده، مروّف تووشی سه‌رسوورمان و سه‌رسامی ناکات؟!

له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ده‌بین که‌ ئهم جیهانه‌ فراوانه‌ په‌یوه‌ندی به‌کی به‌تینی له‌ گه‌ل ئهم مروّفه‌دا هه‌یه‌ که‌ جیهانیکی بجوو که‌ و جی نشینی سه‌رزه‌وی به‌، به‌ راده‌یه‌ک که‌ ئهم په‌یوه‌ندی به‌ خه‌ست و خۆله‌ی نیوانیان "ته‌قدیری مۆتله‌ق" و "زانستی هه‌مه‌لایه‌نگه‌ری" ئه‌و خواوه‌نده‌ پروون ده‌کاته‌وه که‌ به‌ وردترین رېسا و ناوازه‌ترین ته‌رازوو و به‌نگین‌ترین ته‌قدیر و کارسازی، زه‌وی و ئاسمانه‌کانی راگه‌ر کردووه. ئه‌وه‌تا ئه‌و پینکه‌وه‌ گونجانه‌

ورد و ئاشکرايەي نېوان ئەندامەکانی جەستەي مرۆف دەتوانریت لە گشت بەشەکانی گەردوونیش دا بېنریت.

"جین"^(۱) لەسەر حەق بوو کاتی که وتووێتی:

(ئەو کەسەي جیهانی گەردیله کان و جیهانی مرۆف و گشت جیهانەکانی تری پێکخستوو، بەپێی چەندین پێوهری ئەندازەیی ورد دایناو و نەخشەي بۆ کێشاو. چونکە ئەندازیاری یەکی فەرمانبەر و بە سەر تاسەري گەردوونەو دەبێریت).
جا ئایا ئەم ئەندازیاری یەهەستیار و وردهی که بەسەر گەردوون دا زال و فەرمانبەر وایە، سەر و زیادی نی یە بۆ چەسپاندنی بوونی ئەو خواوەندە ئەزەلی یە که گەردوونی بەپێی ئەو نەخشەيە بەدی هیناو؟

با ئەم مەسەلەيە بە گوێرەي تێگەشتنی عوامی خەلکی پێش چاو بخەین :

گەر ئێو خۆتان بۆ بنیاتنانی خانوویەك نامادە کردییت، با ئەو بینایە ساکاریش بییت، ئەوای گومان یە کەم هەنگاوتان بەو دەست پێ دەکات که سەردانی ئەو کەسانە دەکەن لەو کارەدا جیتی متمانە و پڕواتان و پڕس و پرایان پێش هەموو شتێك دەخەن. چونکە هەر هەلەيەك لە تەقدیر کردنی ئەو بینایەدا هەبییت - با کەمیش بییت - لەوانەيە بییت بەهۆی پڕ و خاندنی خانووە که لە کاتی ئەو بوونی دا. بۆیە تەقدیر کردنی ئەو حسابانە بۆ ئەو بیناکاری یە، کارێکی گەلنی پێویستە.

کەواتە ئەم "بینا" سادە و ئاسایی یە، پێویستی بە: تەقدیر و تەصمیم و نەخشەيەکی ئەوتۆ یە که لە گەلنی دا بگۆنجیت، خۆ ئێو هەتا پێداویستی یە بەرپەرەي یە کانی بۆ نامادە نەکەن دەست نادەنە بنیاتنانی. ئەنانەت دەبی - زیاد لەو هەش - چاودێری ئەو نەخشە و پلانە بکەن که بۆ ئاوەدان کردنەو ی ئەو شارەي ئێو داریژراو، هەر وەك دەبی شوینی بنیاتنان و شیو و دیکۆری دەر وەي خانووە کەش رەچاو بکەن.. ئەمانە و شتانی تری جگە لەمانەش که بۆ بنیاتنانی هەر خانوویەك پێویستن - با خانووە که سادە و ساکاریش بییت - دەبی لە سەرەتارە رەچاو بکریین.

لە کاتیك دا که ئەم تەقدیرانە بۆ ئەم بینایە پێویست بییت رەچاو بکریین، دەبی بینای گەورەي فراوانی گەردوون پێویستی بە وردترین حساب و پێوهر و تەقدیر هەبییت. ئایا نموونەت لەسەر ئەمە دەوێت؟

(۱) (جین): زانیەکی ئینگلیزە لە بواری کانی: گەردووناسی و بیرکاری و فیزیادا. لە نېوان سالا کانی: (۱۸۷۷-۱۹۴۶ز) دا ژیاو. چەند کینیکی دواي خۆی بەجێ هێشتوو، هەر وەك چەندین یاس و لیکۆلنەو ی جیاجیاشی ئەنجام داو و بەرەي چۆنیی پێکھاتی بۆشایی ئاسمان و گەردوون و ئەستێرەکان. (وەرگێڕ)

سەیری قاشیک "سینو" بکەن کە دەیخەنە ناو دەمتان و سەرنج لەو پەیوەندی یە وردە ی نیوان خۆتان و ئەو قاشە سینو بەدەن: تامی سینو کە و، دەمی ئێو.. فیتامینە کانی ناوی و، جەستە ی ئێو.. تەنانت سێبەری درەختە کە ی و، پێویستی ئێو بە سێبەرە کە ی.. پێویستی درەختە کە ی بەو گازە ژەهراوی یە ی کە لە گەل هەناسە دا دەری دەدەن و، پاکژ کردنی هەواش لە لایەن ئەو درەختە و، پاشان هەوا هەلمژین و هەناسە داتنان لە پێی ئەم هەوا پوخت و پاکژ کراوە یو.. ئەمانە و سەدان پەیوەندی تر کە - بۆ نمونە - لە نیوان "ئیمە" و "سینو" دا هەیه و لێرە دا چەردە یە کمان لێ پێش چاو خستن.

خۆ ئە گەر بتانە ویت ئەم مەسەلە یە لە باز نە یە کی تەسکی وەك ئەم نمونە یە دا، یان لە مەیدانیکی فراوانی نیوان تەستیرە کان دا وەر بگرن، ئەوا لە هەر هەموویان دا جگە لە: سیستەمیکی ناوازە و.. هاو سەنگی یە کی ورد و.. تەقدیر کاری لە هەموو شتیک دا، هیچی تر نابین.

گەر سەرنج لە هەر "زیندە توو" (حیوان منوی) ینک بەدەیت دەبینیت هەر گیز درۆ ناکات، چونکە بە پێی سیستەم و پلانیکی دیاری کراو دەجووڵێتەو. خۆ ئە گەر بلیت: "دەم بە مەرۆف" راست دەکات دەبیت بە مەرۆف، چونکە ئەو گوشتارە لە خۆرا و بە هەبەرە مەکی نالیت، بە لکو بە زمانی کرۆمۆسۆمە کان و ئەو کارمەندی یە دوور لە هەلە یە (DNA و RNA) دەبلیت کە خانە کان ئاراستە دەکەن بۆ پێکھێنانی دەمی مەرۆف و لێو کەانی و چاوە کانی و لووت و گۆنچکە ی و سیما و روخسار و هەموو شتیکی تر ی.

هەر وەها دووری یە کانی ناو بۆشایی ئاسمانیش لە لای گەردووناسە فیزیای یە کان ئاشکرایە و، لە هیژە موگناتیسی یە کان و مەودا کانیشیان لەو دووری یە ئەندازە یی یە فراوانە دا و لە توندیی هیژە کانی ناویشیان شارەزا و ئاگادارن. دۆزینەو ی "کۆمپیوتەر" گەلێ یارمەتی مەرۆفی دا کە برائیت هەموو بەدیهاتوویەك لەم گەردوونە دا لە سەرەتای دروست بوونیەو بە پێی نەخشە و پلانیکی دارپێژراو ینک دەخریت، ئەم نەخشە و پلانی لە هەموو شتیکی گەردوون دا ڕەچاو کراوە، هەر لە گەردیلە کانەو تا دەگاتە گەلەستیرە کان، چونکە هەموو شتیک لە "لەوحی مەحفوظ" دا تۆمار و دەست نیشان کراوە. ئەمەش بریتی یە لەو ی کە پێی دەلێن: "قەدەر".

لەوانە یە باشتر و ایبت ئەم مەسەلە یە پتر روون بکەینەو.

ئەو ی کە تائیتسا باسما کرد لە بارە ی "قەدەری جەبری" یەو یە، واتە ئەو قەدەری کە دەستەلات و کاریگەری مەرۆفی تیندا نی یە، ئەم قەدەرە شتیکی گەردوونی یە و

"ویستی مرۆف" ره‌چار ناکات، به‌لکو خوای گه‌وره به "ویستی"ی خۆی هه‌رچی به‌کی بویت به‌دی ده‌هینیت و هه‌ر کارێکی بویت ده‌یکات. له‌سه‌ر ئهو کارانه‌ش که‌س پرسیاری لێ ناکات، چونکه هه‌ر خۆی قاهیر و جه‌بیار و زال و به‌ده‌سته‌لاته. خۆ هه‌ر چه‌ند هه‌موو به‌دیها توو یه‌ك حیکمه‌تی تێداره‌چار کراوه، به‌لام ئهم حیکمه‌ته پابه‌ند (موقه‌بییه‌د) نی‌یه، چونکه خواوه‌ند خۆی **فَعَالٌ لِّمَا یُرِیدُ**. ئه‌وه‌تا گۆی زه‌وی له سه‌ره‌تای دروست بوو نی‌هه‌ و به‌فه‌رمان و دانه‌یه‌ری ئهم قه‌ده‌ره جه‌بری‌یه، به‌ده‌وری خۆی دا ده‌خوولێته‌وه و له‌هه‌مان کاتیش دا به‌ده‌وری خۆریش دا ده‌سووریت، بێ ئه‌وه‌ی که‌س مافی ئه‌وه‌ی هه‌بیت پێی بلێت: رابووه‌سته و مه‌جولنی .. هه‌روه‌ها خۆر و مانگ له‌پێش‌کێ‌دان و که‌س ناتوانیت رێ له‌م پێش‌کێ‌یه‌یان بگریت، چونکه هه‌ر ته‌نها قه‌ده‌ری جه‌بری‌یه که‌ به‌سه‌ر ئهم بزووتن و پێش‌کێ‌یه‌دا زال و ده‌سته‌لاتداره. که‌واته هه‌موو شتێک به‌ناچاری سه‌ری بۆ ئهم قه‌ده‌ره نه‌وی کردوه.

۳- قه‌ده‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی "ویجدانی"یه.

ده‌توانیت به‌چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی زانستی جو‌راو جو‌ر "بوون"ی خوای گه‌وره و، پیغه‌مه‌ربه‌رتیی چه‌زه‌رتی "محمد المصطفی" ﷺ، ته‌نانه‌ت زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردنیش بچه‌سپینیت، به‌لام "قه‌ده‌ر" وانی‌یه؛ چونکه مه‌سه‌له‌یه‌کی حالی و ویجدانی‌یه، نه‌ك زانستی و نه‌زه‌ری!

ئه‌وه‌تا مرۆف به‌ئهن‌دازه‌ی په‌له‌ی ئیمانه‌که‌ی خۆی، ئیمایش به‌"قه‌ده‌ر" ده‌هینیت و به‌ئهن‌دازه‌ی فراوانی و قوولی هه‌سته ئیمانی‌یه‌کانیشی ته‌سدیقی ده‌کات. زۆر که‌س هه‌ن که‌ ژایانیان له‌چه‌نده‌ها مه‌سه‌له و باب‌ه‌تی قوول دا بردووته‌سه‌ر، که‌چی هه‌شتا له‌بجۆر کترین مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ر تێه‌گه‌شتوون. ئه‌وانه - به‌راستی - بێ‌به‌ختن، چونکه "قه‌ده‌ر" هیچ جینگایه‌کی له‌ناخی ویجدانی ئه‌وان دا نه‌گرتوه‌، که‌واته‌ شایانی به‌زه‌یی پێداهاتنه‌وه‌ن. به‌لام ئهو که‌سه‌ی که‌ به‌ویستی خۆی رازی‌یه‌ زیانی لێ بکه‌ویت، شایسته‌ی ئه‌وه‌ نی‌یه‌ به‌چارێ سۆز و به‌زه‌یی‌یه‌وه‌ سه‌یر بکریته. ئهو جو‌ره که‌سانه کاروباره‌کانی خوای گه‌وره‌یان بۆ روون نه‌بووته‌وه‌ که‌ له‌پشت کاروباره‌کانی خۆیان‌وه‌ ده‌سته‌به‌کاره، چونکه چاوه‌کانیان داخراوه و هیچ شتێک نابینیت، هه‌روه‌ك رواینیشیان هه‌نده کورت و کۆتایه که‌ ناگاته حه‌قیقه‌تیکی مه‌زن که‌ برینی‌یه‌ له‌وه‌ی: هه‌ر کرداریک ده‌کدن پێشتر به‌تقدیر و کارسازی‌یه‌کی زانستی‌یانه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ نه‌خشه و پلانی بۆ داریژراوه. جا ئهو جو‌ره که‌سانه به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی ژایانیان به‌سه‌ر ده‌بدن و، گه‌لێ دژواره‌ گرفتاری هه‌ندێ له‌چه‌مه‌که ئیعتی‌زالی‌یه‌کان نه‌بن.

۴- ئەو دەست‌کەوتە‌ی کە "ئیمان بە قە‌دەر" بە مەرۆ‌فی دە‌بە‌خشی‌ت.

ئەو کە‌سە‌ی بە‌ ئە‌واوە‌تی لە‌ مە‌سە‌لە‌ی قە‌دەر تە‌گە‌یشتوو‌ە و لە‌ وێ‌جدانی خۆ‌ی‌دا نە‌هێ‌نی‌یە‌ تە‌ی‌بە‌تە‌ی کە‌انی قە‌دەرە‌ی - بە‌ وێ‌نە‌ی کردنە‌وە‌ی گ‌ری - قوناغ لە‌ دوا‌ی قوناغ شی کردوو‌ە‌تە‌وە‌.. ئە‌و کە‌سە‌ لە‌ کۆ‌تایی‌دا هە‌موو شتێ‌ک بۆ‌ خوا‌ی گە‌ورە‌ دە‌گێ‌ڕێ‌تە‌وە‌، تا دە‌گاتە‌ ئاستی ئە‌و تێ‌گە‌یشتە‌ی کە‌ ئە‌م ئایە‌تە‌ پ‌رۆ‌زە‌ پێ‌ی دە‌بە‌خشی‌ت:

﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

بە‌ڵێ، خوا‌ی گە‌ورە‌ بە‌دیه‌نە‌ری خۆ‌مان و کردو‌ە‌ کائە‌مانە‌؛ خواردن و خواردنە‌وە‌ و نو‌ستن و بێ‌داری و بێ‌ کردنە‌وە‌ و گو‌فتارمان، هەر هە‌موویان، بە‌دیه‌ن‌راوی خوا‌ی گە‌ورە‌ن. لە‌ راستی‌دا هەر شتێ‌ک پە‌یوە‌ندیی بە‌ "بە‌دیه‌ن‌ان" هە‌ بێ‌ت، بە‌ وە‌پە‌ری دنیایی و بێ‌ گومان‌ی، بە‌دیه‌ت‌وو‌ی خوا‌ی گە‌ورە‌یە‌. ئە‌و کە‌سە‌ی کە‌ یە‌ک‌بە‌یە‌کی نە‌هێ‌نی‌یە‌ کە‌انی قە‌دەرە‌ی شی کردوو‌ە‌تە‌وە‌ و گە‌یشتوو‌ە‌تە‌ کۆ‌تایی، لە‌ هە‌لس‌و‌کە‌وتی وێ‌جدانی خۆ‌ی‌دا ئە‌م حە‌قیقە‌تە‌ وە‌ک خۆ‌ری رووناکی نا‌وجەر‌گە‌ی ئاسمان بە‌ روونی دە‌بینێ‌ت. جا لە‌بەر ئە‌وە‌ی ئە‌م راستی‌یە‌ بە‌م جۆ‌رە‌یە‌، ئە‌وا ئە‌و کە‌سە‌ی لە‌م بوارە‌دا گە‌یشتوو‌ە‌تە‌ کۆ‌تایی، گە‌لێ‌ دژ‌واره‌ کە‌ دوو‌ چاری "جە‌بری‌یە‌ت" نە‌بێ‌ت!

بە‌لام دە‌بێ‌ بزانیت کە‌ هەر چە‌ندە‌ مەرۆ‌ف هە‌موو کارە‌کان بۆ‌ خوا‌ی گە‌ورە‌ بگێ‌ڕێ‌تە‌وە‌، هەر لە‌ ئە‌نجام‌دا "ویستە‌ جو‌زئی" یە‌ کە‌ی خۆ‌ی لە‌ بە‌ردە‌م‌دا راست دە‌بێ‌تە‌وە‌ و بە‌رپر‌ساری‌یە‌ کە‌ی ئە‌ستۆ‌ی یاد دە‌خاتە‌وە‌! تا‌کو تێ‌ی بگە‌یە‌نێ‌ت کە‌ بە‌رپر‌ساری کردو‌ە‌ کانیە‌تی و هەر گ‌یز ئە‌م بە‌رپر‌ساری‌یە‌ی لە‌سەر هە‌لنا‌گ‌یرێ‌ت.. هەر لە‌ هە‌مان کاتیش‌دا و بۆ‌ ئە‌وە‌ی مەرۆ‌ف بە‌هۆ‌ی کردو‌ە‌ چاکە‌ کانیە‌وە‌ لە‌ خۆ‌ی بایی نە‌بێ‌ت، "قە‌دەر" روو‌بەر‌ووی دە‌بێ‌تە‌وە‌ و پێ‌ی دە‌لێ‌ت: (لە‌ خۆ‌ت بایی مە‌بە‌، چونکە‌ تۆ "بکەر" ی ئە‌م کردو‌ە‌ چاکانە‌ نێ‌یت)! ئی‌تر لە‌م پ‌ی‌یە‌وە‌ لە‌ "غ‌رور" و "لە‌خۆ‌بایی‌بوون" پ‌زگاری دە‌کات. هەر تە‌ن‌ها بە‌م جۆ‌رە‌ مەرۆ‌ف دە‌گاتە‌ "هاوسە‌نگی" لە‌م مە‌سە‌لە‌یە‌دا و هەر تە‌ن‌ها بە‌ پارێ‌زگاری کردنیش لە‌م هاوسە‌نگی‌یە‌ دە‌توانێ‌ت ژیان و پ‌ە‌فتارە‌ کانی خۆ‌ی رێ‌ک ب‌خات.

هەر چ‌ی کردو‌ە‌ی چاک هە‌ن هەر هە‌موویان تە‌ن‌ها "کار" و "تە‌قدیر" ی خوا‌ی گە‌ورە‌ن، کە‌واتە‌ مەرۆ‌ف ناتوانێ‌ت خۆ‌ی ب‌کات بە‌ خاوە‌نیان، دە‌نا گ‌رفتاری شیر‌کی پە‌ن‌هان دە‌بێ‌ت، چونکە‌ هەر تە‌ن‌ها خوا‌ی گە‌ورە‌یە‌ کە‌ راستە‌و‌خۆ‌ کردو‌ە‌ چاکە‌کان بە‌ مەرۆ‌ف دە‌بە‌خشی‌ت، نابینێ‌ت دە‌روونی بە‌دخ‌وازی مەرۆ‌ف (النفس الأمارة بالسوء) هەر گ‌یز داوا‌ی کردو‌ە‌ی چاک ناکات؟ ئاشک‌رایە‌ کە‌ مە‌بە‌ست بە‌ کردو‌ە‌ی چاک لێ‌رە‌دا ئە‌و کردو‌ە‌انە‌ن کە‌ لە‌ زاتی خۆ‌یان‌دا چاک و جوانن، دە‌نا مە‌بە‌ست ئە‌و شتە‌نە‌ی یە‌ کە‌

ئارەزووی دەروونی بەدخواز بە جوانیان دەزانیت! بەلێ، رقیبوونەوه لە "جوانی"ی راستەقینە لە سروشتی دەروونی بەدخوازدا ریشکی داکو تاوێ و دوژمنایەتی کردنیشتی بەرامبەر کردووی چاگ ھەروا بەردەوام دەبیت، چونکە لەسەر ئەو سروشتە بەدیھێنراوە.

"دەروونی بەدخواز" خۆی داوای کردووە خراپەکان دەکات، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردەوانەی دەکەوێتە ئەستۆ. ئەم ئایەتە پێرۆزە ی خوارووە ئەم دوو بناغەییە لە خۆدا کو کردووە تەو و بە جوانی پرونیان دەکاتەو:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹).

لەبەر ئەوە، ھەر گێز مافی ئەوەت نییە بەو کردەوێ چاگانە لە خۆت بایی ببیت کە ناگەرێنەووە بۆتۆ، چونکە ئەو کردەوێ چاگانە راستەوخۆ ھی تۆنین. خۆ ھەرشیتێک "باش و جوان" بیت تەنھا چاکەکاریی خۆی گەورەییە لە گەڵ تۆدا کردوویەتی، ئاشکرایشە چاکەکاریی خواوەند داخوای شوکرانە بژیری و تەوازوعە، ئەک لەخۆبایی بوون!

سەبارەت بە کردەوێ خراپەکان و گوناھەکانیشت ئەوا "ویستە جوژنی"یە کەت مەر جێکی ئاسایییە لە بەدیھێنانیاندا، بۆیە بەرپر سیاری ئەو کردەوانە دەکەوێتە ئەستۆی نەفسەووە. چونکە تۆ بۆ خۆت ئارەزووت لە چ کردەوێیەک بوو و نەفسیشت مەیلی بەلادا رۆشتوو یان بیری لێ کردووە تەو کە ئەنجامی بدات یاخود ھەر ھەلس و کەوتێک لە مەیل و ئارەزوو کانتدا، خۆی گەورە ئەوێ بەدیھێناوە.

ئەم جوژە شانە مەگەر لە ناخی خۆماندا و بە ھەست پێکردنی "ویجدانی" و "حالی" واتە: بە کردەو، دەنا ناتوانین لێیان تی بگەین. واتە تەنھا یەک شایەت ھەیە لەسەر ئەو مەیلە کە بە دلت داھاتوو یاخود بەسەر ئەو ھەلس و کەوتە لێ مەیلەدا ئەنجام داو، ئەویش "ویجدان"ی خۆتە. جا خۆی گەورە ئەم ویجدانە ی خۆتی کردووە بە شایەت لەسەر زانیاریی خۆی سەبارەت بە کردەو کانت.

مرۆفی سەرەتاییش لە بابەتەکانی ئیماندا، بە ھەمان جوژ باوەری بە "قەدەر" ھەیە، بەلام بەو جوژە کە لە گۆشە ی "قەدەر" ھە دەروانیشتە پرووداوە کانی کاتی "رابوردو" و ئەو "گێر و گرتانە"ش کە دینە رینی، ئەوەتا دەتیت: (ئەو بەلا و موسیبەتانە کە دوو چاریان بووم تەقدیری خۆی گەورەن). بەم جوژە رزگاری دەبیت.. بەلام کاتی سەیری نایندە و گوناھەکان دەکات لە گۆشە ی "ویستی جوژنی"ی خۆیووە بۆیان دەروانیشت و دەتیت: (ھەرچۆن بوو خۆی گەورە چیی بۆ تەقدیر کردووم، بەدەستی دەھێنم). بەم جوژە، خۆی ناھاوێتە ناو باوہشی تەمبەلێیووە و

"قەدەر" ناکات بە بیانویەك بۆ پاساودانی ئەو کردەوه خراپەى نىبەتى لىى هىناوه بىکات. چونکە خواى گەوره دەفرمویت: ﴿وَأَنْ لِّسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹). بەئى، خواى گەوره بەدیهینەرى هەموو چاکە و خراپەیه کە، چونکە "بەدیهینان" تەنھا تایبەتە بە خواوەندەوه، بەلام بەرپر سيارى کردەوى خراب لە ئەستۆى ئەو کەسەدايە کە "وێستووێتى" بىکات. ئەو چەشنە ئيمانە، بناغەى ئيمانى مروڤى سەرەتايىيە..

بەلام دواى ئەمە، نايىت مروڤى سەرەتايى لەم ئەندازەيە زياتر دەم لە مەسەلەى قەدەر بدات و مافى ئەوەى نىيە قسە لە مەسەلە و بابەتە فەرعىيە کانى بکات، چونکە قەدەر جىئى پى هەتخلیسکانه و بابەتیکى گەلى وردە. ئيمانى ئەعزەم حەزرەتى ئەبوو حەنیفەى نوعمان - خوالىي رازى يىت - رڤى بە قوتايىيە کانى خۆى نەدەدا کە لەم چەشنە بابەتانه بدوین. کاتى کە لىيان پر سى: ئەى خۆت بۆجى لىيان دەدوئىت؟ وەلامى دانەوه: (کاتى کە من قسەى تىدا دەکەم هیندە بە ترس و لەرزەوه دەدوئىم دەلئىي بەئندە بەسەر سەر مەوه نىشتوو تەوه). مەبەستى ئەوێه کە: ئیوه کاتى لە قەدەر دەدوئىن نيازتان سەر کەوتە بەسەر بەرامبەرە کەتاندا، بۆيە رىتان پى نادەم قسەى تىدا بکەن. دەبى ئەوش بزانرئىت کە وردىي لەرا دەبەدەرى ئەم بابەتە و مەترسىي لىدانوى، هەر گىز خاوپىيى مەنتىقیيەتى مەسەلە باسکراوه کە لىل ناکات، چونکە مەبەست ئەوێه کە نابى ئەم چەشنە بابەتانه، بە تایبەت مەسەلەى قەدەر، هەروا بە هەر مەکى ياس بکرىن، بەلکو دەبى کە سىک قسەيان تىدا بکات کە بە وێنەى شارەزايى مروڤى کىمیاگەر و کارامەيى زەرەنگەر، لەو مەسەلە و بابەتانهدا کارامە و شارەزا يىت.

۵ - "قەدەر" و "وێستى جوژنى" دژايەتىيان لە نىواندا نىيە.

"قەدەر" و "وێستى مروڤ" لە بناغەدا ئەک هەر پىچەوانەى يە کتر نىن، بەلکو شان بەشانى يە کترىشن. خۆ ئەگەر رۇشتنى مروڤ بە کردەوه چاکە کانى بۆ ناو بەهەشت و بە کردەوه خراپە کانىشى بۆ ناو دۆزەخ بە "مەسەلە" يەك دابنرئىت، ئەوا مەسەلە کە ئەوه دەگەيە نىت کە خواوەندى پەرورە دگارى هەموو جىهانە کان بە زمانى "قەدەر" تەسدىقى دەکات، هەر وەك لە لایە کى ترىشەوه پشتگىرى خواوەندە گەيە نىت بۆ "وێستى مروڤ" ..

بەو واتايەى کە مروڤ هیزىکى تىدايە هانى دەدات بۆ کردەوه باش و جوانە کان و پاشان بۆ جووونە بەهەشت. هەر وەها بە پىچەوانەشەوه، واتە هیزىکى ئەوتوشى تىدايە کە بەرەو کردەوه خراپە کان و گوناھبارى دەیداتە بەر و لە ئەنجامدا دەبىخاتە ناو دۆزەخ. جا ئەم "هیز"ە بناغدى "تەقدیر" پىك دەهینئىت کە ئەویش جگە لە "وێستى مروڤ" هىچ

شتیکى تر نی یە. خۆ بوونی ئەم "ویست" ەش نە پێچەوانەى تەقدیری خواوەندە و نە
پیشى لى دە گرىت.

لە راستى دا دەتوانین سەبارەت بە ەموو کردەو کائمان بەم جۆرە بیر بکەینەو.ە. بۆ
ئەوونە: گەر بمانەوێت دەستمان بەرز بکەینەو ئەوا دەتوانین بەرزى بکەینەو.ە گەر هیچ
رێگەریک لە گۆڕى دا نەبێت.. ەروەها دەشتوانین بدوین گەر بمانەوێت. واتە
ئەنجامدانى کردەو کائمان دەبێت سەپىت کە تێمە "ویست" یکمان ەبێت. گەر بێتوێت
دەتوانیت ناوی: "جوزنى ئیختیارى" یان "ئارەزوو" یان "خواست" ی لى بێت، ئەنجام
ەەر یە کێکە با ناو کانیشى جیا بن، چونکە ئەو "ویست" ەى کە ماھییەتە کەشى نازانین
جی یە، بە وێنەى خۆرى ئاسمان، پروو و ەست پى کراو.

بەلێ، گەر لە پروو "تەقدیری خواوەند" ەو پروا نین مەسەلە کە، دەبینین وەك ئەو
وايە کە خۆای گەورە بە مەرووف بلیت: (من دەزائم کە تۆ لە فلان کات دا ویستى خۆت
لەو کارە دیارى کراو دا دەخەیتە کار، بۆیە ئەو کارەت بەو شەکل و شێو یە بۆ تەقدیر
دەکەم). ئەمەش لە ناو ەروك دا پشتگیری "قەدەرى خواوەند" ە بۆ "ویستى مەرووف"!

بەلێ، خۆای گەورە ەەر خۆى بەدیهینەرى ەموو شتیکە. جا مادەم بە ەموو
شتیک ناگادارە ئەوا "تەقدیر" ى خۆى بۆ ئەو شوینە ئاراستە دەکات کە مەرووف ویستى
خۆى بۆ ئاراستە کردووە. واتە "قەدەر" پشتى "ویستى مەرووف" دەگریت و بەتالى
ناکاتەو. بە واتایە کى تر دەوراندەورى "ویست" ى مەرووفى داو و پشتى دەگریت و
ەەر گیز پێچەوانەى نی یە.

٦ - "قەدەر" جۆریکە لە "زانستى خۆای".

قەدەر بریتى یە لەو نەخشە و پلان و رێکخستەى کە خۆای گەورە لە زانستى
خۆى دا بۆ ەموو شتیکى دارشتووە. خۆ ئاشکرایشە کە ەەر شتیک زانرا، ئەو
ناگەینێت کە تەنها بەو زانینە ەاتوو ەتە و جود و بەدى ەنراو. چونکە گەر نەخشەى
ەزار خانوو بەرە بزائیت و پلانى کارى سەدان کارگە لەبەر بکەیت، ئەوا ەەر گیز بەم
زانینەت و بەم نەخشە و پلانەى کە لە زەینى تۆدا ەن، ەیچ شتیک نایەتە و جود.
چونکە دروست کردنى ئەو خانوو بەرە و کارگە پێویستیان بە: "ویست" و "توانست"
ەبێت. دەنا بە پێچەوانەى ئەمەو، گشت ئەو پلان و نەخشە جۆراو جۆرانە تەنها چەند
زانبارى ەك دەبن کە تايەتن بە خۆتەو و، بە ئەندیشەى خۆت بەناویان دا دەگریت و،
ەەر رێگەریک رى لە ئەندیشەت بگریت، بە ەو یە ەموو ئەو خانوو بەرە و کارائەش تیا
دەچن، تەنانەت گەر ەزى ئەندیشەت لە کار بکەوێت ئەوا وەك ئەو وایە کە ەەر ەیچ
زانست و نەخشە و پلانیك پروو نەدایت!

هەروەها ئەوەش دەخەینە ڕوو کە "قەدەر" لە جۆری "زانستی خوای گەوره"یە. خۆ هەمیشە "زانین شونیکەوتە ی زانراوە". واتە "زانراو" لەسەر هەر چۆنیتی یەک بێت بەو چۆنیتی یە "زانین" دەورە ی دەدات و پەڕەندێی پێت دەکات. ئەک بە پێچەوانەو "زانراو" شونیکەوتە ی "زانست" بێت!

جا مادەم ئەمە وایە، ئەوا خوای گەوره هەموو ئەو کردارە و چۆنیتی یە کانیشیان "دەزانیت" کە ئێمە بە "ویست" ی خۆمان ئەنجامیان دەدەین و، "تەقدیر" کەشی بە پێی ئەو زانیە دادەنێت. چونکە زانستی خوای گەوره هەمەلایەنگەر و دەوراندەوری هەموو شتیکی داو. تەنانت دەستەواژە ی: (ئەم شتە دەگەرێتەو بۆ زانستی خوا) بێ ئەدەبی یە بەرامبەر بە خوای گەوره! چونکە هیچ شتیکی نی یە لە زانستی خواوەند بەدەر بێت. کەواتە ئەنھا بۆ نزیک خستەو ی ئەم مەسەلە یە لە ژیری یەو و بە مەبەستی تیگەیانن دەتوانین ئەم دەستەواژە یە بە کار بهێنین.

با - بۆ ئێمە - بێر لە شەمەندەفەرێک بکەینەو کە ماوێ نیوان دوو وێستگای دەستیشان کراو بە کاتیکی زانراو دەبریت. ئەم ئەنجامە زۆر لە پێش کەوتنە پێی شەمەندەفەر کە حساب کراو و زانراو، ئەو زانیاری یانەش هەندێ جار لە چەند لیستە و تۆمارێکدا چاپ دەکری. جا ئەم ئەنجامە "زانراو" بریتی یە لە: نەخشە و پلان. خۆ ئەگەر ئەم ئێمە بۆ سەر مەسەلە کە ی خۆمان قیاس بکەین، دەلیین: ئەم ئەنجامە بریتی یە لە قەدەر، یاخود "قەدەر" ئەم ئەنجامە یە. بەلام دەبێ بزانی کە ئەم "زانیاری" یانێ پێشترمان هەر گیز هێزێکی جەبری نین شەمەندەفەر کە بێخەنە گەر و بیجوولین. بەو واتایە هۆی ڕۆشتنی شەمەندەفەر کە بەرەو وێستگا دیاری کراو کە ئەو نی یە کە ئەم نەخشە و پلانە وادارێژراو! بەلکو بە پێچەوانەو: لەبەر ئەوە ی شەمەندەفەر کە لەو کاتانەدا دەگاتە ئەو وێستگایانە ی کە لەم نەخشە و پلانەدا - واتە لە قەدەر ی شەمەندەفەر کەدا - ناویان هەیه، ئەوا بەو جۆرە لە نەخشە و پلانەکاندا ماوێ گەیشتنی بۆ ئەو وێستگایانە تۆمار کراو، چونکە "زانین شونیکەوتە ی زانراو" کەواتە هەر شتیکی لە سەر هەر چۆنیتی یەک بێت بەو جۆرە "دەزانیت" و هەر بەو پێ یەش تەقدیری بۆ دادەنریت.

ئەوێندە هەیه دەبێ بزانی کە "زانین" ی خوای گەوره لە بەرزایی یەو و لە یەک کاتدا دەروانیته هەموو ئەو شتانی کە ڕوویان داو و ئەوانەش کە ڕوو دەدەن، وەک ئەو ی کە ڕوایتە یەک خال. کەواتە هۆکار و ئەنجام.. عیللەت و مەعلول.. سەرەتا و کۆتایی، هەموویان لە یەک خالی زانستی ئەودان، بۆیە لە زانستی خوادا: سەرەتا و

کو‌تایی.. پاش و پیش.. نی.یه. واته زانستی خوای گه‌وره ده‌ورانه‌وری همه‌وو شتیکی داوه، له همه‌وو لایه‌کی نه‌و شته‌وه.

جا خوای گه‌وره "ته‌قدیری خوی" به‌پیی نهم "زانست" ه‌همه‌لایه‌نگره داد‌ه‌پ‌یزیت. له‌به‌ر نه‌وه، نهم ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکاری‌یه‌ی خوا‌ه‌ند حسایی بۆ "ویستی مرؤف" کرد‌وه له‌و کردارانه‌ی‌دا که مرؤف به‌ ویستی خوی نه‌نجامیان ده‌دات. واته "ته‌قدیر" ی خوای گه‌وره "ویستی مرؤف" له‌ حسایی خوی ده‌رناکات و به‌تالی ناکاته‌وه. کرداره‌کانی مرؤف ه‌ر همه‌وویان پیشتر له "له‌وحی مه‌حفوظ" دا تۆمار کراون. نجا دوا‌ی نه‌وه ه‌ر شتیکی بۆ ته‌قدیر کراوه و به‌ نه‌ستۆی‌دا ه‌ه‌ل‌واسراوه بریتی‌یه له‌و کردارانه‌ی که له‌به‌ر نهم له‌وحی مه‌حفوظ‌له‌دا گیراونه‌ته‌وه و نووسراونه‌ته‌وه، وه‌ک به‌ پرونی لهم نایه‌ته‌ه‌ پ‌رۆزه‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت:

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزِمَتَهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (ال‌اسراء: ۱۳).

به‌لێ، ه‌ر کرداریک که مرؤف ده‌یکات، پیشتر نووسراوه. نه‌وه‌نده ه‌یه‌یه مرؤف به‌ کرد‌وه‌ه‌کانی نه‌و شتانه ده‌خاته دۆخی جی‌به‌جی کرد‌نه‌وه که له‌ باره‌یه‌وه نووسراون. نهم قه‌ده‌ره نووسراوه‌ش بریتی‌یه له‌و زانسته‌ی خوای گه‌وره که پیشتر زانیویه‌تی نهم مرؤفه‌ چ کرد‌وه‌یه‌ک ده‌کات. دیاره نهم زانینش ه‌یزیک‌نی‌یه که مرؤف ناچار ی نه‌نجامدانی کرد‌وه‌ه‌کان بکات. خۆ نه‌گه‌ر به‌راوردیک بک‌ری‌ت له‌ نینوان نه‌و نووسراوه‌ی که به‌ نه‌ستۆی مرؤف‌دا ه‌ه‌ل‌واسراوه و نه‌و نووسینش که مه‌ل‌ایه‌که‌تان کرد‌وه‌ه‌کانی مرؤفی بین تۆمار ده‌که‌ن، ده‌رده‌که‌و‌یت که مرؤف سه‌رجه‌می نه‌و کرد‌وه‌انه‌ی نه‌نجام داوه که له‌ نووسینی‌یه‌که‌م‌دا تۆمار کرابوون. جا خوای گه‌ره‌ش نهم کتینه نووسراوه به‌ مرؤف ده‌خو‌یتنه‌وه و به‌پیی نه‌وه ل‌پ‌یرسینه‌وه‌ی له‌ گه‌ل‌دا ده‌کات.

بهم بۆ نه‌یه‌وه ده‌مه‌و‌یت ناماژه بۆ نه‌مه‌ی خوا‌ه‌وه به‌کم:

نه‌وانه‌ی که به "جیددی" مامه‌له‌له گه‌ل مه‌سه‌له‌کانی "رۆح" دا ده‌که‌ن، ده‌لێن: رۆح هاو‌رپیی جه‌سته‌یه. به‌و واتایه‌ی که هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل جه‌سته‌ی میسالی‌دا پرویه‌کی تر له‌ مرؤف‌دا ه‌یه‌یه تایه‌ته به‌و ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشانکرد‌نه‌ی که تایه‌تن به‌ ژیا‌نی‌یه‌وه. که‌واته ه‌رکات تو‌ان‌را ماهیه‌یت و ئه‌رکی رۆح به‌ ته‌واوه‌تی بزان‌ی‌ت، نه‌وا ده‌شتوان‌ی‌ت - تا راده‌یه‌ک - نه‌و شتانه بزان‌ی‌ن که بۆی ته‌قدیر کراون.

نجا نه‌وانش که به "عیلمی قیافه‌ت" ه‌وه سه‌رقا‌لێن - واته نه‌و ناوه‌رۆ‌کانه‌ی که له‌ پشت لایه‌نی ماددیی مرؤفه‌وه‌ن، وه‌ک ه‌یله‌کانی ناو‌له‌یی ده‌ستی - ده‌لێن: نهم جو‌ره شتانه بریتین له‌ شکانه‌وه (ئ‌عکاسات) ی قه‌ده‌ر به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مرؤفه‌وه. واته ده‌توانن -

تا ڕادەیهک - بانهو ڕادەیه "جوزئی" ش بێت تێدیدیعی ئه‌و ڕووداوانه‌ بکه‌ن که‌ دێنه‌ ڕینی مرۆف. ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی که‌ به‌سیره‌تیکی تیژ و فیراسه‌تیکی به‌هیزیان پێی دراوه‌، هه‌ر ته‌نها به‌وه‌ی که‌ سه‌یری سیما و ڕوخساری مرۆف بکه‌ن، ده‌توانن په‌ی به‌ هه‌ندێ موقه‌دده‌راتی مرۆف بیه‌ن. ئه‌م جوژه‌ زانیانه‌ش هه‌ر گیز به‌ زانیینی "غهب" دانانریت، چونکه‌ هه‌موو ئه‌و جوژه‌ که‌ سانه‌ له‌و باوه‌ره‌دان که‌ سه‌رجه‌می نه‌ینی په‌ کانی قەدەر له‌ شیوه‌ی چه‌ند نیشانه‌ و ئاماژه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌ی مرۆف دا دانراون، چونکه‌ "غهب" به‌ و اتا راسته‌قینه‌ که‌ی خۆی هه‌ر گیز به‌م چه‌شنه‌ مه‌علووماتانه‌وه‌ نابه‌ستێته‌وه‌. به‌و واتایه‌ی که‌ ئه‌و شتانه‌ی باسیان کردن هه‌ر گیز پێچه‌وانه‌ی ده‌ستووری "لا یعلم الغیب إلا الله" نین. چونکه‌ هه‌وڵدانی زانیینی قەدەری مرۆف له‌ ڕینی ئاماژه‌ و نیشانه‌ کانی جه‌سته‌یه‌وه‌ زانستیک بووه‌ ته‌نانه‌ت له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌وه‌ی بووه‌ و ئه‌و که‌سه‌ی شاره‌زای ئه‌م زانسته‌ بووه‌ پێی و تراوه‌ "قائف". به‌ ڕادەیه‌ک که‌ پێغه‌مبه‌ریش ﷺ ئینکاری ئه‌م زانیینه‌ نه‌ کردووه‌، ته‌نانه‌ت هه‌ر بۆ خۆی "قائف" یکی هینا و ئنجا "ئوسامه‌" و باوکی که‌ ناوی "زه‌یدی کوپی حاریشه‌" بوو به‌ ڕاکشای پشانی ئه‌و قایغه‌ی دان دوای ئه‌وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردوو کیانی داپۆشی و ته‌نها پێیان به‌ده‌روه‌ بوو. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئوسامه‌ وه‌ک باوکی سبی پڤست نه‌بوو، خه‌لکیش موناقه‌شه‌یان له‌م جیاوازی په‌دا ده‌کرد:

"عوروه" له‌ حه‌زه‌تی عایشه‌وه‌ - خوايان لێ ڕازی بێت - ده‌گێرێته‌وه‌ که‌ فه‌رموو یه‌تی: جارێکیان پێغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی ئاماده‌ بوو که‌ قایغیک هاته‌ ماله‌ که‌مان و ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید و زه‌یدی کوپی حاریشه‌ ڕاکشایوون. قایغه‌ که‌ وتی: ئه‌م پێیانه‌ له‌یه‌ کترن. پێغه‌مبه‌ریش ﷺ زۆر دلخۆش بوو به‌مه‌ و سه‌ری لێ سوورما و ئه‌م هه‌واله‌شی به‌ عایشه‌ دا^(١).

٧ - ئه‌رکی سه‌رشانی "ویست" ی مرۆف.

ئیمه‌ وانا ڕوانینه‌ "ویست" ی مرۆف که‌ خاوه‌نی "بوون" (وجود) بێت. ئه‌مه‌ش بیه‌واوه‌ری ته‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته‌ که‌ نوینه‌ری بیه‌واوه‌ری زۆربه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌.

ئیمه‌ باوه‌رمان وایه‌ که‌: هه‌موو ئه‌ندامیکی جه‌سته‌مان له‌ راستی دا هه‌یه‌ و خاوه‌نی "بوون" ه‌ و خوای گه‌وره‌ی به‌ده‌ینه‌ر به‌دی هیناوه‌. بۆ ئه‌وه‌: من "سه‌ر" م هه‌یه‌، که‌واته‌ دارای وجوده‌ و له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ به‌دی هیناوه‌.. هه‌روه‌ها "لووت" م هه‌یه‌ و

ئەویش لە لایەن خواوەندەوه بەدی‌هێنراوه.. بە هەمان جۆر "دەست"م هەیە.. دوو "چاو"م هەیە.. بە هەمان جۆر هەموو ئەندامەکانی جەستەم دارای و جووودن و لە لایەن خواى گەورەوه بەدی‌هێنراون.

بەلام ناتوانین بەو جۆرە لە "ویست" بدوین. بەلێ، راستە ئێمە خواوەنى "ویست" یەکین، بەلام ئەم ویستە "و جووودی خاریجی" ی نییە. کەواتە بەدی‌هاتووشتی یە، هەر لەبەر ئەوەشە کە ناتوانین ویستی خۆمان وەك شتیکی خواوەن و جووود بینین..

چونکە ئەو شتەکانی کە "نەبوو" (واتە: نامەو جووود) ن ئەوانەن کە بەدی‌نەهێنراون بەلام لە "زانین"ی خواى گەورەدا "زانراو"ن، واتە تەنها و جووودی عیلمی یان هەیە، ئەوەندە هەیە ویست و توانستی خواوەند پەيوەندى یان پێشە نەکردووه (تا و جووودی دەرە کیشیان ببێت).

خۆ ئەگەر لە راستى دا ئەمە بە پێچەوانەوه بوايە، واتە ویستی مەرۆف کت و مت وەك ئەندامەکانی جەستەمان خواوەنى "بوونی دەرەکی" بوايە، ئەوا ئەم کارە سەری لە "جەبر" هە دەر دەچوو. واتە ئەگەر ویستی ئێمە بە وێنەى ئەندامە کاغەز بەدی‌هاتوو بوايە و خواوەند لە بەدی‌هێنانى دا پرس و رای پێ نەکردینایە و سەر بەستى تێدا پێ نەبەخشیانایە، ئەوا هیچ کردارێکی مەرۆف بەرپر سيارتى رەوى تێ نەدەکرد و کەسێش مافی داواکردنى پاداشتى نەدەبوو لەسەر کردەوه چاکەکانی، چونکە بە ناچارەکی کردوونی و لە هەلێژاردنى کردەوهی چاک یان خراب دا سەر بەست نەدەبوو. کەچی کاتى لە ویستی خۆمان ورد دەبینەوه، دەزانین وانییە.

کەواتە "ویستی مەرۆف" خۆی لە خۆى دا بەدی‌هێنراو نییە و بوونی دەرەکی نەدر اووتی، بەلکو بوونى گۆڕەبى (وجود اعتبارى) ی پێ دراوه، بە وێنەى هێلەکانى زانستى "ئەندازى" کە تەنها خواوەنى بوونى گۆڕەبى و گریمان کراون. واتە ویستی مەرۆف و جۆز نە ئیختیارى یە کەى خواوەنى و جووونى گۆڕەبى گریمان کراون، خۆ ئەم چەشنە و جووودەش هەر گێز ناتوانى بە هیچ پێوهر و کیشانەیهك پێوانە بکرىت.

بەم جۆرە دەر کەوت کە: "ویستی مەرۆف" خواوەنى بوونى گۆڕەبى بێ کێش و قورسایى یە، کەچی مەرجى عادەتییە بۆ کاروبارەکانى خواوەند و بەدی‌هێنانى شتان لە لایەن خواى گەورەوه. واتە هەر کات مەرۆف لە سنوورى ویستی خۆى دا ئەو کارەى راپەراند کە تايبەتە بە خۆیەوه - بێر ئەو کارە چ بریتى بێت لە "مەیل" یان "هەلس و کەوت لەو مەیلەدا"^(۱) - ئەوا خواى گەورە ئەو کارە بەدی‌دەهێنىت کە

(۱) لە پەنجامى "قه‌دەر" ی مەمۇستا نوورسى دا ئەم پاسە بە پوختى هینراوه. (وەرگێڕ)

مروڤه‌که "ویستوویه‌تی". ئالیره‌ویه‌که "ویستی مروڤ" گرنگی‌یه‌کی مه‌زنی به‌ده‌ست هی‌ناوه، چونکه‌کاری به‌دی‌هینان - که‌هی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌یه - به‌م "مه‌یل"ه‌یان‌به‌م "هه‌ئس‌وک‌ه‌وت‌کردنه‌له‌و‌مه‌یله‌دا" به‌س‌تراوه‌ته‌وه، هه‌ر‌چه‌نده‌ش‌ئ‌م‌مه‌یل‌و‌هه‌ئس‌وک‌ه‌وته‌بۆ‌خو‌یان‌خواه‌نی "بوونی‌ده‌ره‌کی" نین.

بانمو‌وندیک‌بۆ‌ئ‌مه‌به‌یینه‌وه:

ئ‌وه‌ن‌خ‌شه‌و‌پلانی‌بیناسازی‌یه‌ی‌که‌له‌به‌رده‌ستم‌اندایه، هه‌ر‌گیز‌کار‌نا‌کاته‌سه‌ر‌دروست‌کردنی‌ئ‌وه‌بینایه. خو‌ئ‌ه‌گه‌ر‌ئ‌وه‌به‌روژ‌و‌به‌شو‌ئ‌م‌ن‌خ‌شه‌یه‌هه‌ل‌ب‌گرن‌و‌له‌به‌ر‌چاو‌تان‌دا‌دای‌نین، هه‌ر‌گیز‌کاری‌بنیات‌انه‌که‌رانا‌په‌ر‌نینت، واته‌له‌م‌لایه‌نه‌وه‌ئ‌وه‌ن‌خ‌شه‌و‌ته‌صمیمه‌هیچ‌نرخ‌و‌گرنگی‌یه‌کیان‌نی‌یه. به‌لام‌ه‌ه‌ر‌ئ‌وه‌نده‌ی‌ده‌ستان‌دایه‌کاری‌بنیات‌ان‌یه‌که‌سه‌ر‌ن‌خ‌شه‌و‌ته‌صمیمه‌که‌گرنگی‌به‌ده‌ست‌ده‌هینن، چونکه‌کاری‌بیناسازی‌یه‌که‌به‌ینی‌بوونی‌ئ‌وه‌ن‌خ‌شه‌یه‌به‌ر‌ئ‌نا‌ک‌ریت!

ویستی‌مروڤ‌ئ‌ش‌وه‌که‌ئ‌م‌ن‌خ‌شه‌ی‌بیناسازی‌یه‌وايه، چونکه‌له‌راستی‌دا‌بریتی‌یه‌له‌چه‌نده‌هیل‌ئ‌کی‌گریمان‌کراو. ئ‌وه‌ش‌ته‌ش‌که‌ئ‌یمه‌ناوی: "جوزئی‌ئ‌ختیار‌ی"یان‌"ئ‌یراده‌ی‌جوزئی"مان‌لئ‌ناوه، له‌راستی‌دا‌بریتی‌یه‌له‌م‌ن‌خ‌شه‌و‌هیل‌ه‌گریمان‌کراوانه. به‌لام‌هاتنه‌دی‌و‌به‌ر‌جه‌سته‌بوونی‌ئ‌م‌ن‌خ‌شه‌یه - واته‌به‌دی‌هینانه‌که‌ی - ته‌نها‌به‌ده‌ستی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌یه، واته‌ئ‌وه‌به‌دی‌ده‌هینت. به‌و‌واتایه‌ی‌به‌دی‌هینانی‌کاره‌که‌له‌لایه‌ن‌خواه‌نده‌وه‌به‌پێی‌ئ‌وه‌ن‌خ‌شه‌یه‌ئ‌نجام‌ده‌دریت. له‌راستیش‌دا‌"به‌ر‌سیار‌ئ‌یتی‌مروڤ‌له‌کرده‌وه‌کانی" ل‌دم‌ئ‌د‌رک‌و‌کار‌مه‌ندی‌یه‌ی‌"ویستی‌مروڤ"ه‌وه‌سه‌ر‌چاوه‌ده‌گریت.

خو‌هه‌ر‌چه‌نده‌ویستی‌ئ‌یمه‌نرخ‌و‌گرنگی‌یه‌کی‌ئ‌ه‌وتۆ‌ی‌نی‌یه، که‌چی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌کاره‌کا‌ئ‌مان‌به‌پێی‌ن‌خ‌شه‌ی، ئ‌وه‌ویسته‌مان‌بۆ‌به‌دی‌ده‌هینت. هه‌ر‌له‌به‌ر‌ئ‌وه‌شه‌ئ‌یمه‌"هۆ‌کار‌ئ‌تی"ی‌خۆ‌مان‌به‌و‌شته‌ده‌به‌خ‌شین‌که‌له‌لایه‌ن‌خواه‌نده‌وه‌به‌دی‌ده‌هینت. ئ‌وه‌ه‌تا‌پادا‌شتی‌ئ‌وه‌کرده‌وه‌چا‌کانه‌ده‌درینه‌وه‌که‌ئ‌یمه‌بووین‌به‌"هۆ‌کار"ی‌به‌دی‌هینانیان، هه‌روه‌ک‌س‌زاش‌ده‌درین‌له‌سه‌ر‌ئ‌وه‌کرده‌وه‌خراپانه‌ی‌که‌ئ‌یمه‌بووین‌به‌"هۆ‌کار"ی‌به‌دی‌هینانیان. ئالیره‌ویه‌که‌گه‌لئ‌ئ‌ه‌نجامی‌مه‌زن‌و‌گرنگ‌ده‌درنه‌پال‌ئ‌م‌"ویست"ه‌ی‌که‌خۆ‌ی‌له‌خۆ‌ی‌دا‌شتن‌کی‌نه‌زه‌ری‌و‌گریمان‌کراوه‌و‌ته‌نها‌مه‌رج‌ئ‌کی‌عادی‌یه‌بۆ‌به‌دی‌هینانی‌شتان. که‌واته‌هه‌ر‌گیز‌به‌چه‌شین‌کی‌ره‌ها‌و‌موت‌ل‌ه‌ق‌"جه‌بر"له‌گور‌ئ‌دا‌نی‌یه. چونکه‌به‌دی‌هیننه‌ر‌ه‌ه‌ر‌ته‌نها‌خوا‌ی‌گه‌وره‌یه، به‌لام‌ویستی‌مروڤ‌ی‌کرده‌وه‌به‌مه‌رج‌ئ‌ک‌بۆ‌ئ‌وه‌به‌دی‌هینانه. له‌به‌ر‌ئ‌وه‌وه‌به‌ینی‌مروڤ‌به‌وردی‌بیر‌له‌م‌خاله‌ب‌کاته‌وه‌و، هاوسه‌نگی‌نی‌وان‌"قه‌ده‌ری‌خوا"و‌"ویستی‌مروڤ"له‌پیش‌چاودا‌ر‌اب‌گریت.

له راستی دا ئیمه لیږه‌دا یه کێك له مه‌سه‌له ئالۆزه‌کانی قه‌ده‌رمان خستووه‌ته‌ ږوو، که‌واته‌ با هه‌ول بده‌ین به‌ چه‌ند ئموونه‌یه‌ك ئهم بابته‌ ږوون بکه‌ینه‌وه‌:

وا داینی ئیوه‌ په‌نجته‌ان دا له‌ سویچی مه‌ کینه‌یه‌ کی گه‌وره‌ی کاره‌با، له‌ کاتیك‌ دا که‌ ده‌زانن که‌سانیک‌ی تری غه‌یری ئیوه‌ ئهم مه‌ کینه‌یه‌ی به‌ سیسته‌مینکی هینده‌ ورد ئاماده‌ کردووه‌ که‌ هه‌ر ته‌نها به‌ ده‌ست‌لێدانی ئیوه‌ هه‌موو ده‌روبه‌ر ږووناك‌ ده‌کاته‌وه‌. جا ئهم کاره‌ جوژنی‌یه‌ی ئیوه‌ و ئهو ئه‌نجامه‌ مزنه‌ش که‌ له‌و کاره‌ جوژنی‌یه‌وه‌ ده‌رکه‌وت، به‌ ږواڵته‌ هیچ په‌یوه‌ندی‌یه‌ کی ئهو توڤیان له‌ نیوان دا نی‌یه‌ که‌ ژیری په‌سه‌ندی بکات. واته‌ هیچ په‌یوه‌ندی‌یه‌ کی وا له‌ نیوان "هۆکار" و "ئه‌نجام" دا نی‌یه‌ که‌ به‌ لای عه‌قله‌وه‌ په‌سه‌ند بیت، به‌ وینه‌ی مو‌عجیزاتی پیغه‌مه‌ران، دروودیان له‌سه‌ر بیت.

ده‌توانین ئهمه‌ به‌و شتانه‌ قیاس بکه‌ین که‌ په‌یوه‌ندی‌یان به‌ جیهانی ماددی ئیمه‌وه‌ هه‌یه‌. بۆ ئموونه‌: سه‌یری ئهو ږارووه‌ بکه‌ که‌ ده‌یخه‌یه‌ ناو ده‌مه‌وه‌، پاشان بۆ ئه‌نجامه‌کانی ږروانه‌ له‌ جه‌سته‌ی خۆت دا..

ئیوه‌ ده‌لێن: (خۆراکمان خوارد). به‌لام من ده‌لێم: (نه‌خێر نه‌مان خوارد، به‌لکو خوای گه‌وره‌ ده‌ر خواردی داین). له‌وانه‌شه‌ هه‌ر له‌ ږووی ږیزه‌وه‌ قسه‌ که‌ی من په‌سه‌ند بکه‌ن. به‌لام گه‌ر ئیمه‌ به‌ وردی له‌ مه‌سه‌له‌ که‌ بکۆلینه‌وه‌ ده‌بینین قسه‌ که‌ی من راسته‌.. ئایا چۆن؟.. با بزانین:

ئیمه‌ ږارووه‌ که‌ له‌ ده‌ئمان نزیک ده‌خه‌ینه‌وه‌. ده‌با بزانین کێ ئهم ږارووه‌ی به‌ ئیمه‌ به‌خشی؟ ئهو قۆناغانه‌ی که‌ ئهم ږارووه‌ ږیونی چین، تا وای لێ هاتووه‌ بۆ خواردن بشیته‌؟ چۆن خۆر بووه‌ به‌ کولێنه‌ر و پینگه‌یه‌نه‌ری؟ ئهو هه‌ل و مه‌رجانه‌ چین که‌ وای له‌ زه‌وی کرد به‌م جوژه‌ بیهێتته‌ ده‌ره‌وه‌؟ به‌ ئاو و هه‌وای کێ هه‌ناسه‌دانتان بۆ مسۆگه‌ر کرد؟.. هتد.

پاشان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ږارووه‌ که‌ به‌ر ده‌متان ده‌که‌ویت یه‌ کسه‌ر کاره‌کانی ئه‌وێ ده‌ست پێ ده‌کات، له‌ کاتیك‌ دا که‌ ئیوه‌ هیچ زانیاری و ئاگا و خه‌به‌ریکتان له‌و کارلیکانه‌ی دوای ئه‌وه‌ نی‌یه‌. خۆ ئه‌ گه‌ر بتانه‌ویت ئهو کارلیکانه‌ خۆتان ئه‌نجامی بدن و ئهو خواردمه‌نی‌یه‌ به‌ ویستی خۆتان ئاماده‌ بکه‌ن، ئه‌وا له‌وانه‌یه‌ گه‌لێ کاری گه‌وره‌ و کارلیکی گرنگان له‌ ڤیر بجیته‌.. له‌وانه‌یه‌ زمانی خۆتان بگه‌زن.. له‌وانه‌یه‌ خواردنیکی ئاماده‌نه‌بوو به‌ره‌و گه‌ده‌ و له‌وێشه‌وه‌ به‌ره‌و ڤیخۆله‌ کان ږه‌وانه‌ بکه‌ن. که‌چی ئهم ږارووه‌ خواردنه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌گاته‌ ناو دم، ته‌نانه‌ت که‌ هینشتا نه‌ گه‌یشته‌وه‌ ته‌ ئه‌وێش، یه‌ کسه‌ر لیکه‌لوو (غده‌)ه‌ کان لیک ده‌رده‌ده‌ن و ئهم ږژینه‌ لیکانه‌ش گه‌لێ کارلیکی گرنگ ئه‌نجام ده‌ده‌ن که‌ به‌ پێی جوژی خواردنه‌ که‌ ئه‌وانیش جیاجیان، چونکه‌

لیکەلەووە کان بە پێی جۆر و چۆنییەتی خواردنە کە ئەم پڕژێرانە دەردەدەن. بێ گومان کاری گەدە لەمەش ئالۆزترە. ئەوەتا بە تەواوترین شێوە، کاری خۆی ڕادەپەرێشت و پاشان دوازدە گری و گڵاندەکانی پەنکریاس و جگەر کاری خۆیان دەگرێت و ئەستۆ و بەم چەشنە هەریە کەیان ئێشە کە خۆی جێ بە جێ دەکات. تەنانت جگەر هەر بە تەنھا خۆی نزیکی سێ سەد ئەرک ڕادەپەرێشت! بەم جۆرە هەموو یەکیەک لەوانە، بە بێ دەنگی و بێ هیچ قەرە و غەلبە غەلبێک، کاری سەرشانی جێ بە جێ دەکات، بە ڕادەپەرێک کە خۆیشتان هەست بەو کارانە ناکەین و ئاگامان لێ یان نییە.. ئنجار پێخۆلە کان کاری خۆیان دەگرێت و ئەستۆ و بە جوانترین شێوە جێ بە جێ دەکەن، چونکە کاری هەرس و هەلمزێن دەگرێت و ئەستۆ لە پێی ئەو مژولانە کە خۆراکی هەرس کراو بۆ ناو خۆین دەگوێزێت، شان بە شانی ئەمەش ماددە زیانبەخشەکان جیا دەکەنەوە و فریایان دەدەنە دەروە، کە ئەمەش لەو گورچیلەدا بەرێی دەکرێت کە لە نێوان حەوانەو و کارکردن دا ئێشی بە نۆرە ی تێدا بەرپۆە دەچێت، چونکە نیوەی کرێکارەکانی وەک سبیر (احتياط) دادەنێت و نیوەی کە تریشی لە کارێکی سەرۆمێدان. وایستنا پارووە کەمان خستە ناو دەمان، دەبینین هەر کارلێکیکی - هەر لە سەرەتاوە تا کۆتایی - بەسەردا دێت هیچ دەست تێوەردانیکی ئێمە ی تێدا نییە، تەنانت گەر بە تەواویش ئەو کارلێکانە بزانین. دیارە هەر تەنھا خوا ی گەورە کە بە دیهێنەری هەموو ئەو کارانە.

لەبەر ئەوە، پرسیارە کەمان دوو پات دەکەینەوە و دەلێن: ئەم دوانە کامیان راستە: (خواردنە کەم خوارد) یان (خوا ی گەورە دەرخواردی دام)؟! ئەوەندە هەیه ئێمە لە گوشتارە کامان دا ڕینگای "مەجاز" دەگرێت بەر و دەلێن: خواردنە کەمان خوارد. دەنا گەر ئەم وشە یە بە واتا "حەقیقی" یە کە خۆی بە کار بھێنین دەبێ بلێن: خوا ی گەورە دەرخواردی داین.

بەم جۆرە گەر بێت و لەم گۆشە یەو بەروانینە مەسەلە کەمان، دەبینین جیاوازی یەکی ئەوتۆ لە نێوان ئەم مەسەلە یە و ئەو کارانە مان دا نی یە کە بە ویستی خۆمان ئەنجامیان دەدەین. هەر لەبەر ئەوەش بوو کە ئەم مەسەلە یەمان لە ڕوویە کەو شوبھاند بە "موعجیزە"، چونکە بواری لە یە کچوونی هەردوو مەسەلە کە نەبوونی پە یوەندی یەکی وە هەیه کە "زیری" پێی قبوول بێت لە نێوان "هۆکار" و "بەهۆکراو" دا. واتە "تەناسوبی عیلمی یەت" بۆ هیچ کامیان لە گۆرێ دا نی یە. وایستە یی ئەم مەسەلە یە بەمە ی خوارەو دەکەین: گریمان میروولە یەکی بچووک لە تەنیشتی کۆشکیکی مەزن دا بێنریت و، یەکیکی ش بلێت: ئەم کۆشکە مەزن ئەم میروولە یە بنیاتی ناو! دیارە ناگوێنجی باوەر بەم

گوفتاره بکرت، چونکه یاسای "ته‌ناسوی عیلبیه‌ت" ی تیدا نه‌هاتوو ته‌دی. جا ئه مو عجیزانه‌ی که پیغه‌مه‌ران - دروودیان له‌سەر بی‌ت - پیش‌چاویان خستوون هه‌موویان له‌م جۆره‌ن، بۆیه ده‌ین به‌ به‌لگه له‌ سەر پیغه‌مه‌ریتی ئه‌وان. واته ده‌زانین که هه‌ر گیز ناگونجی ئه‌م کاره ده‌راسایانه له‌سەر ده‌ستی مروف پروو بده‌ن، بۆیه ناچارین بلیین - که له‌ راستیش دا هه‌ر وه‌هایه - : ئه‌م مو عجیزانه له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه به‌و پیغه‌مه‌رانه به‌خشراون. جا به‌م پی‌یه هه‌موو ئه‌و کردارانه‌شمان که له‌سەر هیله گریمانکراوه که‌ی ویستی جوزه‌یمان بیات‌نراون، وه‌ک ئه‌مه‌ی پیشوو وان.

بۆ نمونه: به‌ ئاماژه‌ کردنی په‌نجه‌ی پیروزی پیغه‌مه‌ر ﷺ "مانگ له‌ سهرده‌می پیغه‌مه‌ردا ﷺ بوو به‌ دوو له‌ته‌وه و پیغه‌مه‌ریش ﷺ فهرمووی: بروان" (۱). هه‌روه‌ک ده‌بینن په‌نجه‌کانی هه‌مان ده‌ستی پیروز، ده‌بی‌ت به‌ ده‌کانیاوی ئه‌وتو که به‌ خوڕ ئاویان لێ هه‌لده‌قولیت: "ئهنه‌س - خوای لێ رازی بی‌ت - ده‌فه‌رموی: به‌ چاوی خۆم بۆ ئه‌و ئاوهم ده‌روانی که له‌ نیوان په‌نجه‌کانیه‌وه هه‌لده‌قولا" (۲).

جا هه‌روه‌ک ناتوانین ئه‌م ئه‌نجامانه بۆ ئه‌و شتانه‌ بگێڕینه‌وه که له‌ برووی پڕواله‌ته‌وه به‌ "هۆکار" داده‌نرین، به‌ هه‌مان جۆر ناشتوانریت هه‌موو کرداره‌ کائمان، که له‌سەر بناغی ویستی ئیمه‌ بیات‌نراون، بگێڕینه‌وه بۆ خۆمان. که‌واته‌ بکه‌ر و به‌دییه‌نه‌ر له‌ هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا هه‌ر تهنها خوای گه‌وره‌یه. خۆ ئه‌مه‌ش ئایه‌تی پیروزی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ مان بیر ده‌خاته‌وه.

ئیمان به‌م مه‌سه‌له‌یه‌یه‌ کینکه له‌ پێداویستی و داخوای‌یه‌کانی ئاین. پیغه‌مه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ ئاماژه‌ی بۆ ئه‌م پێویستی‌یه‌ کردوو و، ئه‌و که‌سانه‌ش که پێیان به‌ره‌و فیکری "تیغتیزال" ده‌خزیت به‌ "مه‌جوس" ی ئه‌م نه‌ته‌ویه‌ ناوی بردوون. ئه‌وه‌تا فهرموویه‌تی: "هه‌موو نه‌ته‌ویه‌ک مه‌جوسی تێدایه‌، مه‌جوسی نه‌ته‌وه که‌ی منیش ئه‌وانه‌ن که ده‌لین: قه‌ده‌ر نی‌یه" (۳). چونکه‌ ئه‌وانه‌ خیر و شه‌ر بۆ خوای گه‌وره‌ ناگیرنه‌وه و پێیان وایه که مروف به‌دییه‌نه‌ری کرداره‌کانی خۆیه‌تی.

یه‌که‌م جار و شه‌ی "القَدَرِیة" به‌وانه‌ ده‌وترا که باوه‌ریان به‌ "جه‌ر" هه‌یه، به‌لام دوا‌یی به‌وانه‌ وترا که "ئینکاری قه‌ده‌ر" ده‌که‌ن، که له‌ راستی دا ئه‌مه‌یان له‌ گه‌ل واتای فهرمووده‌ پیروژه‌که‌دا ده‌گونجی. به‌م جۆره‌ ئه‌م "ناو"ه‌ خواوه‌نه‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی

(۱) (البخاری، المناقب ۲۷). (مسلم، صفات المنافقین ۴۳ - ۴۷).

(۲) (البخاری، الوضوء ۴۶، ۳۲. المناقب ۲۵. الأثرية ۳۱). (مسلم، الزهد ۷۴، فضائل ۴-۶).

(۳) (المسند ۸۶/۲، ۱۲۵ و ۴۰۷/۵). (ابن ماجه: مقدمة ۱۰).

دۆزی یەوە! لەم سەردەمەى خۆشمان دا ئەم ناوە بە پێرەوى موعتەزىلە دەوترىت، کە مەگەر چەند جىاوازی یەکی کەم، دەنا هەر لەسەر مەفهوومى پىشوووى خۆى ماوەتەو. شان بەشانی ئەمەش پێرەوى "جەبرى" یەکان هەیه، کە "ئىنکاریى وىستى مرۆف" دەکەن. خۆ وەك بە پرونى ئاشکرايه، ئەم بیرەش راستى نەپىکاوه.

بەلام پێرەوى ئەهلى سونەت ناوەندەپێ دەنوێنیت و، لە زیادەپەرەوى و کەمەرەوى هەردوولا پارێزراوه و، ئەو ئەندازەیهى کە راست و دروستە لە هەردوو پێرەو کەى تر دا لەمیش دا هەیه و دەلێت: خۆای گەورە بەدیھێنەرى کردەو کائمان، بەلام داواکەر و داخواز ئێمەین. بۆیە بەرپر سيارى کردەو کائمان لە ئەستوى خۆماندايه.

۸ - وىستى خۆای گەورە و.. وىستى مرۆف.

هەرچەندە مرۆف خواھەنى وىست و ئىختیار بێت، کەچى هەر "خەلق" و "ئەمر" بە دەستى خوايه و، گەر هەر شتىك فەرمانى خۆای لەسەر ئەبێت هەرگىز نایەتە و جووود.. گەر نەيوستايە بەدیھاتووانى بەردەوام بن و بێننەو، هەموو شتىك هەپروون هەپروون دەبوون..

کەواتە هەر خواھەند خۆى ملوانکەى گەوھەرى "جووود" ی بە گەردنى "عەدەم" دا هەلواسیو و دەرگاكانى ئاسمانى لەسەر تارىکستانى عەدەم خستوو تە سەرپشت و سەرانبەرى گەردوونى بە وێنەى کتێب و پىشانگا پىش چاو خستوو و پروناکىشى ئاراستە کردوون، تاکو ئەو کتێبە بخوێنرێتەو و پىشانگا کەش بپێنرێت..

هەموو کانیاوە کان بە فەرمانى ئەو دەتەقینەو و.. لافاوە کانیش بە فەرمانى ئەو خور دەبنەو و.. چیا کانیش بە فەرمانى ئەو شەق دەبن و بەردە کانیشى دێنە خوار و دەبن بە گل و باوێش بۆ ناوک و تۆو کان دەگرەو.. دەشتایى و شىوە کانیش بە فەرمانى ئەو کالای پەنگاو پەنگ دەپۆشن و سەرنجى زەوى و ئاسمان بۆ لای خۆیان پادە کێشن و.. هەر بە سروەى فەرمانى ئەویش سەرتاسەرى زەوى وەك بەهەشتى لى دێت و باخچە و بێستانە کان بە میو و بەروبوومە کان پە دەبن و.. مەل و وردیلە بالندە کانیش بە فەرمانى ئەو بە خەمبارى دەخوێنن و.. تەنانتە هەموو زیندەوەرێك و گشت بى گىيانیکىش، هەریە کەیان بە زمانى خۆى، لە خۆای گەورە دەلالیتەو و ستایشى دەکات.

کەس ناتوانیت لافى خواھەنیتى ئەم گەردوونە بپەى و فراوانە لى بدات کە لیواری دیار نییە. ئەم گۆى زەوى یە بە مەزنى یە کەى و پروبار و لافاو و دەریا کانیو، تەنها چەند دلتۆپىکى میهرەبانى ئەون.. هەموو بوونەوەرانى گىاندار و بى گىيانیش تەنها گەردیلە یە کەن لە گەنجینە کانى سامانى ئەو، چونکە نىعمەتە کانى ئەو خواھەندە لە ژمارە

نایەن و لە ڕەنووس دا جی یان ناییتەوه. کەواتە شو کرانە و سوپاس و پێزانین تەنها بۆ ئەوه، لە سەر ئەم هەموو نێعمەتانە ی که بە هەموانی بە خشیوه..

هەروەها تەنها هەر ئەو خواوەندە یه که خواوەنی کارسازی و هەلس و کەوتی فراوان و بێراوه لە هەموو بە شیکێ گەردوون دا و، بە خەشەری سەر جەمی ئەو نێعمەتانە شه که به هەموو بوونە و درێکی بە خشیوه..

هەروەها هەموو ئەو کردەوه چاک و پێرۆز و بە پیتانە ی که به کردەوه ی مرۆف هاتوونە تەدی، هەموویان هی خوای گەورەن، چونکە بە خشیینی دلتیایی به دلانی ئیماندار و، زانی و تیگەشتنیش به ژیری پیشە وایانی حەقیقەت و، پرشتی ڕەوشتی بەرز و حیکمەتی راست. دروست بە سەریان دا و، ڕێنمایی سەرائی عاشق بۆ سوجده بۆ بردنی.. هەموو ئەم کارانە، تایبەتن به خوای گەورەوه..

هەموو کار و کۆششیکێ ئەو کەسەش که عینایەتی خوا نانا سیت و ڕیزی شایانی لی ناگریت، هەمووی بی ئەنجامە و تەنانت هەر شتێک خوای گەورە عینایەتی خۆی ئاراستە نە کات، سەراپیکێ فانی یه. چونکە کردەوه کانی مرۆف تەنها به بیر کردنەوه ی له ڕەزاهەندی خوای گەورە دەبن به سیبادهت و، ئەم عیبادهتەنەش له ڕێی چاودێری و پارێزگاریی خواوەندەوه هێندە فراوان و گەورە دەبن که دەبن به هۆی رزگار بوونی ئەو که سەنە ی بوونە ته هۆ کاری پەیدا بو و نیان. به پێچەوانە ی ئەمەشەوه هەر گێز ناتوانریت مرۆف بگاتە هیچ شتێک و بە سەر راستە شه قامدا تی پەڕیت. واتە پێچەوانە ی ئەمە ئەندیشه یه کی دوور له حەقیقەتە..

دەستەواژە کانی: "من فلانە کارم کرد" و "من ئەو کارەم ڕێک خست" و "من فلانە که سم ئاراستە ی فلانە کار کرد".. ئەم چەشنە وتانە که شانازی و لە خۆبایی بوونی مرۆف دەنوین، هەر تەنها دەر چوونیان له زاری مرۆف، کارێک دە کات شه پیتان پێی ئەو مرۆفیان پێ هەلخەلیسکی نیت و له ڕێی بێزار نیت!

ئەو خواوەندە بەرز و بە توانایە ی که بچوو کترین شت دەخاتە گەر بۆ ئەنجامدانی گەورەترین ئەرک و کارمەندی.. ئەو کەسە ی که به میروولە یه که کۆشکی فیرعەونی دارماند.. ئالای مولکی ئەو خواوەندە له هەموو گۆشە یه کی گەردوون دا دە شه کێتەوه. دە سا زەرەرمەندی بۆ ئەو کەسە ی که ناچیتە ژێر ئالاکە یهوه. له خوا داوا کارین سایە ی ئەو ئالایەمان هەر لە سەر بە ئیلتەوه.

بەلێ، ئاسمان و زەوی له ژێر فەرمانی ئەودان. ئێمەش به دەست و پێ و چاو و گوێ و زمان و دل و وێژدان و هەناومانەوه، مولکی ئەوین. ئەم ئەندامانە ی جەستەمان

تەنھا چەند پارچە گۆشتیکن لە مولکی یە کجار فراوانی ئەودا و چەند هۆکاریکی خاوەن دەستی تەواو بچووکن.

جا هەر وەك هەموو ئەمانە تەنھا هی خوای گەورەن، بە هەمان جۆر هەموو ئەو بەروبووم و سوودانەش کە لەم ئەندامانەو پەیدا دەبن، هەموویان تایبەتن بە خواوەندەو. چونکە ئێمە چۆن دەتوانین بڵێین: "زماغان، دەنگمان، چاومان، گوێمان" گەر خۆی ئەم ئەندام و هەست و نەستانی پێ نەبخشینایە و ئەم بەروبوومانەشی لەو هەست و نەستەو نەهینایەتە بەر؟ ئایا ئەو کاتە بەشی ئێمە لەو بەروبوومانە کە لافی خاوەنپێی یان لێ دەدەین چەند دەبوو؟ خۆ سەرانسەری دنیا بە فەرمانی ئەو دەجووڵێتەو و سەر تاسەری گۆی زەویش لە پێژنە بەخششی ئەو پەر بوو.

کەواتە گێڕاندەوی "رجوود" بۆ لای غەیری خوای گەورە کوفرێکی هێندە ستمە کە لیخۆشبوونی بۆ نییە و، چاوانووقاندنیش سەبارەت بە بینینی دەستی چاکە کە ئەو لە پستی هەموو بەخششیکەو، شیرکیکی ئاڤروو بەرە.

دەسائە خاوەنی ئەو سۆز و میهرەبانییە فراوانە کە تەنانەت شەیتانیش تەماعی تی دەکات!

پەردە لەسەر چاوی ئەوانە لابە کە دەڵێن: "من.. من". هەر وەها درەوشانەو کانی خۆت بۆ ئەو کەسانەش دەرخە کە بە پێز لێنان و پێزانینەو دەروانە کاروبارە کانت و.. دلانی خالی و بەتالیش بە ناسینی خۆت پڕ بکە! تەمێن.

۹ - قەدەر لە ڤووناکی ئایەتەکانی قورئان و فەرموودە پیرۆزەکان دا.

گەر لە ڤووناکی ئەو ئایەت و فەرموودانە کە لەمەولا باسیان دەکەین مەسەلە "قەدەر" شی نەکرێتەو، ئەو باسە کە لە گەڵ مەزەبەیی ئەهلی سوننەت و جەماعەت دا یەك ناگرێتەو، ناتوانین پارێزگاری لە خۆمان بکەین و بەرەو چەمکەکانی "تەعتیزال" یان "جەبر" نەتەرازیین. بۆیە لەم بەشە باسە کەمان دا هەول دەدەین ئەو ئایەت و فەرموودە پیرۆزانە شی بکەینەو و بیاخەینە بەر باس و لیکۆلینەو کە پەيوەندی یان بەم بابەتەو هەیە.

خوای گەورە فەرموویەتی:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ۲۲).

بەلێ، هەموو شتێك پێش ئەو پەیدا بێت تۆمار کراوە و هیچ شتێکی نییە کە بەپێی ئەو تۆمارە ئال و گۆزی بەسەردا نەیت.

شارینگاکه‌ی حه‌زه‌تی محمد ﷺ داخواری ئه‌م باوه‌ریه، به‌لام هه‌موو لادانیك له‌م راسته‌ش‌قامه‌ له‌ راستی‌دا، به‌پنی گه‌وره‌یی و بجوو کیی ئه‌و لادانه، به: پنی ترازان و گو‌م‌پایی داده‌نریت.

له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م کتێبه‌دا ئایه‌ته‌ پ‌روژه‌ کائمان خسته‌ پ‌نش چاو، وا ئیستاش هه‌ندئ ف‌رمووده‌ی پ‌روژه‌ ده‌هینین که‌ ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌ که‌ن.

(۱) عبدالله‌ی کو‌ری عه‌مری کو‌ری عاص - خوایان ل‌نی رازی بی‌ت - ده‌ گ‌یریت‌ه‌وه که‌ پی‌غه‌مه‌بر ﷺ ف‌رموو‌یه‌تی:

(کُتِبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ)
قال: وعرشه على الماء^(۱).

له‌ راستی‌دا ئی‌مه‌ ئه‌و پی‌وه‌ر و ته‌رازووه‌ نازانین که‌ ئه‌م په‌نج‌ا هه‌زار س‌ال‌ه‌ی پ‌نی حساب ده‌ کریت. له‌وانده‌ په‌نج‌ا هه‌زار س‌ال‌ یان په‌نج‌ا ملیۆن س‌الی زه‌مانی ئه‌م دنیا‌یه‌ی ئی‌مه‌ بی‌ت، له‌وانده‌ کینایه‌ بی‌ت له‌ "زۆری". ئی‌مه‌ ناتوانین ه‌یچ کام له‌و واتایانه ده‌ست‌نیشان بکه‌ین. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه که‌ ده‌زانین په‌نج‌ا هه‌زار س‌ال‌ پ‌یش به‌دی‌ه‌ینانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و پ‌یش به‌دی‌ه‌ینانی به‌ری دره‌خته‌ که‌شیان که‌ م‌رو‌فه، هه‌موو ش‌تیک ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان ک‌راوه.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ کتێبکی‌ تردا ئه‌م ب‌رگه‌یه‌ی ف‌رمووده‌ که‌مان پ‌وون کردووه‌ته‌وه که‌ ده‌ف‌رموئ: "وکان عرشه‌ علی الماء"، ئه‌وا پی‌ویست به‌ دوو‌پ‌ات بوونه‌وه‌ی ناکات. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ وش‌دی: "الماء" له‌ ف‌رمووده‌ که‌دا ده‌لێین: له‌وانه‌یه‌ وه‌ک هه‌ندئ و ته‌ویانه: مه‌به‌ست "الع‌ماء"^(۲) بی‌ت. له‌وانه‌شه‌ مادده‌ی "ئه‌ثیر" بی‌ت. واته‌ عه‌رش‌ی خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر "ئه‌ثیر" بووه که‌ ئه‌صل‌ی مادده‌ی هه‌موو به‌شه‌کانی گه‌ردیله‌یه. له‌وانه‌یه‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ران له‌ ش‌کل و ش‌یوه‌ و د‌و‌خی بوونیک‌ی ئه‌ثیر‌ی‌دا بووب‌ن. ئی‌مه‌ ه‌یچ زانیاری‌یه‌ که‌مان له‌م باره‌یه‌وه‌ به‌ ه‌یچ جو‌ریك‌ نی‌یه‌ و ناشتوانین بمانی‌ت. چونکه‌ نه‌ خو‌مان و نه‌ باو که‌ ئاده‌مان، ته‌نانه‌ت سه‌رانسه‌ری گه‌ردوونیش، ئه‌و کاته‌ به‌دی نه‌هاتبوون.

(۱) رواه مسلم. القدر ۱۶. (واته: خ‌وای گه‌وره‌ په‌نج‌ا هه‌زار س‌ال‌ پ‌یش ئه‌وه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی‌به‌ینیت، ته‌قدیراتی هه‌موو به‌دی‌هاتووانی نووسیه‌و، عه‌رشه‌که‌ی خ‌ویشی له‌سه‌ر ئاو بووه).

(۲) الع‌ماء: السحاب. واته‌ ه‌دور. له‌وانه‌شه‌ - وه‌ک و ته‌راوه - "الع‌می" بی‌ت ئه‌و کات‌ش واتاکه‌ی ب‌ریتی ده‌ی‌ت له‌وه‌ی که‌: "ه‌یچ ش‌تیک‌ی س‌ابت و چه‌سپاو نه‌بووه" چونکه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی "شت نه‌بووه" له‌ به‌دی‌هاتووان نادیار بووه. به‌و واتایه‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره‌ هه‌ر بووه‌ پ‌یش ئه‌وه‌ی مه‌خلووقاتیش به‌دی‌به‌ینیت و که‌سی تر غه‌یری ئه‌و نه‌بووه. ب‌روانه "تفسیر ابن ک‌ثیر" ۲/۴۰۰. (وه‌رگ‌یری چاپی عه‌ره‌یی)

(۲) عوبادەى كورى صامت - خواى لى رازى يىت - كاتى لى سەرەمەر گدا
منالە كانى دەورەيان دابوو، وەسەيتى بۆ دە كردن و "ئيمان بە قەدەر"ى وەك ئەمانە تىك
يى دە سپاردن و دەى وت:

يا بني! إنك لن تجدَ طعمَ حقيقة الإيمان حتى تعلمَ أن ما أصابك لم يكن ليخطبك
وما أخطأك لم يكن ليصيبك. سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: (إنَّ أوَّلَ ما خلقَ اللهُ القَلَمَ،
فقال اكتب. قال: رَبِّ وماذا أَكتبُ؟ قال: اكتبَ مقاديرَ كلِّ شيءٍ حتى تقومَ السَّاعةُ).
يا بني! إني سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: (مَنْ ماتَ على غيرِ هذا فليسَ مِنِّي).^(۱)

(۳) ئەو حەدەيثەى كە حەزەرەتى ئەبۇبەكرى عەبباس - خاويان لى رازى يىت -
رەبەيتى دە كات، گەلى گەنگە بۆ ئەم باسەمان كە باسى "قەدەر"ە و، تەفسىرى ئەو
ئايەتەش دە كات كە ئەختىك يىش ئىستا باس كرا.

ئەبۇبەكرى كورى عەبباس - خاويان لى رازى يىت - دەفەر مويى: رۆژىكيان لە
پشتى پىغەمبەرەو ﷺ بووم، پىي فەر موم:

(يا غلام! إني أعلمك كلمات: احفظِ الله يحفظك، احفظِ الله تجدهُ تجاهك، إذا
سألتَ فاسألِ الله وإذا استعنتَ فاستعنْ بالله. واعلم أن الأمة لو اجتمعتَ على أن
يفعوكَ شيءٌ لم يفعوكَ إلَّا بشيءٍ قد كتبهُ الله لك، ولو اجتمعوا على أن يضروكَ
بشيءٍ لم يضروكَ إلَّا بشيءٍ قد كتبهُ الله عليك، رُفعتِ الأقاليمُ وحُفَّتِ الصُّحُفُ).^(۲)

واتە: مافى رەوا بە فەرمان و داخوازی یە كانى خواى گەورە بەدە، تاكو شتىك بەرەو
ئەو دنیا رەوانە بەكەیت كە لەوى سوودت یى بگە یە نیت. خو ئە گەر هەر شتىك داوا
كرد، جگە لە خواى گەورە لە كەسى داوا مەكە، زەلیلەى و ملكە چى بۆ غەیری
خواوەند مەنوینە و جگە لە خوێ بۆ هیچ مەبەستىك پەنا بۆ كەس مەبە. چونكە هەر
تەنها خواى گەورە یە كە داخوازی یە كەت بۆ دەهینە بەدەى و گێر و گرتە كەشت بۆ
چارە سەر دە كات. كە واتە گەر هەر خواستىك هەبوو تەنها لەوى داوا بكە. خو
ئە گەر لە هەر كەسىكى تری داوا بەكەیت لە ئەنجام دا كارە كە هەر دە گەرتە وە بۆ لای

(۱) رواه أبو داود. السنة ۱۶. واته: كورم! تۆ هەر گیز تامى حەقیقەتى ئیمان ناچیزیت هەتا ئەزانیت كە ئەو
شەى دیتە ریت، نەدەبوو لا بەرە و نەهاتایەتە ریت و، ئەو شەش كە نایەتە ریت هەر گیز ناییت ییتە ریت. لە
پىغەمبەرم ﷺ بىست دەفەر موم: "خواى گەورە یە كەم جار "قەلم"ى بەدى هینا و پىي فەر موم: بنوسە! قەلم
وتى: چى بنو سەم ندى پەرەرد گارم؟ فەر مومى: تەقدیراتى هەموو شتىك بنوسە كە تاقىامەت دیتە و جەود".
كورم! گوێم لى بوو پىغەمبەر ﷺ دەفەر موم: هەر كەسىك لە سەر غەیری ئەم باوەرە بریت، لە من نى یە.

(۲) رواه الترمذي، القيامة ۵۹. المسند ۲۹۳/۱ - ۳۰۳ - ۳۰۷.

خواوەند. کەواتە هەر تەنھا خوای گەورە یە کارە کەت بۆ ئەنجام دەدات. لەبەر ئەوە هەر گێز پەنجت بەبامەدە و دەستەوداوتنی ئەو هۆکارانە مەبە کە لە نێوان تو و خوای گەورەدان، بەدڵکو بە کردار و گوشتار هەموو هۆکاریک لەو ناوەندەدا لا بێ و باش بزانە کە سەرچەمی هۆکارە کان وەک تو دەستەوسانن و، هەر خواوەند خۆیەتی کە دەتوانیت خواستە کانت بۆ بەییتەدی، چونکە کلیل و جەلەوی ئاسمانە کان و زەوی تەنھا بە دەستی خۆیەتی و جگە لە خۆی کەسی تر کاری تەقدیر و دەست نیشان کردنی شتانی لە توانا و دەستەلات دانی یە و.. هەر خۆی بەدیهێنەرە و هەر خۆشی بەدیهاتووانی دەخاتە گریان و پێکەنین و هەر ئەو عیززەت دەبەخشیت بەو کەسە ویستی لەسەری بیست و ئەوانش زەلیل دەکات کە خۆی دەبەوێت زەلیل بن. بە پادەیهک کە ئەگەر هەموو خەلکی بە هەلەداوان و پیشپەر کێ بین بە دەنگتەوێ تاکو سوودت پێ بگەیهنن یان فریات بکەون یاخود لەو بەلایە رزگارت بکەن کە پێشوی دەتلییتەو، ئەوا هەموو ئەو کردارە چاکانەیان لە ناوەندی تەقدیری خواوەنددا یە و ئەگەر ئەو نەبویستایە، ئەوان نەیان دەتوانی ئەو سوودانەت پێ بگەیهنن، ئەو کردارە خراپانەش بە هەمان جۆر کە خەلکی دەیانویست ئەنجامیان بدەن. چونکە ئەوێ خرابووە ئەستۆی قەلەمەوێ کە بیان نووسیت هەموویانی نووسی و نووسینە کانیش و شک بوونەو. واتە تازە هیچ ئال و گۆرێک لەو نووسینانەدا ناکریت.

پێغەمبەر ﷺ بەم فەرموودە پێرۆزە ی کە یە کێکە لە "جوامع الکلم"، ئێین عەبیاسی زانا و عەللەمە دی نەتووی ئیسلام لە قوولترین "مەسەلە ی قەدەر" تی دەگەینیت. جاتەوانە ی کە لە دواپە کان ی بەندایە تی و ئیخلاسل دان ئاوالە "قەدەر" تی دەگەن. بەلێ، قەدەر مەسەلە یە کێ حالی و وێجدان ی یە. واتە هەموو مەوقێک لە ناخ و وێجدان ی خۆی دا هەست بە هەموو ئەم راست یی ناوبراوانە دەکات، تەنانەت وێجدان ی پەرە لەم راست ییانە. بە پادەیهک کێ ئەوتۆ کە دەتوانرێ بوتریست: بابە تی قەدەر یە کێکە لەو مەسەلانە ی کە پێغەمبەر ﷺ رۆژر جەختی لەسەر کردووە و، شەش کتیبە کان ی فەرموودەش پێر لەم چەشنە حەدێانە. کەواتە دەبێ "قەدەر" لە رۆشنایی ئەو فەرموودانەدا باس بکریست، چونکە ئەم باسە شایانی ئەو یە بە تەواوی لێ بکۆلترتەو و تاوتوێ بکریست. تەنانەت ئەم کارە گەلێ پێویستە.

مەجووسە کان باوەریان وایە کە دوو هیزی جیاواز هەن: یە کێکیان هی کاری خێرە و ئەوی تریشیان هی کاری شەرە. خۆ ئەم چەشنە ئیمانە خوای گەورە دەخاتە زۆران و مەسلمانێ لە گەل شەیتان دا و وایشان دەدات کە - پەنا بەخوا - هیچ کامیان دەست لە کاری ئەوی تر وەر نەدات!

کەچی ئایینی ئیسلام بە تەواوەتی دژ و پێچهوانەی ئەم بێر و باوەڕە، تەنانەت ئیعلانی جیهادیشی بەرامبەر بەم چەشنە بێر و بۆچوونانە راگەیاندووە. ئەوەتایمە باوەڕمان وایە کە خۆای گەورە تاك و تەنیاپە و چ لە زاتی خۆی دا و چ لە کردەوه کانی دا هیچ شەریک و هاو بە شینکی نییە و جگە لە خۆی هیچ کەسینکی دیکە پەرورەدگار نییە و هەر ئەوە کە بە ویستی خۆی و چۆنی بویت دەستکاری مۆلکی خۆی دەکات و هەموو دەستەلاتیک هەر تەنها هی ئەوە و هەموو هیزیکیش هەر تەنها بە دەستی خۆیەتی. ئەم حەقیقەتمەش لەو ذیکرەوه وەرە گرین کە لە سوننەتدا هاتوووە و بەیانی و ئیواران دەخوێنرێت و بریتی یە لە: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير"^(۱).

ئیمە لە ڕووناکیی ئەم حەدیشە پەرۆزەوه باوەڕمان بە: تەو حیدی خواپەتی و، تەو حیدی سیفەتە مەزنە کانی و، تەو حیدی کردارە حەکیمە کانی هەیه. گێڕانەوهی هەموو شتیک بۆ خۆای گەورە تاك و تەنیا، مەسەلەیه کی گەرنگە لە ئیمانە کەمان دا، تەنانەت بریتی یە لە کاکلە و پوختە ی ئیمانە کەمان. ٤) ئیستا بە لە گۆشە ی ئەم ڕیوایەتە ی ئیمامی عەلی یەوه - خۆای لێ ڕازی بیست - ڕیوانینە ئەم مەسەلەیه:

حەزەرەتی عەلی - خۆای لێ ڕازی بیست - دەفەر موی: بە بۆنە ی بە خاک سپاردنی یە کێک لە هاوێلە کانهوه، لە گۆرستانی "بقیع الغرقد" دا بووین، پێغەمبەریش ﷺ تەشریفی هینا بۆ لامان و دانیشت و ئیمەش بە دەوری دا دانیشتین. لەو کاتەدا چیلکەیه کی بە دەستەوه بوو، ئنجا سەری داخست و، بە چیلکە کە ی دەستی خەتی بچووک بچوو کی یەك لە دوا ی یە کی لە گلە کە ی بەر دەمی دا دە کیشا. پاشان فەر موی: (ما منکم من أحدٍ، ما من نفسٍ منقوسةٍ، إلا وقد كتبَ الله مکانها من الجنة والنار، إلا وقد کُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيْدَةٌ). واتە: هیچ کەسینکی نییە لە ئیوه کە شوونی لە بەهەشت یان لە دۆزەخ دا دیاری نە کرا بیست و بە "بەدبەخت" یان "بەختەوەر" نە نوو سرابیست. لەم کاتەدا پیاویك عەرزی کرد: ئە ی پێغەمبەر ی خوا! تایا ئیتر بۆچی ئیمە چاوەڕوانی ئەو نوو سراوێ نە کەین و واز لە کردەوه کا ئمان نە هینین؟ پێغەمبەر ﷺ فەر موی: هەر کەسینکی لە ئەهلی سەعادت و بەختەوهری بیست دە چیت کرداری ئەهلی سەعادت دەکات و ئەو کەسەش کە لە ئەهلی شەقاوێت و بەدبەختی بیست دە چیت کردەوه ی ئەهلی شەقاوێت دەکات. ئەو بوو فەر موی: (اعملوا؛ فکلُّ مُيسَّرٌ

لِما خُلِقَ له: أَمَا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ! پاشان ئهم ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى • وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى • فَسَيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى • وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى • وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى • فَسَيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى﴾ (اللیل: ۵-۱۰)^(۱).

به‌ئێ، ئهو كه‌سه‌ی كه بۆ به‌هه‌شت خولقێنراینت، دلی به‌ نه‌شوه‌ی عیبادت و خواپهرستی پر ده‌بێت و به‌ ته‌واوه‌تی نه‌فهرت له‌و شتانه‌ ده‌كات كه‌ خواوه‌ند نه‌هێی لێ كردوون، بۆیه‌ گرتنه‌به‌ری ڕێگای مز‌گه‌وتی بۆ ئاسان ده‌كرێت و ڕێگای ئهو شتانه‌شی لێ ده‌بێت به‌ زه‌حمه‌ت كه‌ نه‌هێی‌ان لێ كراوه‌..

به‌ئێ، كار بكه‌ن.. چونكه‌ هه‌ر كه‌سێك ئهو كارێی بۆ ئاسان ده‌كرێت كه‌ بۆ ئه‌نجامدانی به‌دی هێنراوه‌، ئهو تا ڕێی به‌هه‌شت له‌ مز‌گه‌وته‌وه‌ تێپه‌ر ده‌بێت و به‌ شوێنی هه‌لگرته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گاته‌ قوناغ. خۆ ئهو كه‌سه‌ی كه‌ له‌ ژبانی دا سوژده‌ی بۆ خوا‌ی گه‌وره‌ نه‌بردووه‌ و دل و وێزدانی نه‌كردووه‌ به‌ ئاوێنه‌یه‌كی ئه‌وتۆ فەرمانه‌كانی به‌دی‌هێنریان تێدا ڕه‌نگ بداته‌وه‌، هه‌ر گیز پێی ناوترین ڕێی به‌هه‌شتی گرتووه‌ته‌ به‌ر. واته‌ ئهو كه‌سه‌ی له‌ ئه‌هلی سه‌عاده‌ت بێت له‌ ئه‌نجامدا ئهو كردارانه‌ جێ به‌جێ ده‌كات كه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌ی ده‌كه‌ن بچێته‌ به‌هه‌شت. ئهو كه‌سه‌ش له‌ ئه‌هلی شه‌قاوه‌ت بێت له‌ ئاكامدا چه‌ند كارێك ئه‌نجام ده‌دات كه‌ به‌ هۆیانه‌وه‌ شایسته‌یی چوونه‌ ناو دۆزه‌خ به‌ده‌ست به‌ئێت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یانی و ئێواره‌ ئهم دوعایه‌ی ده‌خوێند: (اللهم! أحسن عاقبتنا في الأمور كلها وأجرنا من خزي الدنيا وعذاب الآخرة)^(۲). ده‌بینین پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئایه‌ته‌كانی (۵-۱۰)ی سووره‌تی "اللیل" ده‌هێنێت و ده‌یان‌كات به‌ به‌ل‌گه‌ له‌ سه‌ر فەرمووده‌ پێرۆزه‌كه‌ی خۆی. ئه‌مه‌ش گشت ئهو واته‌ مه‌زنانه‌ی خواوه‌ره‌مان یاد ده‌خاته‌وه‌:

هه‌ر كه‌سێك مال و سامانی خۆی و هه‌رچی به‌كێ هه‌یه‌ له‌ پێناوی خوا‌ی گه‌وره‌دا به‌خشێت و به‌ختی بكات، ئه‌وا ده‌رواته‌ ناو بازنه‌ی "ته‌قوا" و، سوود له‌ یاساكانی خوا وهرده‌گرێت. واته‌ دلی پر ده‌بێت له‌ ته‌قوا و ڕێزلێنان، كه‌ ئه‌مه‌ش ده‌بێته‌ هۆی ئه‌وه‌ی په‌نا به‌اته‌ به‌ر پارێزگاریی خواوه‌ند و، ئێر ده‌زانیت په‌نا و پشتیوانی ته‌نها خوا‌ی گه‌وره‌یه‌. واته‌ گه‌ر م‌رؤف له‌ ڕێی به‌ندایه‌تی و مله‌كه‌چ بوونی‌وه‌ بۆ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ لایه‌ن

(۱) رواه البخاری: التفسیر (۹۲)، ۷ القدر ۶ التوحید ۵۴. ورواه مسلم: القدر ۶ - ۸.

(۲) (واته: خوا به‌ گیان! ئه‌شع‌امی هه‌موو کارێکه‌مان به‌ باشی کۆتایی پێ به‌نه‌ و، له‌ ڕسوایی دنیا و سزای دواڕۆژ په‌نایان بده‌) موس‌ته‌دی ئیمامی ئه‌حمه‌د ۱۸۱/۴.

خواهنده وه له هه موو کاریکي دا ته و فیکي به ده ست هینا و پستی به خوا به ست و باوه ری به ناوه جوانه کانی خواهه ند و هه موو تهو شتانه هینا که به دلنیا یی ده زانریت به شیکن له دین و نیمان، تهو اخوا ی گه و ره پنی بۆ ئاسان ده کات و به وینه ی تهو لافاوه ی که ده پروات تا ده پزیته شوینی دیاری کراوی خوی، ته میش به ره و ئامانجه کانی ده پروات هه تا پینان ده گات و، له شوینی خوی دا چیژ و له زه ت له هه موو کرده وه کانی چه شنی: "نوئیز و زه کات و چه ج و جیهاد" ی و ه رده گریت. ته نانه ت تهو که سانه ی که په ی به له زه ت و خو شحالی ته م شتانه نابهن به سه رسامی په وه ده پروانه ته م مرو فیه یاخود به "شیت" ناوی ده به ن! تا وای لئ دیت نه ترسانی تهو که سه له مردن و، سه خواهه تی له راده به ده ری تهو ده بیت به ویردی سه ر زمانی خه لکی، ته نانه ت کاره کانی پروژانه ی و وازه یانی له چیژ و له زه ته تایه تی به کانی خوی به کاری ده راسا (خارق) له قه لهم ده دریت.. هه موو ته مانه ی بۆ نه بجام ده دریت چونکه خوا ی گه و ره پینگایه کی بۆ ئاسان کردوه که به ره و پیشتری بهات..

به لام به پینچه وانه ی ته مه وه، واته گهر مرو ف ره زیلی بکات و هیچ شتیک به کس نه دات، با باش بزانی ت که هیچ شتیک نادریت به که سیلک که نه به خشیت و شت به کس نه دات! خو نه گهر بیدایه، تهو اخوا ی گه و ره ش ده ی داین و پنی ده به خشی.. ئایا چیی پنی ده به خشی؟.. دیاره "حوسنا" واته: "عاقیبه ت خیری" ی پنی ده به خشی..

جا تهو که سه ی نه به به خشی و خوی به ده و له مند زانی، واته له ناخی ده روونی خوی دا "بوون" ی خوی ده بینی و وای داده نا که پیوستی به خوا ی گه و ره نی به، له کاتی لک دا که ده بوو "بوون" ی تهوی بیینیایه و پستی پنی به ستایه.. به و اتایه کی تر وه کو قاروون له خوی بابی بیت که و تهو ی: ﴿إِنَّمَا أُوتِیْتُ عَلٰی عِلْمٍ عِنْدِی﴾ (القصص: ٧٨).. هه ره و ها هاتو چۆی مز گه وت به کۆ نه په رستی له قه لهم بدات و به چاوی سووک پروانیته ته هلی مز گه وت و.. "حوسنا" واته خواهه نی ناوه جوانه کان - که خوا ی گه و ره یه - به درۆ بختا وه و.. باوه ر به و پیغه مه ره خو شه ویسته ﷺ نه کات که تیشکۆی دره و شان وه ی ناوه جوانه کانه و.. بایه خ به و قورئانه په روزه نه دات که پروو نکه ره وه ی ته زه لیلی دره و شان وه ی ناوه جوانه کانی خوا یه.. تهو که سه ی ته مه حالیه تی، پینگای سه ختی ده خریته پیش. له وانه شه هه ندی جار ژیانیکي ئایینی وه ک نوئیز کردن و پروژوو گر تیشی بیت، به لام به بیزاری و ته مه لئ یه وه بیانکات و چه ز نه کات له ناو پیخه ف و نوئیه که ی دا بیته ده ره وه بۆ نوئیزی به یانی. ئنجا تا به م جوژه کات و ژیا نی لئ پروات له ته بجام دا وای لئ دیت که جه ماعه ت و خوا په رستیش و از لئ ده هیئت، ته نانه ت هه ندی جار که فه رمانیکی خواهه ند له به رده م خوی دا ده بیئته وه به وینه ی

که سێکی لێ دیت که بهورینهوه و، به پێچهوانه ی ئه وه ی لێی داوا کراوه پهفتار ده کات و، له ده می به جوو کترین ته کلیدی خواوه نددا بیزاری پیشان ده دات، چونکه رینگای سه ختی خراوته پیش. ئه و که سه ی که ئه مه حالیه تی کت و مت وه که سێک وایه که به کۆلێکی قورسه وه بۆ سه ر چیا به ک سه ر بکه ویت، وه که ئه م ئایه ته پهروژه وه صفی کردوه: ﴿سَأَرْهَقَهُ صَعْدًا﴾ (المذثر: ۱۷).

به لێ، هه ندێ کس هه ن کانی "خه لووز" ده دۆزنه وه و به رده وام به دوا یشی دا ده گه رێن.. هه ندێ که سی تریش کانی "زیو" .. هه ندیکێ تر "مس" .. هه ندیکێ تر "زیر" ده دۆزنه وه، به لام گه لێ که سی دیکه ش هه ن که نوقمی ناو "زیرابه چه په له کان" ده بن! ئه و شتانه ی که رینگا بۆ مروف ئاسان ده کهن، بریتین له: پارێزگاری دلساغی و، ده ست به ردار نه بوون له راستگویی و راستی (الصدق) و، روو کردنی ته واره تی رووه و خوا ی گه و ره و، به خشین له پیناوی دا و، چاوه روانی گه رابوون (الإستجابة) له لایه ن خوا وه نده وه و، با وه ره یێنان به نا وه جوانه کانی و، دووره په ریزی له وه ی که مروف پنی واییت پنیستی به خوانی یه و، به ویسته لاوازه که ی و زانسته که مه که یه وه به خوی نه نازیت و، با وه ری واییت که هه موو شتیکی له لایه ن خوا وه نده وه پنی به خشرا وه و، خوی و سامانیشی له پیناوی خوا ی گه و ره دا به خت بکات..

به لێ، ئه مانه هه ندیکن له و شتانه ی که رینگا بۆ مروف ئاسان ده کهن. هه ر کردارێکی پێچه وانه ی ئه مانه ش به راده یه که رینگا له مروف سه خت و دژوار ده کهن که نه توانیت پیا ی دا تپه پرت.

حه زه رته ی عملی - خوا ی لێ رازی بیت - که ئه م فه رمو و ده یه رپوایه ت ده کات، ده فه رمویی: دوا ی ئه وه ی که ها وه له کان ئه م فه رمو و ده یه یان له پێغه مبه ر ﷺ بیست، له خوا په رستی دا گه یشته پله یه کی به رزو و، چاکیان لێ کرد به لادا و به رۆژ و به شه و خه ریکێ خوا په رستی ده بوون. به و واتایه ی که تینگه یشتن له وه ی: مروف هه ر رینگایه که بگه رته به ر ده گاته کۆتایی ئه و رێ یه. واته هه ر که سێک هه نگاو بنیت و به روا ت، له ئه نجام دا هه ر ده گات.

به لێ، ها وه له کانی پێغه مبه ر ﷺ به م جو ره له "قه در" گه یشتبوون. خو ئه م چه شنه ئیمانه هه رگیز مروف به ره و ته مه له ناداته به ر، به لکو رووه و کار و تیکۆشانی به رده وام هانی ده دات. چونکه ئه و ها وه لانه به باشی تینگه یشتبوون له وه ی که: هه ر رینگایه که بگه رته به ر ئه و ئه نجام و کۆتایی ئه و رینگایه مان بۆ ته قدير کرا وه، بۆیه هه میشه تیده کۆشان تا کو بگه نه ئه نجام و دوا قوناغی ئه و رێ یه.

ئەو تازەره‌رمەندی بۆ ئەوانەیه که پێی مزگەوتیان نەگرتەتە بەر و سوژدەیان بۆ خوای گەوره‌ نەبردوو و بە پێی ئیمانداران‌دا نەپروشتوون و هەموو کات و جەژنەکانیان لە چایخانه و مەلها و مەیخانه‌کان‌دا بەسەر دەبن. پێی ئەم جۆره‌ که‌سانه‌ پێی گو‌م‌رابی‌یه و ئەنجام و کۆتایی‌یه که‌شی بریتی‌یه له "سەقەر"^(١).

سوپاس و ستایشی‌کی زۆر و لەژمارە‌به‌ده‌ر بۆ خوای گەوره‌ که پێی ئیسلامی بۆ ئاسان کردین و خستی‌یه سەر پێی مزگەوت، بە وێنە‌ی ئەو‌ی که شه‌و‌غی له‌سەر گە‌لا ناسکه‌کان دان‌اوه‌، دلیشمانی کردوو بە ئا‌وێنه‌یه‌کی پرووناکی‌ده‌ره‌و‌ی نووره‌کانی قورئانی پیرۆز که خۆری هەموو خۆره‌کانه‌، بە فەزل و بەخشایشی خۆیشی نیعمەتی شوێن‌که‌وتنی پێغه‌مبەرە ئازیز و خوش‌ه‌ویسته‌که‌ی خۆی ﷺ پێی بەخشیوین. هەر له‌و خوا‌به‌ش ده‌پارێنه‌وه‌ که نیعمەتە که‌مان بۆ ته‌واو بکات و به‌رده‌وامی نیعمەت و شوکرانه‌ی نیعمەتیشمان پێی به‌خشیت.

٥) حەزەرەتی عبداللهی کوری عەمری کوری عاص - خاویان‌لێ رازی بی‌ت - ده‌گیرێته‌وه‌ و ده‌فەرمو‌ی: "جارێکیان پێغه‌مبەر ﷺ ها‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ لامان و دوو کتێبی‌شی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. فەرمو‌ی: ده‌زانن ئەم دوو کتێبه‌ چین؟ عەرزمان کرد: نەخیر ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا! مەگەر خۆت پێمان ب‌لێیت. پێغه‌مبەر ﷺ سە‌باره‌ت به‌و‌ی ده‌ستی راستی فەرمو‌ی: (ئە‌مه‌ کتێبکه‌ له‌ لایەن په‌روه‌ردگاری هەموو جیهانه‌کانه‌وه‌، ناوی ئەه‌لی به‌هشت و ناوی باوک و تیره‌ و عەشره‌ته‌کانیشیان تێدا‌یه‌، پاشان مۆر له‌ ئاخ‌ره‌که‌ی نراوه‌؛ نه‌ لییان زیاد ده‌کریت و نه‌ هەر گیز لی‌شیان که‌م ده‌کریت). ئنجا سە‌باره‌ت به‌و‌ی ده‌ستی چه‌پیشی فەرمو‌ی: (ئە‌مه‌ش کتێبکه‌ له‌ لایەن په‌روه‌ردگاری هەموو جیهانه‌کانه‌وه‌ ناوی ئەه‌لی دۆزه‌خ و ناوی باوک و تیره‌ و هۆزه‌کانیشیان تێدا‌یه‌، پاشان مۆر له‌ ئاخ‌ره‌که‌ی دراوه‌؛ هەر گیز که‌سیان‌لێ زیاد و که‌م نا‌کریت). ها‌وه‌له‌کانی عەرزیان کرد: ئە‌گەر هەموو شتێک ب‌رایته‌وه‌ و کۆتایی پێی ها‌تێت ئێ‌ر ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا کرده‌وه‌ کا‌ئمان بۆچی بکه‌ین؟! فەرمو‌ی: (راست بن و خۆتان له‌ کرده‌و‌ی چاک نزیک ب‌ج‌ه‌نه‌وه‌، چونکه‌ مرۆفی به‌هشتی هەر کرده‌وه‌یه‌کی کردی‌ت له‌ ئە‌نجام‌دا به‌ کرده‌و‌ی ئەه‌لی به‌هشت کۆتایی به‌ کرده‌وه‌کانی ده‌هێ‌رت. ئەه‌لی دۆزه‌خیش، با هەر کرده‌وه‌یه‌کی ئە‌نجام‌دا‌ی‌ت، له‌ کۆتایی‌دا به‌ کرده‌و‌ی ئەه‌لی دۆزه‌خ دوا‌ی به‌ کرداره‌کانی ده‌هێ‌رت). پاشان پێغه‌مبەر ﷺ ده‌سته‌کانی راته‌کاند و ئەو دوو کتێبه‌ی لا‌دا، ئنجا فەرمو‌ی: (خوای گەوره‌ له‌ کاری به‌نده‌کانی بو‌وه‌ته‌وه‌،

(١) ئەو و اتایانه‌ی که‌ لهم ب‌رگه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌دا ها‌تن ئاماژه‌ن بۆ ئایه‌ته‌کانی (٢٦-٣٠)ی سووره‌تی "الم‌ذ‌ر".

تاقمێکیان لە بەهەشت و تاقمێکیان لە دۆزەخدا^(١).

وا هەول دەدەین ئەم مەسەلەیه بە پروو داویك پروو بکەمەوه که خۆم دیومه و تیاى دا
ژیاوم:

لای سەری خۆشەویستیکمەوه ئامادە بووم که بە دەم نەخۆشیی "مۆمکردنی
جگەر" (تشمع الکبد) هەو گیانی دەدا. لەتاو زۆری ئازار پێچی دەدا و زمانیشی هێندە
ئاوسا بوو که لەناو دەمی دا هەل نەدەسوور! بەلام زانیم شتێک دووپات دەکاتەوه، که
گوێی خۆم لێ نزیك خستەوه هەستم کرد وەک بێنی دلی لە بریی زمانی دەىوت: "لا
إله الا الله!" چونکە بە ژیاى غەریبی دەژیا و لەو غەریبی بەشدا گرفتاری نەخۆشییەك
بوو بوو که ئومید وایە پلەى شەهادەتی دەست بخت. لەو کاتەشدا خۆشەویستانی
دەورەیان لێ دا بوو هەموویان دوعای خێریان بۆ دەکرد. وەک بێنی خوای گەورە
هەموو هۆکاریکی چوونە بەهەشتی بۆ ئامادە کردبوو. ئەوەبوو لە دەمی
جێ بەجێ کردنی فەرزى حەجدا نەخۆش کەوت و، که گەرپایەوه پێش ئەوێ چاوی بە
خزمەکانی بکەوێت، یە کسەر لە خەستەخانەى "ئیزمیر"دا خستیان. ئەم مرۆفە
دەستکەوتیکی گەورە چاوەروانی بوو، هەر چەندەش لە پوالتەدا بە مەزلووم و داماو
پێش چاوە دەکەوت. (من خۆم بە پێی پوالتەى حالى شایەتیی ئیمانی بۆ دەدەم و، گەر پێم
پێ بدەیت ئامادەم لە پوژى قیامەتیشدا هەمان شایەتیی بۆ بدەم).

بەلێ، گەر مرۆف ئەهلی بەهەشت بێت، خوای گەورە بە کردەوهی ئەهلی
بەهەشت کۆتایی بە کردەوهکانی دەهێنێت. بەلام گەر وانەبێت ئەوا عاقیبەتی بە
پێچەوانەى ئەو یە کەمەوه دەبێت. لە خوای گەورە دەپارێنەوه که نائومێدی
کردەوهی چاکمان نەکات و کردەوهی ئەهلی بەهەشتیشمان پێ بەخشێت. ئامین.

ئێمە باسی "ویستی مرۆف" و "بەدیهێنانی کردەوه کاتمان لە لایەن خوای گەورەوه"
کرد. لە راستیدا ئەو شتەى که ناوی "ویست"مان لێ ناوه نازانین حەقیقەتە کەى
چى یە، تەنانەت چۆنێتی یە کەشى سەبارەت بە ئێمە شتێکی نەزانراوه، چونکە خواوەنى
"بوون" یکی گۆڕەبى یە نەك دەرە کى. لە گەل ئەوەشدا ئەم ویستەى مرۆف بوو بە
مەر جێکی عادەتی بۆ بەدیهێنانی کردارە کاتمان لە لایەن خواوەندەوه. لەبەر ئەوه و لەم
پروووه گرنگی بە دەست هێناوه..

بەلام ئایا ئەو ئەرك و کارمەندى یانەى که لە ئەستۆی ویستی مرۆفدان، چین؟
هەر و هەر پوڵیان لەو کردارانەدا چى یە که مرۆف دەیانکات؟ ئەمانە هیچیان بە

تەواوەتی دەست نیشان نە کراون. بەلام ئەو شتە ی که دەتوانین بە دلنایی یەوە دانسی پێدا بنین بریتی یە لەو ی که: خوی گەورە یە کردەو چاکە کائان دەمانخاتە بەهەشت و، بە کردەو خراپە کانیشتان بەرەو دۆزەخ - خوا بمانپاریزێت لێی - دەمانداتە بەر. چونکە هەر وە ک چاکە کاران بەهوی "ویست" ی خۆیانەو دەبن بە شایستە ی چوونە بەهەشت، خراپکارانیش بە هەمان جۆر بەهوی "ویست" ە کەیانەو دەپۆنە دۆزەخ. وە ک لە نایەتە کانی (١٣-١٤) ی سورەتی "الانفطار" دا هاتوو^(١).

بەلام نایا کاری مەرف لەم خالەدا (واتە لە ویستی دا) چی یە؟ هەر وە ها ئەندازە ی دەست وەردانی لە خیر و شەردا چەندە یە؟ تا چەندەش دەبێت بەهوی ئەو بەدیهێنانە ی که خواوەندی بەدیهێنەر ئەنجامی دەدات؟ هەموو ئەم پرسیارانە و پرسیارە کانی تری هاوچەشنیان بە ناچاری حەوالە ی خواوەندی "علام الغیوب" دەکەین.

بەلام دەلێن: کتیبێک زووتر نووسراو و ئەم کتیبەش بە چەند شیو و جۆرنکی جۆراو جۆردا تێپەریو، چونکە پێش بەدیهێنانی ئاسمانە کان و زەوی، نەخشە و پلانێکی گشتی بریار دراو و نووسراو و، موقەددەراتی هەموو یە کێک بە ئەستۆیاندا هەلواسراو. ئێمە ناتوانین لە دەروە ی شتان و ڕووداو کەنەو بەر لە "خۆمان" و "ویستمان" بکەینەو، بۆ یە کاتی دەوترێت: "قەدەر" ئەوا ئێمە خۆمان و سەر جەمی ویست و ئارەزوو کانیشتان - بە واقعی - لە ناوەندی ئەو باز نە یەداین و لە گەل شتان و ڕووداو کەندان. چونکە هەر شتێک پە یوەندی بە ئێمەو بەبێت و لە ناوەندی ئەو ڕووداو ئەدا بێت کە دێنە و جود، پابەندە بە ویستی خۆمانەو. هەر چەندەش ناتوانین پێوەرێک بۆ ئەو "ویست" ە دانین، بەلام هەر گیز گومانمان لە بوونی دا نی یە.

"قەدەر" بریتی یە لە ڕوانینی خوی گەورە لە ڕوانگە یە کی بەرزەو بۆ هەموو شتێک - کە ویستی ئێمەش دەگرێتەو - و بینینی "سەرەتا" و "کۆتایی" بە وێنە ی کاتی "ئێستا". قەدەر، بەم واتایە، جێی چەمکی "تبعیزال" و "جەبر" ی تێدا نایتەو. بەو واتایە کە هەموو ئەو کردارە ی پە یوەندیان بە ویستی ئێمەو هە یە، بە وێنە ی گشت ئەو کردارە ی تر کە پە یوەندیان بە ویستمانەو نی یە، هەر هەموویان لای خوی گەورە زانراون و تەقدیر کراون. بەلام ئەو کردەوانە ی بە ویستی خۆمان دەیانکەین - مەودای فراوانی یان هەر چەندەش بێت - مەیل و ویستی مەرفی تێدا ڕەچارە کراو و بەپێی ئەو ویست و مەیلە تەقدیر کراون.

وتمان خوی گەورە چەند نووسینیکی جۆراو جۆری هە یە. چونکە ئەو شتانە ی کە قەلەمی قەدەر لە "لەوحی مەحفوظ" دا نووسیونی، مەلایکەتە بەرێزە کان بە

(١) مەبەست ئەم دوو نایەتە: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ • وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ •.

قەڵەمەکانی خۆیان لە بەری دەنوو سنەوه. جا ئەم کتێبەنە ی که مەلایکەتان نووسیویان
 هێ هەر کەسە و بە ئەستۆی خۆی دا هەلواسراوه. واتە هەموو کردەوه‌کانی سەر تاسەری
 درێژایی ژبانیان پێش ئەوه‌ی ڕوو بدەن لەم کتێبەدا نووسراون: لە کۆی و.. چۆن و..
 کە ی ئەنجام دەدرێن. خۆ ئاشکرایشە کە "ویست" ی مەرۆف لەم نووسینە جیانی یە،
 بەلکۆ لە ناوەندی دایە، واتە هەموو ئەو کردەوانە ی که لەو کتێبەدا نووسراون مەرۆف بە
 ویستی خۆی دەیانکات و پاشان مەلایکەتان ئەو کردەوانە تۆمار دەکەن کە
 ئەنجام دراون^(١). پاشان گەر بێت و هەردوو نووسراوه‌ کە بەراورد بکەین ئەوا وە کۆ یە ک
 دەردەچن. چونکە ئەو کتێبە ی که لە لایەن خواوەندی عەلیم و خەبەرەوه‌ نووسراوه، کە
 زانیی ئەو هەموو شتیکی ناو بوونەوه‌ری گرتووەتەوه‌ و ئاگای لە هەموویانە،
 هەر گیزاوه‌ر گیز پێچەوانە ی ئەو کتێبە ناییت کە مەلایکەتان دوا ی ئەنجامدانی
 کردەوه‌کانی مەرۆف تۆماریان کردووه‌. چونکە لەبەر ئەوه‌ی پێشتر هەموو کردەوه‌ یە ک
 مەرۆف لە "زانین" ی خوای گەورەدا "زانراوه‌"، ئەوا هەموو ئەو کردەوانە لە کتێبی
 یە کەمدا نووسراون. بەلام کتێبی دوو هەم لەو کاتەدا نووسراون کە ئەو کردەوانە ئەنجام
 دەدەین. جا ئەم دوو کتێبە تەنانت لە بچوو کترین پیتیشیان داوه‌ کۆ یە ک وان و لە یە کتر
 دەچن! ئێمە ئەم مەسەلە یە بەم جۆرە دەردەخەین و جەختی لەسەر دەکەین، تا کۆ نەیین
 بەهۆی هیچ تێگەشتنیکی هەلە و ناتەواو.

یە کێک لە ڕووه‌کانی ئەم نووسینە لە شێوه‌ی عەهد و پەیمانیکدا نووسراوه‌ کە لیمان
 وەرگیراوه‌ کاتی کە لە جیهانی "ڕۆح" یان جیهانی "میسال" یان جیهانی
 "گەردیلەکان" دا بووین. ئێمە هەمیشە لە ویجدانی خۆمان دا هەست بە ڕەنگدانەوه‌کانی
 ئەم نووسینە دەکەین. ئەوه‌بوو خوای گەوره‌ ویستی وابوو کە لە سەر ووی کات و
 زەمانەوه‌ بپاریک بدات و ئێمەش بە "بلی" وەلامی ئەو بپارە ی خوای گەورەمان
 دایەوه‌. ئەم تایەتە پێڕۆزە ی خوارەوه‌ ئەم مەبەستەمان بۆ ڕوون دەکاتەوه‌:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ
 بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ • أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
 آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الاعراف: ١٧٢-١٧٣).

کەواتە مەرۆف کە هێشتا لە پستی باب و باپیرانی دا بووه‌، یان هێشتا لە جیهانی
 "ڕۆح" دا بووه‌ و پێی نەناوەتە ناو زیندەتۆو (حیوان منوی) وه‌، یان هێشتا لە جیهانی
 گەردیلەکان دا بووه‌.. پەمانی لێ وەرگیراوه‌. لەوانەشە ئەم پەمانە ی لە کاتی ڕۆشتنی

(١) سەیری سورەتی الکەف: ٤٩، الجاثیة: ٢٩، ق: ١٨، الإنفطار: ١١ - ١٢ بکە.

ئای مەنی بۆ ناو ڤەحم و دروستبوونی ئاوەلمە بە فوویندا کردنی مەلایکەت، لێ وەرگیراییت. واتە دەگۆنجنی ئەم پەیمانە لە یەکیک لەو مەنزڵ و قوناغانەدا لێ وەرگیراییت کە مەزنیان پێدا تێ دەپەڕیت، یان لە هەموویان دا. شایەت لە سەر ئەمەش: مەزنی خۆیتە.. و یجدانیەتی.

ئایەتە پێرۆزە کە بە وشە: ﴿رَبُّكَ﴾ ئاماژە بۆ گەلێ واتا دەکات. یەکیک لەوانە بریتی یە لەوێ کە: ئەو کەسە پێت دەگەییەت و بەرەو کەمال دەتداتە بەر و لە ماددە "ئەسیر" گەردیلەکانی و جوودت بەدی دەهێنیت و شتانی جووژیی تویشی پێک هێناوە، ئێجا پێکھاتوو کە نیشتی لێ بێت ناوە.. ئەو کەسە کە لە دایک: "هیلکە و گەرا" و، لە باوک: "ئای مەنی" بەدی هێناوە و لە ناوەندی تێپەربوونت بە چەندین تاریکستانی یەک لە دوا یەکدا شوینی لەبار و گۆنجاوی بۆ ئامادە کردوویت، هەتا گەیانیدی ئەوێ بتوانیت لە ژینگە کە بێ هەوادا بە هەناسە دایک هەناسە بدەیت و بە خۆراکی ئەویش خۆراکی بۆ دابین کردیت و لە پێی خوینی دایکەوێ پاشەڕۆ زیادەکانی و جوودی خۆنی لە کۆل کردیتەو.. ئەو کەسە کە دوا ی پێی برینی چەند قوناغیکی دیاری کراو بەرەو پلە بەرز "أعلى علیین" تۆی دایە بەر.. ئەو کەسە کە زیندە وەرانی تری پابەندی ناو سڕوشتی خۆیان کزد، کەچی تۆی - بە بۆنە "پەرورەدە" و پێگەیانندی خۆیەو - بە چەندین پلەدا بۆ لای خۆی سەرخستوو و دلێشتی بە ئیمان ئاوەدان کردووەتەو، تاکو ماددە و واتا و ناوەرۆکت تەواوەتی و کەمال بەدەست بهێنن. ئێجا بە کردووە چاکە کانت ڕوالتە دەروە و ناوەوەشتی ڤووناک کردووەتەو، بۆ ئەو ڕینگاراستەش ڕێنمایی کردوویت کە دەتگەییەتە خزمەتی پێغمبەری سەردارمان حەزرتی محمد المصطفی ﷺ، و، چونە ژێر بالی پەرورەدە کە خۆشی بۆ دەستەبەر کردوویت، لە سەرووی هەموو ئەمانەشەو نیعمەتی ڕۆشتن و شوێن هەلگرتن و پەرورەدە ئەو پێغمبەری ﷺ پێ بەخشوویت هەتا گەیانیدی چلەپۆی پلە و یلایەت.. بەم جۆرە هەنگاو لە دوا هەنگاوی پێت دەگەییەت و پەرورەدگاریی خۆیت بۆ دەردەخات. جا ئەم پەرورەدگار (رب) هەم پەرورەدە کە لە سەر تادا پەمانی لێ وەرگرتوویت و تۆی کردووە بە شایەت لە سەر ئەوێ کە: هەر تەنھا خۆی پەرورەدگارە.

﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢). ئایا شایەتی دەدەن کە هەر من پەرورەدگارم و جگە لە من هیچ کەسێک نییە پەرورەدگاری ئەم بارودۆخ و کاروبارە تیکەلاوانە پێت و.. غەیری من هیچ کەس نییە بتوانیت لە سەرەتا و کۆتایی دا هاسەنگی ئەم ڤووداوانە

رەببىگىزىت و.. جگە لە من كەسى تر نى يە ئەم مەزۇفە بەھەشتى يەى لە گەلىكى چىر و پەر بەدى ھىنايىت كە تەننەت پىشى مەلانىكە تىش دەداتەو؟

بەو و اتايەى كە ئەى گەزى مەزۇف! ھەر لە تەوقى سەرتانەو تا پاژنەى پىتان سەرنج بەدن و بۆى پەوانن.. بىنن ئايا جگە لە من بەدپەنەرىك ھەيە بىتوانىت لەسەر ئەم شىوھە بەدپەنەرىك؟ جگە لە من كەس ھەيە بىتوانىت خۆى لەم كەسارەدا ھەلبەقىرتىن؟ غەيرى من كەس دەتوانىت ئەم كەمالى بەدپەنەرتان بىن بىخەشەت كە لە جەننەت شىوھە و رەخساردايە؟ ئايا سەيرى رەخسارى دەم و چاوى خۇتان كەردووە كە ھىندە نىشانەى جەد كەروەى تىدا دانراو لە مىلارەھا مەزۇفى تر جىاتان بىكەتەو، لە كاتىكدا كە ئەندازەى دەم و چاوى لە ئەندازەى يەك لەبى دەست تىن ناپەرىت؟ ئايا كى دەتوانىت ئەم مەعجىزانە بەدى بىھىت؟ خۇ تەننەت خەتى سەر پەنجەكانى مىلارەھا كەس لە يە كەتر جىايە، جەكەن دەتوانىت ئاوالە يە كىان جىا بىكەتەو؟

بەم جەزە، دواى ئەوەى كە خەو "پەروەردگار" رەوونى دەكەتەو بۇ خەلىكى كە ھەر تەنھا خۆى پەروەردگارە، دەجەت خۇيان دەگىزىت بە شاھەت لەسەر ئەم پەروەردگارىيە و دەفەرمەى: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ خۇ ئەو شەى پەرسىارە كەى ئاراستە كراو، ھەرچى يەك بىت: رۇج بىت، يان گەردىلەكان، يان مەنى، يان ئاومەى ناو رەھمى داىك، يان ماددەى ئەتىر.. وەلام تەنھا ھەر: ﴿بَلْسَى﴾ يە! واتە: بەلنى ئەى پەروەردگار! ھەر تەنھا تۆى پەروەردگارى رەستەقىنە و جگە لە تۆ كەسى تر نى يە پەمان بگەيەنىت و پەروە كەمال بىمانەت.

بەم جەزە، ئەم شاھەتەى يە لەناو "وېجدان"دا تۆمار دەكرىت و دەنەوسرىت و بە جەشەك تىاىدا جىگىر دەبىت كە ھەر گىز نەتوانىت بىسرىتەو.

پەغەمبەرى خۇشەوېست ﷺ ئامازەى بۇ ئەم نەوسىنە كەردووە لەو فەرمەو دەيەىدا كە فەرمەو يەتى (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبَوَاهُ يَهُودَانِيَهُ أَوْ نَصْرَانِيَهُ أَوْ يَمَجْسَانِيَهُ^(۱)).

بەلنى، ھەموو كەسەك لەسەر فەطەرەت لە داىك دەبىت. وېجدانى ئامادەى تىدايە بۇ پەمان ھىنان بە خەو گەورە و، بە وىنەى لاپەرىيەكى سەي يە كە ھىشتا ھىچ شەكى تىدا نەنەوسراو و ئامادەى ئەو يە كە خەو پەنەرىن دەستەواژە، يان پارچە شەيرەنكى تىدا بىنەوسرىت كە ژىرى مەزۇفى تىدا سەرسام بىت. بەلنى بەم جەزە لە داىك دەبىت.. بەلام دواى ئەمە چى رەو دەدات؟ ئەو رەو دەدات كە لە لايەن نەزىكەرىن كەسى وەك باوك و

(۱) البخارى: الجناز ۹۳، أبو داود: السنة ۱۷، الترمذى: القدر ۵.

دايک و مام و خال، به لکو له لايه ن دوور ترين که سيشه وه، کاری ته ده کړيت و ده يکه به جوړه له که يان گاور يان مه جووس. خو گهر شو ده سته وازانه به کار بهيتين که لم سر ده مه دا ږه يان هه يه، ده ليتين: هه موو ته وانه تم که سه له دايک ږوه خاوتنه به ره و باوه شي شيوعيه ت و ماسو نيه ت و سرمايه داری و ... هتد ده د نه بهر. واته هينده کاریگري يان له سهری ده ييت که ته نانه ت له ناييني خواي گه وره ش دووری ده خه نه وه و به ره و جوړه ها ږنگای تری ده به ن و چه په لی ده که ن.

هه موو خاوه ن فطره تيکی ساغ له وړذانی خوی دا ده نگی تم شايه تي به ده ييستيت له سر په ره و د گاريتي خواي گه وره .. تيمه له يک به به کی لاپه ره کانی قه واره و بوونی خو مان دا هه ست به م په مانه ده که ين. هر له بهر ته مه شه که: "ويجدا ن" به به کيک له و چوار بناغه گشتي و سهره کی به داده نيي ن که به ده يي تنه ري خو مان پي ده ناسي ن و، هر له خوی دا به به لگه يه کی سر به خوی و مرده گرین له سر بوونی خواي گه وره ^(١).

به لني "گه ردوون" کي يي که به خواي گه وره ناشنا مان ده کات .. به هه مان جوړ "قورئانی پسرؤز" يش کي يي کی تره و خاوه ندمان پي ده ناسي نيت .. "پنغه مبه ر"ی خو شه و يسي تيمان ﷺ به لگه يه کی گزيای خاوه ن گو فنه ره بؤ ناسي ني شو خاوه نده ږنما يي مان ده کات.

جگه له مانه ش کي يي کی تر هه يه که ده نگی ني يه و هه رگيز درؤش ناکات، به لام له قولایي نا همانه وه ده نگی ديت - هه ره وک "کانت" ^(٢) و "بريگسون" ^(٣) و فعي له سو و فه کانی تری ها و چه شنيان ناسي ني خوا ده گيړ نه وه بؤ ده ره وه ی کي يي و سروه ت و بیره کان - جا تم کي يي بری يه له: "ويجدا ن" .. له مان شايه ته راستگو يه ی که هه ميشه زماني به و شه ی: ﴿پسلی﴾ تهر و شيرين و پارا وه و به لگه يه کی هينده ږوونه

(١) ږوانه کي يي: "راستي ته وحيد يان ته وحيد ي راسته ي نه" ل ١٦٣-١٦٦. (وه رگيړ)

(٢) (عه مانؤيل کانت): فعي له سو و فیکي ني مان داری ته لمان ي يه. له نيوان ساله کانی: (١٧٢٤-١٨٠٤ ز) دا ژباوه. له ږواری فعي له سغه دا نوو سینه کانی پيشکمش کردو وه. هه ستي نا و ناخي مرؤف (وجدان) ی کردو وه به به لگه له سر بوونی خواي گه وره. بؤ زياده شاره زا ږوون له بؤ چو نه کانی تم فعي له سو و فه لم ږو وه ږوانه کي يي: (قصه الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٦٠-١٧٤. (وه رگيړ)

(٣) (هينری لوی بريگسون): فعي له سو و فیکي فعه نس ي يه. سالی (١٨٥٩ ز) له پاریس له دايک ږوه. دواي ته وه که ما وه يه کی ژبا ني له ږواره کانی بهر کاری و زانسته سروه تي يه کان دا به سر ږدو وه نجا ږووی کردو وه ته ږواری "فيلسهغه" و گملي کي يي تي دا نا وه که به کي کيان ناوی: (سهر چا وه ی نايين و ته خلاقي) و به دواقو ناغي فیکري ي تم فعي له سو و فه داده نريت. سالی (١٩٢٨ ز) خه لاتی تو پلي وه رگرتو وه. سالی (١٩٤١ ز) کو چی دواي کردو وه. بؤ زياده شاره زا ږوون له بؤ چو نه کانی تم فعي له سو و فه لم ږو وه ږوانه کي يي: (قصه الإيمان بين الفلسفة والعلم والقرآن) ل ١٧٤-١٨٠. (وه رگيړ)

له‌سه‌ر خ‌وای گه‌وره که هه‌ر که‌سێک په‌یی بێ بیات و له ناخی خ‌وای دا هه‌ستی پێ بکات پێوێستی به‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی تر نامێنێت. سه‌ره‌وتن و دڵنیایی ئه‌م وێج‌دانه‌ش ته‌نها له‌وه‌دایه که خ‌وای گه‌وره بدۆزێته‌وه.

به‌م جۆره، هه‌موو که‌سێک که له دایک ده‌بێت ئه‌م شایه‌ته‌ی له گه‌لدایه.
له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ئێمه پێمان باشه به‌م واتایه له: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۱)
تێ بگه‌ین. واته هه‌ر که‌س له زمانی وێج‌دانی خ‌وای تێ بگات، ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش ده‌ناسێت و پێی ئاشنا ده‌بێت.

"نیازی میسری"^(۲) له‌شعیرێک دا به‌م واتایه‌ی خ‌واره‌وه ئه‌و بۆچوونه‌ی ده‌ربرپوه که تیای دا ده‌لێت:

(به‌سه‌ری رووت و پێی په‌تی له ده‌شت و ده‌ر و چۆلایی و بیابانه‌کان دا ته‌نیا به‌ د‌وای ئه‌ودا ده‌گه‌ڕام، به‌لام که په‌رده له نێوان دا لادرا، بیهیم ئه‌وه‌ی من به‌ د‌وای دا عه‌ودالم له‌ناو ناخی وێج‌دانی خ‌ۆم دا دانراوه)^(۳)

ئه‌م بیره به‌م به‌یتانه‌ی نیازی میسری گه‌یشته‌ چله‌بۆیه. ئه‌وه‌بوو ملیۆنه‌ها که‌س له ئه‌ولیایان به‌رێنمای ئه‌م کتێبه‌ پر له نه‌ینی په‌ی "وێج‌دان" چه‌ندین ماوه‌ی پێ کۆتایی و یه‌ک له د‌وای یه‌کیان بری.

ئه‌م گۆشه‌ مه‌زنه‌ی لایه‌نه په‌روه‌ردگاری به‌ ناسکه‌که‌ی ناو ناخی خ‌ۆمان، که پێی ده‌لێن "وێج‌دان"، هه‌ر هێنده‌ی به‌ پێناسه‌ که‌یه‌وه - که هه‌موو گرێ کۆیره‌یه‌ک ده‌کاته‌وه

(۱) قال ابن تیمیة موضوع، و قال النووي قبله ليس ب ثابت وذكر بعض الأصحاب أن الشيخ عي الدين (بن عربي) قال: هذا الحديث وإن لم يصح من طريق الرواية فقد صح عندنا من طريق الكشف. وفي أدب الدين والدنيا للماوردي عن عائشة (رضي الله عنها) سئل النبي ﷺ من أعرف الناس بربه؟ قال: أعرفهم بنفسه. كشف الخفاء ۲۵۳۲.

(۲) نیازی میسری: (۱۶۱۸-۱۶۹۴ز) زانا و شاعیریکی زاهیده، له‌گۆنلێکی سه‌ر به‌ پارێزگای "مه‌لتیبه‌"ی کوردستانی تورکیا له‌ دایک بووه. خوێندنی له "ئه‌زه‌هر" ته‌واو کردووه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش پێی وتراوه: "میسری". که له‌ میسر گه‌ڕاوه‌ته‌وه ده‌ستی کردووه به‌ رێنمایی موسلمانان له‌ یه‌کێک له‌ قوتابخانه‌کانی ئه‌م کاته‌ی ئه‌سته‌مبوول دا، هه‌ر له‌وێش ته‌ریقه‌تی "خه‌لوه‌تی"ی دامه‌زراندووه که پێشێی ده‌وترێت: "ته‌ریقه‌تی نیازی" و "ته‌ریقه‌تی میسری". جگه‌ له‌ "دیوانی شعیر" و "مه‌ک‌ووبات" ه‌که‌ی، چه‌ند به‌ره‌مه‌ینکی تری هه‌یه وه‌ک: "موائد العرفان"، "عوائد الإحسان"، "هدایة الإخوان". (وه‌رگێڕ)

(۳) هه‌ر به‌م واتایه "حافظی شیرازی"ش وتوویمه‌تی:

سالها دل طلب جام جم از ما می‌کرد
آنچه خود داشت ز یگانه منما می‌کرد
گوهری کز صدف کون و مکان بیرون بود
طلب از گم‌شدگان لب دریا می‌کرد!
بروانه: (دیوان حافظ شیرازی) ص ۱۰۶ چاپ: کتابفروشی اسلامیة - تهران - ۱۳۲۷ ه.ش. (وه‌رگێڕ)

- لە دلمان دا دەبوو ژێتەوه، یە کسەر دەبینن بەهەشت خۆی پیش چاوە دەخات و بۆن و بەرامە کە ی بەسەرمان دا هەل دەکات بە ڕادەیهک کە هەست دەکەین و دەبینن: جیلوهی حوزووری ئیلاهی تیدا بەرجەسته بوو. هەر وەك لە هەمان کات دا هەست بە نەفرت دەکەین لە دۆزەخ و هەر کردارێک مەروە دۆزەخ بیات. ئەم نەفرتەش ڕۆژ لە دوا ی ڕۆژ زیاد دەکات تا "و یجدان" وای لێ دیت دەیت بە ڕابەرێک و دەستمان دەگریت و بۆ هەموو گۆشەیه کی گەردوونمان دەبات و واتا کانی هەموو شتیکی ناو گەردوونیش دەخاتە پیش چاوە کائمان.

جا هەر مەروئیک کە دیتە دنیا ئەم بەلگەیهشی لە گەلدا یە کە دەیه گەیهێتە بەرزایی و چلە پۆپە کان. بەلام ئەو بێ ناگایە ی کە نوقمی ماددە بوو و لە ناو ئەزموونگە کان دا بە دوا ی خوا ی گەورە دا دەگەریت و گوێی خۆی لە دەنگی "و یجدان" دەناخینیت و تەنانت هەر و یجدانیشی ناخاتە کار، تا ئەو و یجدانە ی وای لێ ها توو کە چەپەل بوو و پوو کاو تەو.. ئەو کەسە، بێ هیچ گومانێک، لە حەقیقەتی ئەم بەلگەیه تی ناگات و ناتوانیت سوودی چاوە ڕوان کراوی لێ ببینیت.

ئایەتی پێرۆزی: ﴿الستُ بربکم﴾ گەلێ حەدیشی پێرۆز ڕوونان کردووە تەو کە لە نزیکە ی سی کەسی هاو لە بەر پێزە کانسو و ڕیوایەت کرا و، ئەم سەردارانە مان هەندیکیان: ئیمامی عەلی و، ئەبو سەعیدی خودری و، سوراقە ی کور ی مالیک و، حەزرتی عائیشە ی دایکمان و، عەبدالله ی کور ی زوبەیر و، عەبدالله ی کور ی عەبباس و، عەبدالله ی کور ی مەسعود و، عەبدالله ی کور ی عەمر، خویان لێ ڕازی ییت. وائەم حەدیتە یان لێ باس دەکەین:

حەزرتی عومەری کور ی خەتتاب دەفەرموێ: گوێم لێ بوو لە بارە ی ئەم ئایە تەو پرسیار لە پێغمە بەر ﷺ کرا. ئەویش فەرمووی: (خوای گەورە حەزرتی ئادەمی دروست کرد و ئنجا دەستی بە سەر پستی دا هینا و وەچەیه کی لێ هینایە دەر و فەرمووی: ئەمانەم بۆ بەهەشت دروست کردووە و ئەوانیش کردووە ی ئەهلی بەهەشت دەکەن. پاشان دەستی بە سەر پستی دا هینا و وەچەیه کی تری لێ هینایە دەر و فەرمووی: ئەمانەم بۆ دۆزەخ دروست کردووە و ئەوانیش کردووە ی ئەهلی دۆزەخ دەکەن)^(۱).

لە ڕیوایە تە کە ی "توبە ی کور ی کەعب" دا سە بارە ت بەم فەرمایشتە ی خوا ی گەورە کە دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾... تا کۆتایی ئایە تە کە، پێغمە بەر ﷺ فەرموویە تی:

(خوای گه‌وره نه‌وه‌ی ئاده‌می کۆ کردووه‌ته‌وه و کردوونی به "رۆح". پاشان فه‌زلی دان به‌سه‌ر به‌دیها‌تووانی تر دا و ئنجا خستیه‌ گو‌فتار و نه‌وانیش قسه‌یان کرد، پاشان عه‌هد و په‌یمانی لێ وه‌رگرتن و خو‌یانی کرد به‌ شایه‌ت له‌سه‌ر خو‌یان سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌ر دگاریشی خوا‌ه‌ند و فه‌رمو‌وی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ نه‌وانیش له‌ وه‌لام دا و تیان: ﴿بلی﴾.. تا کۆتایی فه‌رمو‌وده‌که^(۱).

(۶) فه‌رمو‌وده‌یه‌کی تر هه‌یه‌یه‌ کێک له‌ ها‌وه‌له‌ مه‌زنه‌کان رێ‌وا‌یه‌تی کردووه‌ که‌ پی‌غه‌مه‌بر ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی:

(الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِهَا)^(۲).

به‌تێ، "مار کس" شه‌یتانی‌که‌ له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ئاده‌میزاد دا، مرۆ‌فایه‌تی له‌ پێ ده‌رده‌کات. بۆیه‌ هه‌ر که‌ له‌ سکی دایکی دا بووه، مۆری شه‌قا‌وه‌ت و به‌ده‌بختی له‌سه‌ر درا‌وه..

پا‌ه‌ره‌کانی سه‌ده‌ی یه‌سته‌میش وه‌ک: "حه‌سه‌ن به‌نا"^(۳) و "سه‌یید قوتب"^(۴) و نه‌و

(۱) الفتح الرباني في ترتيب مسند الإمام أحمد بن حنبل الشيباني لأحمد عبدالرحمن البنا ۱۴۶/۱۸.

(۲) ر‌واه‌ الهیثمی فی جمیع الزوائد ۱۹۳/۷ و ر‌واه‌ البزار و الطبرانی فی الصغیر. و رجال البزار رجال الصحيح. (واته: به‌ده‌خت نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ سکی دایکی دا به‌ده‌خت بو‌وه، و، به‌خته‌وه‌ریش نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ سکی دایکی دا به‌خته‌وه‌ر بو‌وه).

(۳) (حسن البنا): یه‌کێکه‌ له‌ که‌سایه‌تی‌یه‌ نا‌وداره‌کانی بانگه‌وا‌زی ئیسلام له‌م چه‌رخه‌دا. کۆ‌ری زانای مو‌حه‌ددینی می‌سری: (أحمد عبدالرحمن البنا)یه، له‌ سالی ۱۹۰۶ز له‌ دایک بو‌وه. کۆ‌لیجی (دار‌العلوم)ی قا‌هیره‌ی ته‌واو کردو‌وه. سالی ۱۹۲۸ز له‌ شاری ئیسماعیلیه‌ کۆمه‌لی (برایانی مو‌سلمان)ی دامه‌زراندو‌وه و پاشان له‌ قا‌هیره و شاره‌کانی تری می‌سر دا چه‌نلین لقی تری بۆ نه‌و کۆمه‌له‌ کردو‌وه‌ته‌وه. سالی ۱۹۴۸ز خۆی و کۆمه‌له‌که‌ی له‌ جه‌نگی فله‌ستین دا به‌شداری جه‌هادی جو‌وله‌کیان کردو‌وه. سالی د‌وا‌ی نه‌وه‌ له‌ ۱۲/۹/۱۹۴۸ز دا له‌ لاین ده‌ستینکی په‌نه‌انه‌وه‌ شه‌هید کرا. له‌ و‌لاته‌ عه‌ره‌یه‌یه‌کان و چه‌نلین شو‌ینی تری جیهان دا بانگه‌وا‌زه‌که‌ی ب‌لا‌و بو‌وه‌ته‌وه و رۆژنکی له‌به‌ر جا‌وی بو‌وه له‌م پا‌ه‌و‌نه‌ ئیسلامی‌یه‌ی ئیستای جیهان دا، جگه‌ له‌سه‌ش چه‌ند کتێب و نامێلک‌یه‌کی د‌وا‌ی خۆی به‌جێ هێشتو‌وه‌ که‌ به‌نا‌و بانگه‌زبان یادداشت‌نامه‌یه‌که‌ به‌ نا‌وی: (مذکرات الدعوة والداعية). (وه‌رگێژ).

(۴) (سه‌یید قوتب): نه‌دیپ و نو‌وس‌ر و که‌سایه‌تی‌یه‌کی ئیسلامی نا‌وداری می‌سری‌یه. سالی ۱۹۰۶ز له‌ یه‌کێک له‌ گون‌ده‌کانی پارێزگای ئه‌سی‌ووط له‌ دایک بو‌وه. کۆ‌لیجی (دار‌العلوم) ته‌واو کردو‌وه. له‌ پێش دا‌له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ بایه‌خینکی زۆری پێ درا‌وه، به‌لام که‌ له‌ سالی ۱۹۵۱ز پێ‌ه‌وه‌نلێی به‌ کۆمه‌لی (برایانی مو‌سلمان)ه‌وه‌ کرد هه‌لو‌نستی ده‌وله‌ت به‌رامه‌ری گۆ‌را و چه‌ند جارێک دو‌و چاری گرتن و نه‌شکه‌هێنه‌ی نا‌و به‌نێخا‌نه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی می‌سر کرا، هه‌تا له‌ به‌روا‌زی ۱۹۶۶/۸/۲۸ز دا فه‌رمانی له‌سێداره‌دانی ده‌ر کرا و شه‌وی د‌وا‌ی نه‌وه له‌ سێداره‌ درا. گه‌لی به‌ره‌می د‌وا‌ی خۆی به‌جێ هێشتو‌وه، به‌نا‌و بانگه‌زبان ته‌فسیرێکه‌ به‌

رابه‌ره‌ش که به‌ناو "سه‌عید"ه و به نازناو و کۆمه‌له‌که‌شی له تورکیادا رابه‌ریکی تابلیی. مه‌زنه^(۱) و، هاوچه‌شنه زۆره‌کانی تری ئهمانه، هه‌ره‌ه‌موویان، که هیشتا له سکی دایکیان‌دا بوون، به مۆری سه‌عاده‌ت و به‌خته‌وه‌ری شه‌ره‌فمه‌ند بوون.

به‌لێ، به‌خته‌وه‌ر و به‌دبه‌خت ئه‌وانه‌ن که هیشتا له سکی دایکیان‌دا بوون: "به‌خته‌وه‌ر" یان "به‌دبه‌خت" بوون. به‌لام ئهم نووسینه‌ پێش و هخته‌ی چاره‌نووسیان "ویست"ی مروفی تیدا ره‌چاو کراوه، چ لایه‌نی رقی و ئینکاری ئه‌و مروفه‌ بیت، چ سۆز و مه‌ردایه‌تی ئه‌و بیت.

(۷) له فهرمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست دا ﷺ که هه‌ر دوو ئیمامی بوخاری و موسلیم ریویه‌تیان کردوه، ئه‌و گه‌فت و گۆیه‌ک باس کراوه که له نیوان هه‌زره‌تی ئاده‌م و هه‌زره‌تی موسادا - علیهما السلام - پرووی داوه، ئه‌و چاره‌نووسه‌ پێش و هخته‌ پروون ده‌کاته‌وه که ئیمه‌ خه‌ریکین باسی ده‌که‌ین:

"طاووس" - که زانایه‌کی دوا‌ی سه‌رده‌می هاوه‌له‌کانه - ده‌لێت: له ئه‌بوو هوره‌یره‌م بیست که ده‌یوت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (گه‌فت و گۆیه‌ک له نیوان ئاده‌م و موسادا پرووی دا. موسا پێی‌وت: ئه‌ی ئاده‌م! تۆ باو که‌مانی که‌چی نا‌ئومێد‌ت کردین و له به‌هه‌شت به‌ده‌رت نا‌ین! ئاده‌م پێی‌وت: ئه‌ی موسا! خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ گه‌فت و گۆ

ناوی: (في ظلال القرآن) و که‌تێکه‌ به‌ ناوی (معالم في الطريق). گه‌لێ کتێب و لیکۆلێسه‌وه‌ و بروانا‌مه‌ی زانکۆیی‌ش له‌باره‌ی لایه‌نه‌ جو‌راو‌ جو‌ره‌کانی ژپانه‌وه‌ نووسراوه، فراوان‌ترینان تانیستا که‌تێکه‌ به‌ ناوی: (سید قطب من المیلاد إلى الإستشهاد) نووسینی: دکۆر صلاح الخالدي. (وه‌رگێڕ).

(۱) مه‌به‌ست زانای گه‌وره‌ی کورد: بلیع الزمان مامۆستا سه‌عیدی نوورسی‌یه، که له‌ گوندی (نوورس)ی سه‌ر به‌ پارێزگای (به‌دلیس)ی کوردستانی تورکیا له‌ دایک بووه، له‌ نیوان سا‌له‌کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) دا ژیاوه. گه‌وره‌ترین زانایه‌ که له‌ دوا‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قه‌شه‌ندی له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی کورددا ها‌تو‌وته‌ دیا‌وه‌ و، یه‌ که‌یکه‌ له‌ که‌سایه‌تی‌یه‌ جیهانی‌یه‌ گه‌وره‌کانی بانگه‌وا‌زی ئیسلام له‌م چه‌رخه‌دا. ئه‌و پیلانه‌ی که‌ دو‌ژمنان بۆ سه‌ربه‌وه‌ی ئیسلام له‌ ولاتی تورکیادا دایان‌رێشتو‌و ئهم زانایه‌ توانی پروبه‌ پرووی بیه‌ته‌وه‌ و، خۆی و قوتاییانی (قوتاییانی نوور) بوون به‌ به‌ردی بنا‌غی بو‌و‌ژانه‌وه‌ی بانگه‌وا‌زی ئیسلام و، هه‌موو زه‌هر و زه‌نگێکی مستعفا که‌مال و دام و ده‌زگا چه‌وسینه‌ره‌کانی و سی و پێنج سالی به‌ندی و زیندانی تاکه‌ که‌سی و په‌ه‌نده‌یی و ده‌ست‌به‌سه‌ری و ده‌یان داد‌گای تۆقنه‌ر نه‌یا‌توانی چۆکی پێ دا‌به‌دن. نه‌نا‌هت توانی بانگه‌وا‌زی ئیسلام بگه‌یه‌ننه‌ ئاستیکی ئه‌و تۆ که‌ پیلانی دو‌ژمنان پو‌و‌چه‌ل بکاته‌وه. زیاتر له‌ سه‌دوسی کتێب و نامیله‌کی دوا‌ی خۆی به‌جێ‌هێشتوه، که‌ به‌ زۆری‌یه‌ زمانه‌ زیندو‌وه‌کانی جیهان - که‌ یه‌ کینکیان زمانی کوردی‌یه‌ - بلا‌و بو‌ونه‌ته‌وه. تانیستا زیاتر له‌ شمش کۆنگره‌ی جیهانی و ده‌یان کۆری زانستی و پێش‌کێی رۆشنبیری له‌ ئاستی جیهان‌دا له‌سه‌ر کراوه و ده‌یان کتێب و سه‌دان لیکۆلێسه‌وه‌ی له‌سه‌ر نووسراوه و چه‌ندین به‌لگه‌نامه‌ی زانکۆیی‌شی له‌ خوێندنی بالادا له‌سه‌ر وه‌رگێڕاوه. (وه‌رگێڕ)

له‌گه‌ل کردنی خۆی پله‌وپایه‌ی تۆی له‌ پێغه‌مبه‌رانی تر جیا کرده‌وه و هه‌لی بژاردیت و به‌ ده‌ستی خۆی هه‌لی بۆ کێشاییت، نایا له‌ سه‌ر شتێک لۆمه‌م ده‌ که‌یت که‌ چل سال پێش ئه‌وه‌ی خواوه‌ند دروستم بکات ته‌قدیری کردبوو به‌یه‌یتیه‌ ریم؟ به‌م جوژه‌ حه‌زه‌رتی ئاده‌م له‌ مووسای برده‌وه^(۱).

هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ پێشینانمان ئه‌م وتووێژه‌یان روون کردوو ته‌وه‌. و الیبه‌دا قسه‌ کانیان به‌ پوختی ده‌هه‌ین:

- بۆیه‌ ئاده‌م مووسای به‌زاند چونکه‌ باو که‌یتی.
- حه‌زه‌رتی ئاده‌م و مووسا هه‌ریه‌ که‌یان خواوه‌نی شه‌ریعه‌تیکن که‌ تایبه‌ ته‌ به‌ خۆیه‌وه‌، له‌ وانیه‌ شتێک له‌ شه‌ریعه‌تی یه‌کیکیاندا به‌ گونا‌ه‌ دا‌به‌رت، به‌لام له‌ شه‌ریعه‌تی ئه‌وی تریاندا گونا‌ه‌ نه‌ییت. له‌ به‌ر ئه‌مه‌ ئاده‌م مووسای به‌زاند.
- به‌هه‌شت خا‌نه‌ی ته‌ کلیف نی‌یه‌ وه‌ کو دنیا، که‌واته‌ ئاده‌م له‌ به‌هه‌شتدا هه‌یج ته‌ کلیفیکه‌ی له‌ ئه‌ستۆدا نه‌بووه‌. که‌چی مووسا به‌پنی ده‌ستوورێک وتووێژی له‌ گه‌ل ئاده‌مدا کردوو که‌ تایبه‌ ته‌ به‌ خا‌نه‌ی دنیاوه‌. بۆیه‌ به‌لگه‌ که‌ی حه‌زه‌رتی ئاده‌م په‌سه‌ند کرا.

- حه‌زه‌رتی ئاده‌م ویستی موسا تی‌بگه‌یه‌نیت که‌ خه‌یر و شه‌ر هه‌ردوو کیان له‌ لای خواوه‌نده‌وه‌یه‌. که‌ دیاره‌ ئه‌م هه‌لوێسته‌ی ئاده‌م راسته‌، بۆیه‌ مووسای به‌زاند. جگه‌ له‌ مانه‌ش گه‌لی رافه‌ و روونکردنه‌وه‌ی تر له‌ سه‌ر ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه‌^(۲).

ئیه‌م له‌ به‌ر ریز گرت‌مان له‌ زانیانی سه‌له‌ف مونا‌قه‌شه‌ی ئه‌م بۆچو‌نانه‌ ناکه‌ین که‌ له‌ شه‌رحی ئه‌م فه‌رمووده‌ پرۆژه‌ نا‌و‌بر‌ا‌وه‌دا وتوو‌یا‌نه‌، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م چه‌شنه‌ ته‌وجیهات و بۆچو‌نانه‌ له‌و جوژه‌ شتانه‌ نین که‌ به‌توانی‌ت کێشانه‌ و پێ‌وا‌نه‌ بک‌ر‌ن. به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا نا‌مانه‌و‌یت هه‌روا ئه‌م با‌سه‌ به‌جی به‌هێل‌ن بی‌ ئه‌وه‌ی ئاما‌زه‌ بۆ حیکمه‌تیکی ورد بکه‌ین که‌ تیایدا‌یه‌. چونکه‌ فه‌رمووده‌ که‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی ورد و په‌نه‌انی قه‌ده‌رمان تی‌ده‌گه‌یه‌نیت که‌ بریتی‌یه‌ له‌: (سَبَقَ الْکِتَابُ) واته‌ هه‌موو شتێک له‌ پێش په‌یدا‌بو‌نی‌دا نو‌وس‌را‌وه‌. ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌راوردی نی‌وان به‌لگه‌کانی حه‌زه‌رتی ئاده‌م و مووسا ده‌کات، پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ئه‌نجامی به‌راورد ده‌ک‌دا س‌ی جار فه‌رمو‌ی: "ئاده‌م له‌ مووسای برده‌وه‌". به‌لام نه‌یفه‌رمو‌و: قسه‌ که‌ی مووسا هه‌له‌یه‌. تاکو سه‌رنج بۆ شه‌وولیبه‌تی به‌لگه‌ که‌ی حه‌زه‌رتی ئاده‌م رابکێشیت.

(۱) رواه البخاري: التفسير ۲۰، القدر ۱۱، الانبياء ۳۱، التوحيد ۳۷. و رواه مسلم: القدر ۱۳.

(۲) بروانه: شرح مسلم للنووي ۴۴۰/۱۶-۴۴۲.

لە راستی دا قەدەر دوو ڕووی ھەیە:
یە کەمیان:

ڕووی تەقدیر و دەست نیشانکردنی ھەموو شتێک لە لایەن خوای گەورەو بە زانستی ھەمەلایەنگری خۆی. واتە ئەو ڕووی کە لە خوای گەورەو یە.
دوو ھەمیان:

ئەو ڕووی قەدەر کە پەيوەندیی بە ویستی مەروفەو ھەیە.

جا ھەزرەتی موسا - دروودی لەسەر بێت - کاتی کردنەدەرەوێ ھەزرەتی ئادەمی لە بەھەشت لێکدا یەو تەنھا ئەو ڕووی قەدەری خوێندەو کە پەيوەندیی بە ویستی مەروفەو ھەیە. بەلام ھەزرەتی ئادەم لە ھەردوو ڕووی کەو ڕوانی یە قەدەر، واتە ڕووی "تەقدیری خواو ھەند" و ڕووی "ویستی مەروف". واتە لە مەقامی ڕەچاو کردنی ھەردوو ڕووی کەو لە گەڵ ھەزرەتی موسا دا وت و وێژی کرد. جا لەبەر ئەوێ ڕوانگەێ ڕوانینە کەێ ئەو فراوانتر بوو ئەو لە ھەزرەتی موسای بردەو.

ھەرچەند ویستی مەروف خواو ھەند بوونی دەرە کێ (و جوودی خاریجی) نی یە، کەچی ھەرچی خراپە و گوناھباری دە کرێت دە خەرتە ئەستۆ یەو، چونکە ئەو ویستە مەرجینکە لە بەدھینانی ئەو کردەو ئەو لە لایەن خوای گەورەو.

ئەم ئایەتە پیرۆزە تەرازوویە کەمان بۆ ئەمە دەداتێ کە دەفەر موی:

﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹)..

بەلام لایەنێکی تر لە مەسەلە کەدا ھەیە، کە بریتی یە لە "مەشیئەتی خوا یی" واتە: ویستی خوای گەورە، وەك ئەم ئایەتە پیرۆزە رای دە گە یە نیت:

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰).

بەلێ، خوای گەورە خواو ھەندێ ھیکمەتی ڕەھایە و فەرمان و ویستی خۆی لە سەر ووی ھەموو ویستە کانی ترەو ڕای دە کات. خۆ ئەو ھش کە ناوی "ویستی مەروف" تان لێ ناو لە راستی دا وە کو دلوێنکی بچووک وایە کە ئە گەر تێکەڵ بە دەر یایە کێ پر و گەورە بکرێت ماھییەتە کەێ دەر نا کەو یت، چونکە خۆی لە خۆی دا ھەر ھیچ نی یە، بەلام خوای گەورە ئەم جیھانە ی لەسەر ئەم ویستە ھیچە بنیات ناو. ئا لێرەو یە کە ویستی ھیچی مەروف گرنگی یە کێ مەزنی بە ئەندازە ی جیھانی بە دەست ھێناو.

لەبەر ئەمە، دە یی بەم شمولییەتە ڕوانینە "قەدەر" کە ڕوانینی "مەقامی جەمەع" ە لە نیوان ھەردوو ئایەتە کەدا. خۆ ئەم ئایەتە پیرۆزانە ی خواو ھەو ئەم مەسەلە یەمان بۆ ڕوون دە کەنەو:

﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ • فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ • وَمَا يَدْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (الدنر: ۵۴-۵۶).

کاتی که به تیمامی غه زالی و ترا: نیمه کرده وه ناکهین به لکو ئیراده ده کهین، له وه لآم دا فرمووی: ئه ی تایا کئی ئه و و یست و ئیراده یه ی به ئیوه دا؟
 بی گومان نیمه ته کلیفمان له ئه ستودایه و، کاتی که کرده وه کاغمان ئه نجام ده دهین وه ک ئه وه وایه خو مان بکه ری کرده وه کان بین! به لآم سنوور و حه قیقه تی ئه م ته کلیفه مه گهر ئه و که سه ی له ئه ستوی ناوین ده نا که س به ته و او ی نایزانیئ. ئه وه تا شتیکی ئه و تو زی به نیمه دا وه که ده گو ئی بیئ به سه رچا وه ی "خیر" یان سه رچا وه ی "شه ر".
 که واته به ته واته تی نازانین ئه م شته ی که به نیمه ی دا وه رووی ده ره وه یه یان دیوی نا وه وه یه. به لآم ده بینین با شترین کوتالی لئ ده چنریت و هه ر که سینکیش جله وی ئه و شته بگرینه ده ست، تاجی شاهانه ی له سه ر ده کریت. که واته ئه م شته له روویه که وه به هیچ دانانریت و له لایه کی تریشه وه به شتیکی زور داده نریت. ئه مهش "مه قامی جمع" داخو ازیه تی کاتی ده و و انریته ئه م مه سه له یه. جا هه ر که س له هه ر دوو رو وه که وه لینی بدو یت ئه و مه سه له ی قده ری کۆ کرده وه ته وه. به لآم ئه وانه ی به م جو ره لینی نه دو اون، بوون به "ئه هلی جه ر" یان "مو عته زیله".

به ئی، "کتاب" یلک پش و هخت نوو سرا وه. به لآم له ته نیشتی ئه م کتیبه ی که به لای نیمه وه نه زانرا وه، کتیبه یی تر هه یه به گهر دغمان دا هه لو اسرا وه. جو ینی یه که ی ئه ویش - به هه مان جو ر - سه به رته به نیمه وه نه زانرا وه.

به دهینه ری "خیر" و "شه ر" هه ر خوای گه وه یه. به لآم به "شه ر" رازی نی یه و به "خیر" رازی یه. جا ئه و که سه ی و یستی له سه ر کرداری شه ره، مرؤفه که خو یه تی. که چی خوای گه وه نایه و یت مرؤف کرده وه ی شه ر بکات، به لآم کاتی مرؤف و یستی له سه ر کرده وه ی شه ر ده بیئ ئه و خوای گه وه بو ی به دی ده هیئت.

(۸) یا چه ند ئه و نه یه کی تر به ینی نه وه تا کو ئه م مه سه له یه زیاتر روون بیته وه:
 کاتی ئه م ئایه ته پیروژه نازل بوو:

﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۹۸).

بت په رسته کان سه ریان لئ شیوا و گرفتاری سه رسامی بوون! چونکه ئایه ته که روو ده کاته ئه وان و ده فره مو ی: خو تان و ئه و بتانه ی که به خواکانی خو تانی داده نین و ده یان په رستن و هه موو ئه و پاله وانیتی و شانازی یانهش که ده یانده نه پال ئه و بتانه و

سەرکه‌وتن و ده‌ستکه‌وته‌کانیان بۆ ده‌گێڕنه‌وه... واته: هەر شتێک که جگه له‌ خ‌وای گه‌وره ئی‌وه ده‌یانپه‌رستن.. هەر هه‌موویان، ته‌خته و سو‌وته‌مه‌نیی دۆزه‌خن!

ئهم ئایه‌ته یه‌که‌م جار و راسته‌وخۆ پرووی له‌و ب‌تانه‌یه که ناو که‌عه‌ی په‌ڕۆزیان لێ په‌ر کرابوو که ژماره‌یان گه‌یشتبووه سێ سهد و شه‌ست ب‌ت! جا ئهم ئایه‌ته هه‌ره‌شی ئاگری دۆزه‌خ له‌و ب‌تانه ده‌کات که مایه‌ی شانازی و سه‌ره‌رزایی ب‌ت په‌رستان بووه. خ‌و بێ گومان ده‌بوو به‌رامبه‌ر به‌م هه‌ره‌شه‌یه به‌ بێ ده‌نگی دانه‌نیش‌تانه و ش‌تیکیان پروو به‌ پرووی ئهم ته‌حه‌ددی‌یه ئاشکرا به‌ ب‌وتایه. به‌لام هه‌یج چاره‌یه کیان به‌ ده‌سته‌وه نه‌بوو، چونکه توانای به‌ره‌نگار بو‌ونه‌وی ئهم ئایه‌ته‌یان له‌ خ‌ویان دا شک نه‌ده‌برد.

پاشان "عه‌ده‌اللهی کورپی زه‌به‌عه‌ری" یان^(۱) که‌وته‌وه یاد که له‌ راده‌به‌ده‌ر توانای گو‌فتار و قه‌ناعه‌ت پ‌ی کردنی تێدا بوو. ر‌وش‌ن ب‌و‌لای و جه‌ختیان ل‌ی کرد که پ‌یغه‌مه‌ریان ﷺ بۆ بێ ده‌نگ ب‌کات و پ‌یان‌وت: شه‌ره‌ف و سه‌ره‌رزایی ئی‌مه له‌ ده‌ستی تۆدایه! ئه‌وه بوو به‌ گوینی کردن و ب‌یری کرده‌وه له‌وه‌ی که به‌ یاری‌یه‌کی مه‌نتیقی بکه‌وته گ‌فت و گ‌ۆ له‌ گه‌ل پ‌یغه‌مه‌ردا ﷺ. پ‌ی‌ی‌وت:

- تَوَيْتُ وَايَهَ كِهَ خ‌وای ئهم ئایه‌ته‌ی بۆ نازل کردوویت: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾. خ‌و مانگ و خ‌ۆر و مه‌لائیکه‌ت و عوزه‌یر و عی‌سای کورپی مه‌ریه‌میش له‌ لایه‌ن خه‌ل‌کانه‌که‌وه په‌ر س‌تراون، ئایا هه‌موو ئه‌وانه‌ش له‌ گه‌ل به‌تانه‌ی ئی‌مه‌دا ده‌خ‌رینه ناو دۆزه‌خه‌وه؟

یه کسه‌ر ئهم ئایه‌ته په‌ڕۆزه نازل بوو که ده‌فه‌رموئ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنِ أُولَٰئِكَ عَلَيْهَا يُعَذَّبُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۱)^(۲)!

به‌لێ، ئه‌وانه‌ی که جمکی به‌رگ و پ‌وشاکه‌کانیان تۆزی دنیای ل‌ی نه‌نیش‌تووه، دوورن له‌ دۆزه‌خه‌وه.. ئه‌و مه‌لائیکه‌تانه‌ی که بۆ ماوه‌ی چاو‌تروو کاندنیکیش له‌ خ‌وای خ‌ویان غافل و بێ ئاگا ناین، دوورن له‌ دۆزه‌خه‌وه.. هه‌زه‌رتی مه‌سیح‌یش - علیه‌ السلام - که گیان و وشه‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه و فووی ژبانی به‌ مرو‌فایه‌تی‌دا کردووه و د‌له‌ مردووه‌کانی زیندوو کردووه‌ته‌وه، هه‌زه‌رتی عوزه‌یریش - علیه‌ السلام - که

(۱) عه‌ده‌اللهی کورپی زه‌به‌عه‌ری دوا‌یی موس‌لمان بووه و به‌یه‌کێک له‌ شاعیره‌ موس‌لمانانه به‌ناوبانگه‌کان داده‌ن‌ی‌ت و، شیع‌ریک‌یشی بۆ عوز‌ر هه‌نانه‌وه و سه‌پنه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ی پ‌یش‌وای ه‌ونی‌وه‌ته‌وه. په‌روانه: (ابن ک‌ثیر ۳۷۶/۵). (وه‌رگ‌ی‌ر)

(۲) (تفسیر ابن ک‌ثیر) ۳۷۴/۵-۳۷۵.

پێغه مەهرنگی مەزنە، هەردووکیان، بە ئەندازەی دووری ئەزەل لە ئەبەدەو، لە دۆزەخەو دوورن. جا ئەو کەسانەی کە هەلگری بێ و باوەری چەوت و هەلەن، ئەنجامی ئەو هەلەپەیان بە چاوی خۆیان دەبینن. بەلام پێغه مەهران و مەلائیکەتان - علیهم السلام - وەک ئەوان نین، چونکە پیشتر بە "حوسنا" کتێبە کەیان بۆ پر کرانەوە. جا ئەوێ کە پەيوەندی بە باسە کە خۆمانەو هەیه ئەم تەعبیرە قورتانی یەیه: "السبق بالحسنی".

۹) حەزەرەتی عبدالرحمنی کورپی عەوف - خوای لێ رازی بیت - دەگیرێتەو و دەفەرموێ: کاتێ کە وەنەوز گرتبوومی و ئاگام لە لای خۆم نەمابوو، دوو کەسی سامناک لە بەردەمدا راوەستان و بەرەو شوێنێک مێیان دایەبەر، و تەم: بۆ کۆنیم دەبەن؟ وتیان: (بۆلای عەزیزی ئەمێن.. بۆ حساب)! کت و پر پیاویک پەیدا بوو لەو دوانە ی پرسی: ئەم پیاو - کە مەبەستی من بوو - بۆ کۆی دەبەن؟ ئەوانیش هەمان وەلامیان دایەو و وتیان: (بۆلای عەزیزی ئەمێن). پیاو کە وتی: نەخێر نایێت بیهەن، چونکە ئەو کە هیشتا لە سکی دایکی دا بوو "سەبقی حوسنا"ی بۆ نوو سراو. پاش ئەمە بێدار بوو مەو.

ئەم فەرموودە پێرۆزە ی خوارەو - کە هەول دەدەین بە درێژی پروونی بکەینەو - ئەو پرووداوە ی پیشو پروون دەکاتەو. فەرموودە کەش بریتی یە لەمە:

(بە خوا هی و اتان تێدایە - لە ریاوایەتێک دا: پیاوی وا هەیه - کردەو کانی هی ئەهلی دۆزەخن تاهێندە ی بالتێک "گەزێک" ی دەمێنێت بو دۆزەخ، بەلام کیتابە کە ی پیشتر بە ئەهلی بەهەشتی نووسیو و ئەمیش لە ئەنجام دا کردەو ی ئەهلی بەهەشت دەکات و دەرواتە ناویەو. پیاوی واش هەیه کردەو ی ئەهلی بەهەشت دەکات تا هێندە ی بالتێک یان دوو بالتی دەمێنێت پنی بگات، کەچی کیتابە کە ی پیشتر بە ئەهلی دۆزەخی نووسیو، دەبینێت لە ئەنجام دا کردەو ی ئەهلی دۆزەخ دەکات و دەچێتە ناویەو)^(۱).

ئاشکرایە کە حەزەرەتی عبدالرحمنی کورپی عەوف یەکیکە لەو دە کەسە ی کە مژدە ی بەهەشتیان دراوە تی. ئەو هەش کە مەبەستمانە لەو پرووداوە دا نووسینی پیش وەختی کیتابە کە یەتی (سبق الکتاب).

(۱) رواه البخاري: القدر ۱. ومسلم: القدر ۱.

۱۰) عامری کورپی سه‌عدی کورپی نه‌بو وه‌ققاص ته‌م پرو‌داوه‌مان له‌ باو‌کیه‌وه‌ بۆ ده‌گیریته‌وه‌:

جارێکیان سه‌عد - خ‌وای لێی رازی بێت - به‌ رێ‌دا ده‌پ‌ر‌و‌یشت، گو‌ن‌ی لێ بوو پیاوێک جو‌ن‌ی به‌ حه‌زه‌رتی عه‌لی و ته‌لحه‌ و زوبه‌یر ده‌دا - خوا له‌ هه‌موویان رازی بێت - سه‌عد پ‌ن‌ی فه‌رموو: تۆ ج‌ن‌یو به‌ که‌سانێک ده‌ده‌یت که‌ پ‌ش‌تر له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌ نه‌ویان بۆ نووسرا‌بوو که‌ خ‌و‌ی ب‌و‌ی نووسیبوون. ده‌سا به‌خوایان واز له‌ ج‌ن‌یو‌یی دانیان ده‌ه‌ن‌یت یان د‌وع‌ات لێ ده‌که‌م. پیاوه‌ که‌ وتی "پروانه‌! ده‌م‌تر س‌ن‌یت.. ده‌ل‌ن‌ی پیغه‌مه‌ره‌" حه‌زه‌رتی سه‌عدیش فه‌رموو: خوايه‌ گیان! نه‌گه‌ر ته‌م پیاوه‌ ج‌ن‌یو به‌ که‌سانێک ده‌دات که‌ له‌ لایه‌ن ت‌و‌وه‌ پ‌ش‌وه‌خت نه‌ویان بۆ نووسراوه‌ که‌ خ‌و‌ت ب‌و‌ت نووسیون، هه‌ر ته‌م‌ر‌و‌ پ‌ن‌ی ب‌ن‌ینه‌ و بیکه‌ به‌ په‌ند و عیبه‌ت. ته‌مه‌ی وت و ر‌و‌شت. یه‌ که‌سه‌ر ح‌وش‌تر‌کی م‌ن‌ینه‌ خ‌و‌ی کرد به‌ ناو خه‌لکه‌ که‌دا و نه‌وانیش ر‌ی‌یان بۆ چ‌و‌ل کرد و ر‌و‌شت ته‌و پیاوه‌ی ش‌ی‌لا و دایه‌ به‌ر له‌قه‌. چاوم لێ بوو خه‌لکی به‌ د‌و‌ای سه‌عد‌دا ر‌ایان کرد و وتیان: ته‌ی ته‌بوو ئیسه‌حاق! خ‌و‌ای گه‌وره‌ د‌وع‌اکه‌ی گ‌یرا کردیت^(۱).

به‌ل‌ن‌ی، ته‌و هاوه‌له‌ به‌ر‌پ‌زانه‌ی پیغه‌مه‌هر ﷺ له‌ لایه‌ن خ‌و‌ای گه‌وره‌وه‌ به‌ "حوسنا" ک‌ی‌تاب‌ی پ‌ش‌وه‌ختیان نووسرا‌بوو. چونکه‌ حه‌زه‌رتی عه‌لیی سه‌ردارمان: حه‌یده‌ری که‌ر‌پ‌ار و، ر‌یش سه‌ب‌ی که‌له‌ مه‌ردان و، زاوای پیغه‌مه‌هری خ‌و‌شه‌ویسته‌ ﷺ که‌ گه‌ل‌ن‌ی سه‌نا و ستایشی جوانی له‌ باره‌وه‌ فه‌رموووه‌..

حه‌زه‌رتی ته‌لحه‌ش ته‌و مر‌و‌قه‌یه‌ که‌: له‌ جه‌نگ‌ی ئو‌خ‌ود‌دا به‌ ده‌ستی شکاوه‌وه‌ به‌ر‌گ‌ریی له‌ پیغه‌مه‌هر ﷺ ده‌کرد و، شه‌ره‌فه‌م‌ندی ته‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مه‌هر بوو ﷺ که‌ ده‌فه‌رم‌و‌ئ: (فریای ته‌لحه‌ بکه‌ون)^(۲)..

حه‌زه‌رتی زوبه‌یریش پیغه‌مه‌هر ﷺ به‌ "حه‌واری"ی خ‌و‌ی وه‌سف‌ی کرد‌وو‌ه‌ و فه‌رم‌و‌یه‌تی: (هه‌موو پیغه‌مه‌هرێک حه‌واری‌یه‌ ک‌ی‌ هه‌یه‌، حه‌واری‌ی منیش زوبه‌یره‌)^(۳).

سه‌عدی کورپی ته‌بو وه‌ققاصیش، که‌ بیستی ته‌و گو‌فتاره‌ نابه‌ج‌ئ‌یه‌ی پ‌ن‌ی ق‌بو‌ول نه‌ک‌را سه‌باره‌ت به‌و هاوه‌له‌ خ‌او‌ن‌ و به‌رزانه‌وه‌، خ‌ال‌ت‌و‌زای پیغه‌مه‌ره‌ ﷺ و له‌ جه‌نگ‌ی ئو‌خ‌ود‌یش‌دا به‌ر‌گ‌ریی لێ کرد‌وو‌ه‌ و پیغه‌مه‌هر ﷺ له‌ باره‌یه‌وه‌ فه‌رم‌و‌یه‌تی: (إِرمِ فِداکِ

(۱) أخرجه الطبرانی وقال الهيثمي رجاله رجال الصحيح. بروانه: حياة الصحابة للكاندهلوي ٤٦٩/٢.

(۲) البداية والنهاية لابن كثير ٣٣/٤-٣٤.

(۳) رواه البخاري: الجهاد ٤٠، ٤١، ١٣٥، فضائل الصحابة ١٣، المغازي ٢٩. ومسلم: فضائل الصحابة

أبي وأمي^(۱). هەروەها فەرمووین: (خوایه! هەركاتێ سەعد لێت پارێهوه دوعاکەی گیرابکە)^(۲). هەر لەبەر ئەوەش بوو کە خەڵکی دەترسان سەعد دوعایان لێ بکات.. هەموو ئەوانە لە لایەن خواوەندەوه، پێش و خست، بە باشی کۆتایی بە کردەوه کانیان هینراوه. واتە: "سبقت لهم من الله الحسنى". بەو واتایە کە لە دەرگای میهرەبانی یەو و بە لوتفی خواوەند و بێ ئیزن وەرگرتن دەپۆنە ناو بەهەشتەوه.

زوو تر و ئێمەمان خوای گەوره بە پێی زانستی ئەزەلیی خۆی موقەددەرات و کردەوه کانی بەندەکانی خۆی نووسێوه. جا ئەوانەش کە "سبقت لهم من الله الحسنى"ن، ئەوانە جیا نابنەوه. چونکە خوای گەوره بەو زانستە ئەزەلییە خۆی دەزانێت کە ئەوانە بە ویستی خۆیان چ کرداریک دەکەن، چاک بێت یان خراپ. ئیتر خواوەند ئەو چەشنە عاقیبهتە یۆتەقدیر کردوون. ئەمەش کاریکی سەیر نییە، چونکە خوای گەوره زانای پەنھانەکان و شتانی ئاشکرا و نادیارە، تەنانت زانیاری خوا هەموو شتێک دەگرێتەوه لە پێش و لە دواى دروست بوونیشی، ئەم زانیەشی لە تۆمارى "قەدەر" دا دەردەخات. پاشان بەندەکەى بە پێی ئەو نووسراوه پەفتار دەکات کە لە کتێبه کەى دا نووسراوه، ئنجا مەلاییکەتان ئەو کردەوانە دەنووسن کە مەزۆفە کە دەیانکات. دواى ئەو هەردوو تۆمارە کە پێکەوه دەردەکەون و وەکو یەک دەردەچن.

اللهم الحقنا بالذين سبقت لهم منك الحسنى.. آمین.

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۸۰. ومسلم: فضائل الصحابة ۴۱، ۴۲.

(۲) رواه الترمذي، المناقب ۲۶.

په یوهندی "قزا" به "قدهر" هوه

"قزا" و "قدهر" چهند لایه نیکي جیاجیایان هیه، به لام ده توانریت له چوار کومل دا ئو لایه نانه کۆبکړینه وه:

۱ - قزا و قدهر له رووی زانستی خوا وندوه.

۲ - قزا و قدهر له ورووه که خوی گه وړه هموو شتیک ده نو سیت.

۳ - قزا و قدهر له رووی ویستی خوا وندوه.

۴ - قزا و قدهر له رووی به دیهینانه وه.

گه لئ مه سله و بابته زور هه که ټپه لکښی به کترین و ده چنه ژیر به کیک له چوار بناغه یوه، به لام بو ئوه ی له دریژه دان دا به باسی شانی جوزئی نو قم نه یین، ئه و وه که بابته نیکي سر به خو لییان نادوین.

وا ئیستا، به جیاجیا و یکه له دوا ی یکه، دریژه به چوار بناغه یه ده دین:

۱ - قزا و قدهر له رووی "زانست" ی خوا وندوه.

حه ز ده که م ئه م باسه به فرموده یه کی پرور ده ست پی بکه م که زووتر باسمان کردوه و بریتی به له مه ی خواره وه: "ما منکم من أحدٍ ما من نفسٍ منقوسة، إلا وقد کتب الله مکانها فی الجنة والنار"^(۱). به و اتایه ی که خوی گه وړه پیش نه وه ی مروف دروست بکات شوینی ئه و مروفه ده زانیت له به هشت یان له دوزه خدا.

ده با له رووی زانستی نه زه لیبی خوا وندوه دریژه به باسی قزا و قدهر بده یین:

خوی گه وړه زانایه به هموو شتیک؛ هر چی شت هیه به پی زانسته که ی خوی ته قدر و ده ست نیشانی ده کات. هه ندی مه سله ی ئه و توش هیه که به فه زل و چاکه کاری خوی به نیمه ی ده به خشیت و قزا و حوکم و فرمانی خویمان له سهر جی به جی ده کات و، به تایه تی ته کلپی قورئانی پرور زمان ده خاته ئه ستو. به لام ده ورونه کانی نیمه زور به ی ئه و مه سله لانه یان پی خوش نی یه و حه زیان لی ناکه ن، که چی خوی گه وړه و زانا و ناگادار به هموو شتیک هیچ فرمان و بریاریکمان بو ده ر ناکات گهر چندها دانست و سوود و به رزه وندی یان بو نیمه ټیدا نه بیت. واته

همو و نهو شتانه ی که خوی گه وړه ته قدیر و ده ست نیشان یان ده کات هم سوود و بهر ژه و نډی یانه یان تیدا په چاو کراوه، به لام نیمه ناگامان له هیچ کامیان نی په، چونکه نیمه "نفران" و خوی گه وړه ش "زانا" په به همو شتیک. "زانست" ی خوی گه وړه سه باره ت به هر شتیک هاو دمه له گډل "دانست" ه که شی له و شته دا، واته "زانایی" و "دانایی" دوو شتن هر گیز له په کتر جیا نابه و و، حکمه ت و بهر ژه و نډی په کان همیشه شونکمه و ته ی زانستی خوا و نډن. نه و نډه هیه خوی گه وړه ناچار نی په که هر شتیک ده کات به پنی حکمه ت و بهر ژه و نډی په کان نه بنجامیان بدات، به لام هر وړه ک زانسته که ی دهر وړانده وړی همو شتیک داوه، دانسته که شی همو شتیک ی گرتوه توه. واته: "زانایه" به همو شتیک.. هر وړه که له همو شتیک دا "دانایه" و ناگو نځی هیچیان له په کتر جیا بڼه و.

خوی گه وړه له همو شتیک دا حکمه تیک هیه، چونکه خوی گه وړه کاری نابه جی ناکات.

که واته همیشه "دانست" گو ی راپه تی "زانست" ه که به تی و، له هر شونیک دا "زانست" دهر بکه ویت و "توانست" و "ویست" بپوړونه و، ده بینیت "دانست" یش له و ی تابلیی دره خشانه و دهر یسکیته و. به لام زور به ی جار ته کلیف و داواکاری خوا و نډ به لای دهر وړه ناگمانه و ناخو شه، چونکه هیچ زاناری په کمان له باره ی هم سوود و بهر ژه و نډی یانه و نی په و له پروی نه بنجام و ناکامه کانیشه و جوانیی هم ته کلیفانه نازانین، واته نازانین نه مانه له جوړی "حَسَنٌ لَغیرها" ن، وړه که له زار وړه فیتهی په کان دا باس کراوه. چونکه مرو ف گهر له م گو شه یه و، واته له پروی نه بنجامه کانه و یو نهو شتانه پروانیت، نه و ا گه لی حکمه ت و بهر ژه و نډی یان تیدا ده بینیت. به لام خراپکاری و گونا هه کان په یوه نډی یان به ده ستکه وت (کسب) ی تایه تی خو مانه و هیه.

هم نایه ته پیر وړه ی خواره و به ته وای هم مه سه له یه پروون ده کاته و:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ٢١٦).

واته زور شت هه ن که هر چه نډه به رواله ت ناشیرین و بیزار و ن، که چی گه لی بهر ژه و نډی و سوو دیان تیدا یه. یو غوونه: ده ست نو یژ گرتن له کاتی سه رمادا و پرینی ربی دووړ یو گیشتن به جماعت له مزگه وت دا و چاو وړان کردنی نو یژ له دوی نو یژ و شتانی تری وړه که نه مانه، به لای نه فسه و، قورس و ناخو ش و بیزار و ن. که چی له

ژیر ئهم قورسی و ناره‌حتی یه‌دا چه‌ندین هه‌نگای یه‌ك له دواى یه‌ك هه‌ن بۆ نزیك بوونه‌وى مرؤف له به‌هه‌شت و به‌هه‌ره‌وه‌ربوونی - قوناغ له دواى قوناغ - له میه‌ره‌بانى خواى گه‌وره. هه‌روه‌ها هه‌ندى شتى تریش هه‌ن كه ده‌روونی مرؤف هه‌زیان لى ده‌كات و مرؤف ده‌رووژین و به‌ره‌و جیهانی ئاره‌زووبازى ده‌یده‌نه به‌ر، كه‌چى نه‌نجامه كه‌یان بریتى ده‌ییت له‌وه‌ی كه مرؤف ده‌خه‌نه شیوه‌كانى دۆزه‌خ و هه‌نگاو له دواى هه‌نگاو له میه‌ره‌بانى خواى گه‌وره دووری ده‌خه‌نه‌وه.

حه‌زهره‌تى عومهرى كورپى خه‌تتاب - خواى لى رازى ییت - تیگه‌یشتى ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ی پى‌كاوه كاتى كه به‌م و اتا و ناوه‌رؤكه‌ی خواره‌وه فهرموویه‌تى:

"نازانم ئایا به‌خیر رۆژم لى بووه‌ته‌وه یان به‌شهر، خو هه‌ر كامیشیان ییت هه‌ر گونى پى ناده‌م، چونكه له‌وانه‌یه ئه‌و شته‌ی كه ده‌روونم پى باشه له راستى دا خراب ییت و، ئه‌وه‌ش كه به‌خرابى داده‌نیت له راستى دا خیرى تیدا ییت!"

بناغه‌ی ئهم كاره بریتى یه‌له: ملكه‌چه‌بون بۆ هه‌ر شتىك كه خواى گه‌وره بریارى له‌سه‌ر داوه و نه‌گه‌ران به‌دواى حىكمه‌تى شتىكى نه‌زانراودا. راسته، ده‌بى ئیمه‌هه‌ول بۆ كرده‌وى چاك به‌دین و نیازى باش له دلماندا هه‌لبه‌گه‌رین و، نایى به‌رواله‌تى ئهم‌و نه‌ه‌ی یه‌وه خۆمان ب‌خه‌له‌تین، به‌لكو پى‌ویسته‌گوێ رابه‌لێى ته‌واوه‌تیی فهرمانه‌كانى خواى گه‌وره بکه‌ین.

باشترین نمونه‌ی ئهم بواره رىكه‌وته‌كه‌ی حوده‌بیه‌یه؛ چونكه چه‌ند هه‌لوێست و تابلویه‌كى ئه‌وتۆی تیدا به‌ گه‌ر ییت و له‌رووى مولكه‌وه، واته له‌رووى رواله‌ته‌وه، سه‌یر بکه‌رین هه‌رگیز ده‌روونی مرؤف هه‌زیان پى ناکات، به‌لام گه‌ر له‌رووى مه‌له‌كووت و لایه‌نه "له‌دونى" یه‌كانه‌وه بۆیان به‌روانین، تى ده‌گه‌ین كه ئه‌وانه، وه‌ك قورئان ناوى لى ناو: "فتح قریب" ن.

به‌لێ، له‌وانه‌یه ده‌روونی مرؤف رووى رواله‌تى حوده‌بیه‌یه پى قبوول نه‌كریت؛ ده‌لێت هه‌ر شتىك كه دژایه‌تیی ئىسلامى تیدا ییت له‌و رىكه‌وته‌دا كۆبووه‌ته‌وه، له كاتێك‌دا كه به‌جۆر كترین مافى هاوه‌له به‌ریزه‌كانى تیدا به‌چاوه‌كه‌راوه كه ئاماده‌ن هه‌موو شتىكى به‌نرخى خۆیان له‌ پى‌ناوى ئایینه‌كه‌یاندا به‌خت بکه‌ن! خو ئه‌وان له‌و كاته‌دا هه‌موو هه‌ست و نه‌ستىكیان ئاماده و تاسه‌مه‌ندى ته‌وافى كه‌عبه‌ی په‌رۆز بوو. به‌لێ، ئه‌و هاوه‌له به‌ریزانه چه‌نده‌ها ساله به‌تاسووقى ئهم ده‌رفه‌ته‌وه چاوه‌روانى ده‌كه‌ن، كه‌چى وا دۆژمان رى له‌هێناوه‌دى ئهم خواسته‌یان ده‌گرن. بۆیه له‌ده‌روونه‌وه هه‌ستیان به‌سه‌ختى و قورسى گه‌رانه‌وه ده‌كرد له‌و شوێنه‌ نزیكه‌ی كه‌عبه‌وه به‌ره‌و "مه‌دینه"! خو ئه‌و ده‌رووانه‌ی كه خۆیان بۆ ته‌وافى كه‌عبه‌ ئاماده‌كردبوو هه‌روا ئاسان نه‌بوو مل بۆ

به نده کانی هم رېکه و تننامه به بدن. به تايهت دواي هوهی که به چاوی خوځيان بيني يان "ته بوو جه ندهل" هات و په نای بؤ پيغمبر ﷺ هينا، که چي به کوټ و زنجيره که يه هوه درايه هوه به کافران! بي گومان هم دهنه گه لي نازاري دهر ووني هاو له بهر پزه کان دهدات.. به و اتايه ی که هر چي له روا ته تي حوده ييبه دا پرووی دا به پيچه وانه ی حه ز و ثاره زووی ئيماندارانه هوه بوو.

به لام سره پای ته و توره يي يه ی که له دهر ووني ئيمانداران دا گه يشتبوو هه چله پوه، پيغمبري نازيز ﷺ هيمنی و نارامي خوی پاراستوو، چونکه دليابوو له وهی که نه بجای هم رېکه و تننامه به به خيري موملمانان ته و او ده ييت، که نه مهش ناوهر و کی ته و زهره خنه شیرينه ی سر ليوی بوو که له ژير روانينه نازار به خشه کانيه هوه دهری خست! له راستيش دا تيگه يشتن له هه موو لايه نه کانی هم مه سه له به کارنيکی گه لي درواره، ته نانت حه زره تي عومره ی کورې خه تتاب - خواي لي رازی ييت - که له و ده مه دا له نه يني هم مه سه له به تي نه گه يشتوو، له دواي دا که لي تي گه يشت تا کوټاي ژياني بؤ په شيمان بوو نه وهی له و هه لو يسته ی که له حوده ييبه دا ليی دهر که و ت توبه و ئيستغفاری ده کرد و خير و صه ده قه ی ده به خشي يه وه!

جا دواي نازل بوونی ثايه ته پروزه کان، به که له دواي يه کی گري کويړه کان کرانه وه و کيشه ته ماوی يه کانش به هه موو لايه نه ديار و نادياره کانی مه سه له که وه لای هاو له بهر پزه کان پروون بوو نه وه..

به لي، "حوده ييبه" خوی له خوی دا "فه تح" ه، چونکه قوره يش وای لي هات په يمان له گه ل موملمانان دا به ستيت، خو نه مهش له خوی دا دان نانيکی به سمی يه به بوونی موملمانان دا، هه و ره که موملمانان يش عومره ی سالي داهاتوويان ده سه بهر کرد، نه مهش ته وه ده گه يه نيټ که که عبه ته نها هی خه لکی مه که نه يي. هه نه مهش بوو که گيانی نازايه تي به بهری تيره و هوزه کانی تر دا کرد. ئنجا رېکه و تنی حوده ييبه دهره تيکی گه لي مزن بوو بؤ موملمانان تا کو بانگه وازه که يان به هه موو لايه که دا بلاو بکه نه وه، چونکه له و رېکه و تننامه يه دا پر يار در ا هم دوو لايه نه تا ده سالي په بهق شهر له گه ل يه کتری دا نه کن. هه به و جوړهش بوو، چونکه دواي ته وه و له م ماوه دريژ خايه نه دا ئيینی ئيسلام به تيره و هوزه کان را گه به نرا و، ته و تيره و هوزانش به که له دواي يه که هانت نه ناو ئايینی ئيسلام وه. که واته حوده ييبه له راستي دا فه تخيکی بهر جه سه و ناشکرايه ^(١).

غوونمیه کی تر له به سهرهاتی حهزهرتی یوسفهوه - دروودی له سهر بیټ - دههین، تا کو لایه نی "مه له کووتی" ی پرووداوه کان بینین و پروه جوانه کانیاں بجهینه پیش چاو:

ئوهو بو بۆ ئهوهی حهزهرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - بیټ به عهزیزی میسر، دهو بو په کهم جار بخریته ناو بیره کهوه و، پاشان به وینهی کۆیله بفروشریت و، ئنجا بخریته بهندیخانهوه.. حهزهرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - ئازاری ههمو ئهمانهی چهشت و به سهر کهوتنیکی پروونی ئهوتو که شایانی پیغه مبهریکی بهریز بیټ، ههمو تافیکردنهوه کانی پری. کهواته له پششی ههمو ئه پرووداوانه ی که به رواالت قورس و سهخت و نهفرت لسی کراون، پلهیهک ههیه بۆی دهروات و سهرده کهویت تا کو فهرمانبره وایهتی بگریته دهست و بۆلی خۆی له چاره نووسی نهتهوه دا بینیت، ههروهک له راستیش دا حهزهرتی یوسف - دروودی له سهر بیټ - گهیشه ئهم پلهیه.

پیغه مبهری سهره ویشمان ﷺ له بارودۆخیکی ئاوا سهخت دا که ئازار و تهنگانه دهو رهیان دابوو، تهنانهت گشت پرووداوه کانیش له دژی ئهو بوون، سهر کهوت بۆ میعراج.. کاتیك بوو که موسلمانان ئابلقهی کافرانیاں له سهر دانرابوو، له ههمان کاتیش دا دوو کهس لهوانه ی که پشتگیری پیغه مبهر بوون ﷺ کۆچی دواپی یان کردو، نه حهزهرتی "خدیجة الکبری" و نه "ابو طالب" ی مامی له ژیاں دا نهمان.. ئهمه سهره پای ئهو دلشکاوی بهش که له گهشته کهی طائف دا تووشی بوو^(١).

ئالم کاته دا بوو که بانگیشتی ریزلینان و شهرفهه ندانه ی له لایه ن خوای گهوره وه بۆ هات تا کو بهرزی بکاتهوه بۆ ئاسمان. ئهوه بوو بهم میعراجه تا پلهی "قصاب قوسین أو أدن" (که پلهیه که له نیوان ئیمکان و وجووب دا) بهرز بووه وه. بهلێ، گهیشه جی به کی ئهوتو که تهنانهت حهزهرتی جوهریلش - دروودی له سهر بیټ - نهیده توانی به تهندازه ی پهنجیه کیش به رهو پیش بروات و تهنها به بینین چاوی له پیغه مبهروه بوو ﷺ^(٢)!

سه بارهت به حهزهرتی موسایش - دروودی له سهر بیټ - ئهوا ههر له دهمی له دایک بوو نیه وه گیرۆده ی بارودۆخه سهخته کان بوو، چونکه خرایه ناو زهمیلهیهک و ئنجا خرایه ناو پروو بار و پاشان خوای گهوره له کۆشکی فیرعهونی دوزمنی موسا و

(١) البداية والنهاية لابن کثیر ١٥١/٣ - ١٦٦.

(٢) البداية والنهاية لابن کثیر ١٣٥/٣ - ١٤٥.

دوژمنى ھەرە گەۋرەي خىۋاي گەۋرەدا جىڭگاي كىردەۋە.. پاشان دىۋاي ئەۋەي كە زىللەي لە مەۋفئىكى قىبلىي ۋە شاند و كوشى^(۱)، كەۋتە ژىيانى نامۇيى دوۋر لە كەس و كارەۋە. بەلئى، گۆرۈننى نەۋەي ئىسرائىل - كە ۋەك شەيتان ۋابوون - بە كەسانىكى مەلا ئىكەت ئاسا، پىۋىستى بە بېرىن ۋە ھەلدانەۋەي لاپەرە كانى ژىيانىكى ئاۋا سەخت بوو، تاكو ھەزەرەتى مەۋساي پىي ئامادە بىكرىت بۇ ئەۋ ئەركە دژۋارە. جا ھەر چەندە زىنجىرەي ئەم ۋە ۋەداۋانەي كە بە رېنىكى ۋەك لە دىۋاي يەك ھاتتە رېنى ھەزەرەتى مەۋسا - دروۋدى خىۋاي لەسەر بىت - بە ۋەالەت ناخۆش و لەسەر دلى مەۋف قورس و نەفرەت لىي كراون، كەچى خىۋاي گەۋرە، چاكە ۋە خىرى رەھا لەم سەرەتا پەر لە ۋەداۋە سەخت و بىزراۋانە بەدى دەھىنىت.

ئەي ھەزەرەتى عىسا - دروۋدى لەسەر بىت - چۆن بەرز كرايەۋە بۇ ئاسمان؟ ئەۋەبوو دىۋاي چەندەھا گىرو گىرت ۋە تەنگ پىي ھەلچىن و چاۋدېرى لەسەردانانى سامناك ۋەك لە دىۋاي يەك، خاچى بۇ ئامادە كرا تاكو پىيادا ھەلباسرىت.. بەلام خىۋاي گەۋرە لەۋ كاتەدا، بە دەستى سۆز ۋە مېھەربانىي خۆي، بەرزى كىردەۋە بۇ ئاسمان^(۲). جا ھەر ۋەك لەدايك بوۋنى ھەزەرەتى عىسا - دروۋدى لەسەر بىت - مەۋجىزەيەك بوو بۇ خۆي، رۇشتىشى بۇ ئاسمان مەۋجىزەيەكى تىرى ھەزەرەتى عىسا بوو، دروۋدى لەسەر بىت.

ھەمان شت لە نەتەۋەي ھەزەرەتى مەدەش دا ﷺ ۋەداۋەت و، پىشت بەخىۋا، بە ۋىنەي نەتەۋە كانى پىشوو، خىۋاي گەۋرە چەندىن خىر ۋە بىرىيان لەم گىرو گىرتانە بۇ بەدى دەھىنىت كە ئىستا پىۋەي دەنالىن و، دىۋاي پىنى ئەم ۋەداۋە گەۋرە ۋە سەختانەي كە بە ۋەالەت ئازار بەخش ۋە نەفرەت لىي كراون، خىۋاي گەۋرە دەروۋيان لىي دە كاتەۋە ۋە نىعمەتى سەر كەۋتەيان پىي دەبەخشىت.

جا ھەموو ۋەداۋىك، ھەر لە سەرەتاۋە ھەتا كۆتايى بەكەي، لە زانستى خىۋاي گەۋرەدا گەلنى نەيىي زۆرى ۋەك ئەمانەيان تىدايە. چۈنكە خىۋاي گەۋرە كە ھەر خۆي "ئەۋۋەل ۋە ئاخىر ۋە ھەمىر ۋە باطين" ۋە ۋەروى مەۋك ۋە مەلە كىۋوتى ھەموو شىتەك دەزانىت ۋە ئاگاى لىيەتى. جا "قەدەر" ئاۋىشانىكى پەر لە نەيىي ئەم زاننىي خىۋاۋەندە بەم چۆنىتىيە. كەۋاتە "قەدەر" ئاۋىكى ترە بۇ ھەقىقەتى "لەۋحى مەھفۇظ".

(۱) ۋەداۋە سۈرەتى (الفصص: ۱-۳۵).

(۲) ۋەداۋە سۈرەتى (النساء: ۱۵۸).

٢ - قەزا و قەدەر لە ڤووناکی گەورە که خۆی گەورە هەموو شتێک دەنووسیت. تەقدیر و دەست نیشانکاری پێش و خستنی گەورە بۆ شتانی ئایندە و، ئنجا هاتە دێی ئەو ڤووداوانە لەو کاتە دیاری کراوە دا.. ئەم کارە - لە راستی دا - نووسینیکی، لە ڤووی زانستی خواوەندەوه، تایبەتە بە قەزا و قەدەرەوه.. هەروەها نووسینی هەموو شتێکی لە کاتی ڤوودانی دا، نووسینیکی ترە و پەڕەندیی بە لێڕ سینه‌وهی مەرووفە هەیه لە سەر کردەوه کانی.

بەڵێ، هەرچی ڤوودەدات و هەر ڤووداویکیکی بە سەر ژیاغان دا تێ دەپەڕیت، هەر هەموویان، چرکە بە چرکە و یەک لە دوا یەک تۆمار دەکڕن و دەنووسن، دەڵێن تۆمارێکی هەلواسراون بە سەر تەنافی شوو و ڤووی زەمان دا. ئێمە ئەم نووسینه ناو دەنێن: "تەقدیری ڤووانە".

بەڵێ، هاوکات لە گەڵ نووسینی ئەو مەلاییکە تانە که قورئانی ڤووز لە بارەیانەوه دەفەرموێ: ﴿كَرَامًا كَاتِبِينَ﴾ ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الافتخار: ١١-١٢) نووسینیکی تر هەیه که بریتی یە لە نووسینه‌وه و لەبەر گرتەوهی چەند لەو حێکی قەدەری لەبەر نووسینه که ی "ئیمامی موین" لە "کتابی موین" دا^(١).

نووسینی یە کەم ئەم نایەتە مەزنە ڤووزە ڤوونی دەکاتەوه که دەفەرموێ: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْفُ نَفْسٍ طَائِفَةٍ فِي عَشْرِ وَخُرُجٍ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَشُورًا﴾ (الإسراء: ١٣). بەو واتایە که "نووسینیکی عیلمی" هەیه و خاوەنی و جوودی خاریجی نی یە و بریتی یە لەوهی که پێی دەڵێن: "لەوحی مەحفووظ". نووسینیکی تریش هەیه که مەلاییکەتە بەریزە کان دەینووسن و خاوەنی و جوودی خاریجی یە و هەموو ئەو کردارانی تیدا تۆمار دەکریت که مەرووف دەیانکات.

لە راستی دا هەردوو نووسینه که بە تەواوەتی وه کویەک وان و تەنانەت جیاوازی یەک دانە پیتیش لە نێوانیان دا نی یە. واتە ئەو کردارانی که مەرووف دەیانکات هەر ئەوانەن که پێشتر لە زانستی خۆی گەورە دا تەقدیر کرابوون، ئەوەندە هەیه که ویستی خۆمان دەبێتە هۆی ئەوهی و جوودی خاریجی بکات بە بەر ئەو نووسینهی که تەنها و جوودی عیلمی هەیه، چونکە ئەم نووسینهی دوو هەم ویستی ئێمە ی تیدا ڤه‌چاو کراوه.

لە ڤووی دادگای هەرە گەورە ی حەشردا بە پێی بەراورد کردنی هەردوو نووسینه که ڤریار لە سەر مەرووف دەردەکریت و، ڤوون دەبێتەوه که هەریەک لەو دوانە هەمان

(١) لە پەیمانی (مین) ل (٤١ - ٤٣) دا مەبەست بەم دوانە ڤوون کراوەتەوه، هەروەها ڤروانه: (وتەکان) ل (٧٨٣-٧٨٤). (وەرگێڕ)

نووسینی تره و جیوازی یان له نیوان دانیه. چونکه مه لایکه ته بهر پزه که دهفر مویت: نهی پهروهر دگارم! من ناوا و ناوام نووسی. پهروهر دگاری مه زینش نووسینک دهخاته پیش چاو، نجا دهفر مویت: منیش ناوام نووسی، چونکه پیشتر ده مزانی که نهو کردارانه ده کات. واته یه کیک لهو دوو نووسینه به دهستی مه لایکه ته وهیه و نهوی تریشیان به دهستی خواوهندی گوره و پهروهر دگار وهیه.

جا نهو نووسینهی که له لایه نهو مه لایکه ته نووسهر و بهر پزه نهو تو مار ده کریت که شان و شکویه کی بهر زیان هیه و دانا به زنه ناستی کاری نزم و بنی نرخ و هر گیز گومان توخنی نووسینه که یان ناکه مویت، نهو نووسینه، روویه کی تری قزا و قهدهره.

به لئی، خوای گه وړه پلان و پروگرامی هه موو شتیک داده نیت و "وجوودی عیلمی" ی ده داتی، پاشان له رینی په یوه نډی کردنی "توانست" و "ویست" ی خو یوه بهم وجووده عیلمی به "بوونی دهره کی" شی پی ده به خشیت. له بهر نهوه، هه موو شتیک یه کهم جار به پینی نهو وجووده عیلمی به ده نوو سریت، نجا نهو کردارانه ی که مرؤف ده یانکات به ته وای یه کایه که دهره چن له گه له نهو نووسینه دا و هر نهو کردارانه شن که مه لایکه ته بهر پزه کان ده یان نووسن. با هه ول بدین نهو مه سه لیه له روو ناکیی نهو نایه ته پروزه دا روون بکه یه نهو که دهفر مویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵). "ذیکر" خوی له خوی دا به و اتای ناموز گاری دیت، به لام لیره دا به و اتای "تهورات" یان "لهو حی مه محفوظ" - که و اتایه کی گشتی تره - به کار هاتووه. جا به پینی نهو و اتایه ده توانریت نایه ته که بهم شیوه یی خواره وه لیک بدریته وه:

دوای نهو ی خوای گه وړه شتانی ناو "لهو حی مه محفوظ" ی نووسی، نجا لهو کتیبانه دا که بو پیغه مه رانی - علیهم السلام - نارد چند شتیکی له بهر نووسینه کانی "لهو حی مه محفوظ" گرته وه و بوی نووسین که نهویش بریتی به لهو هی: "به نده چا که کاتم میراتگری زهوی ده بن". واته میراتگری راسته قینه و هه می شه یی زهوی، به نده چا که کانی خواوهندن، به لام فدر مانره وایه تی که سانی تر بو زهوی شتیکی کاتی به، چونکه فدر مانره وایه تی هه می شه یی، که به بهر ده وای نوئی بیته وه، هی به نده چا که کان و نهو نده وه و کوم ملگا پاشانه که له وانه پیک دین. نهو مش وه ک یاسایه که له "لهو حی مه محفوظ" دا بریاری له سهر دراوه و له "زه بوور" یش دا نهو یاسایه تو مار کراوه و له لهو حی مه محفوظ وه بوی هینراوه.

به لئی، نهو زه بوور هی که دهستکاری نه کراوه و بو حه زره تی داوود - دروودی له سهر بیت - په وانه کراوه، نهو یاسایه تی تیدا بووه.

راسته، له‌وانه‌یه‌ چه‌ند پرژیمینک له‌وانه‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره‌ پ‌ی‌ان رازی نی‌یه، له‌ خ‌ۆره‌ه‌ل‌ات و خ‌ۆرئا‌وادا، سه‌ر هه‌ل‌ ب‌ده‌ن.. له‌وانه‌یه‌ له‌ هه‌موو شوینیک‌دا چه‌ندین فیرعه‌ون و که‌سانی سه‌ر سه‌خت و ملنه‌ده‌ر په‌یدا ب‌بن.. به‌لام بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی و دیاری کراو. ئه‌مه‌ش ئه‌مو یاسایه‌ هه‌ل‌ئاوه‌ شینیه‌وه‌ که‌ له‌ له‌وحی مه‌ح‌ف‌و‌وظ و زه‌بووردا نوو سه‌راوه‌ و قورئانی پ‌ی‌ر‌ۆزیش هه‌واله‌ که‌ی راگه‌یاندوو، چونکه‌ مه‌به‌ست له‌و میراتگری‌یه‌ ناو‌بر‌اوه‌: میراتی به‌رده‌وام و فه‌رمان‌پ‌ره‌وایه‌تی درێژ‌خایه‌نه. خ‌ۆ سه‌ره‌ه‌ل‌دانی کاتیی فه‌رمان‌پ‌ره‌وایه‌تی‌یه‌ خ‌راپه‌کان، له‌سه‌ر بناغه‌ی حیکمه‌تینکی خ‌وایی‌یه‌ که‌ بریتی‌یه‌ له‌: ب‌ی‌دار کردنه‌وه‌ و یاد‌خسته‌وه‌ی مو‌س‌لمانان تا‌کو به‌ په‌له‌ و خ‌ی‌را له‌ناو خ‌ۆیان‌دا یه‌ک‌ب‌گ‌رن. ئه‌مه‌ش یاسایه‌کی خ‌وایی‌یه‌ هه‌ر‌گ‌یز ه‌یچ که‌سی‌ک‌ ناتوانیت ئال‌و‌گ‌ۆری ت‌ی‌دا ب‌کات.

که‌واته‌ خ‌اوه‌ن په‌و‌شته‌ به‌رزه‌کان یان ئه‌وانه‌ی به‌شینکی زۆریان له‌و په‌و‌شته‌ به‌رزانه‌ هه‌یه، له‌ سه‌رده‌می خ‌ۆیان‌دا ده‌بن به‌ فه‌رمان‌پ‌ره‌وای زه‌وی. شایانی سه‌رنج‌ه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ "په‌و‌شته‌ به‌رزه‌کان" ته‌نها سه‌ردانی مز‌گه‌وت و په‌فتاره‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ نی‌یه، به‌ل‌کو مه‌به‌ست په‌فتار کردنه‌ به‌ سه‌ر جه‌م په‌و‌شته‌ جوانه‌کانی پ‌ن‌ج‌مه‌به‌ر ﷺ له‌ هه‌موو گۆشه‌ و لایه‌کی ژیان‌دا. هه‌ر ته‌نها به‌م په‌و‌شته‌ به‌رزانه‌یه‌ که‌ مرۆف‌ په‌ی به‌ واتای شتان و پرو‌داوه‌کان و په‌یوه‌ندی مرۆف‌ به‌ بو‌ونه‌وه‌رانه‌وه‌ ده‌بات، هه‌روه‌ک له‌م پ‌ی‌یه‌وه‌ ده‌توانیت ها‌وسه‌نگی ته‌وا‌وه‌تی راگ‌یر ب‌کات له‌ ن‌ی‌وان پ‌ۆ‌چ‌وونی‌دا له‌ قولایی "ده‌روون" و بیر کردنه‌وه‌ی‌دا له‌ فراوانیی "ناس‌ۆ‌کان"ی ده‌ره‌وه‌. به‌ واتایه‌کی تر ئه‌و که‌سه‌ی توانیبیتی په‌ی به‌ "خلوود" ب‌بات هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌توانیت چاک‌ی و سه‌لاحه‌ت، به‌ واتا راسته‌قینه‌که‌ی، له‌سه‌ر زه‌وی‌دا به‌ی‌نیه‌دی.

ئه‌وانه‌ی که‌ تیرۆر و تۆقاندن و فه‌وزا و ئا‌ژاوه‌ له‌ شوینته‌ جیا‌جیا‌کانی جیهان‌دا ده‌نینه‌وه‌ و.. له‌ به‌رامبه‌ر تا‌وانه‌کانه‌وه‌ تا‌وان ئه‌نجام ده‌ده‌ن و.. بۆ مه‌به‌ستی راکی‌شانی سه‌رنج‌ی رای‌گ‌شتی، چه‌ندین درووشمی سیاس‌ی هه‌ل‌ده‌واسن و.. به‌ "ژیری"ی خ‌ۆیان ده‌نا‌زن و واز له‌ "شو‌ورای" ن‌ی‌وانیان ده‌ه‌ین.. هه‌ر‌گ‌یز ئه‌وانه‌ ناتوانن "فه‌رمان‌پ‌ره‌وایه‌تی" به‌ واتا راسته‌قینه‌که‌ی، دا‌مه‌ز‌ر‌ین. پ‌شت به‌خوا پ‌ر‌ۆژیک‌ له‌ پ‌ر‌ۆژان و له‌ ده‌می هه‌ل‌هاتنی خ‌ۆری ئیسلام‌دا له‌و پ‌ی‌ئاگایی‌یه‌ی خ‌ۆیان به‌ خه‌به‌ر د‌ی‌ن و، له‌و کارانه‌یان په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌ و ده‌زانن له‌ چ تاریک‌ستانیک‌دا سه‌ر‌گه‌ردان بو‌ون و، دان به‌ هه‌له‌ی خ‌ۆیان‌دا ده‌نین!

به لى، نهو مروځه ى كه به "رېز لېنگړاوى" به دېهنراوه، رږژېك دېت كه رېنگه ى راست بدوژېته وه. چونكه گهر وانه يېت نهوا، هم ياسايه - په نا به خوا - هه له دهرده چيټ. خو ټاشكر ايشه كه ياسايه ك خواى گه وړه داييټ هه رگيز ټال وگورې به سمر دا نايهت، چونكه: ﴿لَا تَبْدِيلَ لَخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ٣٠).^(١)

به لام خواى گه وړه ياسايه كى ترى هه يه كه برى ته به له ياساى:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ١١).

كه واته خواى گه وړه زه لېلى به سمر نه ته وه يه كه دا ناهيټ كه خاوه نى عيززهت و تاجى سهر بوو يټ، مه گهر نهو نه ته وه يه ناوه وه ى خو ى بگور يټ. هم ياسايه هه ردو وانا ئيجابى و سه لى به كه وه كو يه كه ده گرېته وه. كه واته نهو كه سه ى ده يه ويټ ناز ناوى "فاتح" به ده ست بهيټ ده به له پيش دا قه لاي نه فسى خو ى فته بكات. خو ته گهر نه يوانى ناوه وه ى خو ى فته بكات، نهوا هيچ شتيكى له دهر وه ى نه فسى خو ى دا پنى فته بكات ناكريټ!

نهو كه سانه ى كه له ناوه رو كى نهو "ته قوا" و "ئحسان" ته گيشتون كه له م نايه ته پر وړه دايه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (الحل: ١٢٨) هه نهوانه كه شهرفمه ندى له گهل دابوونى خاوه ندى.

ټايا "ئحسان" چى به؟

"ئحسان" نه وه يه كه كاتى خواى گه وړه ده پرستيت وه كو نه وه ى به چاو بيبيټ ټاوا بى پرستيت.. ئحسان برى ته به له نوورى ديوى ناوه وه ى مروځ.. برى ته به له فراوانى و قوولى هه ست و نه سته كان.. برى ته به له وه ى مروځ نهو توانا و مه له كه يه به ده ست بهيټ كه بتوانيت راسته وخو ى پرواته ناو ديوى ناوه وه، بى نه وه ى بكه ويټه داوى ديلى خو ى پرستى نه فسه وه.. برى ته به له ده سكردن به فته ى دهر وه له ناوه وه.. پاريز گارى كړ دنى نهو فته به له هه موو قوناغه كانى دا.. به واته يه كى تر برى ته به له به ده ست هيټانى "صلاحت" ى ته واته ى.

ئيمه له مه سه لى "نوسين" ى كړده وه كانه وه سهرمان كيټا بو هم باسه. باه ته سهره كى به كه مان برى ته به له وه ى كه هم ياسايه و ياساكانى ترى هاوچه شنى، به جوړيكي هه رگيز نه گور، له "له وحى مه محفوظ" دا نوو سراون.

(١) هه ووه ها: ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسْتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾.

جاله‌هر گرنگیی ئەم مەسەلەیه - بێ ئەوێ سنووری پەڕه‌ندایی ئەم باسە بە قەدەرەو بەشکێن - ئەم ئایەتە پڕۆزەیی خوارەو دەهێن:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵).

خوای گەورە لەم ئایەتەدا بەلێن بەوانە دەدات کە باوەڕیان هێناوە و کردەوێ چاکیان کردووە. ئەمە بەلێنکی خوای گەورەیه. خۆ بەلێنی خوای گەورەش - بێ هیچ گومانێک - راستە و دەبیاتە سەر. چونکە بەلێن شکێنی سەبارەت بە خواوەندەوێ مەحاله و خوای گەورە دەتوانێت بەلێنە کەمی بیاتە سەر و فەرمانێکێک بەسەر هەموو شتێکدا.

کەواتە بێ گومان بەلێنی جێ نشین کردنی زەوی بۆ ئەوانە دەباتە سەر کە باوەڕیان هێناوە و کردەوێ چاکیان ئەنجام داوە. ئەو کاتەش جلەوی ژبانی کۆمەڵایەتی دەکەوێتە دەستان و، ژبانی ئابووری ئێوە پێکی دەخەن و، پەرورەدی تاک و خێزانیشت سیستەمیکی نوێ بە خۆیەو دەبینێت. ئەو کاتە ئێوە هەموو جیهان بەرێوە دەبەن. چونکە هەموو شتێکی ئەم جیهانە لە ئەنجامدا بە دەستی ئێوە دەبێت. خۆ ئەوانە کە لە دەوری مێزە بازەن بێ کەن (مێزگرەکان) دا دادەنێشن و جیهان لە نێوان خۆیاندا دا بەمش دەکەن، لەو پڕۆژەدا هەر بڕیارێک دەریکەن لە پێشدا دەم و چاوی ئێوە دەخوێننەو و سەیری سەرووسیمای ئێوە دەکەن و، جوگرافیای کۆمەڵەش بەبێ فەرمانە کانی ئێوە شکل و شێوە کانیان دەگرنەخۆ، تەنانهت هەول دەدەن لە رێی روانین و ئامارە کانی ئێوەوە لە واتا و ناوەڕۆکەکان بگەن و، هەر ئێوە - بە وێنەی میژووی پیشینان - خواوەن بڕیار دەبەن لە دانان یان لابردنی هەر کەسیکدا و، پادشایانیشت لە بەردەرگا کانی ئێوەدا بە ئاواتە کانیان دەگەن و، گوفتارە کانتان لە گەڵیاندا بە "فەرمان" دادەنێن لە ئێوەوە بۆ خۆیان و، هەر شتێک ئێوە بیلێن یە کەسەری جێ بەجێ دەکرێت و دێتەدی، هەر شتێکیشت ئێوە نەتانه وێت یە کەسەری و خێرای لادەبرێت! کەواتە ئێوە ئەوانەن کە خوای گەورە لەو پڕۆژەدا توانا و دەستەلاتی جێ نشینان بێ دە بەخشیت!

ئەم گوفتارە ئەندێشە و ئاوات و گوفتاریکی دوور لە واقع نییە.. چونکە ئەوانە کە لە رابوردوودا "صەلاحەت" یان بە دەست هێنا، گەشتە ئەم چلە پۆ پەیه. خۆ ئەمەش

ياسايه كى خوابى به و له ههموو كات و شوينيك دا دهست به كاره. جائه گهر نيوه
هر كات له دهروونى خوتان دا صه لاهه تان به دهست هينا، هوه ا نه بجامه كانيشى
دينه دى و به بى گومانى به رجهسته ده بن.

به و اتايه دى كه دوو نووسين هه به، نووسينى به كه ميان: نه وه به كه له "له و حى
مه حفووظ" دا نوو سراوه؛ ههموو شتيك به "وجودى عيلمى" له له و حى مه حفووظ دا
وجودى هه به. نووسينى دوو هه ميش: نووسينى نه و روو دا وانه به كه په ك له دواى په ك
دينه وجودى دهره كى. ههر ته نها نه و كرده وانه ش له م نووسينه دا لپهر سينه و هيان له سر
هه به كه له سر بناغه دى "ويستى مروف" نه بجام دراو ن.

نه م ثايه ته پروزه هه ردو نووسينه كه پينكه وه باس ده كات:

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (يس: ۱۲).

كه واته ههموو نه و كردارانه دى كه مروف دهيانكات و نه و صه دهقه به رده وام و
جاري يانه ش كه دواى خويان به جى يان ده هيليت، ههر ههموويان - به بى جياوازي -
ده نوو سرين. كه نه م ش برتې به له نووسينى دوو هه م. جگه له وه دى كه ههموو شتيك
پنشر به "وجوده عيلمى" به كه دى نوو سراوه، وه ك له خودى ثايه ته كه دا به روونى دياره
كه ده فهرموى: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾. كه واته ههموو شتيك، به بى
پشت گوئ خستنى هچ كاميان، له له و حى مه حفووظ دا نوو سراوه، هه روه كه نه م ثايه ته
پروزه دى خواره وه روونى ده كاته وه:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الانعام: ۳۸).

زور به دى تدفيس نووسان و شه دى "الكتاب" دى نه م ثايه ته پروزه يان به: "له و حى
مه حفووظ" ليك دا وه ته وه، هه روه كه هه نديكي شيان به: "قورثان" رافه يان كردو وه.
فهرمووده به كى پروزه هه به له باره دى نووسينى دوو هه مى له مېر نه و كردارانه دى كه
مروف به "ويست" دى خوى دهيانكات و، دهرى ده خات كه دواى نووسينى به كه م ديت.
نه م ش ده قى فهرمووده كه په:

"كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكَتَبَ فِي الذِّكْرِ كُلُّ شَيْءٍ،
وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ" (۱).

کەواتە ھەموو شتێک بە پێی دروستبوونی یەک لە دواى یەکیان دەنوسرێن. جا ئەم نووسینە پروی دوو ھەمی "قەدەر" یەک دەھێنێت.

۳ - قەزای و قەدەر لە پروی "ویست" ی خواوەندەوێ.

یەكەم: ویستی خۆی گەورە لە ئایەتە پیرۆزەکان دا:

وشەکانی: (شاء، یشاء، مشیئة) واتای "ویست" دەگەیەنن و لەو وشانەن کە بە زۆری لە قورئانی پیرۆزدا بە کارھاتوون. خۆ پەڕیوەندی "ویستی خۆی گەورە" بە "قەدەر" ھوێ دەووری یەکی تر دەھاوێتە سەر "قەدەر".

ئەسلی روودانی ھەموو بەسەرھاتی و پەیدا بوونی ھەموو شتێک بریتی یە لە ویستی خۆی گەورە.

قورئانی پیرۆز لە گەلی ئایەتی خۆی دا ئەم راستی یەمان یاد دەخاتەوێ. وا ھەندیکیان لێ یاس دەکەین.

أ- ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ إِتَىٰ فَعَلْ ذَلِكَ غَدًا ۚ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَذُكِّرْ رَبُّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ۲۳-۲۴).

بەو واتایە کە: ھەر کات بپرێت دا کارێک بکەیت، دەبێ لە پێش دا ویستی خۆی گەورە بکەیت بە بناغەی کارە کەت و بێ بەستیت بە ئیرادەی خواوەندەوێ. لە راستیش دا گەر خۆی گەورە ویستی لەسەر ھەر شتێک نەبێت، ھەر گیز تۆ ناتوانیت ئەنجامی بدەیت. کەواتە دەبێ مەزۆف ھەمیشە بەم جۆرە بیر بکاتەوێ و دەست بە ھەموو کارێک بکات.

بە بۆنەی ئەم ئایەتە پیرۆزەوێ پێغەمبەری خوشەوێست ﷺ ئەم رووداوێ خواوەمان بۆ دەگێڕێتەوێ:

(ھەزرەتی سولەیمانی کوری داوود - دروودی خویان لەسەر بیت - فەرمووی: دەبێ ئەمشەو بڕۆمە لای ھەر سەد خێزانە کەم تا کو ھەریە کەیان کورپێکی بێت لە پیناوی خوا دا غەزا بکات. مەلائیكەت پێی وت: بلێ: "إِنْ شَاءَ اللَّهُ" کەچی ھەزرەتی سولەیمان لە بیری چوو نە یوت. کاتێ کە رۆشتە لای خێزانەکانی، ھیچیان منالێان نەبوو، یە کێکیان نەبێت کە منالێکی نیو ئەدەمیزادی بوو! پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: گەر بێ واتایە: "إِنْ شَاءَ اللَّهُ" سوێندە کە ی ئەدە کەوت و باشتریش بوو بۆ ھاتنەدی خواستە کە ی^(۱)).

به لني، ده بې مړوف باوهړنكي ته واو دامه زراوى هه بېت به وهى كه هېچ كه سنيك ناتوانيت هېچ كارېك ته نجام بدات گهر خواوه ند "ويستى" له سهرى نه بېت. كه واته نهو مړوفى له لايه نه روا ته و په نهانه كاني شتان تي ده گات و ده توانيت گوى له جبهاني ناوه وهى خوى را بگريت، باوهړ بهم راستى به ده هينيت و ده شيت باوهړى بې بكات. به چه شنيك كه ته نانه ته به نه ندازهى گهر ديله په كيش پيچه وانهى هم راستى بهى به دل دا نايهت.

نيمه كاني بو شتان و پرو دواوه كان دهر واني و په يوه نډى يان پتوه ده كه ين، به به قين و دنيايي يوه هه ست ده كه ين و ده بينين كه ناتوانين ته نانه ت يه ك دانه پووشى بچوو كيش له جني خوى دا هدلبگرين، گهر خواى گه وړه ويستى له سهرى نه بېت. به لكو كاني وا هه به هه موو پيشه كي به كان ناماده ده كه ين و بير له هه موو لايه و پروه كاني مه سه له كه ده كه به وه و بهو بې نه نه خشه و پلانه كاني بو داده پيژين، هه تا و امان لى ديت ده كه وپنه نهو باوهړه ي كه هه موو هه ل و مهرجه كانمان جى به جى كرديت، كه چى ده بينين له بهر گرېمانيك كه هه رگيز به خه يال دا نه هاتووه، كار كه مان سهره و غوون هه لده گه پتوه! بهو و اتايه ي كه هه موو گرېمانه كان به وردى حسابيان بو كرابوو، به لام ويستى خواى گه وړه په يوه نډى يه د كار وه نه كړدبو. واته گهر خواى گه وړه "نه يه ويت" نهو شته بېته دى بهو جوړه ي نيمه ده مانه ويت، نهوا هه رگيز او هه رگيز نايه ته دى، با هه موو هه ل و مهرجه روا ته وى په كانيشى بو ناماده كراييت. بهم جوړه هه موو نه خشه و پلانه كانمان بې نه نجام دهر ده چن. هم راستى يهش، كه باسمان كړد، هم نايه ته پيژوزهى خواره وه تيمان ده كه به نيت كه ده فرموى: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الاسان: ۳۰). واته گهر هه رچى په كان هه به به ختى بكنه و گشت ويستى كى خوشتان بخه نه كار، نهوا هه ر ته نها ويستى خواى گه وړه لهو كار ده ده ست به كار، چونكه هه موو ويست و هه و له كانمان هېچ جينگايه ك ناگريت گهر ويستى خواوه ند په يوه نډى به ته نجام داني نهو كار وه نه كات، به لام زور جار خواى گه وړه به زه يي پيمان دا دپتوه و هه كاره كانمان لى وهر ده گريت كه خوى كړدوونى به مهرجيكى عادى بو به ديهيناني شتان و، ويستى مړوفيشمان لى گيرا ده كات كه وهك "دوعا" وايه. بهم جوړه ويستى خواى گه وړه په يوه نډى به هه موو شنيك و به هه موو به شه كاني گشت پرو دواو نيكه وه ده به ستيت، كه واته به ته واوى له گه ل نهو پرو دواو انه دا تيكه ل بوون.

"ويستى خواى گه وړه" له هه موو پروه كاني زيان و گشت لاپهړه كاني زيني مړوف دا خوى دهر ده خات، هه وړه كه هم نايه ته پيژوزهى خواره وه دهرى ده پريت:

ب - ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ۲۵۳).

كەواتە گەر "وېستى خوا" نەبوايە ھەر گىز نەتان دەتوانى ھىچ كىم ئېلىك ئىنجام يەن. بۇ ئىنجام: گەر خىواي گەورە وېستى لەسەر نەبوايە لە گەل يە كىزدا نەدەجەنگان، خۇ مادەم لەناو خۇتاندە بەشەردا دېن و دەجەنگىن ئەوا ھەموو كىزدارە ئىنجابى و سەلبى يە كاتتان بە وېستى خىواي گەورەو گىزى دراو و ھەر شىك وېستى ئەوى لەسەر بېت دېتەدى و لەسەر ئەو كارانەش كە ئىنجاميان دەدات پىرسىارى لى ناكىت، ھەرۈك لەو كارانەي كىزى و دەيانكات پىرس و را بە كەس ناكات.

ئەم فەرەمۇدە پىزۈزەي كە دېت دەستورىكى بىرپارداو كە دەفەر مۇيت: "ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن" ^(۱). ھەر شىك خىواي گەورە بىەويت و وېستى لەسەرى بېت، دەبېت و دېتە و جۇود. ھەر شىكىش وېستى لەسەر نەبوونى بېت، نابېت و نايەتە و جۇود.

شىكى سەرنج را كىش لىزەدا ھەيە، ئەو پىش پەيۈەندى كىزى وېستى خىواي گەورەيە بە "عەدەم" ھە! ھەر بۇيە ئەو شىك خىواي گەورە وېستى لەسەر "نەبوون" ي بېت، نابېت و "بوون" بە خۇيەو نايېت. ھەرۈك وېستى لەسەر "بوون" ي ھەر شىك بو، دېتە و جۇود و "بوون" ي پى دەبەخشىرېت. بەلنى، وېستى خىواي گەورە پەيۈەندى بە "و جۇود" و "عەدەم" ھە دەكات و، بەو جۇزە نى يە كە ھەندى لى تى گەيشتون گوايا: وېستى خىواي گەورە گەر پەيۈەندى بە شىكەو بەكات ئەو شىك دەبېت و دېتە و جۇود، بەلام گەر پەيۈەندى پىۈە نەكات نابېت و نايەتە و جۇود. نەخېر، ئەم بۇچۇنە ھەلەيە. چۈنكە ھەر گىز شىك لە گۆزى دانى يە كە پىنى بوئى. "پەيۈەندى نە كىزى وېستى خىواي گەورە". لەبەر ئەوئەي چ "و جۇود" و چ "عەدەم" ھەر دوو ك لەناو دەستى وېستى خىواي گەورەدان!

خۇ ئەگەر "مۇعتەزىلە" و "جەبرىيە" لە ناوەرۈك و اتاۋردە كانى فەرەمۇدە كەي پىشۈو تى بگەيشتايە، ئەوا نەدە كەوتە ئەو ھەلە گەورە و زەقانى كە دوو چارى بوون، چۈنكە پىغەمبەرى خۇشە وېست ﷺ ھەر دوو كارە كە بە فەلى: "كىنە" لىك دەداتەو.

همروه ها تنها نم "ويست" هی خوای گه وره به که له مه سه له ی ثیمان و هیدایه ت دا هموو شتیک ده برېتموه. نه و تا نه و که سانه ی که لم گز شیه وه ده روانه نم مه سه له یه، ده لېن: "ثیمان" نور ږیکه خوای گه وره ده بهاوېنه ناو دلی هر کام له بنده کانیه وه، دوا ی نه و ی که نه و بنده یی جوزئی ټیختیاری خوی خسته کار. به و اتایه ی که تو هول و ټیکو شانت ده خه ټه کار و خواوه ندیش بو ت به دی ده هینیت.

به لې، تو ناتوانیت نه و نوره له خو ت دا دابگر سینیت و تا نه به به بهر ده و امی بیهلېتیه وه، به لکو هر تنها خوای گه وره به که - نه گهر ویستی له سهری بیت - دایده گیر سینیت و دلی تو ی پنی پرو ناک ده کاته وه. به لگش له سهر نه مه، نه م ټایه ته پیر و زه به که ده فهر موی:

ج - ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۹۹).

واته: نه و که سه ی که په روه رده ی کرد و ویت و گه یاندو و یتیه پله ی "که مال" و فهر مان پروایه به سهر هموو شتیک دا، گهر بیه ویت، هیدایه تی هموو خه لکی ده دات. ټایه ټیکي تر له م باره یه وه هیه که بریتي په له:

د - ﴿وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعْتَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تُكُونُ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (الانعام: ۳۵).
نه م بیدار کردنه و هیه ی خواوه ند بو خودی پیغه مه ر ﷺ له راستی دا بیدار کردنه و هیه بو هموو خه لکی سه باره ت به هر شیوه یه کی له پنی تر ازان له مه سه له ی قهدهر دا.

به لې، گهر په روه رد گاری تو بیویستایه: هیدایه تی هموو یانی ده دا و .. هموو یان سوژده یان بو ده برد و .. هموو خه لکی خواوه نی ویزدان و دل و دهروونی پرو ناک ده بوون و .. شه رفمه ندی بنده یه ټی پنی گهر دیان بو خوای گه وره به ده ست ده هینا و .. به "ثیمان" و "نیسلام" ریژیان لې ده گرا. به لام "ویستی خوای گه وره" له سهر غه پری نه مه یه، بویه په یوه نندې به "به دیه ټان" ی نه م جوړه شتانه وه نه کردوه و نه به ټناو نه ته دی.

ه - ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (المائدة: ۴۸).

به لې، گهر په روه رد گار مان ویستی له سهر بوایه نه و ا هموو گرو ی مرو فی ده کرد به یه که نه ته وه، به لام ویستی خواوه ند له سهر نه وه بووه که بېن به چه ند نه ته وه یه کی

جیاجیا، بۆیە نەتمووە کان بەم جوۆرە و جیاجیا بۆ مەبەستی تاقیکردنەوە بەدی هینراون. سەبارەت بەمۆش کە فەرمانرەوایی دەوڵەتە کان و بەردەوام بوونیان و بە دواى یەكدا هاتنى کاربەدەستە کانی ئەم دەوڵەتە هەموو بەپێی ویستی خواوەندن، ئەوا ئەم نایەتە پێرۆزەى خواوەمە پروونی دەکاتەو:

و - ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَلَتَكِ الْآيَامُ لَدَاوِلَهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُرَءَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (آل عمران: ۱۴۰).

ئەم نایەتە پێرۆزە "ویستی خوای گەمۆرە" دەر دەخات، هەر چەندەش بە راشکاوی ئەم وشەى بە کار نەهیناوە، چونکە فەرمايشی: ﴿وَلَتَكِ الْآيَامُ لَدَاوِلَهَا﴾ بە پروونی دەری دەخات کە ئال و گۆری بارو دۆخ و هەلویست و قوناغە کانی خەلکی، تەنها بە فەرمانی خواوەند دەبێت و لە دەستی ئەودایە و رۆژگارە کان یەك لە دواى یەك بەمۆپەری ئاسانی لە دەستی خوای گەمۆرەدا ئال و گۆریان پێ دەکریت.

جا کاتێ کە ئێمە باسی هەموو ئەمانە دەکەین، ئایا نەفیی "ویستی مرۆف" یان تێدا کراوە؟ نەخیر. بەلام ئیستا لەو بابەتە نادوین، چونکە لێرەدا ئەو نایەتە دەهینن کە پەيوەندی یان بە "ویستی خوای گەمۆرە" وە هەیه.

جگە لەمانەى پێشوو، نایەتێکی تر لەم بارە پەيوە هەیه:

ز - ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۳).

بەلێ، خوای گەمۆرە دەتوانێت ئێو لەناو بەریت و لە بریی ئێو کەسانی تر بهینیت. هەروەك هاوڵە کانی لا برد و ئەمەوێه کان و پاش ئەوان عەبباسی یە کان و پاش ئەوانیش سەلجوقی یە کان و پاشان عوسمانی یە کانی هینا، ئنجا ئەوانیشی لا برد و، ئیستا ئەمانەتە گەمۆرە و میراتە موقەددەسە کە چاوەپوانی دەست پا کانی نوێیە تاکو هەلێ بگرن. ئایا دەبێ ئەوانە کێ بن کە دەستی بالایان لەم بوارەدا هەیه؟ ئایا بەشی "زیرەکی" و "زیری" لەم مەیدانەدا چەندەیه؟ چەند کەس لەوانە هەولیان داووە بێ ئەوێ شکست بهینن و رەنجەرۆ بێن؟

جا ئەو یاسا خوایی یە کە هەر گیز ئال و گۆری بەسەردا نایەت، بریتی یە لە: مەودای پارێزگاری کردنی ئەو کەسانە بۆ هەل و مەرجه ئاسایی یە کان، کە بریتین لە هۆکارە کان و، ویستی خواوەند دایانان. چونکە چاودەری و پارێزگاری کردنی ئەو هەل و مەرجانە گەلسی گرنگن بۆ "مانەو" و "هەلگرتن" ی ئەرکی ئاین و داکۆکی لیکردنی.

ده توانين لم پرووه گه لنی غوونى میژوویى بؤ بهر زبونووه و شکستی نه ته وه کان بهیینه وه، به لام نامانه ویت باسیان بکهین، تا کو سنووری مه سه له که ی خو مان نه شکستین.

به لنی، گرنګرین کیشه له پروی زه وى دا بریتى به له "پاريز گاری کردنى نالین" چونکه هر تنها نالینه که نامانج و نه بجامی ژبانی پروون کردووه ته وه و هر ته ویشه که باشتړین بناغه و داد گهر ترین ته رازووی بؤ په پوهندی به کانی نیوان خه لکی داناه^(۱). جا پاريز گاری کردنى هم په پوهندی یانه، نه که هر تنها ژبان و بوونى خه لکی، به لکو باشتړین و ته ووترین جوړی ژبانیشیان بؤ ده سه بهر ده کات.

به لام هاندانی خه لکی بؤ سرپنه وه ی ماهیه تی راسته قینه و سروشتی خو یان و، دوور خسته وه یان له که سایه تی زاتی یان و، تواندنه وه یان له قالبی چند سیسته میکی بیانی و چند رو شیری به کی نامودا سه بهر ته به وان، هم کاره له هم مو وزه به کی زاتیی خو یان دایانده مالیت و ده باغخاته سوال کردن له بهر دهر گای که سانی تردا له کاتیک دا که ده زانین سهر چاوه ی هم مو ره وشتیکی جوان و کردار و رهفتاریکی باش و چاک تنها هر نالینه. خو هر چند مروف له نالین دوور بکه ویت وه، همیشه له ناخی خو ی دا هه ست به و بوشایی به ده کات که نه مانى نالین دروستی کردووه. هر نه ته وه به کیش له نالین دوور بکه ویت وه و پشی تی بکات بینای ماددی و مه عنووی له بن هه لده و شیت و سه ره و ژیر ده بیت.

ده ولته کافره کان له وانه به بین به خاوه نی نابووری به هیژ. به لام هیچ نه ته وه به کی خاوه ن نالین، که پشی له نالینه که ی هه ل کردیت، هر گیز ناتوانیت به بی نالین ته و چه شنه نابووری به به هیژه به ده ست به نیت. چونکه چاودیری به شینکی ته و هو کارانه یان نه کردووه که "ویستی خوا ی گه و ره" وه که مهر جیکی سه ره کی بؤ ژبانی ته وانی داناه. هم نایه ته ی خواره وه هم خاله پروون ده کاته وه:

ح - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۵۴).

و شه ی: "یرتد، یرتد" واتای گه رانه وه به ره و دواوه ده گه به نیت، و اته گه رانه وه و پاشگه زبونو وه له نالین. قورنانی پیروز، که بهم و شه به له گه ل هم مو تیمانداریک

(۱) ناشکرایه که مه به ست به "نالین" لیر ده نالینى ئیسلامه، که تا که نالینه ته و تابه تکارى به ی تیدابه نوو سهر باسی ده کات. (وه رګېر)

دەدوێت، ھەموو و اتاکانی ئەم و شەھەیی مەبەستە. وەك: ھەلگەڕانمۆ لە بیروباوەر... لە کردەو... لە تەسەوور... لە بیر کردنەو. ھەر وەك چەندەھا واتای زۆری تریشی لەخو گرتووە.

ھەر كەسێك - یان ھەر كۆمەڵێك - كە لە ژبانی ئایینی دا گەشتیتە ئاستنکی تایبەتی و بووێت بە بەشێك لە بانگەوازی خەلكی بۆ لای خوا ی گەرە، كاتی خۆی لە بەردەم ئەم ئایەتە پێرۆزە دا دەبینیتەو ھەست دەكات ئایەتەكە ھەرەشەیی لێ دەكات كە نە گەڕیتەو بۆ ھالەتی پێش ئیمانەكە. چونكە ئەو قونناغانەیی كە ئەو كەسە - یان ئەو كۆمەڵە - پێیوانە تەنھا لوتفێكی خوا ی گەرەییەو، ئەگەر چ تاك و چ كۆمەڵ جەلوی بەردەوام بوونیان لە سەر كارەكەیان شل بكەن و نەتوانن پارێزگاریی خۆیان بكەن و، پاشە و پاش بەرە و دواوە بگەڕێنەو، ئەو خوا ی گەرە ئەم بانگەوازیان لێ دەسینیتەو و بە "كەس" یك یان "كۆمەڵ" یكی تری دەسپێرێت!

ھەر وەھا گەر "دەولەت" یك ئایینی كردیبت بە گیلانی "زبان" و، ئەم فەرمانەیی جێ بەجێ كردیبت، ئەو ڕووی گوشتاری ئەم ئایەتە سەر جەمی نەتەو كە دەگرتەو و ھەرەشەكەش ڕووی لە ھەموویانە. چونكە ھەر نەتەو یەك خواوەند عەیززەت و سەربەرزیی لەبەر ئەو یی بەخشیبێت كە ئایینیان كردیبت بە مایەیی ژباڵیان، گەر ئەو نەتەو یە دەست لەم ئایینە ھەلگەرن كە خوا ی گەرە بەھۆیەو سەری بەرز کردووەتەو، ئەو یی گومان سەرخوون دەبن و خوا ی گەرە لە بریی ئەوان "سەربەرز" بە نەتەو یەكی تر دەدات.

لە وشەیی ﴿قَوْمٌ﴾ دا "تەنوبنی تەنكیر" ڕەچاو دەكرێت! واتە ھەر قەومێك ییت، كە لەوانەیی خەلكی نەیان ناسن و بە خەیاڵیان دا نەیت و نەزانن كە ی و بە چ بارودۆخێك دین و پەیدا دەبن، بەلام وەسفەكانیان دیارە. كەواتە ھەموو قەومێك پێشپەڕ كێ دەكەن و ھەول دەدەن ئەو قەومە بن كە خوا ی گەرە ستایشی كردوون. جا ھەر وەك ھیچ قەومێك ناتوانیبت لافی ئەو لێ بدات كە بلیت: مەبەستی ئایەتەكە ئیمەییە، ھیچ كامیشیان لەو ناوێدا نییبت كە ئەو وەسفانە لە خۆی دا بھێنیتەدی.

وەسفەكانی ئەو قەومە ئەمانەیی خواوەن:

سینەتی یەكەم: ﴿يَعِزُّهُمْ﴾ واتە: "خوا ی گەرە خۆشی دەو". چونكە خواوەند دلی خەلكی و الی دەكات كە گومانی باشیان بەوان ھەبێت. ھەزەرەتی ئەبوو ھورەیرە - خوا ی لێ ڕازی ییت - لە پێغەمبەرەو ﷺ دەگێڕیتەو كە فەرموویەتی: "گەر خوا ی گەرە بەندەیی كی خۆش ویست بانگ لە جویریل دەكات: خوا ی گەرە فلان بەندەیی

خوش دهوئیت تویش خوشت بوئیت. ئیتر جوهریلش خوشی دهوئیت و ئنجا بانگ له نههلی ئاسمان ده کات و دهلیت: خوی گه وړه فلانه کهسی خوش دهوئیت ده سا ئیووش خوشان بوئیت، بهم جوړه نهوانیش خوشیان دهوئیت و، ئنجا له سهر زهوی ش دا قبولی له دلی خه لکی دا بو داده نریت^(۱). نهو کاته هه موو خه لکی سهیری چاوی نهوان ده کهن و قسه کانیشیان له دلی نهوان دا کاریگری ده بییت و، نه نانهت ههر پیشنیاریک نهوان بیکه لای خه لکی به نهمر و فهران و هره گمیت و، گهر ههر فهرانیکیش دهر بکه نه کهسر جی به جی ده کریت و له دل و ویزدانی خه لکه که دا جیگر ده بییت.

سیفه تی دوو ههم: ﴿يُجَوِّدُ﴾ واته: "خوی گه وړه یان خوش دهوئیت". بئ گومان نیشانه ی نهوه ی که خوا خوشی دهون. بریتی به له وهی که نه مان خوی گه وړه یان خوش دهوئیت. چونکه ههر که سیك به ههر نه ندازه و ریزه یه ك خوی گه وړه ی خوش بوئیت نهوا به ههمان ریزه لای خوی گه وړه خوشه ویست ده بییت.

سیفه تی سئ ههم: ﴿أَذَلَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾. واته: سهر جهمی ئیمانداران له خو یان به باشر ده زان و دوو دل نین له وه دا که سهر یان بخه نه ژیر پی ئیمانداران. خو هتا بهم جوړه له پیناوی خوا دا تهواز و نهوازش و خو نه ویستی بنوینن، خوی گه وړه ش پتر سهر بهرزی یان بئ ده به خشیت.

سیفه تی چواره هم: ﴿أَعَزَّ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾. واته: سه بهرته به کافران هوه سهر یان بلنده و له بهر ده میان دا ملیان بو نهوی ناکه ن. به لکو له جیهادی بهر ده و ام دا ده بن له گه لیان دا. هتا چه نده بو ئیمانداران تهواز و بنوینن، ههر بهو نه ندازه ش به سهر کافران دا سهر یان بلنده.

سیفه تی پنجه هم: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾. واته: له هه موو شوین و جیگایه ك دا و به پنی بارو دؤخی نهو شوین و جیگایانه، به بهر ده و امی ههر له جیهاد دا ده بن. چونکه نه م رسته به "جوله ی فیعلی" به بهر ده و امی و تازه بو نهوه ده گه به نیت. واته هه میسه به فیراسهت و به صیرهت ههنگاو ده نین و رهفتار ده کهن.

سیفه تی شه شه هم: ﴿وَلَا يَخَافُونَ عُقُوبَةَ لَانِم﴾. واته: جگه له خوی گه وړه ترسیان له هیچ که سیکی تر نی به و حساب بو قسه ی که سانی تر ناکه ن و گوئی بئ ناده ن، چونکه ته نها بیر له "ره زامه نډی خوی گه وړه" ده که نه وه.

به لئ، نه م سیفه تانه ن که له و کومه له میسالی به دا دینه دی. جا ههر کومه لیک نه م سیفه تانه یان تیدا بهر جهسته بوو، نهوا خوی گه وړه نه مانه ته موقه دده سه که یان

دەخاتە ئەستۆ. ئەمەش یاسایەکی خوایییە و ھەر گیزاوە ھەر گیز ئال و گۆری تێدا نەبوو و ناییت. گەر ئەم سیفەتانە لە عەرەبدا بێنەدی ئەمانەتە کە دەگرنە ئەستۆ.. گەر لە تورکدا بێنەدی ئەو ئەمانەتەیان پێ دەبەخشریت.. بە ھەمان جۆر کورد و.. بۆشناق و.. ئەلبان.. ھەر قەومێک ئەم سیفەتانەیان تێدا بێت ئەوا شایستەیی ھەلگرنتی ئەمانەتە کە دەبن.

ئایەتێکی تر ھەیە کە چەندین بناغە و دەستووری گشتی و ھەمەلایەنەیی لەخۆ گرتووە کە ئەمەیی خوارەو ھەیە:

ط - ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ۲۶).

بەلێ، ھەر نەتەر ھەیکە خواوەنی نوێنەرێک نەبێت کە نوێنەرێک بکات ئەوا ئەو نەتەر ھەیکە پارچە پارچە بوون و شەڕزەیی چارەنووسیەتی. ئەگەر پادشایانیش دلیان بە خواوەند و خواوەنی راستەقینەیی خۆیانەو نەبەستن، ئەوا نەتەر کانیاوان ھەیکە کە دەمێننەو و لەسەر پێ رادەو ھەستن.

وەک بێنی لێرەدا - لە لایە کەو - زەلیلی ھەیکە دەبێخوێت بەھۆی ئەو "ویست" پێش چاوە نەخراوە، لە لایەکی تریشەو وەک ئەو وایە کە بێت: "مانەر" تەنھا بەھۆی "ویست" ھو بە دەست دەھێنریت. کەواتە ئەو ویستە کە دەر دەکەوێت و پێش چاوە دەخوێت دەبێ بە نیشانە لەسەر فەرمانەر وایە تیمان و، پارێزگاری کردنیشمان لەو فەرمانەر وایەتی تەنھا بەو دەبێت کە لە ھەموو کردارێکدا ھانا و پەنا بۆ لای خوای گەورە بھێن.

بەم جۆرە دەر دەکەوێت کە دۆزینەو ھەیکە "ھاوسەنگی" یە پابەندە بە پەڕدەیی تەواوەتی بە: "قەدەر" و "ویستی جۆزئی" و "ویستی خوایی" بە تاپەتی کە ناوی "بوعدی سێ ھەمی قەدەر" مان لێ نا.

لەم ئایەتە پێرۆزانەر کە باس کران، لەو تێگەشتین و بۆمان دەرکەوت کە: "ویستی خوایی" دەرۆزانەر ھەموو شتیکی گەورە و بچووکی ژبانی داو، کەواتە ویستی خواوەند ھەموو شتیکی گرتووەتەر، تەنانەت "عەدەم" ییش بریتی یە لە دەرۆشانەر و دەرکەوتنی ویستی خواوەند لەو ڕووەدا، چونکە خوای گەورە: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶).

لەبەر ئەو، ھەر گیز ناگۆنجنی ھیچ شتێک بە بێ "ویست" ی خوای گەورە بەیدا بێت.

ده بې نه وېش بزاینه که "ویستی خوایی" هه ندی جار له شیوه ی سوز و میهره بانی دا و هه ندی جاری تریش له شیوه ی نازار و سزادا دهرده که ویت، ههریه که یان له شوینی خو ی دا. ثم نایه ته پیروزانه ی خواره وه نه مه مان بو پروون ده که نه وه:

ی - ﴿رَبُّكُمْ أَغْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنَّ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (الاسراء: ۵۴).

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶).

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي الْأَنْفُسِ أَوْ تُخْفَوُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۸۴).

به لئی "ویستی خوایی" هه میسه سروودی سهر زاری پیغه مبه ران بووه، دروودیان له سهر بیت. قورنانی پیروز شایه ته له سهر نه مه:

ک - ﴿قُلْ لَا أَفْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۱۸۸).

په واتیای که: "ویستی خوایی" بناغه ی هه موو شتیکه، ته نانه ت خویشم خاوه نی سوود و زیانی خو م نیم چ جای هی خه لکی، مه گهر خوا ی گه وره خو ی ویستی له سهری بیت.

پیغه مبه ری خو شه ویست ﷺ به ته واهه تی و یه که جاره کی خو ی ته سلیمی "ویستی خوایی" کرد بوو، به راده یه که فهرموو یه تی: (له یه که تر نریک بینه وه و له گه ل یه که دا راست بن، نه وېش بزاینه که هیچ کهس له نیوه کرده وه که ی رزگاری ناکات) هاوه له کان عهرزیان کرد: تویش نه ی پیغه مبه ری خوا؟ فهرمووی: (منیش، مه گهر خوا ی گه وره سوز و فه زلی خویم فریا بخات) ^(۱)

نا نه مه یه ته رازووی پیغه مبه ری خو شه ویست ﷺ له به رده م "ویستی خوایی" دا و، نا به م جوړهش تیمان ده گه یه نیټ و فیرمان ده کات. که واته ده بې هه موو که سیل خو ی و کرده وه کانی به م ته رازووه هه لسه نگینیت. به لئی، گهر پیغه مبه ر ﷺ له به رده م "ویستی خوایی" دا به م جوړه بیت، ده بې که سانی تر چون بن؟

ټو که‌سانه‌ی که هه‌رده‌م ده‌لټن: کرده‌وی چاکی زورمان نه‌نجام‌داوه، جا نه‌گه‌ر
 ټټمه نه‌چینه به‌ه‌شت‌نایا کینی تی ده‌چټ؟.. ټو که‌سانه‌ی که ټمه و گو‌فاره‌کانی
 تری وه که ټمه له زاریان ده‌رده‌چټ، که جوړه گو‌فاریکه له خو‌بایی بوون و خو به
 گه‌وره گرتیان پټوه دپاره.. ناموز گاری‌یان ده‌که‌ین که هه‌رده‌م فهرموده پروزه‌که‌ی
 پټشو له‌گه‌ل ره‌فاره‌که‌ی پټغه‌مهر ﷺ له به‌رده‌م "ویستی خوایی" دا، بکه‌ن به‌نمونه و
 پټشپه‌وی خو‌یان. واته: ملکه‌چ‌بوون بو ویستی خوای گه‌وره مروژ له "کیر" و
 "غروور" رزگار ده‌کات. که‌واته ټیماندار ناچاره که "ویستی خوایی" بکات به‌بناغه‌ی
 هه‌موو کارنکی، چونکه هه‌ر ټو ویسته‌یه که ده‌ورانده‌وری ږووی ناشکرا و په‌نهانی
 هه‌موو شټیکی داوه و، هیچ شټیک نی‌یه که له ده‌روه‌ی ټو ویسته‌وه بیټ. بی‌گومان
 په‌ی‌بردن به "ویستی خوایی" به‌پټی ټو ته‌رازووانه‌ی که پټویستن، له راستی‌دا پټویستی
 به‌ناستیکی دیاری‌کراوی زانیاری ده‌بیټ و، گه‌ر که‌سینک نه‌گه‌یشتیټه ټم‌ناسته
 گه‌لنی دژواره به‌ته‌واوه‌تی له "ویستی خوایی" تی بگات، به‌لکو هه‌ر مه‌حاله بتوانیټ
 په‌ی‌بی بی‌بات. چونکه نایا هه‌ر ټم مه‌سه‌له‌یه په‌کیک نه‌بوو له‌و مه‌سه‌لانه‌ی که ټو
 کزمه‌لانه‌ی پټغه‌مهرانیان - علیهم‌السلام - بو‌ره‌وانه کرا نه‌یانوانی به‌ته‌واوه‌تی لټی
 تی بگه‌ن و، له ټه‌نجام‌دا به‌ره‌نگاری پټغه‌مهره‌کانیان بو‌ونه‌وه؟!

قورئانی پټروز له‌سه‌دان‌نایه‌تی‌دا ږووه جوړاو جوړه‌کانی "ویستی خوایی" ږوون
 ده‌کاته‌وه و له به‌سهره‌تی پټغه‌مهران - علیهم‌السلام - و نه‌ته‌وه‌کانیان‌دا گه‌لنی
 نمونه‌ی له‌سهر ده‌هیټیټه‌وه. مه‌سه‌له‌ی "ویستی خوایی" له قورئانی پټروز‌دا له زور
 ږووی وه: ږووی بیروباوه‌و، ږووی ته‌سه‌وور و، ږووی کرده‌وه و، چه‌ندین ږووی
 تره‌وه باس کراوه.

حه‌زره‌تی نوح - دروودی له‌سهر بیټ - نمونه‌یه‌کی ناشکرای ټم مه‌سه‌له‌یه‌به.
 چونکه قورئانی پټروز باسی ټه‌وانه ده‌کات که به‌ره‌نگاری حه‌زره‌تی نوح بو‌ونه‌ته‌وه و
 گالته‌یان به‌هه‌ره‌شه‌کانی کردووه، ټه‌وه‌تا‌قه‌سه‌کانی ټه‌وان ده‌هیټیټ و ده‌فرموی:

ل - ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصّٰدِقِیْنَ﴾ (هود: ۳۲).

حه‌زره‌تی نوح‌حیش به‌مه‌ی خواره‌وه وه‌لامی دانه‌وه:

﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهٖ اَللّٰهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ تُصْحٰی إِنْ أَرَدْتُ
 أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اَللّٰهُ يُرِیْدُ أَنْ يُغْوِیْكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ۳۳-۳۴).

بەم جۆرە، حەزەرەتی نووح - دروودی لەسەر بێت - لەم وەلامەدا ئاماژە بۆ ئەو راستییە دەکات کە: "وێستی خۆای گەورە" لە سەرروی ھەموو شتیکە و ھێ. وەك بیهوینت پێیان بفرموی: من ئەو کەسە نیم کە ئەو سزایەتان بە سەردا دەبارێنێت. خۆ ئەگەر من نەتوانایایە سزای کەسێک بەدەم ئەوا ھیچ کەسێک پێکێشی نەدەکرد پەرەخەم لێ بگریت و لە قەسەم دەریجێت و، لە ھەمان کاتدا نەپێی "تاقیکردنەوە"ش دەدرا بە بادا. بەلام ئێوە بەھۆی خستە کاری ئەو "وێستە جۆزئی"یە کە پێتان دراو، یان تەسلیمی ئەو وێستە ی خواوەند دەبن، یان پشتی لێ ھەڵدەکەن. خۆ ئەگەر خۆای گەورە بیهوینت بەھۆی نەپێی "تاقیکردنەوە" وە لە پێتان بترانێت ئەوا گوفتار و ئامۆژگاریی من - تەنانت ئەگەر گەوھەری بەنرخیش بن - (کە ھەر وەھایشە؟ گوفتاری پێغەمبەرەن - دروودیان لەسەر بێت - گەلێ لە گەوھەر بەنرخترن) ھیچ سوودێکمان پێ ناگەیەنێت، چونکە وێستی خواوەند لە سەرروی ھەموو تەقدیر و تەکلێفیکە و ھێ. ھەر ئەو پەرورەدگار تانە و وێستی لەسەر ھەر شتێک و بە ھەر چۆنێتی یەك بێت، ئەو شتە بەو چۆنێتی یە دەبێت. ھەر وەك دەگەرێنەو لای خۆی، با خوشتان نەتانەوینت بگەرێنەو لای. من تەنھا ئەوە ندەم بەدەستە کە بانگ و ئامۆژگاری و پێناییتان بکەم. کەواتە من و ئێوە لە بەردەم "وێستی خۆای گەورە"دا یە کسانین.

نهم نایه‌ته پیروزه و نایه‌ته کانی تری هاوچه‌شنی، گه‌لنی هه‌لو‌یستی جو‌راو جو‌ری پی‌غه‌مه‌را ئمان - علیهم السلام - له به‌رده‌م "ویستی خوایی" دا پیشان ده‌دن. ئه‌وه‌تا چه‌زهره‌تی ئی‌را هی‌میش - دروودی له‌سه‌ر بیت - له ده‌می بانگ کردنی قه‌ومه‌که‌ی دا بۆ "ئه‌و حید" ده‌چیت "ویستی خوایی" یان تێ ده‌گه‌یه‌نیت!

م - ﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ آتِجُنُوتِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (الأنعام: ٨٠).

حهزره تی ئیر اھیم پینان دھەر موئ: من ناترسم لەو شیرک و ھاوبەشەیی کە ئیوە بۆ خوای دادەنن، بەلام لەو شتانه دوترسم کە خوای گەورە ویستی لەسەریان دەبیئت. واتە لەو دوترسم خوای گەورە فەرمانیکم لەسەر دەر بکات، دەنا گەر ھەموو بوونە و ھەران بەسەر تەوقی سەری من دا بته قینەو، ئەوا ھەر گیز ترس و بیم ناخەنە ناو دلمو، چونکە لەو یەقین و دلنیا یی بەدام کە ھیچ شتیک زیانم پێ ناگەیەنیت، گەر خوای گەورە ویستی لەسەر زیانم نەبیئت.

ئەم وانه‌یه‌ی تەوحید که حەزەرەتی ئیبراھیم - دروودی لەسەر بێت - هیناویەتیەوه، به‌ پروونی جەخت لەسەر "وێستی خواپی" دەکات.

ن - ﴿يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾ (الصافات: ۱۰۲).

ئەمە وەلامی حەزەرەتی ئیسماعیلە - دروودی لەسەر بێت - بۆ پێشنیارە‌کە‌ی باوکی و یە‌کسەر دوا‌ی ئە‌وه‌ش فەر‌موویە‌تی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصافات: ۱۰۲) که بە‌مە‌ش ئاما‌زە‌ی بۆ "وێستی خواپی" کردووه. واتە ئارام‌گرتنی خۆ‌ی دە‌بە‌ستێ‌تە‌وه‌ به‌ "وێستی خوا‌ی گە‌وره‌" وه‌.

کاتی‌ی له‌ گە‌شته‌ دوو قۆ‌لی‌یە‌که‌دا حەزەرەتی خە‌ضر به‌ حەزەرەتی موسای فەر‌موو: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۶۷) حەزەرەتی موسا - دروودی لەسەر بێت - له‌ وه‌لام‌دا فەر‌مووی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ۶۹).

ئالێ‌ره‌دا مە‌ودای له‌یه‌ك چوونی هە‌لو‌یست و گو‌فتاری پێ‌غه‌مبەر‌انمان - دروودیان لە‌سەر بێت - بۆ‌ دەر‌ده‌ کە‌وێت. ئە‌وه‌تا هە‌موویان له‌ هە‌مان هە‌ست و پە‌ی‌بردن و تی‌گە‌یشتە‌وه‌ دە‌دوێ‌ن و هە‌مان فەر‌مایشت دوو‌بات دە‌کە‌نە‌وه‌، چون‌که‌ هە‌موویان وه‌‌کو یە‌ك تە‌سلی‌می "وێستی خواپی" بوون.

س - حەزەرەتی یوسف - دروودی لە‌سەر بێت - کاتی‌ی دای‌ك و باو‌کی دە‌عوە‌ت کرد بۆ‌ می‌سر، پێ‌ی وت‌ن: ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ (يوسف: ۹۹). دە‌بینیت ئالە‌م کاتە‌ش‌دا "وێستی خواپی" له‌ یاد ناکات.

گەر‌ سە‌یری هەر‌ کام له‌ پێ‌غه‌مبەر‌ان - علی‌ه‌م‌ الس‌لام - بکە‌ین، به‌ پروونی "وێستی خواپی" له‌ زنجیرە‌ی بی‌رو‌با‌وه‌‌ره‌‌که‌یان‌دا دە‌بینین. چون‌که‌ خوا‌وه‌ند هە‌موویانی وه‌‌ك یە‌ك فێ‌ری ئە‌و شتانه‌ کردووه‌ که‌ پێ‌ی‌ را‌گە‌یان‌دوون.

بە‌ئێ‌ی، وێستی خوا‌ی گە‌وره‌ هە‌موو شتی‌که‌ و بنا‌غە‌ی وێستی م‌رؤ‌فێ‌شه‌. رە‌ت کرد‌نە‌وه‌شی - پە‌نا‌ به‌‌خوا - شیر‌ك و ها‌و‌یه‌شی‌یه‌ سە‌بارە‌ت به‌ پە‌روه‌رد‌گاری‌تی‌یه‌‌کە‌ی. واتە ئە‌وه‌ دە‌گە‌یه‌نێ‌ت که‌ خوا‌وه‌ند خۆ‌ی هە‌ندێ‌ی له‌ کار‌به‌ری‌ی کرد‌نە‌کانی به‌ غە‌یری خۆ‌ی ب‌سپێ‌رێ‌ت.

دوو‌هە‌م: "وێستی خواپی" له‌ فەر‌مووده‌ پ‌رۆ‌ژه‌کان‌دا.

أ - ئیمامی ئە‌حمە‌دی کو‌ری حە‌نە‌بل له‌ توفە‌یلی کو‌ری سە‌خەر‌ه‌وه‌ - که‌ ب‌رای دای‌کیی حەزەرەتی عائیشە‌یه‌ - دە‌گێ‌ڕێ‌تە‌وه‌ که‌: له‌ خە‌ونی‌دا به‌ لای کۆ‌مە‌له‌ که‌سی‌کی جووله‌‌که‌دا تێ‌پە‌ری کردووه‌ و لێ‌ی پرس‌یون ئێ‌وه‌ کێ‌ن؟ و توو‌یا‌نه‌: ئێ‌مه‌ جووله‌‌که‌ین.

نهمیش وتوویه تی: به راستی ئیوه کز مه لئیکې باشن گهر پشان وانه بویه که عوزه بر کوری خواجه. جووله که کانیش وتوویانه: ئیوهش کز مه لئیکې باشن گهر له قسه کانتان دا نه لئین: "گهر خوا و محمد و یستیان له سهری بیت". پاشان به لای کز مه له که سیکې گاورد ا تیپهری و لیبی پرسین: ئیوه کیڼ؟ وتیان: ئیمه گاورین. نهمیش پی وتن: ئیوه کز مه لئیکې باشن گهر نه تان وتایه: مه سیح کوری خواجه. نه و انیش پیان وت: ئیوهش کز مه لئیکې باشن گهر له گفت وگو کانتان دا نه لئین: "گهر خوا و محمد و یستیان له سهری بیت". پاشان که رژی لئی بووه و نه م خه ونه ی بزه ندی کس گیرایه ووه، نجار و شته خزمه تی پڼغه مبر ﷺ و بزه ویشی گیرایه ووه. پڼغه مبر ﷺ فهرمووی: "نهم خه ونه ت بزه کس گیراوه توه؟" وتی: به لئی. نجار کاتی که موسلمانان نوژیان له خزمه ت پڼغه مبر دا ﷺ کرد، پڼغه مبر ﷺ و تارای بزه دان و دوا ی حمه د و سه نای خوا ی گه ووه فهرمووی: (توفهیل خه ونیکې دیوه و بزه ندی که سی ئیوه شی گیراوه توه. ئیوه وشه یه کتان ده وت و له قسه کانتان دا به کار تان ده ینا که من له بهر شهرم و حه یا نه هم نه ده کردن لئی، به لام و انیستا پشان ده لئیم: مه لئین: گهر خوا و محمد و یستیان له سهری بیت) (۱).

له م فهرمووده پروزه ووه تی ده گه ین له وه ی که وستی خوا ی گه ووه بناغه ی هه موو شتیکه و جگه له خوا ی گه ووه که سی تر ده ستی له و وسته دانی یه. ته نانه ت گهر به "قهصد" هوه و ا بزانریت که جگه له خوا ی گه ووه که سی تر ده ستی تیدا هه یه، نه و ا به کوفر و شوک داده نریت.

ب - غوونه یه کی تر سه باره ت به م بابه ته ده یئینه ووه:

حه زره تی عبدالله ی کوری عه یباس - خوابان لئی رازی بیت - ده گیریت هوه که پیاوینک عهرزی پڼغه مبر ی ﷺ کرد: گهر خوا ی گه ووه و تو و یستان له سهری بیت. پڼغه مبر ﷺ پی فهرموو: (منت کرد به هاوتای خوا؟ بلئی: گهر ته نها خوا بیه ویت) (۲). که واته پڼغه مبر ﷺ سه باره ت به هه لس و که وت و کار و باره کانی خوا وه نده ووه ته و حیدیکې روون و ناشکرای پی یه به چه شنیک که بوار به هه له ی هیچ که سیک نادات - با هدر نییه تیکیشی هه بیت - به لکو هه له که ی بزه راست ده کاته ووه و نایه لئیت که سی تر هاویش بکات له کار و باری خوا ی گه ووه دا.

(۱) موسنهدی ئیمامی له محمد: ۷۲/۵.

(۲) موسنهدی ئیمامی له محمد: ۲۱۴/۱.

ج - حەزرەتی ئەنس دەفەر موئی: پێغه مەر ﷺ زۆر جار دەیفەر موو: (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). عەرز م کرد: ئەی پێغه مەری خوا! ئیمە باوەرمان بە تۆ و ئەو ئایینمەش هێناوە کە تۆ بۆت هێناوین، ئایا هیچ مەترسی یە کت لێمان هەیە؟ فەر مووی: (بەئێ، دلە کان لە نێوان دوو پەنجەیی خواوەندی میهرەباندایە چۆنی بویت ئال و گۆرپان بێ دە کات) ^(۱).

لە ڤیواوەتە کە ی نەو واسی کۆری سەمعان دا فەر موویەتی: (هیچ دلێک نی یە کە لە نێوان دوو پەنجەیی خواوەندی میهرەبان دا نەبیت، گەر بیهویت ڤا گیری دە کات و گەر بیشیهویت لە ڤی دەتزازنیت) ^(۲).

لە راستی دا خوا ی گەورە لەم ئایەتە ی خوارە وە دا دوایە کی وە ک ئەمەمان فیر دە کات:

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَكَابُ﴾ (آل عمران: ۸).

بێ گومان هەموو دوعا و نزا کان "وێستی خوا یی" دە چەسپین. چونکە ئیمە لە پێشە کی دا باوەرمان هەیە کە خوا دەتوانیت دوعا کانمان گێرا بکات، هەر وە ک باوەر پێشمان هەیە بەو ی کە هەر خوا ی گەورە خۆی دوعا کردنمان ئیلهام دە کات، گەر وێستی لە سەری بیت.

بەم جۆرە، هەموو دوعایە ک و اتای دان نان دە گە یە نیت بە "وێستی خوا ی گەورە" دا کە ئەو ییش یە کێکە لە بوعدە کانی قەدەر.

بۆ یە زۆر لە سەر ئەم مەسەلە یە دوا یین، چونکە پە یووەندی یە کی بە هیزی بە "ئەو حید" هە هە یە.

سێ هەم: مەسەلە ی "ئەمری جەبری" و "ئەمری شەری".
وایتستا لە مەسەلە یە کی تر دە دوین کە پە یووەندی بە هەمان بابەتە وە هە یە و، هەول دە دە یین پشت بە خوا ئەم مەسەلە سەخت و ئالۆزە و ئاسان بکە یین کە دوور و نزیک لێی تی بگەن.

ئەم ئایەتە پێرۆزە ی خوارە وە، دە کریت بێت بە سەرەتایە ک بۆ ئەم باسە ی کە لێی دە دوین:

(۱) رواه مسلم: القدر ۱۷.

(۲) رواه ابن ماجه: المقدمة ۱۳.

﴿إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف: ۵۴).

په لنی، هه‌روهك "نهمرو خهلق" تايپه‌ته به خواي گه‌وره‌وه، به هه‌مان جوړ "حوكم و خهلق" يش هه‌ر تايپه‌تن به خو‌په‌وه.

نهمرو (فهرمان) ي خواي گه‌وره‌ش دوو به‌شه:

په كه‌م: نهمري ته كوښي، ياخود نهمري جه‌بري، ياخود نهمري ته‌قديري.

دوو ههم: نهمري ديني، ياخود نهمري شهرعي.

هه‌ر تنه‌نا نهمري جه‌بري په كه‌م فهرمان‌په‌وا و زاله له‌ناو گه‌ردوون‌دا و، هه‌رشتيك كه خواي گه‌وره به نهمره جه‌بري په كه‌ي به‌دبي ده‌هيتت كه‌س ده‌ستي تيدا ني په و ناتوانيتت خو‌ي تيدا هه‌ل بقور تيتت و، هه‌موان ناچارن گوي پرايه‌ل و ملكه‌چي نهم فهرمانه‌ي خواوه‌ند بن. چونكه هه‌ر خواوه‌ند خو‌ي خواوه‌ن مولكه و چوني بو‌يت وه‌هاله مولكي خو‌ي دا په‌فتار ده‌كات. جا نهم هه‌لس و كه‌موت و په‌فتاره‌ي خواوه‌ند له مولكه كه‌ي دا نيتمه گوي پرايه‌ل و ملكه‌چي خو‌ي ده‌كات و چ هيز و توانايه‌ك له ناستي دا شك نابه‌ين. هه‌رچي نهمري ديني ياخود شهرعشه: نهمو‌ش به هه‌مان جوړ ناراسته‌ي نيتمه كراوه، جي به‌جي كردن يان جي به‌جي نه‌كردني نهم نهمرو و فهرمانانه به‌نده به "ويست" ي مرو‌فه‌وه، كه له‌م رووه‌وه سه‌لاحيه‌تيكي نيسيبي دراوه‌تي، هه‌رچه‌نده‌ش نه‌و ويسته خو‌ي له خو‌ي دا خواوه‌ني بوونكي زاتي ني په.

جا كاتي بهم شيوه په له‌م دوو فهرمانه‌تي ده‌گه‌ين، نه‌وا نه‌و كاته له واتا و ناوه‌روكي هه‌موو نه‌و نهمرو و فهرمانانه ده‌گه‌ين كه له قورثاني پيروزدا هاتوون و به پروالته نيختيلافيان تيدا دهرده كه‌وي‌ت.

كه‌واته سه‌باره‌ت به نهمري "جه‌بري" يان "كه‌وني" په‌وه، ويست و نيراده‌ي خواوه‌ند به چ شيوه و چوني تي په‌ك په‌پوه‌ندي به تايه‌ته ته‌كوښي په‌كانه‌وه - واته ياسا گه‌ردوون‌ي په‌كانه‌وه - بكات، نه‌وا شتان و پرووداوه‌كان به‌ي په‌پيدا ده‌بن و دپنه و جووډ. به‌لام سه‌باره‌ت به فهرماني شهرعي په‌وه، نه‌وا خواي گه‌وره فهرماني به كرده‌ويه‌ك داوه كه ده‌پو‌يت بكرت و لبي رازي په. كه‌واته هه‌ردوو نهمره كه ويست و په‌زامه‌ندي خواوه‌نديان تيدا په.

په‌رستش و كرداري مه‌لايكه‌تان و پيغهمبه‌ران - عليهم السلام - هه‌روه‌ها نه‌و كرده‌وه چا كانه‌ش كه به‌نده باشه كاني خواوه‌ند نه‌نجاميان ده‌دن. هه‌موو نهمانه، به ويستي خواوه‌ندن و خواي گه‌وره لبيان رازي په. به‌لام هه‌ندي شت هه‌ن خواي گه‌وره لبيان رازي ني په، هه‌رچه‌نده‌ش له بناغه‌دا ويستي خوايان له‌سهره، وهك: كو‌فر و

گوناهه‌کان و همه‌وو جوړنکی کرده‌وه خراپه‌کان. ئه‌م ئایه‌ته پیروزان‌هی خواره‌وه ئاماژه بو‌ئهم جوړه شتانه ده‌کن:

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْلِمِينَ﴾ (القصص: ۷۷).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (الأنعام: ۱۴۱).

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْتَدِينَ﴾ (الأعراف: ۵۵).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فُجُورًا﴾ (النساء: ۳۶).

به‌لټی، هه‌ر ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره‌یه که "خراپه" به‌دی‌ده‌هینیت، نه‌م‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که "ویست" ی‌خ‌و‌ی په‌یوه‌ندی پیوه‌کردووه، به‌لام له "خراپه" رازی‌نی‌یه. همه‌وو جوړه کرده‌وه‌یه کی خراپ به‌همان جوړه. جا‌نه‌گه‌ر له‌م گ‌وشه‌یه‌وه پروانینه مه‌سه‌له‌که، ئه‌وا به‌شویه‌یه کی پروون‌تر له‌ه‌ندی‌ن‌ایه‌تی پیروزی قورئان تی‌ده‌گه‌ین. ده‌سا به‌لام گ‌وشه‌یه‌وه سه‌یرنکی ئه‌م ئایه‌ته پیروزه‌ی خواره‌وه بکه‌ین:

﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶).

واته‌گه‌ر. ع‌مانه‌و‌یت شارنک یان شارستانی‌تی‌یه‌که له‌ناو‌به‌رین، ئه‌وا که‌سانی هه‌رزه و نرمی خو‌یان ته‌نانه‌ت هه‌ره سته‌م کاره‌کانیان به‌سه‌ردا زال ده‌که‌ین، تا‌کو سزای سه‌ختیان بده‌ن، د‌وای ئه‌وه‌ی که‌ر‌و‌زی‌یه‌که‌یان ته‌نانه‌ت پارووه‌که‌ی ده‌میشیان لټی زه‌وت ده‌کن. به‌لام خو‌خه‌لکی ئه‌و شو‌ینه هه‌ر خو‌یان ئه‌و سته‌مکارانه‌یان کرد به‌سه‌رگه‌وره‌ی خو‌یان به‌وه‌ی که‌به‌همه‌وو جوړنکی سوو‌کایه‌تی و پ‌س‌وایی رازی ده‌بوون که‌سته‌مکاره‌کان ده‌یان‌هینایانه‌پ‌ی‌یان، تا‌له‌ته‌نجام‌دا پ‌ی‌ی‌پ‌را‌ه‌ات‌ن.

به‌پ‌روالته‌ت واده‌رده‌که‌و‌یت که‌ئ‌ه‌و‌خه‌لکه‌به‌ویستی خو‌یان سته‌مکاره‌کانیان هه‌ل‌ب‌ئ‌ار‌د‌ووه و کردوویان به‌سه‌روکی خو‌یان، به‌لام ئایا له‌حقیقه‌ت‌دا وایه؟
"م‌وتره‌ف" ه‌کان ئه‌وانه‌ن که‌له‌گیان و ناوهر‌وک‌دا نزم و ب‌نی‌نرخن، به‌لام جل‌ه‌وی کاروباری خه‌لکیان گ‌رت‌و‌ه‌ته‌ده‌ست و له‌م‌پ‌ی‌یه‌وه "سوو‌کی و نزمایه‌تی" بووه‌به‌چاره‌ن‌و‌سی نه‌ته‌وه‌که‌یان و ئه‌وانیش دوو‌چاری هه‌رزه‌یی بوون، چونکه‌جل‌ه‌وی ف‌ه‌رمان‌پ‌روایی و کاروباری نه‌ته‌وه‌یان خست‌و‌ه‌ته‌ئ‌ه‌ست‌و. جا‌کاری ئه‌و م‌وتره‌فانه‌بریتی‌یه‌له‌وه‌ی خه‌لکی بخلافین و له‌پ‌ی‌ده‌ریان بکه‌ن. خو‌هه‌رکات کارگه‌یشه‌ئ‌ه‌م‌راده‌یه‌ئ‌ه‌وا کاتی پرووخان و تیاچوونی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یان ئه‌و شارستانی‌تی‌یه‌هات‌و‌ه‌ته‌پ‌یشه‌وه.

نم فرمانه ی که لم ثایه ته دا باسی هاتووه وادیاره فرمانیکی "ته کوینی" ییت نهك "شهرعی"، چونکه هر گیزاوهر گیز خواوه ند به فرمانیکی شهرعی فرمان به موتره فیه کان نادات که: چ کرده ویه کی خراب ده کهن بیکه. ثایه تی پروزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (الأعراف: ۲۸) به لگه به له سهر نمه.

تو فیتی نیوان نم دوو "نمر" هی که له هردوو ثایه ته که دا هاتووه له وه دایه که نمری ثایه تی په کم نمریکی ته کوینی به، به لام هی دوو هم نمریکی شهرعی به. به وینه ی نم نمره ی که لم ثایه ته پروزه دایه:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الزمر: ۱۱) ..

جا نه گهر جیهانی ناوخی مروف فسادی تیدا بلاو بووه وه و، ته ستیره کانی ناسمانی "رؤح" یشی دا که وتن و، به خته وهری کومه لایه تی و شارستانی مروف به پیچه وانه وه وهر چهر خا، نه واهه موو نوو ناکی یانه ده کوژینه وه که زووتر له پیش چاوان دا دهره و شانه وه.

بویه ده یی زور به باشی له هردوو نمره که تی بگه ی.

"جهبری په کان" له بهر نه وه ی نم دوو نمره شهرعی و ته کوینی په یان له یهك جیا نه کرده وه، له ری تر ازان و بهه له دا چوون. نه وه بوو نم دوانه یان تیکه ل کردو ینکاری "ویستی مروف" یان کرد. "معتزله کان" یش ویستی مروف یان کرد به بناغی ریږه وه که یان و ویتان: مروف خوی به دیهینه ری کرده وه کانیه تی، بهم جوړه پینان له ری راست ترازا.

به لام نیمه له سهر راسته شه قامیکی ریك دا لایه نه جوانه کانی هردوو لامان له لا کو بوونه ته وه و، ده لاین: "ویستی خوی گه وره" بناغیه له هردوو فرمانه شهرعی و ته کوینی په که دا. به لام له فرمانه شهرعی په که دا پله یهك دراوه به "ویستی بهنده کان" که بریتی به له وه ی: به مهر جیکی عادی دانراوه. خو نه گهر هر شتیك "ویستی خوی گه وره" واپه یوه نډی پیوه بکات که نه یه ته وجود، نه واهه گیز نایه ته وجود. به لام نو شتانه ی که خاوه نی وجودی خارجین بهم جوړه نین، چونکه لهو شتانه دا ویستی خوی گه وره ته نانه ته په یوه نډی به شتانی خراب و ناشیرینیشه وه ده به ستیت، نه وه نده هیه خوی گه وره بهو شتانه رازی نی به، بویه بهنده کان له سهر کرده وه خراپه کانیا ن سزا ده درین.

به هه مان جوړ "هیدایه ت" و "گومرایی" ش بهندن به ویستی خوی گه وره وه. قورثانی پروژ له زور ثایه تی دا نهمه ی روون کرده و ته وه، وهك نم ثایه ته پروزه:

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجُسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنعام: ۱۲۵).

سروهی "ثیمان" به نهرم و نیانی و سازگاری هملده‌کات و بهر په‌په‌ی دلی مروږ ده‌که‌وئت. ثم دل‌مش شیرینی به‌خته‌وه‌ری ده‌چیژیت و ثیمان‌ه‌که‌شی خوشحالیی به‌که‌له‌ دوا‌ی به‌کی پی ده‌به‌خشیت. خو‌ه‌ه‌تا "ثیمان" زیاد بکات شادمانی و خوشحالی‌به‌که‌شی پتر په‌ره ده‌سینت، تا‌کو به‌م ثیمان‌ه‌که‌گاته‌چله‌په‌ی به‌که‌مالی مروږایه‌تی و سهر‌تا‌پا ده‌بیټ به‌غوونه‌یه‌که‌ بۆ‌چا‌که‌ و مهر‌دایه‌تی. بی‌گومان مروږ بۆ‌خوی نه‌گهیسته‌ ثم پایه‌ بلنده، به‌لکو‌نه‌و‌خوا‌یه‌گه‌یاندی به‌سهر هه‌موو شتیک‌دا به‌توانا و ده‌سته‌ل‌ته. چونکه‌ ههر‌ نه‌و‌خوا‌وه‌نده‌یه‌ که‌ مروږی به‌سهر پلی‌کانه‌ی هیدایه‌ت‌دا پله‌پله‌ سهر‌خست تا‌کو گه‌یاندیه‌ تر‌و‌په‌ک و دوا‌پله‌کان.. که‌چی زور‌ک‌س هه‌ن "ژیری" و "زیره‌کی" یان‌ دراوه‌تی، به‌لام به‌هره‌مه‌ندی "هیدایه‌ت" نه‌بوون و به‌وینه‌ی نا‌زله‌ ده‌ژین. به‌و و اتایه‌ی که‌ هو‌کاری "هیدایه‌ت" و "گو‌م‌رایی" په‌په‌ندی به‌توانا و قایلییه‌ت یا‌خود ویستی مروږه‌وه‌نی‌یه، به‌لکو‌ هیدایه‌ت ئاسه‌واریک‌ی پر له‌حیکمه‌تی ویستی خوا‌وه‌نده.

به‌م ږوونکر‌دنه‌وه‌یه‌ ده‌رده‌که‌وئت که‌ ئیمه‌ به‌واری ده‌ست‌تپه‌ردانی شتان و ږووداوه‌ کاغمان‌نی‌یه. له‌به‌ر‌ نه‌وه، ده‌توانین بل‌یین: ئیمه‌ جگه‌ له‌ ته‌ن‌ها هو‌کاری‌ک‌ هیچ‌ رو‌ل‌یک‌مان له‌ "به‌دیه‌پان" دا‌نی‌یه. به‌ل‌ی‌راسته، هیچ‌ شتیک‌ به‌ بی‌ ویستی خوا‌وه‌ند نایه‌ته‌ وجود، چونکه‌ جگه‌ له‌و‌ که‌سی تر‌خوا‌وه‌نی‌ نه‌و‌ توانسته‌نی‌یه‌ که‌ شتانی نامومکین و نه‌گو‌نجاو بکات به‌مومکین و گو‌نجاو، هه‌روه‌ها به‌پنجه‌وانه‌شوه‌و. ههر‌ ته‌ن‌ها خوا‌وه‌نده‌ که‌ هیژ و توانا‌که‌ی خو‌بی‌ (ذاتی‌)‌یه. ههر‌ له‌به‌ر‌ نه‌مه‌شه‌ که‌ خوا‌ی گه‌وره: "ذو‌ القوه‌ المتین" و "القوي‌ العزیز". نه‌و‌ خوا‌وه‌نده‌ش هه‌روه‌که‌ هیژ‌ی ته‌نجامدانی کاری پی‌داوین، به‌کاره‌ینانی ویسته‌که‌شمانی به‌ره‌و‌ نه‌و‌ ږووکاره‌ دیاری‌کراوه‌ پی‌به‌خشیوین. به‌لام ههر‌چه‌نده‌ خوا‌وه‌ند ویستی به‌ ئیمه‌ داوه، ههر‌ هیشتا‌ویست و مه‌شیت‌ه‌ هی‌ خو‌یه‌تی و تایه‌ته‌ به‌ خو‌یه‌وه. له‌مه‌سه‌له‌ی هیدایه‌ت و گو‌م‌راییش‌دا به‌هه‌مان‌ جو‌ره‌ و هیدایه‌ت به‌خش و ری‌ل‌ی‌ونکر‌ه‌ ههر‌ خوا‌ی گه‌وره‌یه.

ههر‌ نه‌و‌ خوا‌وه‌نده‌یه‌ که‌ هاند‌ه‌ری کوشتی پیغه‌مه‌ری ﷺ خسته‌ دلی عومه‌ره‌وه‌ و به‌ نیازی کوشتیه‌وه‌ به‌ره‌و‌ لای پیغه‌مه‌ر ﷺ که‌وته‌ری، که‌ ږوشتیک‌ بوو به‌رواله‌ت وه‌که‌ گو‌م‌رایی وایه، که‌چی خسته‌ ناو‌باوه‌شی گه‌رم‌گو‌ږ و نهرم‌نیانی هیدایه‌ته‌وه‌! ههر‌ نه‌و‌

خواوهنده‌شه که به‌هوی "عاره‌ق" هوه "نوعشا"ی^(۱) له‌سر گومرای هیښته‌وه. نمونه‌ی
نهمانه هیښه زوړن که نه‌ک به سه‌دان به‌لکو به هزاران ده‌بن.

جا تا‌با دوا‌ی نهمه چی له به‌رده‌م مروّف دا ده‌میښته‌وه، جگه له‌وه‌ی دان به‌وه‌دا بنیت
که "هیدایه‌ت" و "گومرای" به ده‌ستی خواوهندن؟
به‌لن، هر دوو کیان به ده‌ستی نمون.

هاو‌ده‌م له‌گه‌ل دان‌نان به هم‌مو نهمانه‌دا که باس کران، خوا‌ی گه‌وره
"ویست" یکی ماهییه‌ت نه‌زانرا‌وی له ماهییه‌تی نیمه‌دا داناوه، چونکه خوا‌ی گه‌وره
کاری نابه‌جی و بی‌هو‌ده‌ی لنی ناوه‌شیته‌وه. تنجا خواوهند هم‌مو نمو کردارانه‌ی که
نیمه چ له رابوردو و چ له ناینده‌دا کردو و مانن و ده‌یانکه‌بن، له‌سر نمو ویسته ماهییه‌ت
نه‌زانرا‌وه‌ی نیمه بنیاتی ناو‌ن، جگه له‌وه‌ی که پیشتر نه‌خشه و پلانی نهم بینایه‌ی له
"له‌وحی مه‌حفوظ" دا کی‌شاوه، بهر له‌وه‌ی مروّف به‌دی به‌نیت.

که‌واته نیمه تنه‌ها نموده‌مان له به‌رده‌مدایه که دا‌وی "هیدایه‌ت" له خوا‌ی گه‌وره
بکه‌بن، چونکه وه‌ک نه‌ختی پیش نیستا له باسی نایه‌ته که‌دا و تمان: خوا‌ی گه‌وره گهر
بیه‌ویت که سیک "هیدایه‌ت" بدات: سنگی بو نیمان ده‌کاته‌وه و حز و په‌غبه‌تی نه‌خاته
سر نیسلام و پرو‌ی جوان و دره‌خشانی حقیقه‌تی بو دره‌ده‌خات، نیز مروّفیش له
لایه‌نی خو‌یه‌وه ده‌ست به شوق و هانده‌رنک ده‌کات بو خواستی حقیقه‌ت و
عمودال‌بوونی به دوا‌ی دا. هر که سیکیش خوا‌ی گه‌وره بیه‌ویت گومرای بکات:
سنگی ته‌نگ ده‌کات و نمویش به هیچ فەرمانیکی نیسلام رازی ناییت و پشت له
یاد‌خسته‌وه و ناموژ‌گاری هه‌لده‌کات، تا‌وا‌ی لنی دیت که هر هه‌نگاو‌نک ده‌نیت، له
نیسلام دووری ده‌خاته‌وه: ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ ۖ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (الدّثر: ۵۰-۵۱)!

هم‌مو نهمانه‌ی که باس‌مان کردن تنه‌ها مەر‌جیکی عادی‌ن، نمویش بریتی به له: "ویستی
مروّف" .. له: "هه‌ست کردن به نه‌نجامدانی کارینک یان نه‌نجام نه‌دانی". له راستیش دا
نمونه‌ی که نهم مه‌سه‌له‌یه پرو‌ن ده‌کاته‌وه بریتی به له‌وه‌ی که: مروّف خوی به سر به‌ست
ده‌زانیت و بهرام‌هر به کرده‌وه کانی له ناخموه هه‌ست به بهر پر سیاری خوی ده‌کات.
که‌واته نمو ویسته‌ی به مروّف دراوه پو‌ل‌سی به‌ردی بناغه‌ی کرده‌وه کانی مروّف
ده‌بنیت و خوا‌ی گه‌وره‌ش له‌سر نهم بناغه‌یه نمو شتانه به‌دی ده‌نیت که ویستی
له‌سر یانه.

(۱) نوعشا: شاعر یکی جاهلی‌یه و ناوی "معمونی کو‌ری قعیس" ه و له سالی (۸ - ۶۲۹ز) له دنیا
در جووه. په‌کینه که شاعرانی خم‌ر و غزله‌ی بن‌په‌رده و مدحی که سه‌است پوره کردن. (وهر گهر)

وا دابنی که ئیوه ده تانه ویت بارودوخی ئهم دنیا به راست بکه نه وه و بۆ ئهم مه بهسته
ئهو "ویست" هی خوتان که له ناخی خوتان دا ههستی پئی ده کهن - تا قوناغیککی
دیاری کراو - خسته کار و، کوشش و سامانیشتان لهو پیناوه دا خه رج کرد تا هه رچی
وزه و توانا و سامانتان هه به، لهو پئی به دا خسته تانه کار و هه موو ئهو پینگایانه شتان
گر ته بهر که ده تانگه به نه ئامانجه که تان و ئیتر هه یج شتی کتان له توانا دا نه ما. واته هه موو
ئهو شتانه تان لهو پیناوه دا خسته کار که له ویستی مروفه وه چاوه پروان ده کرین، ئا ئهو
کاته "ویستی خوای گه وره" ش به نه صهرهت و یارمه تیدانی خوئی به هانا تانه وه دیت و
هه موو ئهو هۆکارانه تان پئی ده به خشیت که ده تانه ویت و پیو یستانه.

به ئئی، خوای گه وره گه لئی نیعمهت و چاکه ی خوئی به ویسته نه زانراوه که تان
ده به خشیت. ئه مهش یاسایه کی خوایی به و هه رگیزاوه هه رگیز ئال و گۆری به سه ردا
نایهت.

جا ده بی - به پئی ئهم تیگه به شته - بزائن که چ کاری کتان ده که ویتنه ته ستو و
چاوه پروانی چی له خوای گه وره ده کهن.

خو ئه گه ر خوای گه وره هه ندی نیعمهت و به خشایشی خوئی پئی به خشین، بئی
ئهو هی خوتان شایانی ئهو به خششانه بن، ئه واته نه نها لوتف و که ره میکی خوا وه نده و
خوای گه وره په سیاری لئی ناکریت چ کاری ک ده کات و بۆچی ده یکات.. به لام ده بی
بزانی ت که نایی کرده وه کانی مروف له سه ر ئهم لوتف و که ره مانه بنیات بترین.

به ئئی، ده بی ئیوه هه موو ئهو کار و پیداو یستی یانه ته نجام بدهن که له باز نه ی
"هۆکاره کان" دان و له ته ستوی خوتان و ویسته که تان نراوه، ئنجا ده سه کانتان به رز
ده که نه وه و داوا کاری به کانتان له به رده م خوای گه وره دا ده خه نه پروو.

خو ئه گه ر مه سه له که له سه ره تا وه وه ر بگرین، ئه واته ده ئیین: خوای گه وره
"به ده به ختی کۆمه لگای مروفایه تی" له سه ر ده سستی ئیوه دا لا ده بات و گۆی زه وی له
داد گه ری په ده کات و هه موو کار و باره کانبش له سه ر سه لاحهت و چاک سازی
داده مه زرین و جینی خو یان ده گرن، دوا ی ئهو هی که ئیوه هه موو کاره کانی ته ستوتان به
ته نجام گه یاند.

نایا ئه مه وانی به؟

به ئئی، خوای گه وره نیعمه تی "شه هادهت" به که سیک ده به خشیت که گیانی خوئی
له پیناوی خوا دا به خت ده کات.. پاشان سه ر جه می نیعمه ته کان، یه ک له دوا ی یه ک،
هه ر له نیعمه تی به هه شته وه تا ده گاته نیعمه تی بینینی جوانی خوای گه وره و نیعمه ته له
ژماره نه مه اتوو ه کانی تر، به دوا ی یه کتر دا دین و به سه ری دا ده رژین. وه ک بلیی خوای

گهوره - به فزل و به خشندهیی خوی - عمقد و په پمانیکی له نیوان خوی و مروف دا گری داییت.

له بهر نهمه، هه تا هه موو کاره کانی نه ستوتان جی به جی نه کهن، هه رگیز چاوه پروان مه بن که هه زره تی مه سیح - دروودی له سهر بیټ - دابه زیته خواره هوه و هه زره تی مه هدیش - خوی لسی رازی بیټ - سهره لبدات! چونکه خوی گهوره یاسا و عاده ته کانی خوی که ته نانهت بو پیغه مبهره به ریزه کانی شی - علیهم السلام - نه گزپوه، بو نیوه ی ناگزپیت.

به لنی، هه له دیر زه مانه هوه شاپنگا و راسته شه قام هه نهمه بووه. نه وه بوو پیغه مبهره ښه چنده ها جاری زور گرفتاری برسینی و تینویتی ده بوو، هه روه که له جه ننگ دا دانه کانی پیښه وهی شکان و سهر کولم و پی کانی بریندار بوون و گه لسی ته شکه بجه و سه ختی و گرو گرفت هاته پی. هاوه له به ریزه کانی ده ورو به ریشی به هه مان جوړ بوون؛ هینده گرو گرفت و ته نگانه یان تووش بوو هه تا هه هه موویان هاواریان لسی هه لسا و وتیان: ﴿مَتَى نَصْرُ اللَّهِ﴾؟ یار مه تیدانی خوی گهوره که ی دیت به ده مانه هوه؟ ئا له م کاته دا یار مه تی دانی خواوه ندی فریاد رس هات به هانا یانه هوه و پی یان و ترا: ﴿إِنْ نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. نهم نایه ته پروزه ی خواره هوه نهم حقیقه ته مان بوو روون ده کاته هوه:

﴿إِنَّمَا حَسِبْتُمْ أَنَّ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزَلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقرة: ۲۱۴).

واته دواى نه وهی که هیچ شتيك به دهسته وه نه ما: نه پاروویه که مروف له برسینی بزگار بکات و.. نه قومیک ئاو که تینویتی بشکینیت و.. نه پارچه هه سیریک له سهری. رابکشین.. ئا له م کاته دا و به زمانی حالی پروداوه کان له لایه ن جیهانی غمیه هوه دهو تریټ: ﴿إِنْ نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾. جا نیوه ده بی "ویست" ی خوتان بجه نه کار و هه ر بهر دهو امیش بن تا نهم ده ننگه ده بیستن. واته ده بی به وینه ی مؤم بهر ده وام دابگر سینت و کار بکات - که نهمش نه رکى نه ستویه تی - جا کاتنی گه بیسته دوا هه مین تروسکایی، نه و کاته یار مه تیدانی خوی گهوره به هانا یانه هوه دیت. نیوهش به هه مان جوړن، ده بی تا نه و به ری ویستی جوز نیتان و تا دوا هه مین خالی نه و ویسته، لسی بپړین و تی بکوشن. نیتر نه و کاته ویستی کوللیی خوی گه ورهش ده که وینه کار و، زه لیلیتان ده کات به: "سهر به رزی" و دوا که و تئان ده گزپیت به "پیشکه و تن" یکی دره خشان.

جا ئایا پێتان وایه که ئیستا ئیوه به راستی و به ههموو هیژ و توانایه کتانهوه "ویست"ی خۆتان خستوه ته کار؟ خۆ نه گهر وه لامتان "به ئی"یه، ئهوا مژده تان دهدهمێ و پێتان ده ئیم: (دلنیا بن ئه و خوا بهی که جلهوی ئاسمانه کانی له دهست دایه و توانای به سهر ههموو شتی که دا هیه، به ویستی بهای خۆی دیت به فریاتانهوه و سهر تان دهخات و ڤروڤیلی چه پهلی خراپکاران به سهر خۆیان دا ده شکینیه وه و ئیوهش له ههموو خراپه به که ده ڤارتیزیت.. عاده تی خوا ئا وایه. جا ئیوهش له م مژده به دلنیا بن، ماده م ههر چی پئویستی و ئهر کی سهر شانتان هیه جێ به جێ تان کردوون).

بهم رێستانه ی خواره وه ههموو ئه و شی کردنه وانه کورت ده کهینه وه که له باره ی "قەدەر" و "ویستی خوا وه ند" وه به درێژی خستمانه ڤوو:

خوای گه و ره به "زانینی گشتگیر"ی خۆی ده زانیت ئیمه له ناینده دا چ کرداری که ده کهین. ئنجا له شیوه ی نه خشه و پلانیک و له له وحی مه حفو و ظا ئه م "زانین"ه ی خۆی ته قدير و ده ست نیشان و تۆمار ده کات.. پاشان مه لایکه ته به رێزه کان له چه ند کتیبیک دا کرده وه کانی ئیمه تۆمار ده که ن کاتی که ده یانکهین. جا ئه م دوو کتیه به ته واره تی وه کو به که ده ر ده چن و هیچ جیا وازی به کیان له نیوان دا ناییت. بێ گو مان له هه موو ئه مانه دا ویستی خوا وه ند ده ست به کار و جێ به جێ کرا و بووه، چونکه ئیمه ی ئه هلی سوننه ت و جماعه ت با وه رمان وایه که: ههر شتی که ویستی خوای گه و ره ی له سهر بیت، ده بیت.. ههر شتی که ویستی ئه و له سهر "نه بوون"ی بیت ئه و شته ناییت و نایه ته وجود.

۴ - قەزا و قەدەر لە ڤووی به دیهێتانه وه.

خوای گه و ره به دیهێنه ری هه موو شتی که. که واته "هه موو شت" یک به دیهێنه راوی ئه وه، ئیمه خو مان و کرده وه کانیشمان به شیکی له و "هه موو شت"ه ی که به دیهێنه راوی ئه ون. بۆیه قورئانی ڤرو ز ده فهر مویت:

﴿خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

له فهر مو و ده ی ڤرو زیش دا پیغه مه ر ﷺ ده فهر مویت:

"إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعَهُ"^(۱).

ههر کاری که ده که ن.. ههر شتی که ئه نجام ده دن: به رد ده تاشن یا خود مه ر مه ر، به دیهێنه ری خو تان و به دیهێنه ری کاره که تان ههر ته نها خوای گه و ره یه. ئه و که سه ی

(۱) کنز العمال: ۲۶۳/۱، البخاری: خلق أفعال العباد، الحاكم والبيهقي في الأسماء عن حذيفة.

توانای بیر کردنه‌وی پتی به‌خشیون و وای لئی کردوون که بیر بکه‌نه‌وه و پاشان نه‌و شتانه‌ش دهر بېرن که بیر لئی ده‌که‌نه‌وه، ههر ته‌نھا خوای گه‌وره‌یه. که‌واته‌ تیر کامه‌یه به‌شی "ویست" ی "نیمه"؟ هر کی سهر شانی "ویست" مان له‌م چه‌شنه‌ مه‌سه‌لانه‌دا چی‌یه؟ نه‌و شته‌ی که نیمه‌ ناوی "ویستی مرؤف" مان لئی ناوه‌ هیئنده‌ بچوو که که ههر چه‌نده‌ش ناسوی روانیمان قوول و فراوانتر بکه‌ین هیشتا ههر ناتوانین بیینین، چونکه‌ خاوه‌نی بورنی دهره‌ کی نی‌یه. نجا هیئنده‌ش بچوو که که ناتوانریت به‌پتی قاعیده‌ی "ته‌ناسوی عیلبیه‌ت" هیچ په‌یوه‌ندی یه‌ک له‌ نیوان خو‌ی و نه‌و کرده‌وانه‌دا دروست بکریت که له‌ نه‌نجامی به‌کار هیئانه‌وه په‌یدا ده‌بن. به‌لئی، ویستی نیمه ههر چه‌نده‌ش بچوو ک بیت، که چی لوتف و چاکه‌ی خواوه‌ند به‌سهرمانه‌وه یه‌ کجار گه‌وره و مزرن.

"به‌دیه‌نهر ههر خوايه". چونکه‌ قورثانی پروژ و سوننه‌تی خاوینی پیغه‌مه‌ر ﷺ و نه‌مه‌وه که‌شی له‌ پشت سهر یه‌وه - که نیمه‌ش به‌شیکین له‌ نه‌مه‌وه که‌ی - ده‌ست به‌ دوعا لینی ده‌لالینه‌وه که نه‌و شته‌ی بوی ته‌قدیر کردوون خیر بیت، له‌مه‌ش دا پشت به‌ میهره‌بانی خواوه‌ند ده‌به‌ستین نه‌ک به‌ ویستی خو‌مان. بۆ پروونکرده‌وه‌ی نه‌م مه‌سه‌له‌یه یه‌ک دوو دوعا ده‌یین:

"اللهم إني أستخيرك بعلمك وأستقدرك بقدرتك وأسألك من فضلك العظيم، فإنك تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علام الغيوب. اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري أو قال عاجل أمري وآجله، فاقدره لي ويسره لي ثم بارك لي فيه، وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري أو عاجل أمري وآجله فاصرفه عني واصرفني عنه واقدر لي الخير حيث كان ثم رضى بي به" (۱).

پیغه‌مه‌ر ﷺ له‌م دوعایه‌دا هه‌ندی‌ک له‌ نه‌یته‌ی یه‌کانی "قه‌دهر" مان فی‌ر ده‌کات و تیمانه‌ده‌گه‌یه‌نیت که جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ی به‌توانا که‌سی تر. نامانگه‌یه‌نیت به‌ "خیر" و که‌سی تریش جگه‌ له‌و "شهر" و به‌لامان لئی دوور ناخاته‌وه. چونکه‌ ههر ته‌نھا نه‌وه که به‌وه‌ی تامی نازاری "خراپکاری یه‌کان" دهر خواردی و یجداغمان ده‌دات، له‌ کرده‌وه‌ی شهر و خراپکاری دوورمان ده‌خاته‌وه، که چی له‌ بواری خیر و چاکه‌کاری دا سروی میهره‌بانی یه‌که‌ی به‌سهر و یجداغمان دا هه‌ل ده‌کات و له‌م ری‌یه‌وه و یجداغمان

دەگەشتەموو و هیئەندە خوێشحال دەبێت کە بە هەموو هیز و توانایە کمانەموو هەول بۆ کردەوێ چاک دەدەین تا کو ئێو خێرە دەخەینە باوەشمان. لە راستی دا هەر تەنھا خواوەندە کە "بیدە الخیر"، واتە خێری بە دەستە. چونکە هیچ کەسێکی تر جگە لەو ناتوانێت خێرمان بھێنێتە پێی یان دووری بخاتەموو لیمان. جگە لەمە هیچ گرێمانیکی تر لە گۆڕی دا نییە.

هەر تەنھا خوای گەورەییە ئێو بەلایەکی لە کۆل حەزرەتی یوسف کردەوێ - دروودی لەسەر بێت - کە ھاتە پێی. ئێمە لێرە دا لەو "بورھان"ە نادوین کە حەزرەتی یوسف چاوی پێی کەوت، بەلام دەتین: خوای گەورە پیغمبەرێکی گەورە و پێ گەردی لە شەری ئافەرەتیک رزگار کرد. بۆیە لە قورئان دا بەم جۆرە باس کراوە:

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ٢٤).

ئالێرە دا لوتف و چاکەکی پەرور دگار دیت و دەکەوێتە نێوان "کردەوێ خراب" و "مەیلی و یستی مەرۆف"ەو، بەم جۆرە ئێو کەسە لەو مەیلەکی کە ھەبەتی بەرەو خراپکاری رزگار دەکات. بەلام ئالێرە دا شتێک ھەیە ئێویش بریتی بە لە ئیخلاسی حەزرەتی یوسف - دروودی لەسەر بێت - چونکە هەر ئێو ئیخلاسی بوو کە لوتف و چاکەکی خواوەندی بۆ خستە کار، ئێوە تا خوای گەورە خۆی دەفەر موی:

﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾.

ئێم و اتایە فەرموودەیی کێ پیغمبەر ﷺ ڕوونی دەکاتەوێ کە گەلنی واتای گەورە و قوولی تێدایە، دەفەر موی:

(أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)^(١)

بەلێ گەشتی دلی مەرۆف بە ئیخلاسی و قولێدانی بە خوشەو یستی و شکۆمەندیی خوای گەورە، ھۆکارێکە بۆ دوورخستەوێ ئێو بەلا و گێر و گرفتانی کە یەک لە دوای یەک بەسەر مەرۆف دا دادەبارێن.

لەو فەرموودەیش دا کە ئیمامی بوخاری ڕیوایەتی کردووە، پیغمبەری خوشەو یست ﷺ لە دوایەکی دا باسی ئێو دەکات کە خوای گەورە بەدیهێنەری کردەوێ کەنە، ھەر وەک بەدیهێنەری ھەموو شتێکی تریشە. ئێمەش لە دوای: "استفتاح" دا کە ھەندێ لە ئیمامەکان دەنویسن و ئێمە خوارووە بەشینکەتی:

(اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) ^(۱).

لهم دوعایوه تی ده‌گه‌ین که هیچ شتیک قه‌زا و حوکمی خوای گه‌وره ناگیرینه دواوه. که‌واته نیمه‌ته‌نھا "مه‌یل و پروو تیکردن" مان له برده‌مدا ماوه‌ته‌وه!

له راستی دا نیمه‌هه‌ست به دلنیاپی و متناهی‌ه کی گه‌لنی گه‌وره ده‌که‌ین کاتنی ده‌زاین که: خوای گه‌وره به‌دیپنه‌ری کرده‌وه کانیشمانه. چونکه‌همه‌ مزگینی‌یه‌کی گه‌وره‌ی خوش و به‌هیزمان ده‌داتنی و دلنیا‌مان ده‌کات که خوای گه‌وره ده‌ست له نیمه‌ و کرده‌وه کانمان هه‌لنا‌گریت و، هه‌موو کات و ساتیک تنانته له خوشمان نریکتره لی‌مانه‌وه! باشه‌ نایا ده‌بی چ شتیک هه‌بیته که له‌مه زیاتر مروف دلخوش و شادمان بکات!؟ چونکه نیمه‌ به‌م هه‌ست و نه‌ستانه‌وه خومان ده‌هاوینه‌ ناو باوه‌شی میهره‌بانی خواوه‌ند و هه‌موو کرده‌وه کانمانی پی ده‌سپیرین. جا‌هم ملکه‌چی و ته‌سلیم‌بوونه موتله‌قه‌مان بو خوای گه‌وره هژکارنکه‌ بو‌ته‌وه‌ی که ویستی خواوه‌ندمان به‌ وینه‌ی شه‌پزی به‌ ته‌وزم و تین بو‌بخاته‌ کار و بمانهاوینه‌ ناو ده‌ریای ناسینی خوای گه‌وره‌وه! نیمه‌ به‌م ناوات و ناره‌زووانه‌وه چاوه‌روانی ویستی خواوه‌ندین.. جا‌تومیده‌وارین که خوای گه‌وره‌ی به‌توانا له‌م چاوه‌روانی‌یه‌مان‌دا نا‌تومید و دلشکاومان نه‌کات.

له‌ سه‌ره‌تای هم باسه‌دا وثمان که: "هیدایه‌ت" و "گومرایی" له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ن و په‌یوه‌ستن به‌ ویست و به‌دیپنه‌تانی خواوه‌نده‌وه. قورثانی پسرؤز به‌ تیر و ته‌سلی هم مه‌سه‌له‌یه‌ پروون ده‌کاته‌وه. به‌لام لی‌ره‌دا ته‌نھا یه‌ک دوو ثایه‌ت به‌ نمونه‌ ده‌هیننه‌وه:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرِيدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ (الاسراء: ۹۷).

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِعَذَابٍ مُنْقَمٍ﴾ (الزمر: ۳۷).

ته‌وه که‌سه‌ی که خوای گه‌وره هیدایه‌تی بدات، تیشکه‌کانی "هیدایه‌ت" ده‌رژینه‌ ناو دلپه‌وه تا‌تیا‌ی دا‌جنگیر ده‌بن.. خو‌ته‌وه که‌سه‌ش که خوای گه‌وره بیه‌ویت له‌ ری بی‌تازینیت، ته‌وه هیچ که‌سیک ناتوانیت له‌وه گومرایی‌یه‌ پر‌گاری بکات، تنانته‌ ته‌گه‌ر سه‌رجه‌می و تارخوین و واعیزه‌ کانیش پیکه‌وه کوبینه‌وه و هه‌موو ته‌وه شتانه‌ی بو‌روون بکه‌نه‌وه که‌ پی‌ویست بیت بو‌ر‌ز‌گار کردنی له‌ گومرایی، ته‌وه‌هر‌بنی‌نا‌کام ده‌بیته، هه‌رچه‌نده‌ش ته‌وان پاداشتی ناموژ‌گاری و

رېنمایي په کانيان وهرده گرن. چونکه نه و کهسه قابیلیه تي هیدایه تي لني دامالراوه،
بویه هیچ کارنک له گه لني دا سوودی ناييت.

پيم وایه دمه ني گشتيی نيستای نیمه نمونه په کی سهروزیادی نه مه په.
لیره دا شتيك هم په ده بی له پیش چاومانی دور نه خه پنه وه، که بریتي په له وهی:
خواي گه وهی به دپهنه ری هیدایه ت و گومرایي، به پيی "ويستی مروف" هیدایه ت و
گومرایي به دی ده هنييت، هر چه ندهش نه و ويسته شتيكي گويه بی و نعتیباری په.
که واته "به نده" دا وای په کيك له و دوانه ده کات و، "خواوه ند" يش که خواوه ن وه سفي
هر دوو ناوی: "الهادي" و "المضل" ه هیدایه ت و گومرایي په که به دی ده هنييت، بویه
خودی "به نده" که به "ضال" واته "گومرا" داده نريت. هر له بهر نه مه شه که له
نویزه کاغمان دا و له کاتي خویندني سووره تي "فاتحه" دا ده ليين:

﴿غير المغضوب عليهم ولا الضالين﴾ (الفاتحة: ۷).

پنغه مبر ﷺ ده فهر مويت:

"المغضوب عليهم": جووله که کانن.. "الضالين" يش: گاواره کانن^(۱).

جاله بهر نه وهی باسه که گه یاندينه هم شوينه، با که ميک له سهر پله و واکانی
هیدایه ت رابوه ستين نه وه کو به هه له لني تي بگهين.

پەيوەندىي ئىوان: قەدەر، ئىرادە، ھىدايەت

پىمان وايە "ھىدايەت" بەپىي باسەكەمان دوو پلەيان دوو جۆرە:
يەكەميان: ئەو ھىدايەتە جەبرىيەي كە بەپىي خواستەكانى شەرىعتى فېطرى
لەكاردايە.

دووھەميان: ئەو ھىدايەتەي كە ويستى مەۋفى پەچاۋ كەردوۋە.

۱ - ئەو ھىدايەتەي كە بەپىي خواستەكانى شەرىعتى فېطرى لەكاردايە.

ھەر بوونەۋەرنىڭ كاتتى بەپىي ياساكانى بەدبھاتتى پەو دەكاتە ئەو ئامانجەي بۆي
ديارى كراۋە، بەجەشنىكى "ئىجبارى" بەرەو ئەو ئامانجە دەكەۋىتە پى و دەپوات.
پاست تر وايە ئەم پى پىنە ناۋ بىنن "راپىنچانى خاۋىي" (السوق الإلهي).

ھەر لە يەكەم ھەنگاۋى بەدبھىنانى مەۋفەۋە و ئىنجاگەشە كەردنى لە پەھمى دايىكدا تا
دەبىت بە زەرۋو، ئىنجا كاتتى كە بەناۋ يەك لە دۋاي يەكى قۇناغەكانى ئاۋەلەداتى
دەپەرىت و لە ھەر يەكەياندا ئالۋگۈرى تايپەتتى بەسەردا دىت... ھەموو ئەمانە، بەپىي
ئەو راپىنچانە خاۋىيە ئەنجام دەدرىن. سەرجمى بوونەۋەرانى تىرىش بە ھەمان جۆرن و
تىكپرا بەپىي سوۋد و بەرژەۋەندى يەكەيان دەپۇن و ئالۋگۈرپان بەسەردا دىت كە
ئەمەش لەم پۇزگارەنەماندا لاي ھەموان ئاشكرا و زانراۋە.

خۆ ھەرچەندە ماددى و سەۋىيەكەكان ناۋى "غەرىزە" يان "راپىنچانى سەۋىيە" يان
لەم كارە ناۋە، كەچى جىھانى "ۋىجدان" يەك دەنگە لەسەر ئەۋەي كە ئەمە راپىنچانىكى
خاۋىيە.

لە پاستىدا "بەلگەي ھىدايەت" يەكەكە لە بەلگەكانى "تەۋجىد" و بابەتىكى
سەربەخۋىە، ھەرچى بەپىي ئەم راپىنچانە خاۋىيە و ھىدايەتە پەروەردگارى يە پەو
دەدات، دەپەستىتەۋە بە "بوون" و "يەكتايى" خاۋى گەۋرەۋە.

ھەموو شىئىك، ھەر لە گەردىلەكانەۋە تا دەگاتە گەلەستىرەكان بەم راپىنچانە
خاۋىيە ئەركەكانى ئەستۋيان رادەپەرىنن. واتە ھەر لەۋ ئەلىكتۇۋانەي كە بە دەۋرى
ناۋكى گەردىلەدا دەسۋەرىنەۋە تا دەگاتە ھەسارە و ئەستىرە و گەلەستىرە مەلەۋانەكانى

ناو بۆشایی ئاسمان، تێکڕا بە پێی ئەو نەخشە و پلانی دەروژن و دەجوولێنەوه که خوای گەوره بۆی کێشاو، و، بێ ئەوەی بە ئەندازەی سەری پەنجەیه کیش لێی لابەدن، تێ دەکۆشن بگەنە ئەو ئامانجە..

مریشک بە سەر هێلکه کهی دا کەر دە کهوێت و بە چاوه ڕوانیی ئەواو بوونی ماوهی کەر کهوتنە کهیهوه ئارام لە سەر برستی و تینویتی و گەرمای زۆر ده گریت و شوێنه کهی خۆی به جێ ناهێلێت! ئایا ئەم مریشکه ده زانیته هێلکه کانی چی هەلدههێن؟ یان بۆچی ئەم هەموو ئەرك و ماندوو بوونه هەلده گریت؟ لە کاتیك دا ده زانین که دواي ئەوهی جووجه له کانی گەوره دەبن، ده ریان ده کات و نایه لێت ئەو دانانه بچننه وه و هەلێ بگرن که خۆی دهیهوێت به ده نوو کی هەلیان بگریته! وه لایمی ئەم پرسیارانه سه بارهت به تێمه وه ڕوونه، ئەویش بریتی به له وهی که: خوای گەوره ڕووه و ئەو کارانه ڕاپێچی ده کات و دهیداته بهر.

پاشان جووجه لهی ناو هێلکه هەر ئەوهندهی کاتی ئەوهی دیت بیته ده ره وه، به ده نوو که نه رم و ناسکه کهی دیواری هێلکه که کون ده کات و دیته ده ره وه بۆ ناو ژیا نیکی گه لێ فراوانتر له وهی ناو هێلکه که. ئایا له کوێوه ههستی کرد و چۆن زانیی که ژیا نیکی تری نوێ ههیه تا هه موو هه ولێکی خۆی خسته کار له ناو هێلکه که بیته ده ره وه و بهو ژیا نه نوێ به به ره مه ند بپێت؟

هه ره ها منال که تازه له دایک ده بیت، خۆی ده نوو سێنیت به سنگی دایکيه وه تا کو مه مکه کانی. بمژیت! ئەي ئایا کێ سنگی ئەو دایکهی له شیرێ پوخت و خاوێن بۆ پر کرد؟ پاشان ڕێنمایی ئەو مناله ی کرد که شیر لهو مه مکانه دایه؟ کێ مناله کهی فیڕی مه مک مزین کرد؟! وه لایمی ئەمانه و پرسیاره کانی تری هاو چه شیان ته نها ئەو تاقانه وه لایمه یه که: هه موو ئەوانه به ڕاپێچانی خوایی ڕوو ده دن.

قورئانی پێرۆز له زۆر شوێنی دا ئەم ڕاپێچانه خوایی به مان ده خاته وه یاد، ئەم ئایه تانه ی - بۆ نمونه - لێ باس ده که ی:

أ - ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (النحل: ٦٨).

به لێ، هه نگ به م چه شنه ڕێنمایی و فیڕ کردن و هیدایه ته فیڕی دروست کردنی هه نگوین بووه. چونکه خوای گەوره فرمان بۆ هه نگ ده رده کات که له چیا کان دا و له ناو دره خته کان دا خانه و لانه بۆ خویان بنیات بنێسن. هه نگ له م فرمان و ڕێنمایی به خوایی به وه فیڕی دروست کردنی شانه ی هه نگوین ده بیت. خو ئەو ئەندازیاری بهی که

هینده‌ی بئ نه‌چوو میرووله‌کانی نه‌و شاره‌ میرووله‌یه‌ی که په‌کیکیان لئی ون بووه، پروپان کرده شاره‌ میرووله‌که‌ی تر و به‌سهر چیلکه‌یه‌که‌وه که له‌سهر چاله‌که داترابوو، هم‌موپان په‌رینه‌وه نه‌وبهر و هیرشپان کرده سهر شاره‌ میرووله‌که‌ی تر! ئایا کئی هم‌والی به‌م شاره‌ میرووله‌یه‌ دا که په‌کیکیان دیار نی‌یه و له‌ شاره‌ میرووله‌که‌ی تر دایه‌؟

پسپوره‌کان به‌م جوړه‌ی خواره‌وه نه‌م مه‌سه‌له‌یه لیک‌ده‌ده‌نه‌وه، ده‌لئین: نه‌و میرووله‌یه‌ی که خرایه شاره‌ میرووله‌که‌ی تره‌وه، به‌چه‌شینکی په‌نهان و له‌رئیی دروست کردنی چه‌ند شه‌پولنکی کارؤ‌موگناتیسی و به‌چه‌ند ئیحدائییه‌کی دیاری کراو، هاوړنیکانی خوی له‌و به‌سهره‌تانه ناگادار کردوه‌ته‌وه که هاتوونه‌ته‌ه رپی. جا‌دوای نه‌م گفت‌و‌گژییه‌ی که زور به‌په‌نهانی له‌نیوان خوی و هاوړنیکانی دا پرووی دا، داوای لئی کردن بین به‌هانیوه‌وه و رزگاری بکه‌ن، بۆیه نه‌وانیش هیرشپان بۆ سهر شاره‌ میرووله‌که‌ی تر بردا!

که‌واته میرووله‌ده‌دویت و قسه‌ده‌کات. خوای گهوره‌ش "هزهرتی سوله‌مان" ی - دروودی له‌سهر بیت - شاره‌زای زمانی میرووله‌کردبوو، بۆیه - وه‌ک ئایه‌ته‌که‌ه فرموپه‌تی - زه‌رده‌خه‌نیه‌ک بروخساری پیروزی نه‌وی گه‌شاندوه‌وه و، رووی کرده‌ه په‌روهر دگاری و، به‌وپه‌ری گهر‌مو‌گوپری شوکری نه‌م نهمه‌ته‌ه مه‌زنه‌ی پیشکمه‌ش کرد! میرووله‌سیستمیکی کومه‌لایه‌تی‌یان هه‌یه که له‌رژیمی کوماری ده‌چیت، چونکه‌ه هم‌موپان بۆ کۆکردنه‌وه‌ی خوړاک له‌شاره‌که‌یان‌دا ماندوو ده‌بن و تی‌ده‌کۆشن. ته‌نانه‌ت په‌ک میرووله‌ی ته‌مه‌ل یاخود که‌مه‌تر خه‌میشپان تیدا نی‌یه. خو‌ته‌گهر کۆلئی ههر کامینکیان قورس بیت، بانگ له‌هاوه‌له‌کانی ده‌کات و نه‌وانیش هاو‌کاری ده‌که‌ن له‌گواستنه‌وه‌ی خواردنه‌که‌دا بۆ ناو شاره‌که‌یان. به‌دریژی‌یی هاوین میرووله‌کان له‌کار و کۆششی سهر‌ومردان، به‌لام له‌وه‌رزی زستان‌دا ده‌رگا‌کان داده‌خه‌ن و خوړاکه‌ه پاشه‌که‌موت کراوه‌که‌یان سهر‌وزیاده. هه‌ندئ جار ده‌نکه‌ه دانه‌ویلنه‌ه پاشه‌که‌موت کراوه‌کان ته‌ر ده‌بن‌یان شتی ده‌گرن و پیویست ده‌کات بخرنه‌ه به‌ر خپور، خو‌دوای وشک‌بوونه‌ه‌شپان جاریکی تر ده‌یانگوینه‌وه بۆ ناو شاره‌که‌یان. هه‌ندئ جاری تر به‌شینک له‌و دانه‌ویلانه‌ه چه‌که‌ره‌ده‌که‌ن و سه‌وز ده‌بن، په‌کسه‌ر میرووله‌کان ده‌پکه‌ن به‌دوو که‌رته‌وه، خو‌گهر ههر کام له‌و که‌رتانه‌ش سه‌وز بیته‌وه، په‌کسه‌ر نه‌ویش دوو که‌رت ده‌که‌نه‌وه! به‌م جوړه‌له‌ه چوارچیوه‌ی سوودوه‌ر گر‌تن‌دا پاریزگاری له‌و ده‌نکه‌ه دانه‌ویلنه‌ه پاشه‌که‌موت کراوانه‌پان ده‌که‌ن، چونکه‌ه نه‌و ده‌نکانه‌ی که سه‌وز ده‌بن و ده‌روپن تازه‌ه نه‌وان سوودی لئی نابین!

تایا کئی هه‌موو نه‌مانه‌ی فیری میرووله کرد؟ کئی نه‌م مه‌سه‌له ورد و تیکه‌ل و پیکه‌لانه‌ی فیر کردن له کاتیک‌دا که جه‌سته‌ی میرووله له بارستایی هیزی "حافیه‌ی" ناو می‌شکی نیمه بچووک تره؟

حه‌زهره‌تی نه‌بوو هوره‌یره - خوالیی رازی بیت - ده‌فرموی: له پیغه‌مه‌رم ﷺ بیست ده‌فرممو: (جاریکیان میرووله‌یه که یه کیک له پیغه‌مه‌رانی گه‌ست، نه‌ویش فرممانی دا شاره میرووله که یان سووتاند، یه کسه‌ر خوای گه‌وره وه‌حیی بۆ نارد که: نه‌ته‌وه‌یه کت سووتاند ته‌سیحاتی خویان ده‌کرد)^(۱).

به‌لئی، هه‌روه‌ک له به‌ر چاودایه، میرووله نه‌ته‌وه‌یه کی سه‌ربه‌خۆن و به‌ زمانیک که نیمه لئی حالتی نایین، ته‌سیحات بۆ خوای گه‌وره ده‌که‌ن.

له رپویه‌تیک حاکم‌دا پیغه‌مه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (جاریکیان یه کیک له پیغه‌مه‌ران - علیهم‌السلام - رۆشته ده‌روه‌ی شار بۆ نویژه‌بارانه، میرووله‌یه کی بینی ده‌ست و قاچه‌کانی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز کردبووه‌وه، یه کسه‌ر به‌ خه‌لکه‌که‌ی فرممو: بگه‌رینه دواوه! چونکه له‌به‌ر نه‌و میرووله‌یه وا خوای گه‌وره هات به‌ هاناته‌وه‌وه و دوعای گیرا کردن)^(۲).

که‌واته میرووله به‌ راپینچان و ئیله‌هامی خوایی هه‌موو نه‌و کارانه نه‌نجام ده‌دات. ج - قورئانی یروژ سه‌رنجی نیمه بۆ رووی "ئیجباری قه‌ده‌ر" و بۆ لای نه‌وه‌ش که زینده‌وه‌ران چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه کی وه‌ک نیمه‌ن، راده‌کیشت:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أَمَّ أَمَّا لَكُمْ مَا قَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام: ۳۸).

نه‌بوو داوود نه‌م فرموده‌یه له پیغه‌مه‌ره‌وه ﷺ رپویه‌ت ده‌کات که فرمویه‌تی: (ئه‌گه‌ر سه‌گ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نه‌بوو نایه له نه‌ته‌وه‌کان، فرمام به‌ کوشتنی هه‌موویان ده‌دا، به‌لام ته‌نها ره‌شه درنده‌کانیان بکوژن)^(۳).

زانایان به‌ کۆتایی پنی هاتنی وه‌چه‌ی نه‌و جوژه قه‌له‌ره‌شانه نیکه‌ران بوون که له تور کيادا پنی ده‌تریت: (Kelaynaklar) چونکه هه‌موو بوونه‌وه‌ریک له راگیر کردنی هاوسه‌نگی ژینگه‌دا باریکی دیاری کراوی هه‌یه. خۆ نه‌مانی وه‌چه‌ی نه‌و چه‌شنه قه‌له‌ره‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که که‌لینیک که‌وتیته نه‌و هاوسه‌نگی به‌وه! تایا کئی هه‌موو

(۱) رواه البخاري: الجهاد ۱۵۳.

(۲) المستدرک: ۳۲۵/۱ قال الحاکم: هذا صحيح الإسناد ولم يخرجاه و وافقه الذهبي.

(۳) الدارمي: الصيد ۳.

بوونه وړنکی فېر کردووه که چی خوی له راگیر کردنی هاوسه نگی ژینگه دا بدوژیمهوه؟

نیمه بهم مهسه له یه ده لّین: "هیدایه تی جه بری" یان نهو هیدایه ته ی که به پنی خواسته کانی شهریه تی فیــــطری کار ده کات. هه روه ها له م گۆشه یه وه هه لیان ده سه نگی نین.

۲ - نهو هیدایه ته ی که ویستی مړوف ره چاو ده کات.

خوای گه وړه به ناردنی چن دین هۆکاری هیدایهت و پښمای، خه لکی هیدایهت ددات.. نجا هه وړه ک پیغه مهران - دروودیان له سر بیت - هۆکاری هیدایهت دانی خه لکین، کنبه نازل کراوه کانیش هۆکاریکی تری نهو هیدایه ته ن. هه روه ها نهو که سانهش که له پیناری ته بلیغ و پښمای دات ده کۆشن، چنه د هۆکاریکن بۆ هیدایهت، بهم و اتا و مه به سته.

ده بی بیشزانین که هه رچنه د خوای گه وړه گه لّی هۆکاری هیدایه تی ناردووه، که چی زور له خه لکی ناکات که نهو هۆکارانه وه برگرن، واته ناچار یان ناکات له پنی نهو هۆکارانه وه نیمان به نین. هه ر له بهر نه مه شه که هه ندی جار که سی و ابووه هه رچنه د له ناو خاوخیزانی پیغه مهرانیش دا ژیاوه که چی پنی هیدایه تی نه گرتووه ته بهر، یان نه یاری "هیدایهت" بووه! هه ندی جاری تریش له کۆشکی فیرعه ون دا "نیمانداری تالی فیرعه ون" و "تاسیا" په وړه ده بوون و پنی هیدایه تیان گرتووه ته بهر! چونکه نهو جوړه هیدایه ته ویستی مړوفی تیدا ره چاو ده کړیت. نهو هه تا خوای گه وړه هه موو هۆکاره کانی هیدایهت به دی ده هیئت، به لام به دیه پښانی خودی "هیدایهت" ده به ستیمه وه به "ویست" ی خودی مړوفه که وه، نهو ویسته ی که ماهیه ته که ی نازانریت و شتیکی نیسی یه، به لام مه رچیکی عادی یه بۆ به دیه پښانی نهو هیدایه ته.

قورثانی پیروز له م جوړه هیدایه ته ی به زوری تیدا باس کراوه، لیږه دا یه ک دو انیکیان ده هیئتین:

۱ - ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ

الْهُونَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (نصل: ۱۷).

واته: "هیدایهت" به قهومی نهوود گه یشت، که جه زره تی صالح بووه - دروودی له سر بیت - که چی نهوان، به ویستی خرابی خویان، گو مرایی یان پی باشت بوو، بویه به "له خو بایی بوون" و "فیز و ده مار" وه پشیمان له هیدایهت هه لکرد و لّی هه لگه رانه وه، تا گرفتاری دوزه خ و سزای سه ختی کردن.

۲ - خ‌وای گه‌وره گه‌لنی پ‌ن‌غه‌مه‌ری بۆ لای خه‌لکی نارد‌وه، تا‌کو بی‌انوو بۆ ئه‌و که‌سانه‌ در‌وست نه‌ب‌یت که به‌ وی‌ستی خ‌و‌یان له‌ ر‌ئی لاده‌ده‌ن و گو‌م‌را ده‌بن:

﴿رُسُلًا مُّشْرِينَ وَمَنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵).

که‌واته ئه‌وانه‌ی ر‌ئی‌یان ون کرد‌وه ه‌ی‌ج به‌هانه و بی‌انوویه کیان بۆ گو‌م‌را‌یی به‌کیان به‌ ده‌سته‌وه نی‌یه، چون‌که یه‌ک له‌ د‌وای یه‌ک پ‌ن‌غه‌مه‌ران - علیهم‌السلام - ر‌ه‌وانه ک‌راون و ئه‌وانیش به‌ پروونی و دره‌خ‌شانی حه‌قیقه‌ته‌کانیان به‌ خه‌لکی را‌گه‌یان‌د‌وه و ئه‌نجامی ناهه‌مواری کرد‌وه خ‌راپه‌کانیان بۆ پروون کرد‌وه نه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک چله‌پ‌ۆیه‌ی ئه‌و که‌مال‌اتانه‌شیان بۆ باس کرد‌وون که مر‌ؤف له‌ ر‌ئی کرد‌وه چا‌که‌کانه‌وه پ‌ن‌یان ده‌گات:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۲۴).

به‌ل‌نی، هه‌ر‌ج‌ی نه‌ته‌وه هه‌یه پ‌ن‌غه‌مه‌ری م‌ژده‌ده‌ر و تر‌س‌پ‌نه‌ریان بۆ ر‌ه‌وانه ک‌راوه، که ئه‌وانیش حه‌قیقه‌ته‌کانیان به‌و نه‌ته‌وانه را‌گه‌یان‌د‌وه. خ‌وای گه‌وره‌ش ه‌یدایه‌تی بۆ ئه‌وانه به‌دی‌ه‌یناوه که به‌ وی‌ستی خ‌و‌یان گو‌ی‌ی‌ست و گو‌ی‌ی‌یه‌لی ئه‌و پ‌ن‌غه‌مه‌رانه‌ بوون. خ‌و ئه‌وانه‌ش که گو‌م‌را‌یی‌یان پ‌ن‌ی با‌ش‌تر بووه، ئه‌واله‌و گو‌م‌را‌یی‌یه‌دا ما‌ونه‌ته‌وه که خ‌وای گه‌وره وی‌ست‌ویه‌تی تی‌ای‌دا بن.

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ لَبِثْتَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵۰).

به‌ل‌نی، خ‌وای گه‌وره گه‌لنی پ‌ن‌غه‌مه‌ری ر‌ه‌وانه کرد‌وه، تا‌کو ر‌ئی به‌هانه و پ‌رو‌بی‌انوو بۆ ک‌س نه‌م‌ین‌یه‌وه. ئه‌و پ‌ن‌غه‌مه‌رانه‌ش - در‌و‌دی‌ان له‌سه‌ر بی‌ت - بۆ نه‌ته‌وه‌کانیان بوون به‌ ر‌ئی‌پ‌شاند‌هر و ر‌ینگایان بۆ پروون کرد‌وه نه‌ته‌وه. به‌شی نه‌ته‌وه‌ی ئ‌یم‌ه‌ش له‌م ر‌ن‌یمای‌یه‌دا: خ‌و‌ری تاسمانی پ‌ن‌غه‌مه‌رایه‌تی و سه‌رداری پ‌ن‌غه‌مه‌ران و سه‌روه‌رمان حه‌ز‌ره‌تی مح‌مه‌ ﷺ. بۆیه هه‌ر گ‌یزاوه‌ر گ‌یز ه‌ی‌ج به‌هانه و بی‌انوویه ک‌مان له‌ به‌رده‌م خ‌وای گه‌وره‌دا به‌ ده‌سته‌وه نی‌یه، چون‌که ده‌نگی پ‌ن‌غه‌مه‌ر ﷺ ده‌بی‌ست‌ین و هه‌ست به‌ هه‌ناسه‌ی پ‌س‌ر‌ۆزی ده‌که‌بن، به‌ هه‌مان ج‌ۆر ئایه‌ته‌مه‌زنه‌کانی قورئانی پ‌س‌ر‌ۆزیش ر‌ۆ‌حه‌کا‌ئمان پرووناک ده‌که‌نه‌وه و به‌رده‌وام و پ‌ج‌دا‌ئمان به‌خه‌به‌ر د‌ن‌ن.

ج‌گه‌ له‌مانه‌ش خ‌وای گه‌وره به‌فه‌زل و که‌ره‌می خ‌و‌ی "سه‌ری هه‌موو سه‌د سال‌یک که‌س‌یک بۆ ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه ده‌ن‌یر‌یت که کاروباری ئایینه‌که‌یان بۆ نو‌ی ب‌کاته‌وه" ^(۱) و

دهروونه کائمان له چلک و چه‌په‌لی پاکژ بکات و مروّفی هممو سرده‌میک به‌هوی نمو نوټکارانه‌وه ژبانی ثابیننی خویان نوی بکهنه‌وه و ژبانی به به‌ردا بیوژینه‌وه. خوای گه‌وره هممو نه‌مانه له گهل مروّفا ده کات، که‌چی هیشتا سهرباری نه‌مانه‌ش هر ویستی مروّف په‌چاو ده کات.. واته هر چه‌ند خوای گه‌وره خوی به‌دیه‌نهری هیدایهت و هوکاره کانی هیدایه‌ته، که‌چی هیدایه‌تدانی "به‌نده" ی به‌ستوه‌ته‌وه به داواکردنی به‌نده که خو‌یه‌وه. که‌واته لیره‌دا به هیچ جوړنک "هیدایه‌تی نیجباری" له گوړی‌دانی‌یه.

هه‌ندئ جاری تریش خوای گه‌وره راسته‌وخو هیدایهت و گومرایی به‌دی ده‌هینیت و قایل‌یهت و نه‌هلیه‌تی نمو که‌سانه په‌چاو ده کات:

نه‌وه‌تا خوای گه‌وره پیغه‌مهره خوشه‌ویسته که‌ی ﷺ په‌وانه ده کات، ئنجا پیغه‌مهر ﷺ ثابینه که‌ی به "حه‌زرتی نه‌بوو به‌کر" راده‌گه‌یه‌نیت، یه‌کسر نه‌ویش یی دواکه‌وتن و یی نه‌وه‌ی به‌هله‌دا بچیت، ئیمان ده‌هینیت و دلی به نووری هم ئیمان په‌رووناک ده‌بینه‌وه و بو سهر لوتکه‌ی "صیددقیه‌ت" سهر ده که‌ویت..

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره پیغه‌مهره خوشه‌ویسته که‌ی ﷺ په‌وانه ده کات، که‌چی هم جاره "نه‌بوو جهل" په‌روو‌رووی ده‌بینه‌وه، و خوای گه‌وره‌ش سهاره‌ت بهو "گومرایی" به‌دی ده‌هینیت. چونکه به زانستی نه‌زه‌لیی خوی ده‌زانیت که: نه‌بوو جهل نه‌هلیه‌تی هیدایه‌تی تیدا نی‌یه، نه‌ویش به کرداره گومرایی به‌کانی خوی ته‌صدیقی هم حوکه ده کات و کوفر و یی نه‌زانینی خوی روژ به روژ زیاد ده کات و پتر ده که‌وینه خواره‌وه تا له غه‌زای به‌دردا له خوینی خوی‌دا ده‌گه‌وزیت^(۱).

۳ - قورثانی پروز له په‌ک ثایه‌تا هه‌ردوو جوړه که‌ی "هیدایه‌ت" کو ده کاته‌وه و سهرنجیان بو لا راده کیشت:

﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ (یونس: ۲۵).

خوای گه‌وره له رڼی چه‌نده‌ها هوکاری جوړاو جوړه‌وه خه‌لکی بو لای هیدایهت و رڼی راست بانگ ده کات، به‌لام هیدایهت ده‌به‌ستینه‌وه به ویستی خو‌یه‌وه، نه‌وه‌ی خوی ویستی له‌سهری بیت هیدایه‌تی بدات، ده‌بدات و.. بیه‌ویت هه‌ر که‌سینکیش گومرا بکات، ده‌یکات. ته‌نها لایه‌نینکی بچووک له مه‌سه‌له که‌دا بو مروّف ده‌گه‌رینه‌وه، نه‌ویش له‌وه‌دایه که نه‌گه‌ر به‌دهم بانگه‌وازه که‌ی خوای گه‌وره‌وه روژت و هه‌ولی دا سوود له

به‌شی جواره‌م

چهند پرسیار و وه‌لامیک له باره‌ی "قه‌دەر" وه

پرسیاری یه‌کدم:

مه‌به‌ست چی‌یه‌له: ﴿الستُ بریکم قالوا بلی﴾ دا؟

وه‌لام:

ئهم وشانه به‌شیکن له‌و عهد و پهمانه‌ی که به‌دیهنەر له به‌دیهنراوان، به‌تابیه‌تی له مروفی وەرگرتوه. چونکه وه‌لامی ﴿بلی﴾ به‌رامهر به‌پرسیاری: ﴿الستُ بریکم﴾ بووه.

ئهم مه‌سه‌له‌یه دوو پرووی هه‌یه:

یه‌که‌م: ئهم پرسیاره له‌کێ و چۆن کراوه؟

دووهمه: چ کاتی‌ک کراوه؟

ده‌توانریت ئهم تێبینی‌یانه‌ی خواوه‌وه سه‌باره‌ت به‌پرووی یه‌که‌م پێش‌چاو بخرین:

أ - ئهمه پرسیار و وه‌لام و پهمانی‌که له‌ماهییه‌تی‌کی "نه‌کوینی" داو، کاتی ئهم پهمانه له‌مرؤف وەرگیراوه که هیشتا هیچ نه‌بووه و نه‌هاتووه‌ته "وجوود". وه‌لامدانه‌وه‌شی به ﴿بلی﴾ له به‌رامهر ئهو فهرمانه‌ی خواوه‌نده‌وه بووه که بۆ "هینانه وجوودی" ئهم ده‌ری کردووه.

ب - کاتی مرؤف که له‌جیهانی "گهردیله‌کان" به‌لکو له‌جیهانی جوزئییاتی گهردیله‌کان دا بووه، په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کان که هه‌موو شتیک به‌ره‌و که‌مال ده‌بات ئهم گهردیله‌نه‌شی داوه‌ته به‌ر و شه‌وقی داونه‌تی که ببن به‌مرؤف. ئهمه‌ش وەرگرتنی عهد و پهمانه‌که‌یه.

واته ئهو عهد و پهمانه کۆلتانی‌که له‌ئسته‌وی گهردیله‌که زۆر له‌سه‌رووی وزه و توانای خۆیه‌وه‌یه. وتی: ﴿بلی﴾ پێش له به‌رامهر ته‌کلێف لێ کردنی په‌روه‌ردگاره‌وه بووه به‌ئێجادکردن و هینانه‌دیی ئهو گهردیله‌یه.

جا ئهم پرسیار و وه‌لام و ته‌کلێف و قبووله‌ی که له‌سه‌ر ئهم شیوه‌یه بووه، وه‌ک دیاره، له‌شکل و شیوه‌ی قسه و گفت و گۆدا نه‌بووه، بۆیه به‌شیک له‌ته‌فسیرنوسان وه‌ک "ئێستیعاره‌ی ته‌مثیلی" روانیویه‌ته ئهم گفت و گۆیه. واته وه‌ک بلیی (ئاوا و ترا و به‌و

جۆرەش وەلام درايەو^(۱). ھەر بەمەش ئەم گەشت و گۆيە بەھای ياسايى خۆى بەدەست ھىنا، دەنا پەيمانىك نىيە كە بە قسە و گەشت و گۆى پروون و ئاشكرا وەر گىرايىت.

لە راستى دا گەيشتن بەم حوكمە، بى گۆى دانە سەير كردنى پىرستى گوڤتار و وەلامى پەرورەدگارى عالەمیان كە ھەزار و يەك گوڤتار و وەلامى ھەيە، ھەر گىز لە ھەلە بەدەر نايىت. پىشت بەخوا ئەمە لە شوينى خۆى دا باس دەكەين.

ج - ئەم جۆرە داوا كردەنى پەرورەدگار لە مەرۆڤ بۆ: "دان پىدانان" و "پەيمان لىنى وەر گرتن"ى - لە راستى دا - برىتىيە لەوھى كە مەرۆڤ خۆى بناسيىت و بزانيىت غەيرى خۆى لە مەسەلەى ئەودا ھەيە و تەنھا خۆى نىيە. ھەر وەھا برىتىيە لە: ناسينى "نەفس" و ئوونە ھىنانەوھىە بۆ حەقىقەتى: "مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ"^(۲). بەوھى كە ئاوئىنەى ماھىيەتى مەرۆڤ دەخاتە بەرچا، بەمەش دەبيىت بە شاھىت لەسەر ئەو حەقىقەتە جۆراو جۆرانەى كە لەسەر ئاوئىنەى ھەست و شعورى دا دەر دەكەون و، پاشان راگەياندننى ئەم شاھىتەىيە. دەبيى پىشزانين كە تىگەيشتنى ئەم ئىجاب و قبوول و يادخستنەو و بىدار كردنەوھىە ئاسان نىيە و لەوانەىيە لەو جۆرە شتانە بيىت كە پىويستيان بە بىدار كردنەوھى زۆر ھەيە تاكو مەرۆڤ لىيان تى بگات، ئاليرەوھىە گرنگىي "رېنمايى" دەر دەكەويىت.

ئەمانەتى "نەفس" يان "من"^(۳) بۆ ئەو بە مەرۆڤ دراوھ كە خواى گەورەى پى بناسيىت و دان بە "بوون"ى دا بنيىت. لە راستى دا ئامانجى بوونى مەرۆڤ تەنھا ئەم زانين و دان پىدانانەى! ھەر لەبەر ئەوھىە كە مەرۆڤ بە "بوون"ى خۆى دەبيىت بە بەلگە لەسەر "بوونى خواى گەورە" و، بە "سيفەتە جوژنى"يە كانىشى دەبيىت بە بەلگە لەسەر سامان و دەوڵەتەندىي رەھاي خواوھند و، بە "كۆلەوارى" و "ھەژارى"يە كەشى دەبيىت بە بەلگە لەسەر توانست و چاكە كارىيە كانى خواى گەورە. جا ئەم چاكە و بەخششە لە پىش دا خواوھند بە فەزلى خۆى بە مەرۆڤى دەبەخشىت، ئىجا ئەو زانين و

(۱) ئىستىعارەى تەسنىنى لە رەوانىيى زمانى عەرەبى دا بەو جۆرە دەستەواژە مەجازىيانە دەوترىت كە لەبەر نىشانە و ھۆيە كى تايەتى لە واتايە كى ترى جگە لە وانا راستەقىنە كەيان دا بە كار ھىتران و، زياتر ئەو پەندانە دەگرىتەو كە لەناو خەلكى دا دەماو دەميان پى دەكرىت. وەك ئەوھى كە دەلّين: (بە يەك دەست چەپەلە لىنى نادريىت)! (وەر گىز)

(۲) كشف الخفاء: ۳/۴۳، پروانە پراويزى ژمارە (۱) لاپەرە (۴۹). (وەر گىز)

(۳) مەبەست بە "من" ليرەدا خود(ذات)ى مەرۆڤ، بەو واتايەى كا ماموسنا نورسى لە كىنىي (من) دا لىكى داوھتەو. (وەر گىز)

ههست کردنه ی که نه نجامی ئەم په کهم به خششهی خواوه نندن - له راستی دا -
 راگه یاندن و دان نانیکه له لایه ن مروفه وه به ههست کردنی به بوونی خوای گه و ره کاتی
 سهیری هه موو بوونه وه ریک ده کات و، دان نانیشه به نووری خوای گه و ره له هه موو
 پروناکی په کدا. ئەمەش واتای په یمانی ﴿الست﴾ و ﴿بلی﴾ به.

جا ئەم په یمانه: ئیجاب و قبولیکه و، نه نجامی زانیی و اتا کانی ئەو کتیبه مه ز نه په که
 توانست و ویستی خوای گه و ره نوو سیویانه و، په ی بردنه به نه یی په کانی ناو دپیری
 روو دا وه کان.

د - ده بی ئەم په یمان و پر سیار و وه لامه به یی شتانی جیسمانی (ماددی)
 هه له نه سه نگی ترین و مروف له و روو وه لینی تی نه گات، چونکه خوای گه و ره به یی
 ماهیه تی هه موو په کیک له به دیهاتووانی فرمان بۆ په که به په کیان ده رده کات و، گوئی
 له ده نگه هه موویان ده گریت و، ئاگای لیانه و، هه ره که شیان به یی جی و شوینی
 خو یان ده چیت به ده میانه وه و خواسته کانیان بۆ ده ییتشه دی. خو ئە گه ر بمانه ویت به
 زار او ه کانی "زانستی که لام" ئەم ده برپین، ده لێن: خوای گه و ره هه روه که تی ده گات
 له هه موو ئەو گوفتارانیه ی که مروف به له هجه و زمانه جیا جیا و ته عبیره
 جزو او جزو ه کانیان ده لێن، به هه مان جزو له گوفتاری هه موو به دیهاتوو په کی
 تی ده گات و ده زانیت چی ده لیت.. له هه مان کاتیش دا به چه نده ها زمانی جیا جیا و
 له هجه ی جزو او جزو فرمانیان بۆ ده رده کات و حقیقه ته کانیان تی ده گه یه نیت و
 راستی مروف و گه ر دوونیان بۆ روون ده کاته وه و، گوفتاری به دیهاتووانی
 وه رده گریت و عه مد و په یمانیان له گه ل دا به به ستیت، به چه شنی که روو نکرده وه
 "گوفتاری" په کانی خوا وه ند ته نها له ناو ده سه تها وه ی "که لامی له فظی" دا ده مییتشه وه.
 پاشان جزو ه کانی گف و گوئی خوای گه و ره هه ر له ئیلهامی زینده وه رانه وه تا ده گاته
 ئیلهامی مه لائیکه ت، هه موویان چه ند جزو یکن له گوفتاری خوای گه و ره که ته ویش
 په کیکه له دره و شان وه کانی "که لامی نه فسی" (۱).

(۱) بۆ ئیگه یشتن له واتای: "که لامی له فظی" و "که لامی نه فسی" به یی لیکدان ه وه ی زانستی که لامی ته ملی
 سوننه ت و جه ماعت، ده لێن: به ئیجماعی نه ته وه ی ئیسلام و ته و اتور له پیغمه برانه وه - درو و دیان له سه ر
 ییت - چه سپا وه که خوای گه و ره "ده ویت". خو مه حالیشه بدویت گه ر خوا وه نی سیفه نی "که لام" نه ییت.
 که لامیش - سه باره ت به خوای گه و ره وه - دوو واتای سه ره کبی هه به: په که میان ته و به که یی ده و تریت:
 "که لامی نه فسی". که ئەو سیفه ته به هه ر له ته ز له وه زاتی خوای گه و ره هه یه تی و به جزو یکه گوخوا وه بۆ
 ته وه ی فرمان و نه ی په کانی خوا وه ندیان پی ئاراسته بکریت بۆ که سانی تر و، له بی و شه و
 ده سه تها وه کانه وه دره برپین و، بریتی به له راستی په کی جیا و از له راستی "زانست" و "ویست" ی خوای

ئهم جۆره گوftarه‌ی خوای گه‌وره له باز نه‌یه کی به کجار فراوان دا له کاردا به، ههر له‌و واریداتانه‌ی که دینه ناو دلی مروفه‌وه تا ده‌گاته جیهانی مه‌لائیکه‌ت. ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ریه‌ک له‌و باز نانه له "وه‌رگرتن و به‌خشین" ی ئه‌و گوftarه‌دا چۆنیتی به‌کی تایه‌یه‌ی هه‌یه که جیا به له‌ه‌ی ئه‌وانی تر. بۆیه ناتوانری بزانریت چی دینه ناو باز نه‌یه کی دیاری کراو، هه‌روه‌ها چیی تر له باز نه‌یه کی تره‌وه ده‌رده‌چیت.

له راستی دا ئیددیعا کردنی ئه‌وه‌ی که: "ئیمه ده‌توانین له هه‌موو شتیک تی‌بگه‌ین" هه‌له‌یه کی گه‌وره‌یه! چونکه ئیستا له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌ستمان کردوه که ئه‌و شتانه‌ی ده‌یان زانین و په‌ی‌یان پێ ده‌به‌ین چهند دانیه‌کی که من له نیوان ملیۆنیک شت دا که هه‌یچیان له باره‌وه نازانین. ههر به هه‌مان ئه‌ندازه‌ش ده‌توانین شتان بپینین. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌و جیهانه‌ی ده‌پینین و هه‌ستی پێ ده‌که‌ین ههر به هه‌یچ دانانریت له‌چاو ئه‌و شتانه‌ی که نایان بپینین و هه‌ستیان پێ ناکه‌ین!

خو گف‌ت و گو‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان له‌گه‌ل گه‌ردیله‌کان دا و فه‌رمان ده‌ر کردنی بۆ نیظام و سیسته‌مه‌کان و پیکه‌یتان و هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی شتان له‌ لایه‌ن ئه‌و خوا وه‌نده‌وه، له‌ چهند دووری به‌کی به‌رز و بلندی ئه‌و تۆدا چی به‌جی ده‌کرین که له‌ ته‌رازوه به‌جوو که کانی ئیمه‌دا چی‌یان نایسته‌وه.

خوای گه‌وره په‌یمان له‌ گه‌ردیله‌کان و، جوزئییات و، خانه‌کان و، جیهانی گه‌ردیله‌ .. له‌ به‌حمی دایک دا و له‌ سه‌رده‌می منالی دا، وه‌رده‌گریت. ئیمه هه‌ر گیز ناتوانین به ته‌رازوه‌ کانی خو‌مان ئه‌م شتانه به‌ پروونی لیک‌به‌ینه‌وه و هه‌لیان به‌سه‌نگینین به‌ تایه‌ت گه‌ر ئه‌م گوftarه‌ پرو به‌ پرووه له‌گه‌ل رۆحی مروف و ئه‌و و بجدانه‌دا ییت که له‌و رۆحه‌دا به.

رۆح (گیان) ی مروف خوا وه‌نی و جوو دیکی سه‌ربه‌خویه، چونکه ئه‌مه زۆر به‌ پروونی له‌م سه‌رده‌می ئیستا دا چه‌سپاوه، به‌ چه‌شنیک که بواری موناقه‌ش‌ه‌ی تیدا نه‌ماوه. چونکه لقه‌ جو‌راو جو‌ره‌ کانی زانستی پاراسایکۆلۆجی که ده‌ورانه‌وری جیهانی زانستیان داوه‌ وای له‌م بابه‌ته کردوه که هه‌زی مروف بۆ زانیسی رۆح و بوون و

گه‌وره و، سیفه‌تیکی ته‌ز له‌یه. به‌لام "کهلامی لفظی" ئه‌و ده‌نگ و وشه و پیتانمن که ئه‌و گوftarه‌ی خوای گه‌وره‌یان پێ ده‌رده‌بریت و خوا وه‌ند له "له‌وحی مه‌حفوظ" و هه‌زه‌ری جیهیل و هه‌ر کس و شتیکی تری غه‌یری خوی دا به‌دیی ده‌هینیت. که ئه‌مه‌یان به‌دیها توه و ته‌ز له‌ نی‌یه و، به‌ زاتی خوای گه‌وره‌شوه به‌ندی به. ب‌روانه: (کبری‌ الیقینیات الکونیة) نووسی: (دکتۆر محمد سعید رمضان البوطی) ص ۱۳۳-۱۳۶ الطبعة الثالثة. (وه‌ر گه‌ر)

کارمەندی و ئاوات و ئارەزوووەکانی ڕۆح بەهێز نین. تەنانەت هیچ زانستگەیهک و کۆڕێکی چینه پیشکەوتوووەکان نەماوە کە لە بارەیمووە نەدوین. جالەبەر ئەوەی لە شوێنێکی تردا لە بارە "ڕۆح" ەووە دوایین ئەو الیروەدا هەر هێندە لێ دەدوین کە پەیمووەندی بە باسە کە ی ئیستامانەو بەیت.

ئیمە هەر گیز بەم تەرازووانە کە بۆ تیگەشتن و تیگەیاندن هەمانە، ناتوانین لەو ئیجاب و قبولە تی بگەین کە پەیمووەندی بەو عەهد و پەیمانەو هەیه، لەو ڕووەو کە پەیمانیکە لە گەڵ ڕۆحدا بەستراوە، چونکە ڕۆح پێش جەستە ی مەزوف بەدی هێنراوە. لە لایەکی تریشەو ماھییەتی ڕۆح لە سەر ووی کاتەو هیه. چونکە قسە کردنی ڕۆح وەکو ئەو قسە و هەست کردنە وایە کە لە خەو نەکاندا ڕوو دەدەن. هەر چەندەش دەتوانیت بێ ئەوەی پێوستی بە شەپۆلە دەنگی بە کان بێت - بە وێنە ی تەلیپاتی - گفت و گۆ و لەیه کە حاتی یوون ئەنجام بدات. خۆ بایە خدانی گەورە و زۆر بەم بابەتە، تەنانەت لە یە کیتی سۆفیە تیشدا - کە تەمسلی جیهانی باوە بە ماددیەت دەکات - ئەوە دەگەیهینت کە گوشتار و قسە ی تاییەتی ڕۆح لە لایەن گرو ی مەزوفەو قبول کراوە و باوەری بێ هێنراوە. جا ئەم قسە کردنە تاییەتی ڕۆح لەوانە بە گوشتاریکی تاییەت بە خودی ڕۆحەو، لە کاتیکی گونجاو دا دەر بکەوین و، لە چەند نامیریکی تۆمار کەری جیاواز دا تۆمار بکەین و لە چەند کاسیتیکی ناوازه و جیا دا هەلبگیریت و زمانی تاییەتی خۆی بە کار بھێنیت.

جالە سەر بناغە ی ئەمە دەلێن: لە شوێنی عەهد و پەیمانە کە دا ڕۆحە کان بۆ گفت و گۆ کردن لە گەڵ پەر وەردگاری بەخشنە دا بانگ کراون و، ئەوانیش لەبەر ئەوەی کە بەرزەخی جیسمانییەت نە کەوتوو تە ئیوان خۆیان و خوای گەورەو ئەو هەموو شتیکیان بە ڕوونی دیو و، سەبارەت بەو پەیمانە و تەوایان: ﴿بلی﴾. بەلام لەبەر ئەوەی زۆر بەی خەلکی ئەم ڕۆژگارە مان لە "بابی و یجدان" ی کیتی "ڕۆح" دا بە شوین ئەمە دا نە گەراون، ئەواری یان لەم پەیمانە نە کەوتوو و هەر گیز ریشیان لێی ناکەوین! چونکە هەر وەک لەو جیهانە بێ ئاگان، هیشتا باس و لیکۆلنەو شیان تیدا ئەنجام نەداوە. لە راستی دا ئەو کیتی بێ دەنگە ی کە ئەم دوو فەیلە سووفە لێی داوون: یە کەم: "کانت" - بێ ئاوردانەو لەو پێناسە یی کە لە کیتیەکانی دا بۆ "بەدیهنەر" کردووەتی - و دوو هەمیش: "بریگسۆن" کە پشتی کردە گەردوون تا کو ئەو کیتیە بێ دەنگە بخوینتەو و گوئی لێ رابگریت، بریتی بە لەم کیتیە. چونکە پێوست بوو گوئی لە ڕۆح و ئیلهامەکانی رابگریت بۆ ئەوەی چەند ئەزموونگەیهک بۆ تیگەشتن لە زمانی

"ویجدان" دایمه‌زرینیت و هه‌وێل بدریت له پیتی ئهو پېرستانه‌ی که له‌سه‌ر ئاوینه‌ی شعوردا ده‌رده‌که‌ون، پرووی حه‌قیقه‌ت پێش‌چاو بخزیت.

ئهم کتێبه‌ خۆی له‌ خۆی دا شایه‌تیکی راستی بێ‌ درۆیه‌ له‌سه‌ر ئهو حه‌قیقه‌ته‌ به‌رزه‌ که‌ بریتی‌یه‌ له‌و عه‌هد و په‌مانه‌. دیاره‌ تینگه‌یاندنی ئهو که‌سانه‌ی که‌ له‌م زمانه‌ بێ‌ به‌شن هه‌ر گیز کارێکی ئاسان نی‌یه‌! خۆ ته‌ گه‌ر ژیری‌یه‌ کان واز له‌ خۆبه‌سته‌وه‌ و برباره‌کانی پێشتریان به‌ینن ئهو مرۆف هه‌ست به‌و **«بلی»**یه‌ ده‌کات که‌ "ویجدان"ی خۆی بۆ ئهو په‌مانه‌ کردوویه‌تی.

له‌ راستی‌دا مه‌به‌ست له‌ بیر کردنه‌وه‌ی "ئه‌نفوسی" و "ئافاقی" و باسه‌کانی سه‌باره‌ت به‌مانه‌، هه‌ر ته‌نها ئه‌مه‌یه‌ که‌ باسمان کرد، چونکه‌ زه‌ینی مرۆف له‌ گومرایی‌یه‌کانی خۆی رزگاری ده‌ییت و سه‌ربه‌ستی به‌ بیر خۆی ده‌دات و تی‌ده‌کۆشیت که‌ به‌ زه‌ره‌بینی بیر سه‌ربه‌ستانه‌ نوو سه‌راوه‌ ورده‌کانی ناو ویجدانی خۆی بخوێنیه‌وه‌. زۆر که‌س هه‌ن که‌ خۆیان و ا‌په‌یانه‌و له‌م رێ‌یه‌وه‌ سه‌یری ناخی دلی خۆیان بکه‌ن. ئهو داهاتانه‌ی که‌ ئهو جوړه‌ که‌سانه‌ به‌ بێ‌ین و هه‌ستیاره‌ ناسکه‌کانی ناخی خۆیان به‌ده‌ستی ده‌هێنن هه‌ر گیز ناتوانن له‌ هیچ کتێبێکی تردا ده‌ستیان بکه‌وێت. ده‌توانریت له‌ ژێر ئهم زه‌ره‌بینه‌وه‌ هێما و نامازه‌کانی کتێبه‌ ئاسمانی‌یه‌کان به‌ رهنگه‌ تایه‌تی‌یه‌کانی خۆیان ده‌ربکه‌ون. جا ئهو که‌سانه‌ی که‌ ناتوانن ئهم ئاسۆیانه‌ بێ‌ین و له‌ناو چوارچۆیه‌ی ده‌روونی خۆیاندا قه‌تیس ماون و خۆیان له‌و‌ی‌دا به‌ند کردووه‌ و له‌و قاوغ و چوارچۆیه‌ ده‌رنه‌چوون، هیچ کاتێک ناتوانن شتێک له‌م قسانه‌ حالێ بێ‌ن!

با ئێستا له‌ پرووی دوو هه‌می پرسپاره‌ که‌ بدوین: چ کاتێک ئهم په‌مانه‌ وه‌ر گه‌راوه‌؟ ده‌بێ‌ پێشه‌کی ئه‌وه‌ روون بکه‌ینه‌وه‌ که‌ له‌ناو ده‌قه‌کاندا ناتوانین شتێکی گومان‌برمان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌ست بکه‌وێت. به‌لام ده‌توانین ئهو شتانه‌ به‌هێنن که‌ ته‌فسیر نووسه‌کان له‌م باره‌یه‌وه‌ وتویه‌انه‌:

ئهم ئیجاب و قه‌بو له‌ کاتی رۆشتی زنده‌تۆو (حیمن)ی مرۆفدا بووه‌ به‌ره‌و پێشاندن .. له‌و کاته‌دا بووه‌ که‌ ئاوهمه‌ (جین) شیوه‌ی مرۆفی له‌خۆ گرتووه‌.. بیان ئهو ده‌مه‌ی که‌ منال ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی ئاوزان و بالغ بسون. هه‌رێکه‌ له‌م را و بۆچوونانه‌ شیوازی تایه‌تی‌یان هه‌یه‌ بۆ به‌رگری له‌خۆ کردن. به‌لام گه‌لێ‌ دژواره‌ که‌ هه‌ر کارێکی یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ بێ‌یت و یه‌کێک له‌و را و بۆچوونانه‌ی بێ‌ ته‌رجیح بدریت.

جا هەروەك ئەم پەیمانە لە جیهانی گیانەکان دا ڤووی داو، دەشکریت لە کاتی پەیوەندی کردنی گیان بە گەردیله کانی خۆیەوه لە جیهانیکی تر دا ڤوو بدات.. هەروەك لە یەكێك لە قۇناغە کانی گەشە کردنی ئاوەملە لە ڤەحمسی دایک دا ڤووی داو، دەشگونیخت لە هەر قۇناغیکی گەشە کردن دا تا کاتی بالغ بوون ڤوو بدات.

خۆ ئەو خواوەندە گەورەیی که وه کویەك لە گەل "ئەمڕۆ" و "دوینی" دەدوینت و بە وینە ی ئەمڕۆ لە دوینیش ئاگادارە، لەوانەیە لە هەموو ئەم قۇناغانە دا پەیمانە کە ی وەرگر بیت. ئێمە لە قوولایی و بجدانی خۆمان دا دەنگیکی بەم جۆرە دەبیستین لە سەر ئاگاداری و شایەتیی دڵمان لە سەر ئەم پەیمانە.

هەروەك "گەدە" بە زمانی تایبەتیی خۆی برسییتی یە کە ی خۆی دەر دەپرینت و، "جەستە"ش، بە وشە تایبەتی یە کانی، ئازارە کانی ڤادە گە یە نیت.. "و بجدان"یش بە هەمان جۆر، زمان و زاراوە تایبەتی یە کانی خۆی دەخاتە کار و، باسی ئەو گەفت و گۆ و عەهد و پەیمانانە دەکات و، بە دەست ئازار و دلتەنگی یە کانی شیوە دەنالیینیت. ئەم و بجدانە هەمیشە لە دلتەتیی و نیگەرانی دایە تا کو بە راستگویی لە سەر گەفت و پەیمانە کە ی خۆی بمینیتەوه و، لە شیوە ی چەند شە ڤۆلیکی یەك لە دوای یە کیش دا تریە و ئینفیعالاتە کانی خۆی دەر دەخات. هەروەك منال کە بە گریانە کە ی سەرنجە کان بۆ لای خۆی ڤادە کیشیت و خۆشی لەمە دا بە "بەختەوەر" دادەنیت و، گەر نەشتوانیت ئەو داخ و خەمانە ی دەر بپریت کە پێیانەوه دەنالیینیت، ئەوا نا ئومیدی و دلشکاوی پێوه دەر دەکەوینت.. "و بجدان"یش بە هەمان جۆرە، چونکە و بجدان لە پێش چاوی ئەو کەسانە دا کە دەنویینتەوه و هەستی یی دەکەن:

ئاوینە یە کە ی خاوین و درەخشانە بۆ مەزنترین راستی یە کان و.. کتیبخانە یە کە ی یە کجار دەولەمەندە و.. تۆماریکی تایبەتی و.. شوینیکی بەرز و بلند ی ئەمبار کردن و تێدا ڤاراستی شانە.

پرسیاری دوو هەم:

ئایا بەلگە ی عدلی هەمە لە سەر: ﴿الستُ بربکم قالوا بلی﴾؟

وەلام: هەندێ مەسەلە و بابەت هەن کە گەلنی سەخت و دژوارە بە عەقل و ژیری ڤوون بکرینەوه. خۆ ئەگەر لە ڤنی ژیری یەوه خەلکیان لێ تی بگە یە نریت ئەوا تەنها لەو ڤووهوه دەکریت تی بگە یە نرین کە: ئەم بابەت و مەسەلانە لە جۆری "مومکینات"ن، واتە "مەحال"ن.

لە راستى دا مادەم خۋاى گەورە باسى كىردۈۋە، ئەمما ھىچ ئىعتىرازلىك پىرو لىم مەسەلەيە ناكات.

دەتوانىن لە دوو پروو ھۈ لەم پرسىيارە بدوئىن:

۱ - ئايا شتى واپىروى داۋە؟ ئەگەر پرووى داۋە چۈن دە كىرى بىجە سىپىرتى؟

۲ - ئايا كەسىكى ئىماندار ئاگادارى ئەم ھەۋالەيە و يىنيويە تى؟

پىش ھەموو شتىك، ئايا پرسىيارى: ﴿الست برىكم﴾ كە خۋاى گەورە لە پۇخە كانى كىردۈۋە - ئىز لە ھەر جىھانىك دا بووئىت - پاشان ۋەلامى پۇخە كانىش: ﴿بلى﴾ پرسىيار و ۋەلامىكى قەطىي و بى گومانە؟

ئەم مەسەلەيە لە دوو ئايەتى قورئانى پىرۇزدا باس كىراۋە:
بە كىكىيان ئەم ئايەتەيە:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بلى﴾ (الأعراف: ۱۷۲).

كەۋاتە ئەم پەيمانە ۋەر گىراۋە و بەسەرھاتە كەش پرووى داۋە. تەفسىر نووسان لە كۈن و نوئى دا قەسە زۆرىيان لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا كىردۈۋە. بەشىكىيان و توويانە: ئەم پەيمانە لەو گەردىلانە ۋەر گىراۋە كە لە داھاتوودا مەروفيان لى پىشك دەھىنرىت و لە پۇخە كانىشيان پىنكەۋە.

ھەندىكى تىريان و توويانە: لەو كاتەدا ۋەر گىراۋە كە منال دە كەۋىتە پەھى دايكىيەۋە. چەند تەفسىر نووسىكى وردە كارتر پىشيان بە فەرموۋدەيە كى پىرۇز بەستوۋە و توويانە: ئەم پەيمانە لەو كاتەدا لە مەرووف ۋەر گىراۋە كە فەۋى پۇخ (زىيان) تى كىراۋە. لە راستى دا قەسە و گوشتارى خۋاى گەورە لە گەل بەدىھاتووان دا گەلى جىاجىا و جۇراۋ جۇرە. ئەۋەتا ئىمە بە جۇرىكى تايەتتى و شىۋەيە كى دىيارى كىراۋ دەدوئىن، كەچى لە گەل ئەمەش دا جۇرە گەت و گۆيە كى ترمان ھەيە كە ھى ھەستە ناۋە كى و دەرە كى و ئاشكرا و پەنھانە كائمان و، قەسە و گوشتارى عەقل و پۇخمان ھەيە و، جۇرە گوشتارىكى دەروۋنى و لەفزىشمان ھەيە و، گەلى جار بە ھەموو ئەم زامانانە دەدوئىن و ھەملىش دەدەين ئەۋانەشيان بى تى بگەيەنن كە لىيان تى دەگەن.

ئەۋەتا "دل" زامانى تايەتتى خۋى ھەيە قەسە بى دەكات، بەلام ھەستى بى ناكىرت. خۇ ئەگەر پىمان بوئى: لە دلى خۇتان دا چىتان دەۋت؟ دەلىين: ئاۋا و ئاۋا. ھەروەھا ئەۋ شتانەش دە گىرپىنەۋە كە لە دەروۋغان دا و توۋمان، ئەمەش قەسە و گوشتارى دەروۋنى بە. ھەندى جارى تر لە خەۋنە كائمان دا قەسە دەكەين و لە خەلكىش تى دەگەين، كە ھىچ كەسىكى تەنىشتى خۇمان ھەستى بى ناكات، پاشان كە لە خەۋ ھەلمەستىن و

ر دەبینەو ە یەك بەیە کی ئەو قسانە بۆ کەسانی تر دەگیرێنەو، دیارە ئەمەش جۆریکی ترە لە قسە و گوفتارە کائمان.

کەسانێکی تر هەن کە تابلۆکانی جیهانی میسالیان پێشان دەدرێن و لە گەڵ کەسانی جیهانی میسالیش دا دەدرێن و گفت و گو دەکەن. ئەوانە یە هەندێ کەس لە ماددی یان باوەر بەمە نە کەن و بلێن ئەمە و پێنە یە. با وازیان لێ بەهێن! چونکە پێغەمبەری خۆشەوێست ﷺ چەندین تابلۆی میسالی جیهانی بەرزەخ و جیهانی میسال پیش چاوی بلند و بەرز ی پێغەمبەرانی دەخرا و ئنجا هەموو ئەوانەش کە چاوی پێیان دەکەوت لێیان تی دەگەشت و هەستی یی دەکردن و بۆ کەسانی تری دەگیرانەو. خۆ ئەمەش جۆریکی تری گوفتارە.

بەلام "وەحی" جۆریکی ئەواو جیا یە لەمانە. ئەو هەبوو کە وەحی بۆ پێغەمبەر ﷺ دەهات جگە لە خۆی کەسی تر هەستی یی نە دەکرد و لێی تی نە دەگەشت. خۆ ئە گەر وەحی شتیکی ماددی بوایە و بە گۆی بیسترایە، ئەوا کەسانی نزیکی دەیان بێست و هەستیان یی دەکرد. کەچی کاتی وا دەبوو کە وەحیی بۆ دەهات سەری لە سەر رانی یە کیك لە خێزانە کانی، یان ئەژنۆی بە ئەژنۆی یە کیك لە هاو لە بەرێزە کانیەو دەبوو، ئەو کاتە دا پێغەمبەر ﷺ لەو وەحی یە تی دەگەشت یی ئەو ی کەسی تری جگە لە خۆی هەستی یی بکات. ئنجا پێغەمبەریش ﷺ پێت بە پیتی ئەو وەحی یە یی رادە گەیاندن. خۆ ئەمەش دەنگ و قسە و گوفتاریکە لە شیوە یە کی تر دا.

"ئیلھام" بۆ دلی وەلی دین و شتیک بە گۆنی دلی دا دەچرپێنیت، کە ئەمەش جۆریکی تری گوفتارە و بە وێنە ی زمانی مۆرس (بروسکە) وایە، کە چەند جار یکی دیاری کراو لێ دەدریت و کارمەندی بەرپر سیاری بروسکە راستە و خۆ لێی تی دەگات. جا هەندێ شت بە هەمان جۆر لە دلی وەلی دا دادەنریت، ئنجا ئەویش لە لایەنی خۆ یەو چەندین واتای جیا جیا یی لێ دەردەهێنیت. بۆ نمونە وەك ئەو ی وەلی یە کە بلێت: فلا نی کۆری فیسار کەس گەشتە بەردەر گا، کە دەر گا بکەنەو بەینن لەو ی یە و گەشتوو! خۆ دیارە ئەمەش جۆریکی تری قسە و گوفتارە.

ئنجا "تەلپاتی" ش هە یە^(۱). ئەو هەتا زانیانی ئەمڕۆ بە ژمیر کاری و تاقیکردنەو کانی خۆیان ری بۆ ئەو رۆژە خۆش دەکەن کە پێیان وایە دەتوانن بە تەلپاتی لە گەڵ یە کتر دا بدوین. کە ئەمەش جۆریکی تری قسە و گوفتارە.

(۱) (تەلپاتی Telepathy): بریتی یە لە گۆڕینەو ی بمر و بۆ چوون و لایە کتر حالی بوون لە نێوان مێشکی چەند کەسێک دا، بە یی بە کارهێنایی زمانی قسە و گوفتار. برۆوانە فەرھەنگی: Oxford. (وەرگیر)

پرووتیکردنی دل له دل و پرووسکه بهیه‌كدانی مروّف له ناخه‌وه جوړنکی تری ده‌رپین و گفت و گوێه.

له هه‌موو ئەمانه‌وه که باسمان کردن، تی‌ده‌گه‌ین له‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌ چه‌ندین جوړی له‌ماره‌به‌ده‌ری قسه و گفت و گوێ به‌دی هه‌ناوه. ئیستاش با پڕۆینه‌وه سه‌ر باسه‌ که‌مان.

خوای گه‌وره به ئیمه‌ی فهرموو: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾؟ به‌لام ئیمه‌ نازانین به کام جوړ له جوړه‌کانی گوفتار فهرموویه‌تی. خو نه‌گه‌ر ئهم فهرماشته‌ی له شیوه‌ی لیدانی مؤسس‌دا بوو بیت - دیاره ئەمه‌ نموونه‌یه و، نموونه‌ش قه‌به و پره‌ی له‌سه‌ر ناکریت - به‌وینه‌ی قسه‌کردن له‌گه‌ل مروّفی وه‌ل‌دا، ئەوا بێ گومان ناتوانین به‌گوێ کاتمان ئهم گوفتاره‌ بیستین. واته‌ ئەو گوفتاره "ئیلهام" و "وه‌حی" نی‌یه. خو نه‌گه‌ر "وه‌حی" یش بیت "ئیلهام" نی‌یه. گه‌ر گوفتاره‌ که‌ی ئاراسته‌ی رۆح کردیبت ئەوا له‌گه‌ل جه‌سته‌ی نی‌یه، نه‌گه‌ر ئاراسته‌ی جه‌سته‌شی کردیبت ئەوا له‌ جوړی ئەو گوفتاره‌ نی‌یه که له‌گه‌ل رۆح‌دا ده‌کریت.

ئهم خاله‌ گه‌لسی گرنگه‌، چونکه‌ کارنکی به‌کجار هه‌له‌یه‌ گه‌ر ئەو شتانه‌ی که مروّف له‌ جیهانی "میسال" و جیهانی "به‌رزه‌خ" و جیهانی "رۆحه‌کان"‌دا ده‌یان‌بینیت و هه‌ستیان‌پن ده‌کات، به‌ته‌رازووه‌کانی ئهم جیهانه‌ هه‌لبه‌سه‌نگیترین. ئەوه‌تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: "کاتی به‌نده‌ خرابه‌ گۆره‌ که‌ی و هاوڕێ‌یانی به‌جێ‌یان هه‌شت و ئەویش گوێی له‌ ده‌نگی پێیانه‌، ئا لهم کاته‌دا دوو مه‌لائیکه‌ت دین بۆ لای و دای‌ده‌نیشین و پێی ده‌لین: به‌رامبه‌ر به‌م پیاوه‌ که‌ حمده‌ ﷻ له‌ دنیا‌دا چیت ده‌وت؟" ^(۱). ئایا ئهم پرسیاره‌ له‌ چ لایه‌نکی ئەو مروّفه‌ ده‌کریت؟ خو چ له‌ جه‌سته‌ی و چ له‌ رۆحی بکریت، ئەنجامه‌ که‌ی هه‌ریه‌کێکه‌ و ناگۆریت. گه‌ر مردوو هه‌ست به‌م گوفتاره‌ بکات هه‌ر گیزاو هه‌ر گیز ئاماده‌بوانی ده‌ورو به‌ری هه‌ستی پێی ناکه‌ن. ته‌نانه‌ت گه‌ر ئامیرنکی تۆمار کردیش له‌ گۆره‌ که‌ی‌دا دابنن، ئەوا هه‌ر گیز ناتوان هه‌ج شتێک بیستن. چونکه‌ ئەو گفت و گوێه له‌ چه‌ند دووری (أبعاد) به‌کی تری غه‌یری دووری به‌که‌ی ئیوه‌دا ئەنجام ده‌دریت، به‌وینه‌ی دووری به‌کانی چواره‌م و پێنجه‌م و دووری به‌کانی تری وه‌ك ئەمانه‌ که‌ ئەنیشتان و غه‌یری ئەویش دۆزیویانه‌ته‌وه‌. مه‌سه‌له‌ که‌ - به‌هه‌مان جوړ - به‌پێی گۆرانی جێ و شوێنیش ده‌گۆریت و به‌شیوه‌ی که‌ی تر له‌ به‌رده‌متان‌دا ده‌رده‌که‌وته‌وه‌. که‌واته‌: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ گوفتارنکی خوای گه‌وره‌یه‌ که به‌ ئاراسته‌ کردنکی نایه‌به‌وه‌

لە گەل ڤۆح دا کردوو یەتی. لەبەر ئەوە، نابێ چاوەڕوانی ئەوە بکەم بە کاریگەری ئەم گۆفتارە لە خۆم دا بێم، یان لەبەر م کردبێت و لە بێرم مابێت، بەلکو لە شێوەی هەست کردنێک دا کە لە "وێجدان" ەو سەری هەلدایبێت دەتوانرێت چاوەڕوانی ئەوە بکری. ئەوە تا ئێمە لە ڤێ ئێمە ئێلھامانە ی کە دێنە ناو وێجدانمانەو هەستی ڤێ دەکەین. لە کاتی ڤوونا کردنەو ی ئەم مەسەلەیدا، بە کێک ڤێ و تم:

- کوا؟ من هەستم بەمە نە کردوو؟

ڤێم و ت:

- بەلام من هەستم ڤێ کردوو! خۆ ئەگەر تۆ هەستت ڤێ نە کردبێت ئەوە پەيوەندی بە خۆ ئەوە هەبە. بەلام من باش لە یاد مە کە هەستی ڤێ دەکەم. گەر ڤرسیارێشمان بکری: بە چ شتێک هەستت ڤێ کرد؟ دەتێم: بەو شەوق و تاسەمەندی یە کە لە ناخمان دا دانراوە بەرەو "ئەبەد". خۆ هەر چەندە خۆم کۆتاییم ڤێ دیت، بەلام لە ڤێ حەزو ئارەزووە ڤێ کۆتایی یە کانمەو ئەم دەنگم بێستوو. لە راستی دا لەبەر ئەوە ی من سنووردار و پابەندم ناتوانم ڤێ بە بەدبەینەری مەزەم بێم، چونکە چۆن بتوانم دەرکی ڤەهای ڤێ کۆتایی بکەم؟ کەچی بەو حەز و ئارەزووە تاسەمەندی کە بەرەو "ڤەها" و "پابەند نەبوو" لە خۆم دا هەستی ڤێ دەکەم، دەتوانم ڤەبێ ڤێ بێم. ئەوە تا مێروو یە کێ سنووردار لەم جیهانە سنووردارە و لە جیهانە بەر تەسکە کێ خۆی دا دەژی، کاتیکیش کە دەمرێت هەموو ئەو شتە سنووردارانەشی لە گەل دا دەمرن کە لە ناو ژبانی ئەو دا بوون. منیش وەک ئەو لە جیهانیکی سنووردار و کۆتایی ڤێ هاتوو دا دەژیم. بەلام بێر لە ڤێ سنوور و ڤێ کۆتایی دەکەمەو، و، حەز و ئارەزووشم بەرەو ئەبەد تێدا یە، و، شەوق و تاسە "بەهەشت" و "بێنیی جوانی خوای گەورە" شەم لە ڤۆحمان دا هەلگرتوو. خۆ ئەگەر سەرانی سەری دنیا بێت بە مۆلکی من هێشتا ئەم خەم و حەز و شەوقەم لاناچیت. هەر لەبەر ئەمەش بوو کە و تم: "من هەستی ڤێ دەکەم". چونکە ئەم حالە لە خۆم دا شک دەبەم.

"وێجدان" هەرچی یەک بێت، هەمیشە بە هەموو کوللییات و بەشەکانی ئەو زمانی بە یاد و ذیکری خوا پاراو و، هەر گێزاو هەر گێز درۆ ناکات. خۆ کاتیک ئەو شتە ی ڤێ بدرێت کە دەبەوێت و ئارەزووی لێ یەتی، یە کسەر دەسەرەوێت و دلتیایی بە دەست دەهێنێت. بۆیە دلتی مرۆف کە لایەنیکی ناسک و نیانی ڤەروەردگاری یە لە مرۆف دا، هەر گێز دلتیایی بە دەست ناهێنێت هەتا وێجدان نەسەرەوێت و نە کەوێتە دلتیایی یەو. وەک ئەم ئایەتە ڤێرۆزە ئامازە ی بۆ دەکات:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸).

جگە لەمەش "برىگسۆن" و فەيلە سووفە كانى تىرى ھاۋچەشنى، لە بوارى چەسپاندنى بوونى خۆى گەورەدا وازيان لە ھەموو بەلگە عەقلى و نەقلى يە كان ھىنا و تەنھا "ويجدان" يان كرد بە بەلگە لەسەرى. تەنەنەت "كانت" لە شوئىك دا دەلەيت: (من ھەموو زانىارى يە كانى خۆم پشت گوئ خست و وازم لى ھىنان تاكو بەو شوئە يەى كە شايسەى مەزنايە تىي خۆى گەورە يە، خواوەند بناسم) "برىگسۆن" يش كاتى كە دەيەوئ ئەم رىنگايە بگريئە بەر، تاقە بەلگەى ھەر "ويجدان" ە. ئەو ەتا "ويجدان" گەلى بە "ئىنكارى بوونى خۆى گەورە" نىگەرەن دەيەت و، جگە لە "ئيمان ھىنانى بە خۆى گەورە" بە ھىچ شتىكى تر ناسەرەوئ و ئارامى و دلىيى بە خۆيەوە نايەيت.

مرؤف كاتى كە گوئ لە دەنگى ئەو ويجدانە رادە گرئت كە لە ناخىيەوە دەر دەجئت، ھەميشە لەو دەنگەدا ھەست بە بوونى پەرستراوئىكى ئەزەلى و ئەبەدى دەكات. ۋەلامى: ﴿بلى﴾ برىتى يە لەم حال و دەرپرئەى كە بە چەند و شەبەكى بى دەنگ لە ناخى ويجدانى مرؤف دا خۆى دەر خست و ۋەلامى: ﴿الست بركم﴾ ى گرفتارى خواوەندى بى دايەوە. خۆ ھەر مرؤفك بە وردى سەرنج لە خۆى بدات، ھەست بەو زايەلە يە دەكات كە لە قوولايى يە كانى ناخى رۆخى خۆيەوە بەرز دەيەتەوە. دەنا گەر لە "زىرى" يان "جەستە" دا بە دواى ئەم زايەلە يەدا بگەرئت، ئەوا گرفتارى ھەلويستە دژ بە يەك و نادروستە كان دەيەت. بەلى راستە، ئەم زايەلە يە لە ويجدانى ھەموو كەسيك دا ھەيە، بەلام چەسپاندنە كەشى تايەتە بە مەيدان و بوارى خۆيەوە.

جا ھەموو ئەھلى تەحقيق و ئەھلى شھود و ئەصفيا و ئەوليا و پىغەمبەرەن - درووديان لەسەر بىت - بە وئەى خۆرى پوژى پرووناك ئەمەيان ديەو و پيشانى غەبرى خۆشيان داوہ. بەلام لە رېنى زىرى يەوە ناتوانن بىچەسپيئەن و پروونى بگەينەوە وەك ئەوەى كە درەختىكى پەلك يان سەو بەر پروون دەكەينەوە. ئەو كەسەى گوئ لە ويجدانى خۆى رادە گرئت و چاوى بەو شتەنە دەكەوئت كە لەوئ پروو دەدات، بە بى گومانى ئەمە دەيەيت و ھەستى بى دەكات و دەيەيت.

پرسىيارى سى ھەم

قورئانى پىرۆز پروونى كەردووەتەوە كە ويستى ھەمەكى (ئىرادەى كوللى) تايەتە بە خۆى گەورەوہ. خۆ ئاشكرائىشە كە مرؤف ويستىكى جوزئى ھەيە. ئايا ئەو كەسەى گوناھ دەكات، لەسەر بناغەى ويستە جوزئى يە كەى خۆى دەيكات.. يان ئىرادەى كوللىي خۆى گەورە پالى پئوہ دەنيت بۆ گوناھ كەردن؟

وه‌لام: ئەم مەسەلە یە بەم چەشنەى خواڤه‌وه كورت ده‌كه‌ينه‌وه:
 مړوف ويستىكى هه‌يه و ئيمه‌ش ناوى: "ئيراده‌ى جوزئى" يان "ويستى به‌شه‌رى"
 ياخود "تواناى كه‌سى مړوف" مان لى ناوه. به‌ به‌ديه‌ئانه‌كه‌ى خواى گه‌وره‌ش ده‌لئين:
 "ئيراده‌ى كوللى" يان "هه‌يزى به‌ديه‌ئان" يان "قودره‌ت" يان "ئيراده" يان "ته‌كوين" (كه‌
 هه‌موو ئه‌مانه‌ش سيفاتى خواى گه‌وره‌ن).

جا نه‌گه‌ر مەسەلە كه‌ له‌و پرووه‌وه بگه‌رين كه‌ ده‌گه‌رته‌وه بۆ خواى گه‌وره‌، مړوف وا
 تى ده‌گات كه‌ وه‌ك بلئى خواى گه‌وره‌ شتان ناچار ده‌كات بۆ په‌يدا بوون و هاته‌نه
 وجود. ئيت به‌م جوړه "جه‌ير" خۆى ده‌هاوتنه‌ ناو مەسەلە كه‌وه. خۆ ته‌گه‌ر له‌و
 پروه‌شه‌وه ئەم مەسەلە يە بگه‌رين كه‌ ده‌گه‌رته‌وه بۆ مړوف ئەوا واى لى تى ده‌گه‌ين كه‌
 مړوف خۆى بكه‌رى كرده‌وه كانى ييت. ئەو كاته‌ش بېرى "قه‌ده‌ريه‌ - موعته‌زيله" خۆى
 ده‌كات به‌ ناودا كه‌ له‌سه‌ر ئەو بناغه‌يه دامه‌زراوه گوايا: "به‌نده به‌ديه‌ئەرى
 كرده‌وه كانى خۆيه‌تى!"

له‌ راستى دا خواى گه‌وره به‌ديه‌ئەرى هه‌موو شتيكه‌ له‌ بوونه‌وه‌دا. ئەو ئيراده
 كوللى يه‌ى كه‌ له‌ پرسياره كه‌دا هاتوو به‌ريتى يه‌ له‌مه. ته‌نانه‌ت ئايه‌تى پيروي: ﴿وَاللّٰهُ
 خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶) پروونى ده‌كاتوه كه‌ خواى گه‌وره به‌ديه‌ئەرى
 خۆتان و ئەو كرده‌وانه‌شتانه كه‌ ئه‌نجاميان ده‌ده‌ن. بۆ نمونه: گه‌ر ئۆتۆمبيليك دروست
 بكه‌ن يان خانوو به‌ريه‌ك بنيات بنين، ئەوا خواى گه‌وره به‌ديه‌ئەرى هه‌موو ئەو شتانه‌يه‌ و
 چ خۆتان و چ كرده‌وه كاتنان هه‌موو هى خواى گه‌وره‌ن. به‌لام ته‌نها يه‌ك شت تايه‌ته به‌
 ئيوه‌وه، ئەويش كه‌سب و كار تيدا كرده‌نى مړوفه، كه‌ مه‌رجيكي عادى يه‌ و وه‌كو "مه‌يل"
 ياخود به‌ وئەى ده‌ست ليوه‌دانى سوچى توپريكي كاره‌بايه كه‌ دنيا پرووناك ده‌كاتوه.
 جا هه‌روه‌ك له‌م هه‌لوتسته‌دا ناتوانيت بوترى: هه‌چ ده‌ستيكي ئيوه‌ له‌م كاره‌دانى يه‌،
 ناشتوانيت هه‌موو شتيكي ئەم كاره‌ هى ئيوه‌ ييت. كاره‌كه‌ به‌ ته‌واوى هى خواى
 گه‌وره‌يه، به‌لام كاتى خواى گه‌وره ئەم شتانه به‌دى ده‌هينيت ده‌ست ئيوه‌ردانى جوزئى
 ئيوه‌ى وه‌ك مه‌رجيكي عادى قبول كرده‌وه و هه‌موو ئەو شتانه‌ى كه‌ خۆى ده‌يانكات و
 به‌دى يان ده‌هينيت له‌سه‌ر ئەو جوژه ئيختيارى يه‌ بنياتى ناون.

بۆ نمونه: سيستمى كاره‌باى ئەم مزگه‌وته، خواى گه‌وره به‌دى هه‌ئاوه و،
 داگه‌رسانده‌وه‌ى سه‌رله‌نووشي هه‌ر تايه‌ته به‌ خواوه‌نده‌وه. چونكه‌ به‌ديه‌ئانى
 پرووناكى له‌ لافاوى ئه‌ليكترونه‌كان و پرووناك كرده‌وه‌ى مزگه‌وته كه‌ هه‌ريه‌كه‌يان

کارێکی سه‌ربه‌خۆیه له خۆی دا و هه‌موو ئهم کارانه‌ش ئهو خوايه ته‌نجاميان ده‌دات که:
 "نورالنور، منورالنور، مصورالنور" ه، به‌لام به‌شی ده‌ست تێوه‌ردان و کاری
 راسته‌و خۆی ئێوه له‌ ڕووناک کردنه‌وه‌ی ئهم مزگه‌وته‌دا ئهو سیسته‌مه‌یه که خواي گه‌وره
 له کاره‌بادا دایناوه و بریتی به‌ له‌وه‌ی ته‌نها په‌نجه له‌ سوێچی کاره‌با که بده‌ن ئیتر
 مزگه‌وته که ڕووناک بێته‌وه. به‌لام کاری ڕووناک کردنه‌وه‌ی مزگه‌وته که به‌ سیسته‌می
 کاره‌با، تایبه‌ته به‌ خواي گه‌وره‌وه و گه‌لێ له‌ وزه و ویستی ئێوه به‌رز و بالا‌تره.

با ئهمه زیاتر ڕوون بکه‌ینه‌وه. بۆ نمونه: مه‌کینه‌یه‌کی ئاماده بۆ کار کردن و ڕۆیشتن،
 که ته‌نها ئهرکی په‌نجه‌لیدانی کلیلی خسته‌کاری به‌ ئێوه دراییت. جوولاندنی ئهم
 مه‌کینه‌یه تایبه‌ته به‌و که‌سه‌وه که دروستی کردوه، بۆیه به‌م ده‌ست‌لیدانه جوژنی‌یه‌ی
 که تایبه‌ته به‌ مروفه‌وه ده‌لێن: "که‌سب" (واته به‌ده‌ست‌هێنان) یان "ئیراده‌ی جوژنی".
 به‌لام ئه‌وه‌ی که تایبه‌ته به‌ خواي گه‌وره‌وه پێی ده‌لێن: "خه‌لق، ئیجاد" (واته
 به‌دییه‌نان). به‌م پێیه ئیراده (ویست) ده‌بێت به‌ دوو به‌شه‌وه:

۱ - ئیراده‌ی کوللی.

۲ - ئیراده‌ی جوژنی.

ویست و ئیراده تایبه‌تن ته‌نها به‌ خواي گه‌وره‌وه: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ﴾ (الانسان: ۳۰). به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی که‌س به‌ هه‌له‌ تێ نه‌گات ئه‌وا کاتی که ئهم قسه‌یه
 ده‌که‌ین له‌ گه‌لێ دا ده‌لێن: به‌نده‌ش ئهرکی په‌نجه‌لیدانی سوێچه‌که‌ی له‌م کاره‌دا
 به‌ر که‌وتوه، که‌واته ئه‌ویش ئیراده‌ی هه‌یه، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وینه ئهو بۆچونه‌ دژ
 به‌یه‌کانه‌ی که ڕێره‌وی "جه‌بری" تێی که‌وت. کاتیکیش که ده‌لێن: به‌دییه‌نهری ئهو
 شته هه‌ر ته‌نها خواي گه‌وره‌یه، ده‌مانه‌وێت ڕوونی بکه‌ینه‌وه که ئێمه وه‌کو ڕێره‌وی
 "موعظه‌زله" نا‌ڕاوینه‌ مه‌سه‌له‌کان. به‌مه‌ش کارێک ده‌که‌ین که شێرک و هاو‌به‌شایه‌تی بۆ
 خواي گه‌وره‌ دانه‌نێن، نه‌ له‌ خوايه‌تی‌یه‌که‌ی دا نه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری‌تی‌یه‌که‌ی دا. چونکه
 خواي گه‌وره هه‌روه‌ک له‌ زاتی دا تا‌ک و ته‌نیا‌یه، له‌ به‌رێ کردنی کاره‌کانیشی دا به‌ هه‌مان
 جو‌ر تا‌ک و ته‌نیا‌یه و کاری خۆی به‌ که‌سی تر ناسپێریت و هه‌ر به‌ زاتی خۆی هه‌موو
 شتی‌ک به‌دی ده‌هێنیت. به‌لام له‌ به‌ر "ته‌کلیف" و حیکمه‌ت و نه‌هێنی‌یه‌کانی تری
 هاو‌چه‌شنی، ده‌ست تێوه‌دانی مروفی له‌و کارانه‌دا وه‌ک مه‌رجێکی عادی قبول کردوه.
 بۆ ڕوونکردنه‌وه‌ی زیاتر لێره‌دا نمونه‌یه‌ک ده‌هێنین که پێشه‌وا‌یه‌کی مه‌زن با‌سی
 کردوه:

(ئه‌گهر منالئیکی کۆله‌واری لاوازت له‌سه‌ر شانت هه‌لگرت و سه‌ربه‌ستیت دایه ده‌ست خۆی و پیت‌وت: چ جینگایه‌کت ده‌وئیت ده‌ته‌م بۆ ئه‌وئ، مناله‌که‌ش داوای کرد بۆ سه‌ر چپایه‌کی مه‌زن سه‌ری بجه‌یت و تۆش بردت بۆ ئه‌وئ، به‌لام مناله‌که‌ له‌وئ نه‌خۆش که‌وت یان که‌وته‌خواره‌وه. بئ‌گومان پیتی ده‌لئیت: تۆ خۆت داوای ئه‌مه‌ت کرد. ئیتر سه‌رزه‌نشستی ده‌که‌یت و، جگه‌ له‌ نازاره‌که‌ی خۆی، نازاری زلله‌ی ته‌مئ کردنیشتی بۆ زیاد ده‌که‌یت! خوای گه‌وره‌ش - والله‌ المثل الاعلی - به‌هه‌مان جوړه، ئه‌وه‌تا ئه‌و خواوه‌نده‌ی که "أحکم الحاکمین" ه، "ویست" ی ئه‌م به‌نده‌یه‌ی خۆی، که له‌و په‌ری لاوازی دایه، کردووه به‌مه‌رجیکی ناسایی بۆ ویسته هه‌مه‌کی به‌که‌ی خۆی^(۱).

ئایا له‌م نمونه‌یه‌دا ده‌توانرئ ئینکاری "ویست" ی مناله‌که‌ بکرنئ؟ بئ‌گومان له وه‌لام‌دا ده‌لئین: نه‌خیر، چونکه‌ خۆی ویستویه‌تی و داوای کردووه. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی به‌ ئه‌و شوئنه‌ به‌رزه، تۆ بووئیت گه‌یاندت. به‌هه‌مان جوړ نه‌خۆشی به‌که‌ش مناله‌که‌ نه‌یکردووه و ئه‌نجامی نه‌داوه، به‌لکو جگه‌ له‌ داواکردنی رۆشتنی سه‌ر چپاکه هیچ شتیکی تری لئ دهر نه‌که‌وتوووه. که‌واته ده‌بئ ئه‌مانه‌ له‌ به‌ك جیا بکرنه‌وه: ئه‌و که‌سه‌ی مناله‌که‌ی نه‌خۆش خست و.. ئه‌و که‌سه‌ی گه‌یاندی به‌ ئه‌وئ و.. ئه‌و که‌سه‌ش داوای ئه‌م گه‌یاندنئ کرد. ئیبه‌ له‌م واتا و تینگه‌یشتنه‌وه ده‌روانینه: "قه‌ده‌ری خوا" و "ویستی مرؤف". خۆ جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ی خواوه‌ن ته‌قدیر که‌سی تر حه‌قیقه‌تی هیچ شتیك نازانئ.

* * *

پرسیاری چواره‌م

قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رموئیت:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الکھف: ۱۷).

هه‌روه‌ها له‌ قورئان‌دا هه‌یه‌ که: خوای گه‌وره‌ بیر و زیری و ویستی به‌ مرؤف داوه‌و، هه‌ردوو رینگاکه‌ی پیشان‌داوه‌ و سه‌ربه‌سته‌ له‌ گرتنه‌به‌ری هه‌ر کامیان‌دا. ئایا چۆن ئه‌م دوو شته‌ به‌ك بجه‌ین؟

وه‌لام: ئه‌م په‌رسیاره‌ دوو که‌رتی تێدایه:

(۱) بروانه: سه‌رجه‌می په‌یامه‌کانی نوور، به‌رگی به‌که‌م (وته‌کان) نووسینی بلیع الزمان مامۆستا سه‌عه‌یدی نوورسی ل ۶۶۰ که‌ به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره‌ کردمان به‌ کوردی. (وه‌رگێڕ).

تايانە شتەى ڕوو دەدات بەو ئێدە كۆلىيە ڕوو دەدات كە خۆى گەورە وىستى
لەسەر يەتى، يان مەزگوت وىستى خۆى تێدا دەخاتە كار؟ واتاي ئەو هيدايتەى كە لە
پرسىيارە كەدايە برىتىيە لە: ڕىنى راست.. ڕوشد.. ئەو ڕىنگايەى كە پىڤەمەران -
دروو ديان لەسەر بىت - گرتیانە بەر. بەلام ۋەلالەت (گومرايى) برىتىيە لە: ڕىنى
گومرايان.. ون بوون لە ڕىنى راست.. لادان لە راستە شەقام.

جا ئەگەر بە وردى سەرنج بديرىت دەزانىت كە هەردوو شتە كە يەك كارن و ئەو
پروەشى كە پەيوەندىي بە مەزگوتە ھەيە برىتىيە لە كارىكى يە كجار بچووك. جا لەسەر
ئەم بناغەيە، دەبى هەردوو كارە كە بديرىت پال خۆى گەورە، چونكە ھەرچى كارە
دەگەر تەو بە خوا و ھىچ كارىك نىيە ھى ئەو نەبىت. لەبەر ئەو، خۆى گەورە بە
داخوازيى ناوى: "المضل"ى خۆى "ۋەلالەت" بەدى دەھىنيت و، بە داخوازيى ناوى:
"الهادى" شى "ھيدايتە" بەدى دەھىنيت. كەواتە ئەو كەسەى هيدايتە دەدات و
گومراش دەكات ھەر تەنھا خۆى گەورەيە.

بەلام ئەمە و ناگەيەنيت كە بەندە لە لاين خۆى گەورە بە زۆرەملى بەرەو
"گومرايى" و "ھيدايتە" ڕا پىچ دەكرىت، بى ئەو ھى خۆى ھىچ دەستىكى تێدا ھەبىت!
دەكرى بە كورتى و بەم شىوہەى خوارەو لەم مەسەلەيە تى بگەين:

گەر گرتە بەرى ڕىنى "ھيدايتە".. يان بەربوونەو بەرەو "ۋەلالەت" كارىك بىت
قورساىيە كەى - بۆ نمونە - دە تەن (طەن) بىت، ئەو كارىكى ھەلەيە گەر يەك لە
سەدى ئەو قورساىيە بە مەزگوت بديرىت! چونكە خاوەنى راستە قىنەى ئەو كارە ھەر
تەنھا خۆى گەورەيە، كەواتە دەبى كارە كە بديرىت بە خاوەنە كەى.
با ئەمە زياتر ڕوون بكەينەو:

خۆى گەورە هيدايتە دەرە و گەلى ھۆكارى هيدايتە شى بۆ مەزگوت دانائە. بۆ
نمونە: ھاتن بۆ مەزگوت و.. گوئى گرتن لە ئاموزگارى و.. ڕووناك كردنەو ھى بىر و..
گوئى ڕاگرتن لە قورئانى پىروژ و.. بىر كردنەو و ڕۆچوون لە ناخى و اتاكانى دا و..
ئامادەبوونى كۆپى پىڤەمەر ﷺ و.. قوتايىتى كردن بە گوئى دڵ بۆ فەرموودە كانى و..
گوئى لى ڕاگرتن بە گوئى ڕۆح و دلبكى بىدار و.. خاوين كردنەو ھى و بىدان بە
وینەى ئاوينە بۆ دانەو ھى ئەو درەوشانەوانەى كە بۆى دین.. ھەموو ئەمانە، ھەندىكن لە
رىنگاكانى هيدايتە و، مەزگوت خۆى بۆ خۆى لەم ڕىنگاكانەدا مامەلە لە گەل هيدايتە دا
دەكات. بەلنى راستە، ھاتن بۆ مەزگوت مامەلەيە كى جۆزنىيە، بەلام خۆى گەورە ئەم
ھاتە - ئەم مامەلە جۆزنىيە - دەكات بە ھۆكارى هيدايتە دان. كەواتە هيدايتە دەر

هەر خ‌وای گه‌وره‌یه، به‌لام له‌ده‌ر گاده‌ری خ‌وای گه‌وره‌یه بۆ گه‌یشتن به‌م هیدایه‌ته: به‌نده‌که‌یه‌تی، که‌ئهم کاره‌ی ناوی "که‌سب" ی لئی نراوه.

هه‌روه‌ها م‌رو‌ف به‌سه‌ردانی له‌مه‌یخانه‌کان و.. شو‌ینه‌کانی هه‌رزه‌یی و.. بت‌خانه‌کان، له‌ده‌ر گای ناوی: "الم‌ضل" ده‌دات و، وه‌ک‌ئوه‌ وایه‌ ب‌ل‌یت: گو‌م‌رام ب‌که‌! خ‌وای گه‌وره‌ش گه‌ر ب‌یه‌و‌یت گو‌م‌رای ده‌کات و گه‌ر ب‌یشیه‌و‌یت چه‌ندن‌ین ته‌گه‌ره‌ی ده‌ه‌ین‌یه‌ی ر‌ئ تاکو گو‌م‌رای نه‌کات.

که‌واته‌ گه‌ر به‌وردی سه‌هری و‌ستی جو‌زئیی م‌رو‌ف ب‌که‌ین، ده‌بین‌ین ه‌ینده‌که‌م و ب‌جوو‌که‌ که‌ ناتوان‌یت هیدایه‌ت و گو‌م‌رای به‌دی به‌یت.

ئایا غ‌وونه‌تان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌و‌یت؟ ده‌فه‌رم‌وون پ‌روان:

کاتی گ‌و‌ئ له‌قورئانی پ‌رو‌ز و ئام‌و‌زگاری و پ‌ن‌مایی ده‌گرن، یان ک‌ت‌ی‌ن‌کی زان‌ستی ده‌خ‌و‌ن‌نه‌وه، ناوه‌وه‌تان نو‌قی نو‌ور و پرووناکی ده‌یت.. که‌چی به‌ک‌ی‌کی تر هه‌ر ته‌نها به‌ب‌یستی بانگی مح‌مدی.. یان ئام‌و‌زگاری.. یان نه‌رم و نیان‌ترین م‌ونا‌جاتی قه‌لبی.. ه‌ینده‌ ب‌یزار ده‌یت که‌ سه‌کالا له‌ده‌نگی بانگ ده‌کات!

به‌واتایه‌ی که‌ "هیدایه‌ت" و "گو‌م‌رای" هه‌ردوو‌کیان به‌ده‌ستی خ‌وای گه‌وره‌ن، به‌لام گه‌ر هه‌ر م‌رو‌ف‌ک‌ ب‌ئ نایه‌ سه‌ر پ‌ن‌ی گو‌م‌رای - به‌و‌ینه‌ی ده‌ست‌دان له‌سو‌ی‌چی کاره‌باکه - ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش به‌شه‌کاره‌تایه‌تی به‌که‌ی خ‌و‌ی که‌بریتی به‌له‌ ۹۹۹,۹ به‌دی ده‌ه‌ین‌یت و، ئن‌جا وای لئی ده‌کات که‌مه‌یلی به‌لای گو‌م‌رای دا ب‌یت. ج‌ا له‌سه‌ر ئه‌م ئاره‌زووه‌ی به‌نده‌که‌ی یان س‌زای ده‌دات یان لئی خ‌و‌ش ده‌یت.

پ‌رسیاری پ‌ن‌جه‌م

که‌سان‌یکی زۆر ده‌بین‌ین که‌ خ‌وای گه‌وره‌ سامانی زۆر و ئۆتۆم‌ب‌یلی پ‌ه‌نگ‌ین و ک‌و‌ش‌ک و ته‌لاری گه‌وره‌ و شان و شه‌ره‌فی به‌رز و ناوبانگی ب‌لاوی ب‌ئ به‌خ‌ش‌یون، که‌چی که‌سان‌یکی تر هه‌ن به‌ده‌ست بر‌س‌یتی به‌وه‌ده‌ت‌ل‌ینه‌وه و گرفتاری ئ‌س‌ازار و گه‌و‌گرفت و هه‌ژاری و نه‌خ‌و‌شی به‌کان ده‌بن. ئایا ئه‌مانه‌ که‌سان‌یکی ب‌ئ که‌ل‌کن و، ئه‌وانی تریش خ‌واوه‌ند خ‌و‌شی ده‌ون که‌ ئه‌م هه‌موو ن‌یعمه‌ته‌ی به‌سه‌ردا باراندوون، له‌کات‌یک‌دا که‌ ئه‌مان له‌ ژۆر ئه‌ر که‌ قورسه‌کانی ژبان‌دا ده‌پ‌ل‌یش‌ینه‌وه؟!

وه‌لام: ئه‌م ج‌ۆره‌ پ‌رسیاره‌ ناب‌ئ ب‌کر‌یت، مه‌گه‌ر ته‌نها بۆ مه‌به‌ستی ت‌ی‌گه‌یشتن و ف‌ی‌ر‌بوون، ده‌نا م‌رو‌ف - په‌نا به‌خوا - ده‌که‌و‌ینه‌ ناو گونا‌ه‌وه. له‌پ‌استی دا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌م چه‌شنه‌ بیر کرد‌نه‌وه‌یه‌وه گ‌یر‌ۆده‌ بو‌وه ئه‌م ج‌ۆره‌ پ‌رسیاره‌ی پ‌ن‌و‌سته.

به‌ئێ، خوای گه‌وره کۆشک و ئۆتۆمبیل و ئه‌سپ و مه‌ر و مالا‌ت و زه‌وی و زار به‌و. که‌سانه ده‌دات که خۆی و یستی وایه بیانداتی، هه‌روه‌ک هه‌ژاری و موحتاجیش به‌وانه ده‌دات که خۆی ده‌یه‌وێت بیانداتی. به‌لام ده‌بێ له هه‌موو ئه‌مانه‌دا ئینکاری پۆلی هۆکاره‌کانی خه‌زان و ژینگه‌ی ده‌ورو به‌ری ئه‌و که‌سه نه‌کریت. بۆ ئه‌وه‌نه: ناتوانریت ئینکاری شاره‌زایی که‌سێک بکری‌ت له به‌ده‌ست‌هێنانی سامان‌دا، هه‌روه‌ک ناشکریت ئینکاری ئه‌وه بکری‌ت که ئه‌و زانی‌یه‌ی سه‌باره‌ت به‌ پینگا‌کانی به‌ده‌ست‌هێنانی سامانه‌وه هه‌یه‌تی، به‌پێی بارودۆخی ده‌ورو به‌ری، هۆکارێک به‌ن بۆ ئه‌و به‌ده‌ست‌هێنانه‌ی. جگه له‌مه‌ش خوای گه‌وره له‌و کاته‌دا که ئه‌هلییه‌تی هه‌ندێ که‌سی ده‌رخستوه که‌چی منال و سامانی نه‌داوه‌تی. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌ش‌دا له‌حه‌ده‌سیکی ضه‌عیفی پر و اتادا ئه‌مه هاتوه که تاپه‌ته به‌باسه‌که‌ی خۆمانه‌وه:

(إِنَّ اللَّهَ يُعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ. فَلِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ^(۱)).

له‌لایه‌کی تریشه‌وه ده‌بێ سامان - خۆی له‌خۆی‌دا - به‌خه‌یر و چاکه‌دانه‌نریت. به‌ئێ، گه‌ر خوای گه‌وره و یستی له‌سه‌ری بی‌ت، هه‌ندێ جار سامان و منال به‌هه‌ندێ که‌س ده‌دات و هه‌ندێ جاری تریش نایداتی و، له‌هه‌ردوو حااله‌ته‌که‌دا خه‌یر له‌کاره‌که‌دا هه‌یه، چونکه‌ گه‌ر تۆ مرۆفیکێ باش بی‌ت و ئه‌و سامانه‌ی که خوای گه‌وره پێی به‌خشویه‌ت له‌کرده‌وه‌ی چاک‌دا به‌کاریان به‌هێنیت، ئه‌وا بۆت ده‌بی‌ت به‌خه‌یر. خۆ ئه‌گه‌ر مرۆفیکێ خراپ و گومرا بی‌ت و له‌پێی راست لات‌دا بی‌ت، ئه‌وا خوای گه‌وره چ سامانت به‌داتی و چ نه‌ت‌داتی هه‌یجیان خه‌یر نین.

به‌ئێ راسته، گه‌ر تۆ پێی راست نه‌گرتی‌ته به‌ر ئه‌وا هه‌ژاری به‌که‌ت بۆ ده‌بی‌ت به‌ده‌رگابه‌ک و له‌سه‌ر کوفر ده‌خری‌ته سه‌ر پشت، چونکه‌ به‌ره‌و سه‌ره‌یچی کردن له‌فه‌رمانه‌کانی خوا ده‌ت‌دا‌ته‌به‌ر و پۆژ له‌دوای پۆژ سه‌ره‌یچی و ملنه‌دانت بۆ خوای گه‌وره زیاده‌کات. به‌هه‌مان جو‌ر گه‌ر له‌سه‌ر راسته‌شه‌قام نه‌بی‌ت و ژبانی قه‌له‌ی و رۆحیت نه‌بی‌ت ئه‌وا ده‌وله‌مه‌ندی به‌که‌ت لێ ده‌بی‌ت به‌به‌لا و گه‌رو گه‌رت. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الکھف: ۴۶).

(۱) مجمع الزوائد: ۹۰/۱۰، ۲۲۸، الدیلمی. واته: خوای گه‌وره مال و سامان ده‌دات به‌وانه‌ی که خوشی ده‌ون و به‌وانه‌ش که خوشی نا‌ون، به‌لام ئیمان ته‌نها به‌و که‌سانه ده‌دات که خوشی ده‌ون. که‌واته گه‌ر خوای گه‌وره که‌سیکی خوش بو‌یت، ئیمانێ ده‌داتی.

زۆر کەس لەم تاقیکردنەوەیدا تووشی زیان بوون.. ئەوەتا گەلنی کەس لەوانەی کە
نوقمی سەر وەت و سامانی زۆر و زەبەندە بوون، لەبەر ناشکۆری نێعمەت، هیچ
ترو سکایی یەکی نوور و ڕووناکی لە دلێان دانێ یە. کەواتە سامان دانی خوای گەورە
بەو چەشنە کەسانە لە راستی دا ئیستیدراجە و ھۆیە کە بۆ گومراکردنیان. خۆیشیان
شایانی ئەم ئەنجامەن، چونکە بە دەستی خۆیان ژبانی قەلبی و ڕوحیی خۆیانیان
مراندوووە و ئەو توانا و قاییلیاتانەشیان تێکداوە کە خوای گەورە پێی بەخشیوون.

لەوانەیە ئەم فەرموودە پێرژەری خوارووە زیاتر ئەم مەسەلەیە ڕوون بکاتەو:

(كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمَرٍ - صَاحِبِ ثَوْبَيْنِ - لَا يُؤْبَهُ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى
اللَّهِ لِأَبْرَهُ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنِ مَالِكِ) ^(۱)

واتە: گەلنی کەسی تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو ھەن کە تەنھا دەستێک بەرگ و
پۆشاکێ دراپریان ھەیە و کەسیش بایەخیان پێ نادات، کەچی لای خوای گەورە
ئەوێندە خواوێن پلە و پایەن کە ئەگەر سوێند لە خوا بخۆن بۆ ھەر کارێک، خوای گەورە
سوێندە کەیان ناخات و داواکەیان بۆ جێ بەجێ دەکات. یەکیک لەوانە: "بەرپرائی
کۆری مالیک" ە! لە کاتیکی دا کە "بەرپرائی کۆری مالیک" ی بۆ ئەنەس، نە خواردنی
ھەبوو بێخوات و، نە خانە و لانەشی ھەبوو بڕواتە ناوی. بەلکو ھەر بە ھێندە دەژیا کە
لە برسان دا نەمریت!

لەوانەیی زۆر کەس ھەبن بە وێنەی "بەرپراء" تەپ و تۆزاوی و قژ ئالتۆز کاو بن، بەلام
خوای گەورە کە سەیری دڵە مەزن و ڕۆحە فراوانەکانی کردوون ئەم پلەیی داو نەتی و
وەک لەسەر زمانی پێغەمبەر دا ﷺ ھاتوو: "لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ" ^(۲)

کەواتە نە "دەولە مەندی" بە تەنھا خۆی و نە "ھەژاری" ش بە تەنھا خۆی، بە
موسیبەت دانانریت، بەلکو ھەریە کەیان بە پێی ڕێ و شوێنە کە ی حسابی بۆ دەکریت،
ھەژاری لە ھەندێ شوێن دا و دەولە مەندییش لە ھەندێ شوێن دا، بە نێعمەتی خوای
گەورە دادەنرێن.

پێغەمبەر ﷺ بە ویستی خۆی "ھەژاری" ی ھەلژاردوووە، فەرموویەتی: (ئایا پارزی
نابیت بەوێ کە دنیا بۆ ئەوان بێت و ئەو دنیا ش بۆ ئێمە)؟ ^(۳). ھەزەرەتی عومەریش -
خوای لێ پارزی بێت - تەنھا ژبانی مایە بژێو (کفاف) ی بۆ خۆی ھەلژارد و هیچ لەم
ئەندازەیە زیاتری نەویست، تەنانتە لەو کاتەش دا کە گەنجینەکانی دنیای ھێنراوە
بەر دەست!

(۱) رواه الترمذي: المتأقب ۵۵.

(۲) رواه البخاري و مسلم.

بەلام جۆرە ھەژارى يەك ھەيە كە - خواپەنامان بدات - ۋەختە لە گەل كافر دا
يە كىك يىت.. بۆ نمونە گەر ئەو چەشنە پرسىيارە كە سىكى ئيماندار نەيكات، بەلكو
ھى كە سىك يىت كە كافر و ناشكور يىت بە نىعمەتە كان، ئەو ئەو كەسەى كە بەو
جۆرە سكا لا لە نىعمەتە كانى خوا دەكات، بە كافر دادەنرێت!

بەو واتايەى كە "ھەژارى" لە شوێنى خۆى دا نىعمەتە و.. "دەولەمەندى" ش لە
شوێنى خۆى دا نىعمەتە. بناغەى مەسەلە كەش بریتى يە لە بوونى تەصديق لەناو دل دا.

دەسا ئەى پەرۋەردگارم! ھەرچى لە تۆۋە يىت ھەمووى ھەر جوانە و پىم خۆشە:
خەلات يىت يان كفن.. چ گوێلىكى پشكوتو يىت ياخود درك و دال. چونكە لوتف و
قەھرت ھەر دوو كيان جوان و پەنگىن.

خەلكى خۆرھەلاتى ئەنادۆل (كوردستان) ھەميشە ئەم گوفتارە دەلێنەو:

(خوايە! ھەرچى لە لاين تۆۋە يىت جوانە)^(۱)

بەلئى، گەر مەروڤ لەناو دەرپاي سامان و دەولەمەندى دا يىت و لە گەل خواى
گەورە دا يىت، ئەو بە وینەى شىخى گەيلانى - قەلس سەرە - پنى لە سەر شانى
ئەو لياكان و پنى پىنەمەيش ﷺ لە سەر شانى ئەو دەيىت. بەلام گەر ھىچ شتىكى
لە گەل خوادا نەيىت ئەو مەروڤى ھەژار دىنا و ئاخىرەتى لە دەست چوو و،
دەولەمەندىش ئەنجامە كەى ھەر زيان و زەرەرمەندى دەيىت ھەرچەندەش لە روالەت دا
لەناو بەختەوهرى و ناز و نىعمەت دا يىت.

پرسىيارى شەشەم

بۆچى خواى گەورە بەندە كانى خۆى "يەكسان" دروست نە كردوو؟ ئەو ەتا
ھەندىكيان كوێر و ھەندىكيان شەلن؟
ۋەلام:

۱ - خواى گەورە خواھنى مولكى دىنا و قىامەتە و بە ويستى خۆى ئال و گۆر بەسەر
مولكە كانى دا دەھىنيت و ھەلس و كەوتيان تىدا دەكات و، ھەر گىز ھىچ كە سىك خۆى
لە كار و بارە كانى دا ھەلناقور تىنيت. ئەو كەسەى كە گەردىلە كانى جەستەى تۆى
بەدى ھىناو و بەشە كانى ئەو جەستەيشى رىك خستوو: خواى گەورە يە.. ئەو كەسەى
تۆى بە مەروڤ بەدى ھىناو: ھەر خواى گەورە يە. تۆ لە پىش ھەموو ئەمانە دا ھىچ
شتىك بە خواى گەورە نەداو ھەتا ئىدديعاى ماف بكەيت بەسەر يەو. چونكە گەر لە

(۱) لاى خۇمان دەلێن: (ھەرچى لە لاين خواو ە يىت خۆشە)!

پیشه‌کی‌دا شتی‌کت به‌خوای‌گه‌وره‌بدایه‌له‌وانه‌یه‌مافی‌ئهو‌ت‌به‌وايه‌که‌بت‌وتایه: دوو‌چاوم‌بده‌ری‌نە‌ک‌یه‌کی‌ک، دوو‌ده‌ستم‌بده‌ری‌نە‌ک‌یه‌ک‌ده‌ست.. خو‌تۆ‌هیچ‌شتی‌کت‌به‌ونه‌داوه‌تا- په‌نا‌به‌خوا- سته‌می‌بده‌یه‌پال. چونکه‌ستم‌له‌ناحه‌قی‌و‌ماف‌نه‌دانه‌وه‌سه‌ر‌چاوه‌ده‌گریت. ئایا‌تۆ‌چ‌مافی‌کت‌به‌سه‌ر‌خوای‌گه‌وره‌وه‌هیه‌پنی‌نه‌داییت‌تا‌کو‌ئید‌دیعای‌سته‌می‌له‌سه‌ر‌بکه‌یت؟ خوای‌گه‌وره‌تۆ‌ی‌له‌"نه‌بوون"‌وه‌هینا‌وته‌"بوون"‌و‌ئنجا‌کردو‌وتی‌به‌مرو‌ف. خو‌ئۆ‌ته‌گر‌که‌می‌ک‌سه‌رنج‌له‌و‌بو‌ونه‌وه‌رانه‌بده‌یت‌که‌زۆ‌ر‌له‌خوارووی‌تۆ‌وه‌ن، ده‌زانیت‌نیعه‌متی‌زۆ‌رت‌ده‌ست‌که‌وتو‌وه.

۲- هه‌ندئ‌جار‌خوای‌گه‌وره‌ته‌نها‌یه‌ک‌پنی‌له‌مرو‌فیک‌ده‌سینیته‌وه، به‌لام‌له‌دوار‌وژ‌دا‌گه‌لنی‌شتی‌ده‌داتنی، چونکه‌به‌م‌لنی‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ی‌ئهو‌به‌شه‌واله‌و‌مرو‌فه‌ده‌کات‌که‌هه‌ست‌به: ده‌سته‌وسانی‌و‌لاوازی‌و‌هه‌زاربی‌خۆ‌ی‌بکات‌و، له‌م‌ری‌یه‌وه‌خوای‌گه‌وره‌دلنی‌ئهو‌به‌نده‌یه‌ی‌بۆ‌لای‌خۆ‌ی‌را‌ده‌کیشیت. خو‌ئۆ‌ته‌گر‌خوای‌گه‌وره‌دلنی‌ئهم‌مرو‌فه‌بکاته‌وه‌و‌شادمانی‌و‌چاو‌کراوه‌یی‌پنی‌به‌خشیت‌ئهو‌ازۆ‌ری‌پنی‌به‌خشیوه‌و‌که‌می‌شی‌لنی‌وه‌ر‌گر‌تو‌وه‌ته‌وه‌له‌راستی‌دا‌ئمه‌لوتفی‌خوای‌گه‌وره‌ده‌گه‌یه‌نیت‌به‌و‌به‌نده‌یه‌ی، هه‌ر‌چه‌نده‌ش‌له‌روا‌لت‌دا‌ئهو‌لوتفه‌ده‌رنا‌که‌ویت، وه‌ک‌ئهو‌ی‌که‌"پله‌ی‌شه‌هیدی"‌به‌یه‌کی‌ک‌به‌خشیت‌و‌بیخاته‌به‌هه‌شته‌وه‌و‌به‌حوزووری‌خوای‌گه‌وره‌شاد‌و‌به‌هه‌رمه‌ندی‌بکات. که‌ئمه‌ش‌پله‌یه‌که‌صید‌دیقان‌و‌پیاو‌چاکان‌خۆ‌ز‌گه‌ی‌پنی‌ده‌خوازن، ته‌نانه‌ت‌هه‌ر‌که‌سی‌ک‌ده‌بیینی‌ت‌ده‌لنیت: خۆ‌ز‌گا‌ئیمه‌ش‌وه‌ک‌ئهو‌به‌پله‌ی‌شه‌هیدی‌شه‌ره‌فمه‌ند‌ده‌بووین. که‌واته‌ئهم‌مرو‌فه‌ی‌که‌شه‌هیدی‌خه‌لات‌کراوه، گر‌پار‌چه‌پار‌چمه‌ش‌بکرنیت‌هیشتا‌هه‌ر‌که‌می‌به‌خشیوه. چونکه‌ئهو‌ی‌ده‌ستی‌که‌وتو‌وه‌گه‌لنی‌زیاتره‌له‌وه‌ی‌به‌خشیویه‌تی!

به‌ده‌گمه‌ن‌روو‌ده‌دات‌که‌هه‌ندئ‌کەس‌له‌وانه‌ی‌هه‌ندئ‌ئهن‌دامی‌جه‌سته‌یان‌له‌ده‌ست‌داوه، له‌ری‌بتر‌زین‌و‌هه‌ست‌به‌نا‌ه‌وا‌ی‌بکه‌ن‌و‌ره‌خنه‌و‌به‌هانه‌له‌کاری‌خوای‌گه‌وره‌بگرن‌و‌بیزاری‌و‌ره‌ش‌بینی‌یان‌تیندا‌بیت. چونکه‌زۆ‌ربه‌ی‌ئهو‌که‌سانه‌نا‌ه‌وا‌ی‌یه‌کانیان‌بۆ‌بووه‌به‌هو‌کاری‌ک‌که‌روویان‌پنی‌بکاته‌خوای‌گه‌وره. له‌به‌ر‌ئهو، نایی‌ئهو‌چه‌ند‌که‌سه‌که‌مانه‌به‌ئمو‌ونه‌به‌یترینه‌وه‌که‌وه‌ک‌میرووی‌زیانه‌خش‌وان‌و‌هه‌ندئ‌ئهن‌دامی‌جه‌سته‌یان‌له‌ده‌ست‌داوه. به‌لکو‌ده‌بی‌بزانریت‌که‌بناغه‌و‌ئهلنی‌ئهم‌مه‌سه‌له‌یه‌بریتی‌یه‌له‌بیدار‌کردنه‌وه‌ی‌گیانی‌شه‌وق‌و‌تاسمه‌ندی‌بۆ‌ئاخیره‌ت‌له‌دل‌و‌ده‌روونی‌خه‌لکی‌دا، که‌هه‌ر‌له‌بناغه‌دا‌بۆ‌ئاخیره‌ت‌به‌دی‌هینراون.

واته‌ئهم‌چه‌شه‌شته‌ی‌که‌دینه‌ری‌مرو‌ف، خاوه‌نه‌که‌یان‌بۆ‌لای‌خواوه‌ند‌ده‌گیر‌نه‌وه‌و، هه‌ندئ‌که‌سی‌تریش‌په‌ندی‌لنی‌وه‌رده‌گرن‌و‌متمانه‌و‌دلنایی‌پنی‌په‌یدا

ده‌که‌ن به‌خوای گه‌وره. خو‌دیاره به‌مه‌ش نه‌و ئامانجه‌حه‌کیمه‌ی که‌له‌م چه‌شنه‌حاله‌تانه‌دایه، دیته‌دی.

هموو له‌دایک‌بووان و کۆچ‌کردووانی نه‌م جیهانه‌بابه‌تی تاقیکردنه‌وه و ئیمتیحانن. چونکه‌هه‌روه‌ک "بوون"ی هه‌ر شتیک به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر به‌دییه‌نه‌ریک که‌له‌پشت په‌رده‌وه‌یه، به‌هه‌مان جو‌ر "مردن" و کۆتایی پێهاتنی نه‌رکی سه‌رشانیشی به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر نه‌به‌دییه‌تی نه‌و به‌دییه‌نه‌ره‌ی پشت په‌رده‌که، که‌سه‌ره‌تا و کۆتایی بۆنی‌یه.. ئنجا هه‌روه‌ک ئیمه‌ و سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران له‌عه‌ده‌م و هه‌یجه‌وه‌هاتووینه‌ته‌و جوود و به‌"بوون"ی خو‌مان ده‌بین به‌به‌لگه‌له‌سه‌ر بوونی به‌دییه‌نه‌ر و به‌"بیستن" و "بینین" و "زانست" یه‌شمان ده‌بین به‌به‌لگه‌له‌سه‌ر زاتیکی ته‌نیای یه‌نه‌ر و یه‌سه‌ر و زانای په‌ها.. به‌هه‌مان جو‌ر، به‌وازه‌یه‌نان و ده‌سه‌ه‌لگه‌رتیه‌شمان له‌نه‌مانه‌تی نه‌ستۆی درێژایی ژیا‌مان، ده‌بین به‌به‌لگه‌له‌سه‌ر خواوه‌ندی "تاک و ته‌نیا":

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (المک: ۲).

گه‌نگه‌رتیه‌شت سه‌باره‌ت به‌مرو‌قه‌وه: په‌ی‌بردیه‌تی به‌نه‌یه‌نی هاته‌نه‌دیا، و، پرینی تاقیکردنه‌وه‌ی و جوود و، خو‌ئاماده‌کردن بۆ مالتاوا‌یی.

ئیه‌ستاش دوا‌ی نه‌م سه‌ره‌تایه، له‌م بابه‌ته‌ده‌دوین که: ئایا نه‌و که‌سانه‌ی پێکه‌وه‌کۆچی دوا‌یی ده‌که‌ن، نه‌جه‌لیان پێکه‌وه‌هاتوو؟

به‌ئێ، نه‌جه‌لی هه‌موویان پێکه‌وه‌هاتوو و هه‌رگیز هه‌یج رینگه‌ریک له‌مه‌دان‌یه. چونکه‌هه‌روه‌ک نه‌و خواوه‌نده‌ی که‌جه‌له‌وی سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌رانی له‌ده‌سه‌ندایه، هه‌موو شتیک و هه‌موو خه‌لکی پێکه‌وه‌و به‌پێی قه‌ده‌ری خو‌ی، هه‌ر له‌گه‌ردیله‌کانه‌وه‌تا گه‌له‌سه‌یره‌کان، به‌دی‌ده‌یه‌یت.. هه‌ر نه‌و خوایه‌ش ده‌توانیت هه‌موویان پێکه‌وه‌به‌ریه‌یت و، جیاوازی شوینه‌کانیان و وه‌سف و چۆنی‌تی‌یه‌جو‌راو جو‌ره‌کانیان، هه‌یج ریه‌که‌له‌م که‌ره‌ی نه‌گرن، پێگو‌مان هه‌نانه‌وه‌ی نموونه‌یه‌که‌که‌به‌ته‌وا‌ی توانستی په‌های خوای گه‌وره‌ده‌ربخات، که‌ریکی په‌که‌جار دژواره.. به‌لام ده‌توانیت گه‌له‌نی نموونه‌ی زۆر له‌و شانه‌دا به‌یه‌ریته‌وه‌که‌ده‌گۆنجی ببن به‌ئاوینه‌ی نه‌و توانسته‌و به‌یری مرو‌ف‌روون بکه‌نه‌وه..

بۆ نموونه: نه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی که‌له‌وه‌سف و چۆنی‌تی‌دا له‌یه‌که‌تر ناچن و روویان له‌خۆره، ژیا‌نی خو‌یان به‌روو‌کردنه‌خۆر ده‌به‌نه‌سه‌ر، بێ نه‌وه‌ی "خۆر" ژیا‌نیان لێ‌ل‌بکات. نه‌وته‌هه‌موو نه‌وانه‌له‌ژێر رووناکیی خۆردا جوازیه‌ن حاله‌ته‌ده‌گه‌ر نه‌خو‌یان و له‌ره‌نگیه‌که‌وه‌بۆ ره‌نگیه‌کی تر ده‌گۆڕین و، به‌هه‌له‌هاتن و ئاوابوونی خو‌ریش پێ

دەگرن و گەشە دەکەن، ئنجادە کوژنەووە و کوژ دەکەن.. هەمان حال لەو شتەماندا بەدی دەکەیت کە لە بەھاردا دەپیتن و لە ھاویندا بڵاودەبنەووە و زیاتر گەشە دەکەن و پاشان لە پایزدا زەرد دەبن و دەژاکی. بەلام هەموو یەکیەک لەوانە نەخشە و "قەدەر"ی خۆی هەیە، چونکە هەموویان بە پێی ئەو پێ و نەخشە و پلانیی کە "زانستی ڕەھا" بۆی کێشاوە، بە ئاراستە کردنی "ویستی ڕەھا" ش دینە و جووود و دەروون، نەک بە ھەر ھەمەکی و بە پێی ھەز و ئارەزووی خۆدی بوونەوەرە کە، بە لکو بە ویستی خوازی گەورە:

﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مبینٍ﴾ (الأنعام: ۵۹).

جائە گەر "ژیان" و "مردن" و "گەشە کردن" و "بەر و بووم"ی درەخت و گژو گیایا ناوک و تۆوێ کان تا ئەم رادەیە بە جیددی گەرم و گۆری چاودێری بکەیت، ئایا دەگونجێت مەرۆف پشت گۆی بخێت کە کامێزینی بوونەوەرانی؟ بێ گومان ئەو خواوەندە خواوەن مولێکە کە "بیستن" یان "بینین"ی هیچ شتێک پێی بیستن و بینینی شتی تری لێ ناگرێت، بایەخ بەم مەرۆفە دەدات کە ناوازیترین سەخت و ئازیزترین بەدیھاتووی خۆیەتی، ھەر نێعمەتێکی بە "جۆر" و "پەگەز"ی بەدیھاتووانی تر بەخشێو بە هەموو "ناک"ێکی مەرۆفیشی دەبەخشێت، بە تاییەتی چاودێری مەرۆف دەکات کە پێستی جیھانە، چاکە و فەزل و بەخشایشی لە ئەندازە بەدەری خۆی پێ دەبەخشێت، بە چەشنێکی تاییەتی دەیداتە بەر تا شەرەفمەندی حوزووری خۆی دەکات.

جائەم بانگیشتن و ڕاپێچ کردنە خوازییە، ھەندێ جار لە سەر جێ و، ھەندێ جار لە مەیدانی جەنگ و، ھەندێ جاری تریش بە موسیبت و گرفت و ڕووداویێک دەبێت. تەنانت ھەندێ جار دانە دانە و ھەندێ جاری تریش بە کۆمەڵ دەبێت، چونکە هیچ کام لەمانە لە گۆشە ی ڕوانینی بەدیھتەرەو بە مەرۆف هیچ کاریک ناکاتە سەر ئەنجام. خوازی گەورە خواوەنی زانست و توانستی ڕەھایە و، ھەناسە ی ھەموو زیندەوەرێک و جەلەوی ھەموو مەرۆفێکی بە دەستە و، چ کاتیێک ییەوێت جەلەوی بۆ شل دەکات. کەواتە کاریکی گەلێ ژیرەکی و مەتیقییە کە بە پێی ئەو قەدەرە ی لای خۆی نووسراوە گیانە کان بکێشێت، چ ھی یەکیکی دیاری کراو یان ھی کۆمەلێک ییت. پێم وایە پێشتر لەمە دواوە و تەمان: ھەک ماوەی تەسریح کردنی تیپێکی سوپایە بە فەرمانی سەر کردە ی گشتی، کە پێشتر ئەو ماوە و کاتە، لای سەر کردە، دیاری کراو بوو.

جگه له‌ممش گه‌لنی مه‌لانیکه‌تی زۆر هه‌ن که ئهر کی گیان کیشانیان له‌ ته‌ستۆدایه‌ و، ده‌توانن له‌ ته‌نها یه‌ک کات و له‌و شوێنانه‌دا که ده‌رد و ئافاتیان تێدا پلاو بووه‌ته‌وه‌، به‌ ته‌قدیر و سه‌ره‌یه‌رشتی کردنی خاوه‌نه‌ مه‌زنه‌ که‌یان گیانه‌کان بکێشن. ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌ چه‌ند مه‌لانیکه‌تیک هه‌بن که‌ بتوانن به‌پێی ئه‌و کتێبه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌ستیاندا یه‌: چاوپێکه‌وتن له‌ گه‌ل هه‌موو که‌سیکی مرده‌ودا ساز بکه‌ن و له‌ گه‌لیاندا بدوێن.

له‌م چه‌شنه‌ کاره‌سات و موسیبه‌تانه‌دا گه‌ر به‌ وردی سه‌رنج بدریت، ته‌قدیری پێشتر و پێکه‌وه‌ هاتنی ئه‌جه‌لی هه‌موو مرده‌وان ده‌بیریت و، له‌وانه‌یه‌ پێویستمان به‌ چه‌ند به‌رگێکی کتێب هه‌بێت تا کو هه‌موو پروده‌وه‌ سه‌رسووریه‌ین و ئاناسایی یه‌کانی ئه‌م بواره‌یان تێدا تۆمار بکه‌ین، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌وانه‌ی تا ئیستا تۆمار کراون له‌ چه‌ندین به‌رگ تێبه‌ر ده‌که‌ن. ئه‌وه‌تا پرۆژنی یه‌ له‌ چاپه‌مه‌نی یه‌کاندا چه‌ند پروده‌وانیکی ئاوا ئاناساییمان پێش چاوه‌ نه‌که‌وێت.

بۆ ئه‌مونه‌: ئه‌و بوومه‌له‌رزه‌ سامناکانه‌ی که‌ شاره‌کان هه‌لده‌گیر نه‌وه‌ و سه‌رو بنیان ده‌که‌ن.. سه‌رباری ئه‌و هه‌ول و ته‌قلا سه‌رومپارنه‌ی که‌ له‌و کاتانه‌دا ده‌دریت، که‌چی هێشتا ناتوانریت چه‌ند هه‌زار که‌سیک بزگار بکړین. ده‌بینیت ئا له‌م کاته‌دا سه‌دان منال له‌وانه‌ی که‌ ناتوانن پارێزگاری له‌ خۆشیشان بکه‌ن، له‌ ژێر زه‌وی و دارو په‌رده‌وی خانوو به‌ره‌ پروده‌وه‌کاندا به‌ زیندوویی و بێ ئه‌وه‌ی هیچ زیانیکیان پێ گه‌یشتی، ده‌دۆزێنه‌وه‌! یان عه‌ره‌بانه‌یه‌کی کرێکاره‌کان هه‌تا ئاوه‌ کانه‌لی ئاویک تلێر ده‌بێته‌وه‌ و هه‌موو کرێکاره‌کانی ناوی ده‌مرن، که‌چی به‌ چه‌ند ماوه‌یه‌کی دوور له‌ شوێنی پروده‌وه‌ که‌وه‌ منالیک له‌ناو قوماته‌دا و به‌سه‌ر ئاوه‌ که‌وه‌ ده‌دۆزێته‌وه‌ که‌ هیچ ئازاریکی ته‌وش نه‌بووه‌! به‌ هه‌مان جو‌ر له‌ که‌وته‌سه‌خواره‌وه‌ی فڕۆکه‌شدا پروده‌داته‌ که‌ هه‌رچی یه‌کی تێدا بووه‌ ته‌نانه‌ت فڕۆکه‌وانه‌ کارامه‌کانی ناویشی ده‌سووتین، که‌چی له‌ دووریی دووسه‌ده‌مه‌تره‌وه‌ منالیک خۆشه‌ویستی خنجیلانه‌ ده‌دۆزێته‌وه‌ که‌ هیچ زیان و ئازاریکی پێ نه‌گه‌یشتوووه‌! جا ئه‌م پروده‌وانه‌ و هاوچه‌شنه‌کانیان ده‌ری ده‌خه‌ن و ده‌یه‌چه‌سپێن که‌ "ژیان" و "مردن" جله‌ویان بۆ به‌رنه‌دراوه‌ و به‌ هه‌ره‌مه‌کی پروده‌نه‌، به‌لکو کارسازینکی بیسه‌ر و بیه‌ره‌ ده‌یانسازینیت و رێکیان ده‌خاته‌!

هه‌موو به‌دیها تووان که‌ دینه‌ ژیان، چ له‌ شیوه‌ی تا‌ک تا‌کدا و چ له‌ شیوه‌ی کۆمه‌له‌دا بن، کاتی به‌پێی هاتنی ئه‌جه‌لی هه‌ره‌یه‌ که‌یان ئه‌و کار و ئه‌رکانه‌ ته‌نجام ده‌ده‌ن که‌ خراوه‌ته‌ ئه‌ستۆیان و له‌ تۆماری به‌ره‌تیی کرده‌وه‌ کانێاندا تۆمار کراون و، دوا‌ی ئه‌نجامدانی ئه‌رکی فیه‌ره‌تیان و تێگه‌یشتن له‌ نه‌ینی و لایه‌نه‌ ورده‌کانی فیه‌ره‌ت و په‌رده‌لادان له‌سه‌ر نه‌ینی یه‌کانی پشته‌ی په‌رده‌ی سه‌روشت و، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بوون به‌ ئاویته‌ی

تیادەر کەوتنی ناوەکانی ئەو خواوەندە ی کە هەموومان ی ڕەوانە ی ئیڕە کردوو و، دوا ی ئەواو بوونی تەمەنیان، هەر هەموویان چ بە تاک تاک و چ بە کۆمەل کۆمەل لە ئەرکی ژبان تەسریح دە کرین!

"زانین" ی هینانی بوونە وەرەن و پاشان دەست یی هەلگر تیان لە کارەکانیان، واتە کۆتایی هینان بە ئەرکی سەر شانیان و هینانە پیشەوە ی ئەجەلیان لە یەک کات دا، کارێکی گەلی ئاسانە سەبارەت بەو خواپە ی کە خواوەنی زانستی ڕەھایە بە: سەرەتا هەتا کۆتایی هەموو شتێک. ئەمە جگە لەو ی کە دەزانین خواوەندی زانای ئاشکرا و پەنھان ژمارە یەک مەلایکە تی گەلی زۆری لە دەوری مەرۆف داناو و ژمارە یەک مەلایکە تی زۆریشی بۆ گیان کیشان ئامادە کردوو.

لەوانە یە بەم شێوە یی خواوەنە ییعتیزازێک لەم باسە بگێریت:

لەم چەشنە موسیبه تانە دا گەلی کەسی یی تاوان لە گەل ئەوانە دا تیادە چن کە شایستە ی ئەو بە لایەن. ئایا ئەم کارە مان بۆ ڤوون دە کەنەو؟

لە پیشە کی دا دەلێن: هەلە یەک لە عەقیدە و بۆچوونی ئەو کەسە دا هە یە کە ئەم ڤر سيارە دە کات و، ڤر سيارە کەشی لەو هەلە یەو سەر چاو دە گریت! چونکە ئە گەر "ژبان" هەر تەنها ئەم ژبانە ی دنیا بوایە و ژبانی ئەو دنیا و جوودی نە بوایە، لەوانە یە ئەم ییعتیزا زە تا رادە یەک جێی خۆی بوایە. کەچی لە راستی دا ئەم دنیا یە تەنها بریتی یە لە کێلگە و، مەیدانی کار و، هۆلی چاوە ڤروانی. بەلام ئەو دنیا خەرمان و شوینی دروینە ی داھات و ها تە بەری بەروبووم و گەشتن بە بەختە وەری و ڤزگار بوونە لەو شتانە ی کە لەم دنیا یە دا مەرۆف ییزار دە کەن.

لەبەر ئەو، هەر گیز پێکە وە مردنی "باش" و "خراب" و "بی تاوان" و "تاوانبار" کارێکی نامۆ نی یە، بەلکو ڤوودانی ئەم کارە بەم جۆرە مردنە زیاتر لە گەل مەنتیق و ژیری دا یەک دە گریتەو، چونکە هەموو مەرۆفێک کە لەو دنیا دا زیندوو دە بیتەو، بە یی نیەت و ڤەفتار و کردارەکانی ئیڕە ی و جوودێکی نوێی دە دریت ی و هەر بەو یی یمش مامەلە ی لە گەل دا دە کریت: یان ژبانی بەختە وەری یە کی هەمیشە یی... یان بەدبەختی یە کی بەردەوام.

پوختە ی قسە:

"مردن" و "ئەجەل" بریتین لە: کۆتایی هاتنی ماوە ی مانەو و کار کردن لەم دنیا یە دا. جا ئەم چەشنە ماوە یە بریتی یە لەو نەخشە یی کە پیشتر خواوەندی بیسەری زانا کیشاو یە تی و لە تۆمارە بنەرەتی یە کان دا تۆمار کراون و، هەر بە فرمانی خواوەند

خۆیشی لە کاتی دیاری کراودا جێ بە جێ دە کرێ و، لە پرۆی مەنتیق و ژیریشە ھیچ جیاوازی یەك لە ۋەدا نی یە کە ئەم کارە بە "دانه دانە" یان لە شیۆی "کۆمەل" دا جێ بە جێ بکری.

من لەو باوەڕە دام کە ھۆکاری یە کەمی لە پێ ترازانی مرفف لەم مەسەلە یە و گەلنی مەسەلە ی تردا، دە گەڕێتە ۋە بۆ: جەھل و تێ نە گەشتن لە "زانستی پەھا" ی خوای گەورە و "توانستی بێ سنوور" ی. ھەر ۋەك ھۆکاریکی تر: ھەلە کردنی مرففە لەو گۆشە ی پروانینە ی کە لیپە ۋە دەروانیتە شتان و پرودا ۋە کان. چونکە ئە گەر نە توانین خۆمان لە چەمکە کانی: "سروش" و "پنکەوت" دامالین و لە ناھمانە ۋە بەسەر "ملنەدان" و "ئینکاری کردن" دا زāl نەین، ئەوا ناو ۋە ھەمان لە چەمکە ھەلە و ساختە و پووچە کان پر دە ییت و ۋەك گۆرە پانیکی لێ دیت بۆ ململانی و ۋە سوو سە کانی شەیتان لە دەمی پر و پەر و بوو نە ۋە ھەمان لە گەل پرودا ۋە کان دا. خۆ جگە لە لاوازی جیھانی رۆحیمان و خۆراک بێ نەدانی بە شیۆی پیویست و سەرباری ئەمە، ھەموو رۆژنیکیش ئەو گومان و دوو دلتی یانە ی دەر خوارد دە دریت کە ھیچ بە لگە و پالێشتیکیان نی یە. ئەمەش گێر گرفت و موسیبە تیکی گەلنی سامناکە، چونکە نەك ھەر تەنھا دە ییت بە ھۆی لە پێ ترازانی وەچە ی نوێ، بە لکو پارێز گاری کردنی مانە ۋە ی بەرە ی ئیستاش لە سەر راستە شە قام دە کات بە کاریکی سەر سوو پھین و دژوار.

لەوانە یە کە سیک ھە ییت پنی واییت کە ئەم چەشنە مەسەلە و بابەتە سادە و ساکارانە ی کە بە پوالت زۆر گرنگ نین زیاد لە پیویست لە سەریان نوو سرائیت و بە لگە یان لە سەر ھێنرا ییتە ۋە. بەلام ئیمە سەبارەت بە "بابەتە کانی ئیمان" ۋە ھاو بە شیبی کەس نا کەین لەم چەشنە بمر و بۆچو نەدا، چونکە بچوو کترین مەسەلە و بابەت کە پە یوە ندیی بە عەقیدە ۋە بییت لە راستی دا بە ئەندازە ی ھەموو جیھان گەورە یە. ھەر لە بەر ئەو شە کە ھەتا زیاتر لینی بدوین و قسە ی تیدا بکەین ھێشتا ھەر ئەو دە ھینیت و شایە نیە تی. تکامان وایە ئەو بڕایانە ی کە لەم گۆشە ی ۋە دەروانە ئەم مەسەلانە، بیزار نەین و چاوپۆشیمان لێ بکەن.

پرسیاری حدو تەم

ئە گەر زووتر کات و چۆنیتی ئەجەل دەست نیشان کراو، ئیتەر تاوانی بابای "قاتل"

چی یە؟

ۋەلام: بەلێ، کات و چۆنیتی مردن - ۋەك ھی ھەموو شتیکی تر - پێشتر دیاری و دەست نیشان کراو. بەو واتایە ی کە ئەو شتە ی سەبارەت بە سەر جەمی بوو نە ۋە رانە ۋە

واریده و پرووده‌دات، سه‌باره‌ت به ژيان و مردنی مروڤيشه‌وه به هه‌مان جوړه. چونکه ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که له‌م بواره‌دا ناتوانریت پشت گوئی بخریت بریتی‌یه له: هاتنه و جوودی هه‌موو بوونه‌وه‌رێک به‌چهند رینگایه‌کی تایبه‌تی و ئنجا به‌سه‌ربردنی ژيانیشی به‌پێی چهند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو، پاشان دوا‌ی ته‌واو کردنی ماوه‌یه‌کی ده‌ست‌نیشان کراویش، له‌سه‌ر شانۆی ژيان ده‌کشینه‌ دواوه.

به‌لێ، هه‌موو شتێک به‌پێی نه‌خشه و پلانیکی ده‌ست‌نیشان کراو که بۆی کیشراوه و له‌ناوه‌ندی باز نه‌یه‌کی گشتی و ته‌واو فراوانی قه‌ده‌ردا: له‌دایک ده‌ییت و.. گه‌شه ده‌کات و.. ئنجا ده‌مریت. ئه‌مه‌ یاسا و سیسته‌میکي گشتی و نه‌زه‌لی‌یه‌ که هه‌رگیز ئال و گوڤری به‌سه‌ردا نایه‌ت.

به‌پێی ده‌ستور و بناغه‌ گشتی و به‌گ‌دا کو‌تاوه‌کانی زانستی نوێ، که له‌ ناخی ئه‌م گه‌ردوونه‌وه‌ هه‌لقولاون، ئه‌و گه‌ردوونه‌ی که به‌پێی سیسته‌میکي به‌کجار ورد و پێکه‌وه‌ گونجانیکی ناوازه‌ی سه‌رسوور هه‌ین کار ده‌کات.. له‌م ده‌ستور و بناغه‌ گشتی‌یا نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت که: هه‌موو شتێک، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌ کانه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ گه‌له‌ستیره‌کان: پێشتر ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان کردنیکی تایبه‌تی هه‌یه‌ و، گه‌ر به‌م چه‌شنه‌ ده‌ست‌نیشان کردن و نه‌خشه و پلانه‌ پێش‌وه‌خته‌ نه‌ییت هه‌رگیز ناتوانریت رێسای ناوازه‌ی گه‌ردوون و پێکه‌وه‌ گونجانی ره‌نگینی ناوی روون بکړینه‌وه، ته‌نانه‌ت ناشتوانریت له‌ زانسته‌ پرووته‌کان‌دا هه‌چ پێشکه‌وتنیک به‌ده‌ست به‌یتریت.

هه‌ر ئه‌و سیسته‌مه‌ ورد و ئه‌ندازیاری‌یه‌ ره‌نگینه‌ی ناو ئه‌م گه‌ردوونه‌یه‌ - که به‌پێی چهند یاسایه‌کی بیرکاری ورد کار ده‌که‌ن - مروڤیان هه‌ل‌داوه‌ که به‌پێی چهند بناغه‌یه‌کی دیاری کراو له‌ ئه‌زموو‌نگه‌کانی فیزیادا باس و لیکۆلینه‌وه‌کانیان ته‌نجام بده‌ن و، به‌پێی چهند ده‌ستورێکی تایبه‌تیش له‌ زانستی توێژکاری (علم‌ التشریح) بکۆلنه‌وه‌، یان برۆنه‌ ناو قولا‌یی گه‌ردوونه‌وه‌. چونکه‌ گه‌ردوونێک گه‌ر رێسای تێدا نه‌ییت و.. جیهانی‌یک گه‌ر نه‌خشه و پلانی بۆ دانه‌ریژراییت و.. کۆمه‌له‌ به‌شیکی سروشت که به‌پێی سیسته‌م و رێسا کار نه‌کات، هه‌رگیز ناتوانریت باه‌ته‌ زانستی‌یه‌کانیان تێدا باس بکړیت. ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌می "زانسته‌کان" له‌ حه‌قیقه‌ت‌دا بریتین له‌ چهند کامیرایه‌ک بۆ پێشاندانی هه‌ندێ ده‌ستور و یاسای ناو گه‌ردوون و، هه‌ر له‌م رێ‌یه‌شه‌وه‌ له‌ ژیر ناو‌نیشانی "زانسته‌کان" دا‌رۆشتو‌نه‌ته‌ ناو دوو‌تو‌نی کتێبه‌ کانه‌وه‌! بێ‌گومان ئێمه‌ به‌سه‌تمان ئه‌وه‌ نێ‌یه‌ له‌ گرنگی و شان‌وشکۆی زانسته‌کان و دۆزینه‌وه‌ نوێ‌کان که‌م بکه‌ینه‌وه‌، نه‌خیر.. به‌لکو ده‌مانه‌وێت رێ و شوێنیان یاد

بەخەینەوه و سەرئەنجی مەرووفیش بۆ لای شتیکی لە زانستەکان گەڕانگەر رابکێشین کە بریتی بە لەو سیستم و پێکەوه گونجانه ناوازیەیی کە هەر لە میژو لە گەردووندا هەن، تەنانەت پیش ئەمەش زانستەکان بیاننۆزنەوه و پەردەیان لەسەر ەهەلمانی، ئەو پرسیایە کە بە وێنەی دلێکی لێدەر و زیندوو وایە لە جەستەیی ئەم گەردوونەدا.

ئەو "توانست" ە چەندە مەزنە کە بە پێی نەخشەیەکی "قەدەری" ی پیشتر بایەخی بەم پرسیا ناوازیە داوه و کردوویەتی بە بناغەیەك بۆ سەرتاسەری گەردوون! تەنانەت هەندێ لە زانیانی "کۆمەلناسی" دەیانەویت ئەم یاسا زالی و فەرمانەر وایانەی ناو جیهان (کە لە شونینکی سەر و ترەوه نازل بووه) بەسەر کۆمەلگا کانی مەرووفیش دا پیاده و جێ بە جێ بکەن! خۆ هەر چەندەش بانگەشە کردن تا ئەم پادەییە بۆ "قەدەر" یان بە دەربڕینیکی راست و دروست بۆ: "جەبریەتی زیاد لە پێویست" ەمیشە پەخنە و ئیعتیرازی ئاراستە دەکریت، بەلام لە پرووی داناندا بەو پرسیا فەرمانەر وایە ناو جیهان و بەو نەخشە و پلانی ئەزەلییە پیشینە، جێی بایەخە و ناوەرۆک و واتایەکی قوولێ تێدا یە!

لە راستی دا هەر "حەقیقەت" یک کە پەیوەندی بە "عەقیدە" ە بیست، پێویستی بە پشتگیری و تەسدیقی دەرەوهی خۆی نی یە. بەلام ە چە و بەرە یی بەختی نیست، کە بەهۆی گەلێ روائین و بۆجوو نی بیانی، چاوی گرفتاری نابینایی بووه و دلێشی لە پێی چەند و پێنەیی کە دەرە کێی بیانی یەوه لە پێ ترازووه، کاتی کە پێی دەلێن: بۆ سەر بێر و ژیری و هۆشی خۆت بگەڕێرەوه، دەبی لە گەل ئەم پێنمایی یەدا - تەنانەت گەر بە ئامازە بۆ کردنیش بوو بیست - ئەو ناسازی (تناقض) یە بۆ پروون بکەینەوه کە لە گرفتاری ئەو کەسانەدا بەدی دەکرێن کە ئەمانیان - بێ سوود - لە پێ ترازاندووه! هەر لەبەر ئەمەش بوو کە درێژەمان بە قسە کاغان دا و رۆشتینە دەرەوهی باسە کە. دەنا جم و جوولێ سەرتاسەری گەردوون، هەر لە گەردیلە کانەوه تا دەگاتە گەلەستێرەکان، بە پێی پرسیایە کێ یە کجار ورد و پێکەوه گونجانیکی کامل و ناوازه و تەقدیر و دیاری کردنیکی پیشتر کە هەموو شتیکی ناو گەردوون پێکەوه گرێ دەدات، ئەنجام دەدرێن و، ئەمانەش هێندە پروون و ناشکران کە لە پیش چاوی هەموو کەسینکدان. خۆ ئەمەش بەلگەیە لەسەر فەرمانەر وایەتی یە کێ زالی و پەها. جا هەموو جیهانە کانی ناو گەردوون هەر لەو دەمەوه کە خوای گەوره بەدی هێناون و تا نیست، ملکەچی ئەم فەرمانەر وایەتی یە پەهایەن و، لە هەموو جم و جوول و ئال و گۆرینکیاندا بە تەواوەتی سەریان بۆ ئەوی کردووه.

هر چه ندهش "به دیهینانی یه کم" سه بارهت به سر جهمی به دیهاتو وانه وه ته نانهت مروؤف و نه وانمش که وهك مروؤف خواهنی ویست و سر به ستین، به دیهینانیککی "جه بری" بووه به ته واره تی، که چی له پاشان دا ئهم بوونه وهره خواهن ویست و سر به ستی یانه، لهو شتانه دا که سر به ویستی خو یانن، له به دیهاتو وانی تر جیا ده بنه وه. هر له بهر ئهم جیا بوونه وه به شه که "ده ست نیشان کردنی پیشین" ی ئه وان شیوه یه کی تایه تیی له خو گرت.

له راستی دا پر سیاره که له پی نه بر دهنه وه بهم لای نه جیا وازه ی مروؤف سهری هه لداوه و، هی ئه وه یه که مروؤفیشی وهك شتانی تر داناوه. بویه ئیمه پیمان وایه که هه ست کردن بهم جیا وازی به ی نیوان مروؤف و بوونه وهرانی تر - ته نانهت جیا وازی له گه ل هه ندیکیان دا - گر نی ئهم مه سه له یه مان بۆ ده کاته وه. به لام پاشا وه ی مه سه له که له راستی دا بریتی به له قبول کردنی گشتگیری (إحاطة) ی زانستی ئه زه لیلی خواهن د سه بارهت به هه موو شتیک.

به ئنی، مروؤف - به پیچه وانه ی به دیهاتو وانی تر - قابیلیهت و توانای سر به ستی و ویست و مه یل و ئیختیاری تیدا یه و، به پیی هه موو ئه مانهش: "خیر و شهر" و "پاداشت و سزا" ی ده در ئته پال.

خو هر چه ندهش ویست و مه یلی مروؤف له بهر ده م گه وهره یی ئه نجام و داها ته کانی ئه و ویست و مه یله دا بجووک بیئت، که چی خوا ی گه وهره وهك مه رج و هۆ کار یک ویستی مروؤفی قبول کردوه تا کو ئهم شته جو زئی به ی که پیی ده لئین: "ویستی مروؤف" له شیوه ی مه یل کردنی مروؤف دا به ره و "خیر" یان "شهر" ده ربخات و، ئیتر مروؤفیش له ئه نجامی ئه مه دا و به گویره ی ئاراسته کردنی ئه و ویسته ی خو ی به ره و کرده و ی چاک یان خراب به "تاوانهار" یان "بی تاوان" له قه لهم ده در ئت. خو ئه و پرو دا وه ی که ئه نجامی ئهم مه یله ی مروؤفه، بازو ر قور سیش بیئت و له توانا دا نه بیئت له کۆلی مروؤف بنر ئت، که چی هر له ئه ستوی مروؤف دا یه، چونکه خو ی دا وای کردوه و مه یلی به لای دا بووه و خوا ستو ویه تی. بویه تۆله و پاداشت بۆ مروؤفه که ده ست نیشان ده کر ئن و، خوا ی گه وهره هر گیز مه ستو و لیه تی ئه و کارانه ی نادریته پال که ته قدیری کردو و و له کاتی دیاری کراویش دا به دیی هیان و.

با له پرو ناکیی ئهم نمونه یه ی خوا ره و ده له مه تی بگه ین:

گه ر به دیهینه ری مه زن پرو دا وینکی گه وهره ی وهك گو برینی وهرزه کانی به هه ناسه هه لکیشان و هه ناسه ده ردانی ئیمه وه به ست و، فه رمووی: ئه گه ر زیاد لهم را ده یه

هەناسە ھەلبیکێشن و دەری بەدەن ئەوا باری جوغرافیای شونێ کەتان بۆ دەگۆرم و، ئیمەش بەپێی دەستووری: "تناسب العلية" پەيوەندیمان لە نێوان هەناسەدانێ خۆمان و ھەرزگۆڕین دا نەبینی و، لەم ڕێیەو لە فەرمانی دەرچووین و، ئەویش بەپێی بەلێنە کە ی خۆی و ھەرزە کە ی ئیمە ی گۆری.. ئەوا "بەرپرسیاری" تەنھا لە ئەستۆی خۆماندا یە، چونکە خۆمان بووین بە ھۆکاری ئەو ئال و گۆرە، با ئەو کارەش گەلێ لە سەر ووی وزە ی خۆمانەو ییت.

ھەر بە وێنە ی ئەم ئموونە یە: ھەموو مەرفئیک بەپێی ئیختیار و ویستی جوژیی خۆی و لەبەر ئەو ی ھۆکاری ھاتنەدیی ئەو ئەنجامانە یە کە لەم ویست و ئیختیارە یەو پەیدا دەبن، بە "تاوانبار" یان "بێ تاوان" دادەنرێت.

با ئیستاش نەختی لەبەر کەرتی دوو ھەمی مەسەلە کە بدوین، واتە چۆنییسی یە کخستن لە نێوان: "زانستی ھەمەلایەنگری خواوەند" و "ویستی مەرف" دا: ھەموو شتیک لە زانستی خوادا لە گەل شتانی پشت و تەنیشتیەو و ھاو دەم لە گەل ھۆکار و ئەنجامە کانی دا ھەموو پێکەو، بە ڕادە یە کە: پێشتر و دواتر، ھۆکار و ئەنجام، کۆر و باوک، بەھار و ھاوین، ھەموویان لە یە ک خال دان و، تیکرا دوو ڕووی یە ک شت و، "پێشتر و دواتر" و "ھۆکار و ئەنجام" پێکەو دەزانرێن.

کەواتە ھەر کە سینک مەیلە کە ی لە ھەر شیو و بە ھەر ئاراستە یە ک دا ییت و ویستی خۆشی - کە مەرجیکی عادی یە - بە ھەر لایە ک دا بە کاربھێنیت، پێشتر لە زانستی خوادا ھەموو ئەمانە زانراون. ھەر لەبەر ئەمە شە کە تەقدیر و دەست نیشان کردنی ئەو ئەنجامانە ی کە لەم ھۆکارانەو پەیدا دەبن، نە ویستی مەرف دەبەستەو و نە زۆریشی لێ دەکەن بۆ ھیچ شتیک، چونکە کاتی ئەم تەقدیرانە سەبارەت بە مەرف تەقدیر کراون مەیلی مەرفیان تیدا ڕەچاو کراو. کەواتە ویستی مەرف لە مەسەلە کە دا وەرگیراوە و گرنگیی دراوە تی. ئموونە ی ئەمە وە ک ئەو ی کە:

ئەگەر کە سینکی مەزن بە خەمە تکارە کانی بلیت: ھەر کات کۆ کە ی خۆتان گرت و نە کۆ کین و نە تانھێشت دەنگشان دەر ییت ئەوا دیاریی زۆرتان دەدەم، بەلام گەر کۆ کە ی دەستکردان لە خۆتان ھینا، ئەوا لەو دیاریانە بێ بەش دەبن. کەواتە لیڕە دا ئیرادە و ویستی ئەوانی وەرگرتوو و ڕەچاوی کردووە.

لیڕەش دا بە ھەمان جۆرە، چونکە گەر خۆای گەورە بە یە کێک لە بەندە کانی خۆی بلیت: "گەر مەیلەت بەم لایە دا دەر یخەیت ئەوا منیش ئەو شتەت بۆ بەدی دەھێم کە مەیلەت لایەتی و، ھەر لە ئیستاشەو تەقدیر و دەست نیشانی دەکەم بەپێی مەیلە کە ی خۆت". کە ئەمەش وا دەگە یە نیت خۆای گەورە گرنگی بە ک ی بە "ویستی مەرف" داو.

له‌سەر هم بناغهمه، ده‌توانين بليين: هه‌روه‌ك خ‌وای گه‌وره له ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان كړدنی سهره‌تادا هېچ كه‌سینكې نه‌به‌ستووه‌ته‌وه و پابه‌ندی نه‌كردوه، به زوره‌ملیش شتيكې له كړدوه‌كانی مړوځی به پيچه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندې مړوځه كه به‌دی نه‌هیناوه.

پاشان ده‌بي بزاین كه قه‌دەر و ده‌ست‌نیشان كړدنی سهره‌تا و پش‌وه‌خت بریتی په له نه‌خشه و پلانی زانستی خ‌وای گه‌وره، گهر هم ته‌عبیره‌دروست يیت. واته خ‌وای گه‌وره به زانستی هه‌مه‌لایه‌نگیری خ‌وی پشتر ده‌زانیت كه چ مړوځيك مه‌یلی به چ ناراستگه‌یه‌ك‌دا هه‌یه و له دوايش‌دا نه‌و مه‌یله‌ی به‌و جوړه‌بو به‌دی ده‌هینیت و هه‌موو نه‌مانه‌شی له نه‌خشه و پلانیك‌دا بو‌داده‌نیټ.

خو هم "زانين"ه‌ی خواوه‌ندیش - كه و‌جوو‌دینكې عیلمی په - هېچ شتيك له ده‌روه‌دا به هېچ شپوه‌یه‌ك به‌دی ناهینیت، به‌لكو "توانست" و "ويست"ی خواوه‌ندی به‌دیهینر نه‌و شته له ده‌روه له‌سەر شپوه‌یه‌ك به‌دی ده‌هین به‌پنی نه‌و مه‌یلانه‌ی كه مړوځ ده‌ری‌خستوون. كه‌واته نه‌و شتانه‌ی هاتوون یان دینه و‌جوو‌د له‌بەر نه‌وه نه‌هاتوون كه زووتر له لایه‌ن خواوه‌نده‌وه زانراوه به‌م جوړه‌دین، به‌لكو عیلمی نه‌زه‌لی و هه‌مه‌لایه‌نگیری خواوه‌ند زانیوه‌تی به‌و شپوه و‌جوړانه‌دین بویه هه‌ر به‌و جوړه‌ش زانراون. كه نه‌مش بریتی په له‌و ته‌قدیر و ده‌ست‌نیشان كړدنه‌بنه‌ره‌تی و پشینه‌ی په‌كه‌م جار.

زانایانی كه‌لام هم چه‌مكه‌یان به: "العلم تابع للمعلوم" ده‌ربرپوه. واته نه‌و شته له دوايی‌دا له‌سەر چ شپوه و چونیټی په‌ك يیت، پشتر به‌و جوړه‌ده‌زانیت، نه‌ك به پيچه‌وانه‌وه، واته نه‌ك: بویه واهاتووه‌ته‌دی چونكه پشتر وازانراوه! چونكه هه‌روه‌ك نه‌خشه و پلانه زانستی په‌كانمان نه‌وه ناگه‌یه‌نن كه ته‌نها به نه‌خشه‌دانانه‌كه نه‌و شتانه‌ی ته‌سه‌وورمان كړدوون، يینه‌دی.. به هه‌مان جوړ مه‌رج نی‌په‌ده‌ست‌نیشان كړدنه‌بنه‌ره‌تی په‌كان، كه به نه‌خشه و پلانی به‌دیهینه‌ریان داده‌نیټ، هېچ شتيك له ده‌روه‌دا بهینه و‌جوو‌د.

پوخته‌ی قسه:

خ‌وای گه‌وره به زانستی فراوان و هه‌مه‌لایه‌نگیری خ‌وی و ناگاداریی له شتانی پشین و شانی دوايین - به وینه‌ی زانین و ناگاداریی له ته‌نجامه‌كان - له هو‌كاره‌كانیش ناگاداره و.. به وینه‌ی زانین و ناگاداریشی له هو‌كاره‌كان، زانا و ناگاداره به ته‌نجامه‌كانیش. چونكه خ‌وای گه‌وره به زانستی نه‌زه‌لی و په‌های خ‌وی پشتر زانیوه‌تی

كە چ كەسىك نىيەتى باشى ھىناۋە كىردەۋى چاك بىكات و، كىنى تىرىش دەپەۋىت كىردەۋى خىراپ بىكات. ئىنجا بەپىنى ئەم نىيەت و ھەولانەى مەۋقە كان ئەم شتانەى لە كاتى ئەنجامدانى ئەم كىردەۋانەدا و بەپىنى مەبىل و نىياز و نىيەتى بەندە كەى ئەم شتانە بەدى دەھىتەت كە وىستى خۆى پىشتەر تەقدىرى كىردوون.

لەبەر ئەۋە، دەست نىشان كىردنى سەرەتا و پىشىنى مردنى كەسىك و چۆنىتىسى مردنە كەى و ئەۋەش كە يە كىنكى تر ھۆكار بوۋىت لە پرووداۋە كەدا، ھەرگىز "بەرپرسىيارى" لەسەر ھۆكارە كە ھەلناگرىت، چونكە ئەم تەقدىرە پىشىنە وىست و سەر بەستى مەۋقى تىدا پرەچاۋ كىراۋە، بۆيە تاۋانە كەى دەدرىتە پال و موحاسەبە دەكرىت لەسەرى.

پىمان واپە سەردانەۋە لە سەرچاۋە بەرپەتى يە كان بۆ ئەم مەسەلە قولى "قەدەر" و لىكۆلىنەۋى يەك لە دواى يەك تىاىدا، كارىنكى پىۋىست پىت. چونكە ئەۋەى كە لىرەدا پروومان كىردەۋە تەنھا پروونكر دىنەۋەيە كە بۆ "ئاستى عەۋامە كان" لە ناۋەندى بناغە مەحكەم و قائمە كانى زانايانى سەلفەدا.

پرسىيارى ھەشتەم

"ئىرادەى كولىلى" و "ئىرادەى جوزنى" چىن؟

ۋەلام: ئىرادەى كولىلى ئەم وىستەيە كە لە لاىەن عەۋامەۋە دەدرىتە پال خواى گەۋرە. بەلام ئەم زاراۋەيە لە سەردەمى ھاۋەلان و تاييەن و شۆنكە و تۋوانى تاييەن دا نەبوۋە، ھەرگىز ئەوان بە وىستى خواۋەندىان نەتۋوۋە: "ئىرادەى كولىلى" و بەھى مەۋفىشىان نەتۋوۋە: "ئىرادەى جوزنى". لەگەل ئەۋەش داۋا ديارە بە روالەت ھىچ رىگرىنكى ئەتۋ لە دانانى زاراۋەيە كى ۋەك ئەمەدا نەپىت، تاكو ئەم مەسەلەيە لە عەۋامە كان بگەيەنرىت. ئەۋەش ھەيە كە دەرگەى ئەم قەسەيم لەسەر پىشتە بۆ ئاراستە كىردنى ھەر پرەخەيەك.

لە راستىش دا زاراۋەى ۋەك ئەمە: تەغىر و ھەلسەنگاندنىكى سىروشتى بە بۆ ئەنجامى بەسەرھات و پرووداۋە كان و لەۋپوۋە سەرچاۋەى گىرتوۋە. لەبەر ئەۋە، دەتۋانىت بە "خالىكى پىشت پى بەستىن" ى راست و دروست دابىرت. مەبەست لەو "ئىرادە كولىلى" يەى كە بۆ وىستى خواى گەۋرە بە كارھىناۋە ئەم و اتايانەى خواۋەيە كە برىتىن لەۋەى: (ھەرچى وىست و ئىرادە ھەيە تايپەتە بە خواى گەۋرەۋە و وشەى

لیږه دا دهمانویت سهرنجتان بولای شتیک رابکیشین که زووتر باسمان کړدو
بریتی په له وهی هندی کهس دهلین: "خوای گه وړه نهو شته ویستی له سهری بیت
به دی ده هیئت، به لام نهو شتانه ی نیراده ی نه یه بزیان، به دی یان ناهینیت". نه گو فتره
گو فتریکي هه ټه به! راسته که شی بریتی په له وهی که: هر شتیک خوای گه وړه ویستی
له سهری بیت به دی بهینیت، به دی ده هیئت.. هر شتیکش ویستی له سهری بیت
به دی نه هیئت، به دی ناهینیت: (ما شاء الله کان وما لم یشأ لم یکن)!

گەردوون "جەبر"ی تێدا زال و فەرمانرەوایە. ئەوەتا کاتی خۆی گەوره گەردوونی بەدی هیناوه، پرسی بە کەس نە کردووه و جگە لە ویستی خۆی ویستی هیچ کەسینکی تری نە کردووه بە بناغەی ئەم کارە، چونکە خواوەند: ﴿فَعَالَ لَا يُرِيدُ﴾ (السج: ۱۶). بەلام لە کارە ئێرادی یەکانی مەرۆف دا "ویست"ی بە مەرۆف بەخشێوه و ئەو ویستەش هۆکاریکە بۆ "بەرزبوونەوه" یان "نزمبوونەوه"ی مەرۆف. بەخشینی ئەم ویستەش لە لایەن خواوەندەوه بە مەرۆف پەيوەندبی بە دوو ناوی: "الرحمن الرحيم"ی خواوەندەوه هەیه. واتە ئەم ویستە ی کە بە مەرۆفی داوه، لوتفینکی خواوەندە کە بە درەوشانەوی ئەم دوو ناوەی پێی بەخشێوه. دەنا گەر لە گۆشەی ئیسمی ئەعظم و لەفظی جەلالە (الله) وه سەیری شتان بکەین، دەبینین سەرتاسەری گەردوون لە جەبرینکی رەهەدا یە. بەتێ، دەستووری: "مالك الملك يتصرف في ملكه كيف يشاء" لە هەموو بوونەوه ران دا دەست بە کارە، جگە لە کردەوه ئێرادی یەکانی مەرۆف. چونکە مەرۆف لەو کردەوانە دا ویستینکی ماهییەت نەزانراوی دراوە تێ و ئەو ویستەشی لەو کردەوانە ی دا رەچاو دەکڕێن. خۆ هەر کات مەرۆف ئەم ویستە ی خۆی بەرەو کاری چاکە و خێر ئاراستە کرد، خۆی گەوره "خێر"ی بۆ بەدی دەهینیت و، گەر بەرەو شەڕیش ئاراستە ی کرد "شەڕ"ی بۆ بەدی دەهینیت، گەر ویستی لە سەر ییست. تەنھا پشت بەستیشمان بە رەحمانییەت و رەحیمیەتی خۆی گەوره ئیمە ی بەرەو پرکیشتی و جورئەت کردن لەم حوکمە دا یە بەر!

واته نیمه باورمان وایه که هدر کات و یستمان له سهر نه بجامدانی کرده‌وی خیر بوو، نه‌وا به بی گومانی خوای گه‌وره به‌دیی ده‌هینیت بومان. به‌لام هه‌ندی جار - به لوتف و کهره‌می خوی - نه‌و "شهر" به‌دی ناهینیت که ویستی مروفی بو ئاراسته ده‌کړیت. بو‌غوو نه: که‌سینکی گومرا ده‌یه‌ویت هه‌موو هوکارینک بخته کار و مروفیک

گومر ا بکات و له رڼی بېترانیت و، نه‌میش مه‌یلی ده‌چیت به‌لای دا، به‌لام خوای گه‌وره نایه‌ویت له رڼی بترانیت و گومرایی سه‌بارت به‌و به‌دی ناهینیت، له‌به‌ر کرده‌ویه کی چاکی نه‌و مروفه که زووتر کردوویه تی، یان له تاینده‌دا ده‌بکات و زانستی خوا ناگای لڼی په‌تی. ته‌نانه‌ت هندی جار خوای گه‌وره ته‌گه‌ره‌یه که دروست ده‌کات که به‌هویه له‌و کرده‌وه خراپه دووری ده‌خاته‌وه. که نه‌میش به‌خششیکې په‌روهر دگاری په. ته‌نانه‌ت به‌مه‌شت خویشی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌روویه که‌وه په‌یوه‌ندی به‌خسته‌گه‌ری وېستی مروفه‌وه هیه، نه‌وا خوای گه‌وره نه‌و شتانه‌ی تیندا به‌دی ده‌هینیت که به‌نیاز و ناوی خیره‌وه مروف وېستی له‌سهریان بووه و، ههر هینده به‌سه که مروف گونا‌هیکې وا گه‌وره نه‌نجام نه‌دات که هه‌موو خیره‌وه کانی بسپرنه‌وه و له شایسته‌یی چاکه و به‌خششی خوا یی به‌شی بکات.

* * *

پرسیاری نوه‌دم

تکایه یاسای: "به‌خششی خوای گه‌وره" (عطاء الله) مان بۆ روون بکه‌ره‌وه.

وه‌لام: به‌خشش (العطاء) له زمان‌دا به‌ وائی لوتف و چاکه و یی به‌خشین دیت.

نه‌وش که له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا په‌یوه‌ندی به‌ باسه که مانه‌وه بېت نه‌و لایه‌نه‌ی "عطاء" ه

که په‌یوه‌ندی به‌ قزا و قده‌ره‌وه هیه..

مروف گه‌ر وېستی له‌سهر کرده‌وه‌ی خراپ بیت خوای گه‌وره نه‌و کرده‌وه خراپه‌ی

بۆ ته‌قدیر ده‌کات، چونکه ته‌قدیراتی له‌مه‌ر مروف "وېستی مروف" په‌چاو ده‌کات.

بۆ نمونه: گه‌ر پېش نه‌وه‌ی ده‌ستم به‌رز بکه‌مه‌وه، "ده‌ست به‌رز کردنه‌وه" م بۆ ته‌قدیر

کرا بیت نه‌وا له‌به‌ر نه‌وه بۆم ته‌قدیر کراوه که زانستی په‌ها و هه‌مه‌لایه‌نگری خواوه‌ند

زانویه‌تی من مه‌یل و وېستی خو‌م به‌ره‌و نه‌و کاره ده‌خمه‌ه گه‌ر. چونکه سیفه‌تی

"زانستی خوای گه‌وره" ده‌وارنده‌وری هه‌موو شتیکی، که بووه یان ده‌بیت، ته‌نانه‌ت

ده‌وارنده‌وری زاتی مه‌زنی خواوه‌ندیشی داوه. بۆیه ده‌زانیت من چ کاریک ته‌نجام

ده‌ده‌م، نه‌ویش له‌سهر نه‌و شیویه ته‌قدیری ده‌کات بۆم: (فلانه به‌نده‌م مه‌یلی ئاراسته‌ی

به‌رز کردنه‌وه‌ی ده‌ستی ده‌کات، منیش نه‌و به‌رز کردنه‌وه‌یه‌ی له‌و کاته‌دا بۆ به‌دی

ده‌هینم) یان (نه‌مد به‌م جو‌ره نووسیه). که نه‌میش بریتی په‌له "قده‌ر". واته نووسینی

نه‌مه به‌م شیویه بریتی په‌له "قده‌ر". به‌لام کاتی که ده‌ستم به‌رز ده‌که‌مه‌وه نه‌وه

"قضاء" ه، واته هینانه‌دی نه‌و شته‌یه که پېشتر بۆم ته‌قدیر کرابوو.

به‌لام به‌خشش (العطاء) ده‌توانین به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه لئی تی‌بگه‌ین:

"به‌نده" ویست و مه‌یلی خۆی به‌ره‌و کرده‌وه‌ی خراپه و شه‌ر ده‌خاته کار، به‌لام خوای گه‌وره به‌خشش‌یک‌ی تایبه‌تی بۆ ده‌خاته کار و نایه‌ل‌یت گ‌رف‌اری نه‌و خراپه و شه‌ره‌ بی‌یت، نیت‌ر چ له‌به‌ر بارودۆخ‌یک‌ی باشی نه‌و به‌نده‌یه‌ی بی‌یت، یان له‌به‌ر نه‌وه بی‌یت که دل‌یک‌ی خاوی‌نی له‌خۆدا هه‌ل‌گر‌ت‌وه، یان له‌به‌ر کرده‌وه‌یه‌کی باشی نه‌و به‌نده‌یه‌ی، نیت‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه نه‌و شه‌ خراپه‌ی که بۆی ته‌قدیر کرابوو سه‌باره‌ت به‌و ته‌نفیز و جی‌به‌جی نا‌ک‌ریت. که‌واته: "عطاء" کاری له‌"قه‌ده‌ر"‌دا کرد و قه‌ده‌ریش کاری له‌"قضاء"‌دا کرد. به‌لام هه‌موو ئەمانه له‌تۆماری کوژانه‌وه و نووسین (لوح المحو و الإثبات)‌دا پروو ده‌ده‌ن و، هه‌ر گ‌یز هیچ ئال و گۆر‌ن‌ک له‌زانستی خوادا پروو نادات. که‌واته تۆماری کوژانه‌وه و نووسین له‌پروویه‌که‌وه بریتی‌یه له‌ده‌قه‌ری کرده‌وه‌ی تایبه‌ت به‌هه‌موو م‌ر‌و‌ف‌ی‌ک و، ده‌گونج‌نی ئال و گۆر‌نی تیدا پروو بدات. به‌لام هه‌ر گ‌یز ئال و گۆر له‌"له‌وحی مه‌حفوظ"‌دا نا‌ک‌ریت.

"عطاء" لوت‌ف‌یک‌ی خاوی‌یه و، لوت‌ف‌یش شایسته‌یی و ئەه‌لییه‌ت په‌چاو نا‌کات و به‌مه‌رجی نا‌ک‌ریت.

جا نه‌گه‌ر له‌م گۆشه‌یه‌وه پروانینه مه‌سه‌له‌که، ده‌بینین که هه‌رچی کرده‌وه‌ی چاکمان هه‌یه هه‌موویان به‌خششی خوای گه‌وره‌ن.

له‌ده‌می بانگی عه‌س‌ری رۆژی شه‌مه‌ی ر‌ن‌که‌وتی ۲۵/ر‌به‌مه‌زانی/۱۴۱۸ کۆچی، به‌رام‌به‌ر ۱/۲۴/۱۹۹۸ از خوای گه‌وره، به‌عتا و به‌خشش و لوت‌فی خۆی، وه‌ر گ‌یزانی ئەم ک‌ت‌یبه به‌نرخه‌ی له‌سه‌ر ده‌ست ئاسان ک‌رد‌ین. له‌خوای گه‌وره‌ی لی‌بو‌رده‌ی می‌ه‌ره‌بان ده‌لال‌ت‌ینه‌وه که به‌عتا و لوت‌فی خۆی ئەم کاره‌مان به: "صه‌ده‌قه‌ی جاره" و "زانستی سوود ل‌ئ وه‌ر گ‌یراو" بۆ بنووس‌یت و عا‌خاته ر‌ی‌زی ئازاد ک‌را‌وانی مانگی ر‌به‌مه‌زانی پ‌ی‌رۆزه‌وه. ت‌کا‌ش‌مان له‌خو‌ن‌ه‌ری به‌ر‌یز نه‌وه‌یه که له‌پاش‌مله‌ دو‌ع‌ای خ‌یر به‌تایبه‌تی دو‌ع‌ای لی‌خ‌ش‌بو‌ن‌مان له‌حوزووری خوای گه‌وره‌دا بۆ ب‌کات.

وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه أجمعین والحمد لله رب العالمین.

پوخته يەك لە ژيانى دانەر:
(مامۆستا محمد فتح الله گولەن)

- لە سالى ۱۹۳۸ز دا لە گوندی "كۆرۈجۈك"ى قەزای "پاسینلەر"ى سەر بە پارىز گای "ئەرزپۇم" لە دایك بوو.
- باوكى ناوى مامۆستا "رامىز"، ئىمامى مزگەوت بوو. دايكىشى ناوى رەفیعەخان بوو.
- دوو ھەم منالى خیزانە كەيەتى كە ھەشت منال بوون، شەشيان كۆر و دوانيان كۆچ.
- لە تەمەنىكى بچووك دا ھەموو قورئانى پىرۈزى لەبەر كردوو، لە لای زانا بەناوبانگە كانى شارى ئەرزپۇم بە تايەت لای مامۆستا "عوسمان بەكتاش" وانە كانى خویندوو. ھەروەھا ئامادەى وانەى گەورە پیاوانى تەسەووفى ناوچە كەيان بوو.
- چوار سال پېش نوپۇ و وتاریپۇ بوو لە سى مزگەوتى "ئەدیرنە" دا.
- دواى ماوہیەك لە "كرك لارەل" بۆ ماوہى سالىك بە "واعیظ" دامەزراو.
- لە سالى ۱۹۶۶دا بە ھەمان ئەركى "واعیظ"ى نەقلی ئیزمىر كراو، لە مزگەوتى "كەستانە بازارى" نامۇزگارى پېشكەشى خەلكى كردوو و ھاودەم لەگەل ئەو ھەشدا سەرپەرشتى خولى فېرېوونى قورئانى لە "كەستانە بازارى" دا كردوو. لەم ماوہیەدا و ھەتا سالى ۱۹۷۱ وەكو واعیظى گەپۇكى ھەرىمەكە، لەسەر وەعظ و نامۇزگارى و وانە و تەوہ لە قەزا و ناحیە كانى ھەرىمى "ئىجە" دا بەردەوام بوو.
- ھەرچەندە لە بىرارىكى سالى ۱۹۷۱دا لە كارەكەى دوور خراپەو، بەلام بە كەلك وەرگرتنى لە ياساى لىئوردن گەراپەو بۆ سەر كارەكەى.
- دوابەدواى ئەم بېرىارە لە قەزای "ئەدرەمیت"ى سەر بە شارى بالیکەسىر و لە شارۈچكەى "مانىسا" شدا بەردەوام بوو لە جى بەجى كردنى ئەركى وەعظ و نامۇزگارى، ھەتا گواستراپەو بۆ قەزای "بۆرنۇفا"ى سەر بە پارىز گای ئیزمىر، ئىنجا لەوېش ھە تا ۱۹۸۰/۹/۱۲ لەم كارەى دا بەردەوام بوو.

□ لە دەمی کوودەتای سەربازی و لە پاش کوودەتاکەشدا نزیکەی شەش ساڵ لە کارەکی دایرا، چونکە بێریاری دەستگیرکردنی درابوو. بەلام لە سالی ۱۹۸۶هـ ئەنجامی بێریاری دادگای ئاسایشی دەوڵەت گەڕایەوە بۆ ژبانی ئاسایی خۆی.

□ لەبەر داواپێکی زۆری خەڵکی، بێ بەرامبەر، دەستی کردەوێ بە وه عـظ و نامۆزگاری لە "ئیزمیر" و ئەستەمبول هەتا سالی ۱۹۹۲.

□ جگە لە زمانی تورکی، عەرەبی و فارسی دەزانیت.

□ لە چەندەها گۆڤار و ڕۆژنامەدا بابەتی پلاو کردوووەتەو.

□ ئەمەش ناوی هەندیکە لە بەرھەمە پلاو کراوەکانی:

۱ - بەرەو بەهەشتی نادیار.

۲ - چاخ و نەو.

۳ - پارچە زێڕەکانی کات.

۴ - ئەو ڕۆژانەی پشوو بە بەهار دەدەن.

۵ - پێوانە، یان ڕووناکییەکانی ڕینگا (چوار بەرگ).

۶ - نووری بێ کۆتایی (سێ بەرگ).

۷ - لە سیبەری باوەڕدا (دوو بەرگ).

۸ - ژبانی دوای مردن.

۹ - کەوانەی ڕەنگەکان (دوو بەرگ).

۱۰ - لە وەرزی کەوێ بۆ وەرزی کێ تر.

۱۱ - وەلامی دوودلییەکانی سەردەم (چوار بەرگ).

۱۲ - تەپۆکە زەبرووتییەکانی دل. (دوو بەرگ).

۱۳ - قەدەر لە ڕووناکیی قورئان و سونەتدا

۱۴ - جیهاد، یان ئیعلای "کلمە اللہ".

۱۵ - دیوانیکی شیعر.

□ وه عـظ و نامۆزگارییەکانی بە کاسینی ئاسایی و کاسینی فیدیۆ تۆمار کراون و،

لە لایەن خەڵکی یدوێ سوودیان لێ وەرە گیریت.

نا ئیستا دوو کتێب لە سەر ژباناوە و بە سەرھاتەکانی پلاو کراوەتەو.

پیرستی بابه ته کان

بهشی یه کم:

قهدهر و لایه نه جیاجی کانی

لاپیره

باس

- ۱۲ و اتا کانی قهدهر له "زمان" و "زاراوه" دا
- ۱۴ نهو قهدهره "جهبری" یه ی که به سهر گهر دون دا زاله
- ۱۹ قهدهر مه سه له یه کی "ویجدانی" یه
- ۲۰ نهو ده سته کوته ی که "فیضان به قهدهر" به مروّفی ده به خشیت
- ۲۲ "قهدهر" و "ویستی جوزئی" دژایه تی یان له نیوان دا نی یه
- ۲۳ "قهدهر" جوزیکه له "زانستی خوابی"
- ۲۶ نهو کی سهرشانی "ویست" ی مروّف
- ۳۲ ویستی خوی گه و ره و .. ویستی مروّف
- ۳۴ قهدهر له پروونا کیی ئایه ته کانی قورئان و فهرموده پیروژه کان دا

بهشی دووهم

په یوه ندیی "قهزا" به "قهدهر" هوه

- ۶۰ قهزا و قهدهر له پرووی "زانست" ی خواوه ندهوه
- ۶۶ قهزا و قهدهر له پروومه که خوی گه و ره هه موو شتیک ده نوو سیئ
- ۷۲ قهزا و قهدهر له پرووی "ویست" ی خواوه ندهوه
- ۹۴ قهزا و قهدهر له پرووی به دیهینانه وه

بهشی سیهم

په یوه ندیی نیوان: قهدهر، ئیراده، هیدایهت

- ۹۹ نهو هیدایه ته ی که به پیی خواسته کانی شهر یه تی فیطری له کار دایه
- ۱۰۵ نهو هیدایه ته ی که ویستی مروّف ره چاو ده کات

بهشی چوارهم

چهند پرسیار و وه لامیک له باره ی "قهدهر" هوه

پرسیاری یه کم:

- ۱۱۰ ۱ - مه به ست چی یه له: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾

پرسیاری دووهم:

۱۱۶ ئایا به‌لگه‌ی عه‌قلی همه‌یه له‌سه‌ر: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾؟

پرسیاری سێهم:

ئه‌و که‌سه‌ی گونا‌ده‌کات، ئایا له‌سه‌ر بنا‌غه‌ی وێسته جو‌زئیی به‌که‌ی

خۆی ده‌یکات.. یان ئێ‌اده‌ی کوللیی خ‌وای گه‌وره

۱۲۱ پالی پێ‌وه ده‌نیت بۆ گونا‌ه‌کردن؟

پرسیاری چواره‌م:

قورئانی پێ‌و‌ز ده‌فرم‌و‌یت: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ

تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا﴾ (الک‌هف: ۱۷). له‌همان کات‌دا خ‌وای گه‌وره بیر و

زیری و وێستی به‌مرؤ‌ف داوه‌، هه‌ردوو پێ‌گاکه‌ی پێشان داوه‌ و سه‌ربه‌سته

له‌گرتنه‌به‌ری هه‌ر کامیان‌دا. ئایا چۆن ئه‌م دوو شته‌یه‌ک بخه‌ین؟ ۱۲۴

پرسیاری پێنجه‌م:

که‌سانیک‌ی زۆر خ‌وای گه‌وره سامانی زۆر و شان و شه‌ره‌فی به‌رزی

بین به‌خشیون، که‌سانیک‌ی تریش گرفتاری ئازار و گه‌رو گرفت و هه‌زاری و

نه‌خۆشی به‌کان ده‌بن. ئایا ئه‌مانه‌ بێ که‌تکن و، ئه‌وانی تریش خ‌واوه‌ند

خۆشی ده‌ون؟! ۱۲۶

پرسیاری شه‌شه‌م:

بۆچی خ‌وای گه‌وره به‌نده‌کانی خۆی "یه‌کسان" دروست نه‌کردوه‌؟

۱۲۹ ئه‌وه‌تا هه‌ندیکیان کو‌یر و هه‌ندیکیان شه‌لن؟

پرسیاری هه‌وته‌م:

۷- ئه‌گه‌ر زووتر کات و چۆنیتی ئه‌جه‌ل ده‌ست‌نیشان کراوه‌، ئیتر تاوانی

۱۳۵ بابای "قاتل" چی‌یه‌؟

پرسیاری هه‌شته‌م:

۱۴۱ "ئێ‌اده‌ی کوللی" و "ئێ‌اده‌ی جو‌زئیی" چین؟

پرسیاری نۆه‌م:

۱۴۳ تکایه‌ یاسای: "به‌خشیی خ‌وای گه‌وره" (عطاء الله) مان بۆ روون بکه‌ره‌وه

(پیرستی نایه ته کانی قورئانی پیروز)

که لهم کتیبه دا هیتراون

بهیئی سووره ته کانیان

ژماره ی
لاپه ره

سوورته و نایه ت و ژماره که ی

سوورته ی: (الفاتحه)

۹۸

﴿غیر المغضوب علیهم ولا الضالین﴾ (الفاتحه: ۷).....

سوورته ی: (البقره)

۶۱

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئاً وَهُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ﴾ (البقره: ۲۱۶).....

۷۴

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَنَاتُ
وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقره: ۲۵۳).....
﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

مَسْتَهُمُ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿البقرة: ٢١٤﴾.....

۹۳

﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۲).....

۱۰۸

﴿أَوَّلِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ (البقرة: ۵).....

۱۰۸

﴿اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا فِي الْأَنْفُسِكُمْ أَوْ
تُخْفَوُا يُخَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۸۴).....

۸۱

سورتهتی: (آل عمران)

﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ تُدَاوِلُهَا بَيْنَ
النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمُ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ﴾ (آل عمران: ۱۴۰).....

۷۶

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ
وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُزِيلُ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ۲۶).....

۸۰

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: ۸).....

۸۶

سورتهتی: (النساء)

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ
نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹).....

۵۴، ۲۱

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ
قَدِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۳).....

۷۶

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶).....

۸۸

﴿رُسُلًا مَّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حِجَةٌ بَعْدَ
الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵).....

۱۰۶

سورتهتی: (المائدة)

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ
الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

وَأَحَدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَقُوا الصَّغِيرَاتِ إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعَكُمْ جَمِيعًا فَيَنْبِتْكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ (المائدة: ٤٨).....
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَئِيمَةً ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ٥٤).....

سورہتی: (الأنعام)

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا
يَابَسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الأنعام: ٥٩).....
﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا
فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام: ٣٨).....
﴿وَإِنْ كَانَ كِبَارُكَ عَلَيْكَ إِغْرَأْهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِي نَفَقًا فِي
الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَابُهَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى
الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (الأنعام: ٣٥).....
﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخِذُوا مِنِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ﴾ (الأنعام: ٨٠).....
﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (الأنعام: ١٤١).....

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَلْمَا يُصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنعام: ١٢٥).....
﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي
ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابَسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الأنعام: ٥٩).....

سورہتی: (الأعراف)

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى
أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ

بعدهم أفهلكنا بما فعل المبطلون ﴿(الاعراف: ۱۷۲-۱۷۳)﴾ ۱۱۷، ۴۵

﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ ﴿(الاعراف: ۱۷۲)﴾ ۵۰، ۴۷، ۴۶

۱۱۰، ۵۱، ۴

۱۱۷، ۱۱۶

۱۲۱، ۱۱۹

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿(الاعراف: ۱۸۸)﴾ ۸۱

﴿إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿(الاعراف: ۵۴)﴾ ۸۷

﴿إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمَعْتَدِينَ﴾ ﴿(الاعراف: ۵۵)﴾ ۸۸

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ ﴿(الاعراف: ۲۸)﴾ ۸۹

سورہ تی: (یونس)

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ ﴿(یونس: ۴۹)﴾ ۱۳

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿(یونس: ۹۹)﴾ ۷۵

﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ﴾ ﴿(یونس: ۲۵)﴾ ۱۰۷

سورہ تی: (ہود)

﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ﴾ ﴿(ہود: ۳۲)﴾ ۸۲

﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۱﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ
رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ﴿(ہود: ۳۳-۳۴)﴾ ۸۰

سورہ تی: (یوسف)

﴿أَدْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾ ﴿(یوسف: ۹۹)﴾ ۷۴

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ﴾ ﴿(یوسف: ۲۴)﴾ ۹۶

سوره تی: (الرعد)

﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

بِالنَّهَارِ﴾ (الرعد: ۸-۱۰)..... ۱۱۴

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ۱۱)..... ۸۹، ۶۹

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)..... ۱۲۰

سوره تی: (الحجر)

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ (الحجر: ۲۱)..... ۱۴

سوره تی: (النحل)

﴿وَأَوْحِ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ (النحل: ۶۸)..... ۱۰۰
﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل: ۱۲۸)..... ۳۹

سوره تی: (الإسراء)

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ لِّرَبِّهِ أَزْوَاجٌ طَائِفَةٌ فِي عِثْقِ الْيَقِينِ ۖ فَتَنْخَرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (الإسراء: ۱۳)..... ۶۶، ۲۵
﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يُرْحَمَكُم أَوْ إِنَّ يَشَأْ يُعَذِّبَكُم وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (الإسراء: ۵۴)..... ۸۱
﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶)..... ۸۸
﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبْهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ (الإسراء: ۹۷)..... ۹۷
﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵)..... ۱۰۶

سوره تی: (الكهف)

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۝ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ۲۳-۲۴)..... ۷۲

- ۸۴ ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۶۷).
- ۸۴ ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ۶۹).
- ۱۲۴، ۹۷ ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الكهف: ۱۷).
- ۱۲۷ ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ۴۶).

سورہ تی: (الأنبياء)

- ۵۶، ۵۵ ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (الانبياء: ۹۸).
- ۵۶ ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنِ أُولَئِكَ عَلَيْهَا يُعْصَدُونَ﴾ (الانبياء: ۱۰۱).
- ۶۷ ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبياء: ۱۰۵).

سورہ تی: (النور)

- ۷۰ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵).

سورہ تی: (النمل)

- ۱۳ ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (النمل: ۷۵).
- ۱۰۲ ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ آتَمَلٍ قَالَتُمَلَّةٌ يَا أَيُّهَا الْأَتَمَلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (النمل: ۱۸).

سورہ تی: (القصص)

- ۸۸ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ۷۷).
- ۴۰ ﴿إِنَّمَا أُوتِيَهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸).

سورہ تی: (الروم)

- ۶۹ ﴿لَا تَبْدِيلَ لَخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم: ۳۰).

سورہ تی: (فاطر)

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا

۱۰۶

نذیر ﴿فاطر: ۲۴﴾

سوورته‌تی: (یس)

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ

۷۱، ۱۳

أَخْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (یس: ۱۲)

سوورته‌تی: (الصفات)

۹۴، ۳۱، ۲۰

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶)

۱۲۲

۸۴

﴿يَا أَيَّتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُونَ﴾ (الصفات: ۱۰۲)

۸۴

﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ (الصفات: ۱۰۲)

سوورته‌تی: (الزمر)

۸۸

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ (الزمر: ۷)

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي

۹۷

إِنْتِقَامٍ﴾ (الزمر: ۳۷)

سوورته‌تی: (فصلت)

﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ

۱۰۰

الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (فصلت: ۱۷)

سوورته‌تی: (الشوری)

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا

الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِلَيْكَ لَنَهْدِي

إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

۱۰۸

الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (الشوری: ۵۲-۵۳)

سوورته‌تی: (ق)

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَكَعَلْنَا مَا تُؤْسِسُ بِهِ نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ

۸۱

حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶)

سوورته‌تی: (النجم)

۲۲

﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم: ۳۹)

سوورته‌تی: (الرحمن)

۱۰

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷)

سووره تی: (الحدید)

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحدید: ۲۲)..... ۳۴

سووره تی: (الملک)

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (الملک: ۲۵-۲۶)..... ۱۳
﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الملک: ۲)..... ۱۳۱

سووره تی: (المدثر)

﴿سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا﴾ (المدثر: ۱۷)..... ۴۱
﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (المدثر: ۵۴-۵۶)..... ۵۵
﴿كَانَ لَهُمْ حُزْمٌ فُتِنَتْهُ﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (المدثر: ۴۹-۵۰)..... ۹۱

سووره تی: (الإنسان)

﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الإنسان: ۳۰)..... ۱۲۳، ۷۳، ۵۴

سووره تی: (الانفطار)

﴿كَرَامًا كَاتِبِينَ﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (الانفطار: ۱۱-۱۲)..... ۶۶
﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الانفطار: ۱۳-۱۴)..... ۴۴

سووره تی: (البروج)

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ (البروج: ۲۱-۲۲)..... ۱۳
﴿فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ﴾ (البروج: ۱۶)..... ۱۴۲، ۸۰، ۱۹

سووره تی: (اللیل)

﴿فَأَنَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿فَسَيُسَّرُّهُ لِلْيُسْرَى ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿فَسَيُسَّرُّهُ لِلْعُسْرَى﴾ (اللیل: ۵-۱۰)..... ۳۹

(پیرستی فەرمووده پیرۆزه کان)

که لەم کتیبەدا هاترۆن

بەپیتی یە کەم پیتیان

گەلسی فەرمووده ی پیرۆز لەم کتیبەدا هتارۆن و لە پەراوێژە کاندا تەخەریجیکی
پوختیان بۆ دانراوه. هەندێک لەو فەرموودانەش واتاکەیان بە کوردی و ئەوانی
تەریش دەقەکانیان بە عەرەبی نووسراوه. جا ئەم پیرستە تەنها ئەم بەمشە ی دوا یی
دەگرێتەوه. (وەرگیر)

لا پەرە کە ی

دەقی فەرمووده کە

پیتی (أ)

- ۳۸-۳۹ (اعملوا؛ فكلٌ مُيسرٌ لما خُلِقَ له: أَمَا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ
السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ).
۵۹ (إِرمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي).
..... (أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ!)
۹۶ (اللَّهُمَّ! أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ
الْآخِرَةِ).
۳۹ (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

- العظیم، فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدَرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ
إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَلَّ
عَاجِلُ أَمْرِي وَأَجَلُهُ فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ
أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ عَاجِلُ أَمْرِي وَأَجَلُهُ
فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ). ۹۵
(اللَّهُمَّ لَا مَنَاعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ
الْجَدُّ). ۹۷
(اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). ۸۶
(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعْتَهُ). ۹۴
(إِنَّ اللَّهَ يَعْطِي الْمَالَ مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ.
فَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ). ۱۲۷

پیتی (ب)

- (بُعِثْتُ مُبَلِّغًا أَنَا وَدَاعِيًا وَلَيْسَ إِلَيَّ مِنَ الْهَدْيِ شَيْءٌ، وَخَلِقَ إِبْلِيسُ مُزِينًا
وَمُبْغِيًا وَلَيْسَ إِلَيْهِ مِنَ الضَّلَالَةِ شَيْءٌ). ۱۰۹

پیتی (ش)

- (الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَالسَّعِيدُ مَنْ سَعِدَ فِي بَطْنِهَا). ۵۱

پیتی (ك)

- (كُتِبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ
سَنَةٍ. قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ). ۳۵
(كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ أَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِيَةٍ أَوْ مَجَسَّانَةٍ). ۴۷
(كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ
كُلُّ شَيْءٍ، وَخُلِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ). ۷۱
(كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمَرَيْنِ - صَاحِبِ ثَوْبَيْنِ - لَا يُؤْتِيهِ لَهُ، لَوْ أَقْسَمَ
عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ، مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بِنِ مَالِكِ)! ۱۲۸

پیتی (م)

- (مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ). ۱۴۲، ۷۴
(مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، مَا مِنْ نَفْسٍ مَنُوسَةٍ، إِلَّا وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، إِلَّا وَقَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ). ۶۱، ۳۸
(مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ). ۱۱۱، ۴۹

پیتی (لا)

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير).

۳۸

پیتی (ی)

یا بنی! إنک لن تجدَ طعامَ حقیقةَ الإیمانِ حتی تعلمَ أن ما أصابک لم یکن یُخطئک وما أعطاک لم یکن یُصیبک. سمعتُ رسولَ الله ﷺ یقول: (إن أول ما خلقَ الله القلمَ، فقال اکتُب. قال: رَبِّ وماذا أکتُب؟ قال: اکتُب مقادیرَ کلِّ شيءٍ حتی تقومَ الساعةُ). یا بنی! إني سمعتُ رسولَ الله ﷺ یقول: (مَنْ ماتَ علی غیرِ هذا فلیسَ مِنّی).

۳۶

(یا غلام! إني أعلمُک کلمات: احفظِ الله یحفظُک، احفظِ الله یحفظِ الله بحذو تحاهک، إذا سألتَ فاسألِ الله وإذا استعنتَ فاستعنْ بالله. واعلم أن الأمة لو اجتمعتْ علی أن ینفعوک بشيءٍ لم ینفعوک إلا بشيءٍ قد کتبهُ الله لک، ولو اجتمعوا علی أن یضروک بشيءٍ لم یضروک إلا بشيءٍ قد کتبهُ الله علیک، رُفعتِ الأقلامُ وحُفَّتِ الصُّحُف).

۳۶

تبیینی یدک:

ثم بهر همه می که نیستا له بهر دهستی خوینهری بهر یزدایه چند دهستیکی رهنگین به شداریی ئیجایی و له بهر چاویان له قوناغه کانی ثاماده کردنی دا کردوه. جا هر چند من گوسامم لهوهدا نی به که حمز به ناوهینانیان ناکه و قبول بوونی لای خوی گمورهیان سه روزیاده، به لام وه که همه کداری بهک و ناوی هندیکیان ده نوسین و، هیواداریشین لای خوی گموره پاداشتیکیان بدریتوه که شایانی که رمی خواهه ند بیت:

کاک شازاد: نوره سینوهی ره شنووس و پاکنوسی هم کتیبه.

کاک هوشیار: تایی کومپونه.

کاک شیخ خالید: له گهل هو دوو ناوبراوهدا هاو به شیی ورد و له سه رخوی له بزار کردن و

هاله گیری چاپ و پیداچو نهوهی دا کردوه.

کاک هه حمده: پوخته ژبانه کهی دانهری له زمانی تور کی بهوه کرد به کوردی.

خیره و مه ندیکیش - که داوای کرد ناوی نهینم - هر کی چایی گرت هه ستز.

القدر

في ضوء الكتاب والسنة

ألفه باللغة التركية العالم الفاضل الشيخ:

محمد فتح الله گولن

نقله من التركية إلى العربية الأستاذ:

إحسان قاسم الصالحی

ترجمه من العربية إلى اللغة الكردية:

فاروق رسول یحیی

* * *

ژماره‌ی سپاردن (۱۲۵) سالی (۲۰۰۱)

چاپخانه‌ی (نازه / همولیر)

نهم کتیبه

لهو کاتهوه که مرؤف له سهر نهم هه ساره یه دا خو ی بینوه ته وه و بیرى
له دیارده کانی ده وروبهرى کردو وه ته وه، ده یان پرسىارى له باره ی
"قه ده ر" و "ویست" ی خوا ی گه و ره و "ویست" ی مرؤفه وه له لا
گه لاله بوون. نایینى ئیسلامیش له ناوه ندی ئایه ته کانی قورئانى پیرۆز و
سوننه تی خاوینى پیغه مبه ره وه ﷺ وه لامى ئهو پرسىارانه ی مرؤفى
دا وه ته وه و له سهر سامى یه کانی رزگارى کردو وه.

نهم کتیبه ش هه ولکی پیشکه و ته وه له خسته نرووی ئهو لایه نه ی قورئان
و سوونه ت دا بو مرؤفى به وێژدانى هاوچه رخ، به تایبه ت له وه لامى
ئهو پرسىارانه ی که زیاتر لهم سه رده مه دا ورووژینراون و له بی ئاگایى و
نه شاره زایى مرؤفه وه له سروه شتى په یوه ندیى نیوان بهنده و خوا وه ندی
پهروه ردگار وه سه رچاوه یان گرتو وه.